

ด่วนที่สุด

ที่ กก ๐๒๐๕/

รับที่ ๗๐๗๗
วันที่ 27 ส.ค. 2550 10.3/๒

กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

ถนนราชดำเนินนอก เขตป้อมปราบศัตรูพ่าย

กรุงเทพฯ ๑๐๑๐๐

๒๓ สิงหาคม ๒๕๕๐

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัตินโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ.

เรียน เลขาธิการคณะกรรมการรัฐมนตรี

อ้างถึง หนังสือสำนักเลขาธิการคณะกรรมการรัฐมนตรี ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๕๐๓/๑๓๔๗๖ ลงวันที่ ๗ สิงหาคม ๒๕๕๐

- สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. ร่างพระราชบัญญัตินโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ. (๑๔๐ ชุด)
๒. คำชี้แจงการตรวจสอบความจำเป็นในการตรากฎหมาย (๑๔๐ ชุด)
๓. สรุปสาระสำคัญของร่างกฎหมาย (๑๔๐ ชุด)
๔. เอกสารสรุปการรับฟังความคิดเห็นร่างพระราชบัญญัติคณะกรรมการนโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ. (๑๔๐ ชุด)

ตามหนังสือที่อ้างถึง สำนักเลขาธิการคณะกรรมการรัฐมนตรีได้แจ้งมติคณะกรรมการกลั่นกรองเรื่องเสนอคณะกรรมการ คณะที่ ๒ ในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติคณะกรรมการนโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ ในคราวประชุมครั้งที่ ๑๔/๒๕๕๐ เมื่อวันที่ ๒๕ กรกฎาคม ๒๕๕๐ ให้กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬารับร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวไปปรับปรุงและแก้ไขตามประเด็นอภิปราย แล้วเสนอคณะกรรมการพิจารณาอนุมัติหลักการ ความละเอียดแจ้งแล้วนั้น

ในการนี้ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาได้ดำเนินการปรับปรุงและแก้ไขสาระสำคัญในร่างพระราชบัญญัติคณะกรรมการนโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติตามประเด็นอภิปราย รวมทั้งความเห็นและข้อสังเกตของส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง ให้มีสาระสำคัญที่ชัดเจนและครบถ้วนยิ่งขึ้น ดังนี้

๑. ปรับเปลี่ยนชื่อ “ร่างพระราชบัญญัติคณะกรรมการนโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ.” เป็น “ร่างพระราชบัญญัตินโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ.”
๒. ปรับปรุงแก้ไขคำนิยามศัพท์ในร่างพระราชบัญญัติดังกล่าว ให้มีความชัดเจนมากยิ่งขึ้น
๓. กำหนดให้สำนักงานปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาทำหน้าที่เป็นสำนักงานเลขานุการของคณะกรรมการนโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติแทนการจัดตั้งส่วนราชการใหม่
๔. เพิ่มหมวดว่าด้วยกองทุนเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวไทยในร่างพระราชบัญญัติดังกล่าว โดยแสดงที่มาของกองทุน เพื่อเป็นเครื่องมือในการสนับสนุนการบริหารนโยบายการท่องเที่ยวในระดับต่างๆ ให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ
๕. ปรับปรุงกลไกการบริหารนโยบายการท่องเที่ยวและวิธีการปฏิบัติงานของกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาทั้งในระดับชาติ ระดับภูมิภาค ระดับอนุภูมิภาค และระดับท้องถิ่นให้สอดคล้องสัมพันธ์เชื่อมโยงระหว่างกัน และครอบคลุมภารกิจของกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬายิ่งขึ้น

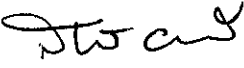
/๖. เพิ่มหมวดว่าด้วย...

๖. เพิ่มหมวดว่าด้วยพนักงานเจ้าหน้าที่และบทกำหนดโทษในร่างพระราชบัญญัติดังกล่าว

๗. ปรับปรุงแก้ไขบทเฉพาะกาลในร่างพระราชบัญญัติดังกล่าว ให้สอดคล้องสัมพันธ์กัน

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาดำเนินการนำเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณาต่อไปด้วย จักขอบคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

ร้อยโท
(สุเทย์ ยอดมณี)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

สำนักงานปลัดกระทรวง
กลุ่มพัฒนาระบบบริหาร
โทร. ๐ ๒๓๕๖ ๐๖๙๓
โทรสาร ๐ ๒๓๕๖ ๐๖๙๒

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัตินโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ
พ.ศ.

หลักการ

ให้มีกฎหมายว่าด้วยนโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ

เหตุผล

โดยที่การกำหนดนโยบายและการบริหารจัดการการท่องเที่ยวของประเทศกระจายอยู่ตามหน่วยงานของรัฐต่าง ๆ มีลักษณะเป็นการบริหารแบบต่างหน่วยต่างทำ ทำให้การบริหารและพัฒนาการท่องเที่ยวที่ผ่านมาไม่มีเอกภาพ เป็นไปอย่างไร้ทิศทางเดียวกัน และไม่เป็นไปอย่างต่อเนื่อง ประกอบกับสภาพการณ์ในปัจจุบันแหล่งท่องเที่ยวอันเป็นทรัพยากรการท่องเที่ยวหลายประเภทยังมิได้มีระบบการบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยวที่ถูกต้องและเหมาะสม อันอาจเป็นเหตุให้คุณภาพแหล่งท่องเที่ยวเสื่อมโทรมด้อยคุณภาพ ทำให้ไม่สามารถแข่งขันในตลาดโลกได้ นำมาซึ่งผลกระทบทั้งโดยทางตรงและโดยทางอ้อมต่อระบบเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม และสิ่งแวดล้อมของประเทศเป็นอันมาก ย่อมเป็นอุปสรรคที่สำคัญในอันที่จะนำพาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวของประเทศให้ก้าวไปสู่การพัฒนาที่มีคุณภาพและมีความยั่งยืนสมควรกำหนดให้มีกลไกในการบริหารนโยบายและการบริหารจัดการการท่องเที่ยวของประเทศให้เป็นไปอย่างมีระบบที่สอดคล้องเชื่อมโยงระหว่างกันทั้งในระดับชาติ ระดับภูมิภาค ระดับอนุภูมิภาค และระดับท้องถิ่น เพื่อให้การบริหารและพัฒนาการท่องเที่ยวมีเอกภาพ เป็นไปในทิศทางเดียวกัน และมีความต่อเนื่องตลอดจนเพื่อให้มีระบบการบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยวเป็นไปอย่างถูกต้องและเหมาะสม จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

(ร่าง)
พระราชบัญญัติ
นโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ
พ.ศ.

.....
.....
.....
.....

.....
โดยที่เป็นการสมควรให้มีกฎหมายว่าด้วยนโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ
.....

.....
มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัตินโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ
พ.ศ.”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา
เป็นต้นไป

มาตรา ๓ บรรดากฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ มติคณะรัฐมนตรี ประกาศและคำสั่ง
อื่นใดในส่วนที่บัญญัติไว้แล้วในพระราชบัญญัตินี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัตินี้ให้ใช้พระราช
บัญญัตินี้แทน

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

“การท่องเที่ยว” หมายความว่า การเดินทางจากท้องถิ่นเป็นถิ่นที่อยู่โดยปกติของตนไปยัง
ท้องถิ่นอันเป็นแหล่งท่องเที่ยวเป็นการชั่วคราวด้วยความสมัครใจและด้วยวัตถุประสงค์อันมิใช่เพื่อไป
ประกอบอาชีพหรือหารายได้

“การบริหารและพัฒนาการท่องเที่ยว” หมายความว่า การจัดสร้างและพัฒนาปรับปรุง
แหล่งท่องเที่ยว การบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยว การรักษาคุณภาพแหล่งท่องเที่ยว การจัดกิจกรรมการ
ท่องเที่ยว การพัฒนาบริการท่องเที่ยว การพัฒนาบุคลากรการท่องเที่ยว การสร้างสินค้าทางการท่องเที่ยว
หรือการอื่นใดที่เกี่ยวข้องกับแหล่งท่องเที่ยว นักท่องเที่ยว หรืออุตสาหกรรมท่องเที่ยว ไม่ว่าทั้งโดยตรง
หรือโดยทางอ้อมอันเป็นการสนับสนุนให้เกิดการท่องเที่ยวตามมา

“อุตสาหกรรมท่องเที่ยว” หมายความว่า อุตสาหกรรมท่องเที่ยวตามกฎหมายว่าด้วยการ
ท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย

“ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมท่องเที่ยว” หมายความว่า ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมท่องเที่ยวตาม
กฎหมายว่าด้วยการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย

“นักท่องเที่ยว” หมายความว่า นักท่องเที่ยวตามกฎหมายว่าด้วยธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์

“แหล่งท่องเที่ยว” หมายความว่า บริเวณสถานที่หรือพื้นที่อื่นใดที่มีลักษณะแตกต่างจากบริเวณสถานที่หรือพื้นที่โดยทั่วไป ซึ่งมีชื่อเสียง น่าสนใจ หรือมีลักษณะดึงดูดใจแก่นักท่องเที่ยวให้เกิดการเดินทางท่องเที่ยวเข้าไปภายในบริเวณสถานที่หรือพื้นที่แห่งนั้นอย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอ และให้หมายความรวมถึงแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ แหล่งท่องเที่ยวทางศิลปวัฒนธรรม และแหล่งท่องเที่ยวที่มนุษย์สร้างขึ้นตามประเภทแหล่งท่องเที่ยวที่ได้จำแนกไว้

“หน่วยงานของรัฐ” หมายความว่า กระทรวง ทบวง กรม หรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นและมีฐานะเป็นกรม จังหวัด องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น รัฐวิสาหกิจ องค์การมหาชน หรือหน่วยงานอื่นของรัฐบรรดาที่มีการดำเนินงานเกี่ยวข้องกับการบริหารและพัฒนาท่องเที่ยว

“กองทุน” หมายความว่า กองทุนเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวไทย

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการนโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ

“คณะกรรมการบริหารกองทุน” หมายความว่า คณะกรรมการบริหารกองทุนเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวไทย

“สำนักงาน” หมายความว่า สำนักงานปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๕ ในกรณีที่บทบัญญัติใดในพระราชบัญญัตินี้อ้างถึงจังหวัดหรือกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของผู้ว่าราชการจังหวัด ให้หมายความรวมถึงกรุงเทพมหานครหรือให้เป็นอำนาจหน้าที่ของผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร แล้วแต่กรณีด้วย

มาตรา ๖ รัฐพึงมีแนวนโยบายพื้นฐานว่าด้วยการท่องเที่ยว ดังต่อไปนี้

(๑) การสร้างรายได้และการกระจายรายได้จากการท่องเที่ยวแก่ประชาชนอย่างทั่วถึงและเท่าเทียมกัน

(๒) การอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมและกิจกรรมประเพณีของท้องถิ่น เพื่อสืบสานมรดกทาง การท่องเที่ยวของชาติ

(๓) การรักษาคุณภาพแหล่งท่องเที่ยว เพื่อให้การพัฒนาการท่องเที่ยวเป็นไปอย่างยั่งยืน

(๔) การเพิ่มขีดความสามารถและศักยภาพในการแข่งขันทางอุตสาหกรรมท่องเที่ยวของประเทศ เพื่อประโยชน์ในการพัฒนาประเทศทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม และสิ่งแวดล้อม

มาตรา ๗ ให้นายกรัฐมนตรี และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬารักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ ในส่วนที่เกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของตน

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬามีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่กับออกกฎกระทรวง ระเบียบ ประกาศ และคำสั่งเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวง ระเบียบ และประกาศนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

หมวด ๑

คณะกรรมการนโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ

มาตรา ๘ ให้มีคณะกรรมการนโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ เรียกโดยย่อว่า “ก.น.ท.” ประกอบด้วย

- (๑) นายกรัฐมนตรี เป็นประธานกรรมการ
- (๒) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา เป็นรองประธานกรรมการ
- (๓) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงวัฒนธรรม ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ปลัดกระทรวงการคลัง ปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม ปลัดกระทรวงพาณิชย์ ปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ปลัดกระทรวงแรงงาน ปลัดกระทรวงการต่างประเทศ ปลัดกระทรวงสาธารณสุข ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ เลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เลขาธิการคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน ผู้อำนวยการสำนักงานงบประมาณ ผู้อำนวยการสำนักงานพัฒนาการท่องเที่ยว ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ และผู้ว่าการธนาคารแห่งประเทศไทย เป็นกรรมการ
- (๔) ผู้ว่าการการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย กรรมการผู้อำนวยการใหญ่บริษัททำอากาศยานไทย จำกัด (มหาชน) กรรมการผู้อำนวยการใหญ่บริษัทการบินไทย จำกัด (มหาชน) ผู้อำนวยการสำนักงานส่งเสริมการจัดประชุมและนิทรรศการ และผู้อำนวยการองค์การบริหารการพัฒนาพื้นที่พิเศษเพื่อการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน เป็นกรรมการ

(๕) นายกสมาคมองค์การบริหารส่วนจังหวัดแห่งประเทศไทย นายกสมาคมสันนิบาตเทศบาลแห่งประเทศไทย และนายกสมาคมองค์การบริหารส่วนตำบลแห่งประเทศไทย เป็นกรรมการ

(๖) ประธานสภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ประธานสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย และประธานกรรมการหอการค้าไทยและสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย เป็นกรรมการ

(๗) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิภาควิชาการซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้ง จำนวนสามคน

(๘) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิภาคเอกชนซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้ง จำนวนหกคน

(๙) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิภาคประชาชนซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้ง จำนวนสองคน

การแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตาม (๗) ให้พิจารณาแต่งตั้งจากบุคคลผู้สอนวิชาเกี่ยวกับอุตสาหกรรมท่องเที่ยวในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐและเอกชนที่เปิดสอนวิชาเกี่ยวกับอุตสาหกรรมท่องเที่ยวซึ่งมีความรู้ ความเชี่ยวชาญ ประสบการณ์และผลงานทางวิชาการเกี่ยวกับอุตสาหกรรมท่องเที่ยวเป็นที่ประจักษ์ ไม่น้อยกว่าห้าปี

การแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตาม (๘) ให้พิจารณาแต่งตั้งจากบุคคลผู้ซึ่งเป็นผู้แทนของสมาคมหรือองค์กรนิติบุคคลที่จัดตั้งขึ้นตามกฎหมายไทยที่มีวัตถุประสงค์ในการดำเนินการเพื่อส่งเสริมการประกอบอุตสาหกรรมท่องเที่ยวของสมาชิกผู้ซึ่งเป็นผู้ประกอบอุตสาหกรรมท่องเที่ยว โดยมีประสบการณ์ในด้านการบริหารจัดการอุตสาหกรรมท่องเที่ยวไม่น้อยกว่าสองปี ซึ่งได้รับการคัดเลือกกันเองจากบรรดาผู้แทนของสมาคมหรือองค์กรนิติบุคคลที่จัดตั้งขึ้นตามกฎหมายไทยที่มีวัตถุประสงค์ในการดำเนินการเพื่อส่งเสริมการประกอบอุตสาหกรรมท่องเที่ยวของสมาชิกผู้ซึ่งเป็นผู้ประกอบอุตสาหกรรมท่องเที่ยวทั้งหมดที่มีอยู่ในขณะนั้น

การแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตาม (๙) ให้พิจารณาแต่งตั้งจากบุคคลผู้ซึ่งเป็นผู้แทนของสหกรณ์ที่จัดตั้งขึ้นตามกฎหมายว่าด้วยสหกรณ์ที่มีวัตถุประสงค์ในการดำเนินกิจการเพื่อส่งเสริมการประกอบอุตสาหกรรมท่องเที่ยวของคณะบุคคลในชุมชนจำนวนหนึ่งคน และจากบุคคลผู้ซึ่งเป็นผู้แทนของกลุ่มวิสาหกิจชุมชนที่จัดตั้งขึ้นตามกฎหมายว่าด้วยส่งเสริมวิสาหกิจชุมชนที่มีวัตถุประสงค์ในการดำเนินกิจการเพื่อส่งเสริมการประกอบวิสาหกิจอุตสาหกรรมท่องเที่ยวของคณะบุคคลในชุมชนจำนวนหนึ่งคน

หลักเกณฑ์และวิธีการในการคัดเลือกกรรมการตาม (๗) (๘) และ (๙) ให้เป็นไปตามระเบียบที่รัฐมนตรีกำหนด

ให้ปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาเป็นกรรมการและเลขานุการ

ในกรณีประธานกรรมการหรือกรรมการโดยตำแหน่งตาม (๑) (๒) (๓) (๔) (๕) และ (๖) มีความจำเป็นไม่อาจมาประชุมกรรมการครั้งใด ให้มอบหมายผู้ดำรงตำแหน่งที่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการมาประชุมแทนในครั้งนั้น

มาตรา ๙ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้ง ต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

- (๑) มีสัญชาติไทย
- (๒) มีอายุไม่ต่ำกว่าสามสิบปีบริบูรณ์และไม่เกินหกสิบปีบริบูรณ์
- (๓) ไม่เป็นบุคคลล้มละลาย
- (๔) ไม่เป็นบุคคลไร้ความสามารถหรือเสมือนไร้ความสามารถ
- (๕) ไม่เป็นบุคคลวิกลจริตหรือจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ
- (๖) ไม่เคยได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

(๗) ไม่เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา ข้าราชการการเมือง ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง สมาชิกสภาท้องถิ่น หรือผู้บริหารท้องถิ่น กรรมการหรือผู้ดำรงตำแหน่งที่รับผิดชอบในการบริหารพรรคการเมือง ที่ปรึกษาพรรคการเมือง หรือเจ้าหน้าที่พรรคการเมือง

(๘) ไม่เคยถูกไล่ออก ปลดออก หรือให้ออกจากราชการ หน่วยงานของรัฐหรือรัฐวิสาหกิจ หรือจากหน่วยงานของเอกชน เพราะทุจริตต่อหน้าที่ หรือเพราะประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง หรือถือว่ากระทำการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ

มาตรา ๑๐ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้ง มีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสองปี กรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระ อาจได้รับแต่งตั้งอีกได้ แต่ต้องไม่เกินสองวาระติดต่อกัน

ในกรณีที่กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ ให้คณะรัฐมนตรีแต่งตั้งกรรมการแทนตำแหน่งที่ว่าง เว้นแต่วาระของกรรมการเหลือไม่ถึงเก้าสิบวัน และให้ผู้ซึ่งได้รับแต่งตั้งอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการซึ่งตนแทน

เมื่อครบกำหนดตามวาระในวาระหนึ่ง หากยังมิได้มีการแต่งตั้งกรรมการขึ้นใหม่ ให้กรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระปฏิบัติหน้าที่ไปพลางก่อนจนกว่ากรรมการซึ่งได้รับแต่งตั้งใหม่เข้ารับหน้าที่

มาตรา ๑๑ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระตามมาตรา ๑๐ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งพ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) ลาออก

(๓) คณะรัฐมนตรีให้ออก

(๔) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามอย่างหนึ่งอย่างใดตามมาตรา ๙

มาตรา ๑๒ คณะกรรมการนโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ มีอำนาจและหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) เสนอนโยบายและแผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาอนุมัติ

(๒) เสนอแนะมาตรการทางการเงิน การคลัง และการภาษีอากร มาตรการส่งเสริมการลงทุน มาตรการทางกฎหมาย มาตรการทางสังคม และมาตรการอื่น ๆ เพื่อการส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวของประเทศต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาอนุมัติ

(๓) เสนอความเห็นต่อคณะรัฐมนตรีให้มีหรือปรับปรุงแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ หรือมติคณะรัฐมนตรีที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว

(๔) เสนอรายงานต่อนายกรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาสั่งการในกรณีที่น่าสงสัยว่าหน่วยงานของรัฐฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามแผนหรือมาตรการที่คณะรัฐมนตรีอนุมัติ หรือมติคณะรัฐมนตรีที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว หรือกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับและคำสั่งที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว หรือคำสั่งของคณะกรรมการตามมาตรา ๓๐ อันอาจทำให้เกิดปัญหาและอุปสรรคในการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ หรือก่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงต่ออุตสาหกรรมท่องเที่ยวของประเทศ

(๕) เสนอแนะและให้ความเห็นต่อรัฐมนตรีเพื่อกำหนดกฎกระทรวงและระเบียบกำหนดและรับรองมาตรฐานเกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยว การบริการท่องเที่ยว บุคลากรการท่องเที่ยว การคุ้มครองสวัสดิภาพนักท่องเที่ยว และมาตรฐานอื่นที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมท่องเที่ยว

(๖) เสนอแนะและให้ความเห็นต่อรัฐมนตรีเพื่อกำหนดระเบียบและประกาศกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขเกี่ยวกับการแต่งตั้งคณะกรรมการพัฒนาการท่องเที่ยวกลุ่มจังหวัด คณะกรรมการพัฒนาการท่องเที่ยวจังหวัด และคณะกรรมการพัฒนาการท่องเที่ยวพื้นที่ เพื่อปฏิบัติงานตามพระราชบัญญัตินี้

(๗) พิจารณาให้ความเห็นชอบแผนงานและโครงการ แผนปฏิบัติการพัฒนาการท่องเที่ยว รวมทั้งแผนปฏิบัติการแก้ไขปัญหาอันเกิดจากภาวะวิกฤตหรือเหตุการณ์ฉุกเฉินที่มีต่ออุตสาหกรรมท่องเที่ยวของประเทศตามที่หน่วยงานของรัฐเสนอต่อคณะกรรมการ

(๘) พิจารณากำหนดแนวเขตพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว ขยายและเพิกถอนเขตพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวตามมาตรา ๓๓

(๙) กำกับและบริหารจัดการกองทุนให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ คุ่มค่า และเกิดประโยชน์อย่างสูงสุด

(๑๐) อำนาจการ ควบคุม ติดตาม ประเมินผล และตรวจสอบการดำเนินงานของหน่วยงานของรัฐที่ได้รับมอบหมายให้ดำเนินการเกี่ยวกับการบริหารและพัฒนาการท่องเที่ยว ให้เป็นไปตามนโยบาย และแผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติ ตลอดจนแก้ไขปัญหาลดอุปสรรคเพื่อให้การดำเนินงานเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและสัมฤทธิ์ผล

(๑๑) ส่งเสริมและสนับสนุนการมีส่วนร่วมของผู้เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมท่องเที่ยวในกระบวนการพัฒนานโยบายสาธารณะเพื่อการท่องเที่ยว โดยจัดให้มีเวทีแสดงความคิดเห็นทั้งในระดับชาติ ระดับภูมิภาค และระดับท้องถิ่นอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง

(๑๒) เสนอรายงานสถานการณ์เกี่ยวกับการท่องเที่ยวและผลการดำเนินงานของคณะกรรมการต่อคณะรัฐมนตรี และจัดให้มีการเผยแพร่รายงานดังกล่าวต่อสาธารณชนอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง

(๑๓) แต่งตั้งคณะกรรมการหรือคณะอนุกรรมการเพื่อสนับสนุนการดำเนินงานหรือปฏิบัติงานตามที่คณะกรรมการมอบหมาย

(๑๔) ปฏิบัติการอื่นใดเพื่อให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้หรือตามที่คณะรัฐมนตรีหรือนายกรัฐมนตรีมอบหมาย

การกำหนดนโยบายตาม (๑) ให้คำนึงถึงข้อคิดเห็น ความต้องการ และการสะท้อนปัญหาของผู้เกี่ยวข้องตาม (๑๑) ด้วย

นโยบายและแผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติตาม (๑) และมาตรการตาม (๒) ซึ่งคณะรัฐมนตรีอนุมัติแล้ว เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้

ในการปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าวข้างต้น ให้สำนักงานตั้งงบประมาณรายจ่ายประจำปีเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานของคณะกรรมการไว้เพื่อการนี้โดยเฉพาะด้วย

มาตรา ๑๓ การประชุมคณะกรรมการต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุม

ในการประชุมคณะกรรมการคราวใด ถ้าประธานกรรมการไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้รองประธานกรรมการเป็นประธานในที่ประชุม ถ้ารองประธานกรรมการไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้กรรมการที่มาประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

ในการปฏิบัติหน้าที่ กรรมการผู้ใดมีส่วนได้เสียโดยตรงหรือโดยอ้อมในเรื่องที่พิจารณา ให้กรรมการผู้นั้นแจ้งให้ที่ประชุมทราบและให้ที่ประชุมพิจารณาว่ากรรมการผู้นั้นสมควรจะอยู่ในที่ประชุมและมีมติในการประชุมเรื่องนั้นได้หรือไม่ ทั้งนี้ ตามระเบียบและข้อบังคับการประชุมที่คณะกรรมการกำหนด

การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมากของกรรมการทั้งหมดที่มาประชุม กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด เว้นแต่กรณีการลงมติที่ประชุมเกี่ยวกับการพิจารณาคัดเลือกแผนงานและโครงการ ต้องมีคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสองในสามของกรรมการทั้งหมดที่มาประชุม

มาตรา ๑๔ การประชุมคณะกรรมการและคณะอนุกรรมการซึ่งคณะกรรมการแต่งตั้งตาม มาตรา ๑๒ (๑๓) ให้นำบทบัญญัติตามความมาตรา ๑๓ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๑๕ ให้ประธานกรรมการ รองประธานกรรมการ และกรรมการ กรรมการและอนุกรรมการซึ่งคณะกรรมการแต่งตั้งตามมาตรา ๑๒ (๑๓) รวมทั้งคณะกรรมการตามมาตรา ๒๐ และมาตรา ๓๔ ได้รับเบี้ยประชุม ค่าพาหนะ ค่าเบี้ยเลี้ยง ค่าเช่าที่พัก หรือประโยชน์ตอบแทนอื่นตามหลักเกณฑ์ที่คณะรัฐมนตรีกำหนด

มาตรา ๑๖ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ คณะกรรมการหรือสำนักงานอาจขอความร่วมมือบุคคลหนึ่งบุคคลใดมาให้ข้อเท็จจริง คำอธิบาย ความเห็น หรือคำแนะนำทางวิชาการได้ตามที่เห็นสมควร และให้คณะกรรมการและคณะอนุกรรมการซึ่งคณะกรรมการแต่งตั้งตามมาตรา ๑๒ (๑๓) และคณะกรรมการตามมาตรา ๒๐ และมาตรา ๓๔ มีอำนาจเช่นเดียวกับคณะกรรมการหรือสำนักงานตามบทบัญญัติมาตรานี้ด้วย

มาตรา ๑๗ ให้สำนักงานปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ทำหน้าที่เป็นสำนักงานเลขานุการของคณะกรรมการ โดยมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) จัดทำและพัฒนานโยบายและแผนพัฒนาการท่องเที่ยวของประเทศ รวมทั้งศึกษาปัญหาและประเมินผลกระทบที่จะเกิดขึ้นเพื่อจัดทำข้อเสนอแนะนโยบายและแผนพัฒนาการท่องเที่ยวของประเทศเสนอต่อคณะกรรมการ

(๒) ศึกษา วิเคราะห์ และพิจารณาถ่วงถ่วงแผนงานและโครงการเกี่ยวกับการบริหารและพัฒนาการท่องเที่ยว และประสานการจัดทำแผนปฏิบัติการพัฒนาการท่องเที่ยวเพื่อนำนโยบายสู่การปฏิบัติ

(๓) สำรวจ เก็บรวบรวมข้อมูล ติดตามความเคลื่อนไหวของสถานการณ์ด้านการท่องเที่ยว วิเคราะห์ภาวะเศรษฐกิจการท่องเที่ยว แนวโน้ม และเผยแพร่สถิติที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว

(๔) วิเคราะห์และเสนอแนะมาตรการเพื่อการผลักดันและสนับสนุนการนำนโยบายและแผนพัฒนาการท่องเที่ยวของประเทศไปสู่การปฏิบัติ ตลอดจนการพิจารณาเสนอแนะแนวทางและวิธีการแก้ไขปัญหาและอุปสรรคที่มีต่อการดำเนินงานตามนโยบายและแผนพัฒนาการท่องเที่ยวของประเทศต่อคณะกรรมการ

(๕) รายงานผลการติดตามประเมินผลการปฏิบัติงานตามนโยบาย แผน และมาตรการที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวเสนอต่อคณะกรรมการ

(๖) บริหารจัดการกองทุนให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อสนับสนุนการปฏิบัติงานตามนโยบาย แผน และการจัดการการท่องเที่ยวในทุกภาคส่วน

(๗) เสนอแนะแนวทางการจัดสรรทรัพยากรเพื่อสนับสนุนการบริหารและพัฒนาการท่องเที่ยวในทุกภาคส่วนให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพต่อคณะกรรมการ

(๘) จัดทำและพัฒนากลไกและระบบการประสานงานด้านการท่องเที่ยวเพื่อเสริมสร้างประสิทธิภาพการบริหารจัดการการท่องเที่ยวของประเทศ ตลอดจนร่วมมือและประสานงานกับหน่วยงานของรัฐและเอกชนที่เกี่ยวข้องกับการบริหารและพัฒนาการท่องเที่ยวในการปฏิบัติงานตามพระราชบัญญัตินี้ และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง

(๙) พัฒนาให้ความรู้และทักษะด้านการท่องเที่ยวแก่บุคลากรหน่วยงานของรัฐและผู้ที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมท่องเที่ยว

(๑๐) ทำหน้าที่เป็นศูนย์กลางประสานงานและสนับสนุนการปฏิบัติงานตามนโยบายและแผนพัฒนาการท่องเที่ยวของประเทศในทุกภาคส่วน

(๑๑) รับผิดชอบงานธุรการ งานวิชาการ การศึกษาข้อมูล งานประชุม หรือกิจกรรมต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับงานของคณะกรรมการ และคณะกรรมการและคณะอนุกรรมการซึ่งคณะกรรมการแต่งตั้ง

(๑๒) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่พระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายอื่นกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการหรือสำนักงานหรือตามที่คณะรัฐมนตรีหรือคณะกรรมการมอบหมาย

หมวด ๒

กองทุนเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวไทย

มาตรา ๑๘ ให้จัดตั้งกองทุนขึ้นกองทุนหนึ่งเรียกว่า “กองทุนเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวไทย” ในสำนักงาน เพื่อใช้เป็นทุนหมุนเวียน มีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นแหล่งทุนในการพัฒนาการท่องเที่ยว การสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันให้อุตสาหกรรมท่องเที่ยว การพัฒนาทักษะด้านการบริหาร การจัดการตลาด หรือการอนุรักษ์ทรัพยากรการท่องเที่ยวในชุมชน รวมถึงการดูแลรักษาคุณภาพแหล่งท่องเที่ยว และการส่งเสริมสินค้าทางการท่องเที่ยวใหม่ๆ ในท้องถิ่น โดยประกอบด้วยเงินและทรัพย์สิน ดังต่อไปนี้

- (๑) เงินที่โอนมาจากกองทุนเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวไทย
- (๒) เงินอุดหนุนที่รัฐบาลจัดสรรให้เป็นรายปี
- (๓) เงินหรือทรัพย์สินอื่นที่มีผู้บริจาคหรืออุทิศให้เพื่อสมทบกองทุน
- (๔) เงินหรือทรัพย์สินที่ได้จากการดำเนินโครงการหรือดำเนินการร่วมกับหน่วยงานอื่น

ของรัฐและเอกชน

- (๕) เงินส่วนแบ่งที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว
- (๖) เงิน ดอกผล รายได้ หรือผลประโยชน์อื่นใดที่เกิดจากกองทุน
- (๗) เงินและทรัพย์สินอื่นที่ตกเป็นของกองทุน

เงินและทรัพย์สินตามวรรคหนึ่งให้เป็นของสำนักงานเพื่อใช้ประโยชน์ตามวัตถุประสงค์ของกองทุน โดยไม่ต้องนำส่งกระทรวงการคลังเพื่อเป็นรายได้ของแผ่นดิน

มาตรา ๑๙ เงินกองทุนให้ใช้จ่ายเพื่อกิจการต่าง ๆ ภายใต้งานวัตถุประสงค์ตามมาตรา ๑๘ ดังต่อไปนี้

(๑) เป็นเงินอุดหนุนหรือเงินให้กู้ยืมแก่ส่วนราชการ องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น รัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยงานอื่นของรัฐ เพื่อนำไปใช้ดำเนินงานตามนโยบายด้านการท่องเที่ยวและแผนปฏิบัติการพัฒนาการท่องเที่ยวตามมาตรา ๒๕ รวมทั้งแผนปฏิบัติการพัฒนาการท่องเที่ยวตามมาตรา ๓๖ และแผนปฏิบัติการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวตามมาตรา ๓๗

(๒) เป็นค่าใช้จ่ายเพื่อสนับสนุนการศึกษา การค้นคว้า การวิจัย การฝึกอบรม การประชุม การประชาสัมพันธ์และเผยแพร่ข้อมูล

(๓) เป็นค่าใช้จ่ายในการบริหารกองทุน

มาตรา ๒๐ ให้มีคณะกรรมการบริหารกองทุนคณะหนึ่ง ประกอบด้วย รองนายกรัฐมนตรี คนหนึ่งที่นายกรัฐมนตรีมอบหมายเป็นประธานกรรมการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา เป็นรองประธานกรรมการ ปลัดกระทรวงมหาดไทย ปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม ปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ปลัดกระทรวงวัฒนธรรม ปลัดกระทรวงการคลัง ผู้อำนวยการสำนักงานงบประมาณ อธิบดีกรมบัญชีกลาง ผู้อำนวยการองค์การบริหารการพัฒนาพื้นที่พิเศษเพื่อการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน ประธานสภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย และผู้ทรงคุณวุฒิเกี่ยวกับกองทุนซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้ง จำนวนไม่เกินเจ็ดคน เป็นกรรมการ

ให้ปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาเป็นกรรมการและเลขานุการ

การแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามวรรคหนึ่ง ให้พิจารณาแต่งตั้งจากบุคคลซึ่งมีความรู้ ความเชี่ยวชาญ มีผลงานและประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับงานด้านเศรษฐกิจ การเงิน สิ่งแวดล้อม ศิลปวัฒนธรรม ประวัติศาสตร์และโบราณคดี การพัฒนาชุมชน และธุรกิจการท่องเที่ยว ด้านละหนึ่งคน

ให้นำความในมาตรา ๙ มาตรา ๑๐ มาตรา ๑๑ และมาตรา ๑๓ มาใช้บังคับกับการกำหนด คุณสมบัติและลักษณะต้องห้าม การดำรงตำแหน่ง และการพ้นจากตำแหน่งของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตาม วรรคหนึ่ง และการประชุมของคณะกรรมการบริหารกองทุนและคณะอนุกรรมการซึ่งคณะกรรมการบริหาร กองทุนแต่งตั้งตามมาตรา ๒๑ โดยอนุโลม

มาตรา ๒๑ คณะกรรมการบริหารกองทุนมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

- (๑) บริหารและควบคุมการปฏิบัติงานกองทุนให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้
 - (๒) วางระเบียบกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข และลำดับความสำคัญของการใช้จ่าย เงินกองทุนในเรื่องต่าง ๆ ตามมาตรา ๑๙ โดยได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการและกระทรวงการคลัง
 - (๓) วางระเบียบเกี่ยวกับการบริหารงานของกองทุน
 - (๔) พิจารณานุมัติงบประมาณประจำปีสำหรับการดำเนินงานของกองทุน
 - (๕) พิจารณาจัดสรรเงินกองทุนเพื่อใช้จ่ายตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ในมาตรา ๑๔ ตาม หลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข และลำดับความสำคัญของการใช้จ่ายเงินกองทุนที่ระเบียบกำหนดไว้
 - (๖) ควบคุม ติดตามผล และประเมินผลการใช้จ่ายเงินกองทุน แล้วรายงานต่อคณะกรรมการ
 - (๗) ปฏิบัติหน้าที่ตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนดหรือตามที่คณะกรรมการมอบหมาย
- คณะกรรมการบริหารกองทุนอาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการหรือคณะทำงานเพื่อพิจารณา และปฏิบัติการอย่างหนึ่งอย่างใดตามที่คณะกรรมการบริหารกองทุนจะมอบหมายก็ได้

มาตรา ๒๒ การบัญชีของกองทุน ให้จัดทำบัญชีตามหลักสากลโดยให้มีการตรวจสอบ ภายในเกี่ยวกับการเงิน การบัญชี และการพัสดุของกองทุน และรายงานผลการตรวจสอบให้คณะกรรมการ ทราบอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง

มาตรา ๒๓ ให้สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินตรวจสอบรายงานการรับจ่ายเงินทุกรอบปี เมื่อสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินได้ตรวจสอบและรับรองบัญชีและการเงินของกองทุนแล้ว ให้ทำรายงาน ผลการตรวจสอบบัญชีเสนอคณะกรรมการภายในหนึ่งร้อยห้าสิบวันนับแต่วันสิ้นปีบัญชี เพื่อคณะกรรมการ เสนอต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อทราบและจัดให้มีการประกาศในราชกิจจานุเบกษาต่อไป

หมวด ๓
การบริหารนโยบายการท่องเที่ยว

ส่วนที่ ๑
แผนปฏิบัติการพัฒนาการท่องเที่ยว

มาตรา ๒๕ หน่วยงานของรัฐใดจะเสนอตั้งงบประมาณรายจ่ายตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อการบริหารและพัฒนาการท่องเที่ยว

ให้หน่วยงานของรัฐนั้นเสนอแผนงานหรือโครงการเกี่ยวกับการบริหารและพัฒนาการท่องเที่ยวหรือแผนงานหรือโครงการอื่นใดในลักษณะเดียวกันที่เกี่ยวกับการบริหารและพัฒนาการท่องเที่ยวต่อคณะกรรมการเพื่อพิจารณาและให้ความเห็นชอบก่อนเสนอขอรับการจัดสรรงบประมาณรายจ่ายสำหรับแผนงานหรือโครงการนั้น ภายใต้แผนปฏิบัติการพัฒนาการท่องเที่ยวประจำปีงบประมาณต่อไป

การเสนอแผนงานหรือโครงการตามวรรคก่อน ให้หน่วยงานของรัฐเจ้าของแผนงานหรือโครงการนั้นส่งรายละเอียดเกี่ยวกับแผนงานหรือโครงการที่มีสาระสำคัญครบถ้วนอย่างชัดเจน ไปยังสำนักงานก่อนวันเริ่มต้นปีงบประมาณภายในระยะเวลาที่คณะกรรมการกำหนด

แนวทางการเสนอ รายละเอียด และวิธีการพิจารณาแผนงานและโครงการให้เป็นไปตามประกาศหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนดไว้

มาตรา ๒๕ เพื่อให้นโยบายและแผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติที่คณะรัฐมนตรีอนุมัติบรรลุผล ให้รัฐมนตรีจัดทำแผนปฏิบัติการเรียกว่า “แผนปฏิบัติการพัฒนาการท่องเที่ยว” ประจำปีงบประมาณอันประกอบด้วย แผนงานและโครงการต่าง ๆ อันเกี่ยวกับการบริหารและพัฒนาการท่องเที่ยวหรือแผนงานและโครงการอื่นใดในลักษณะเดียวกันที่เกี่ยวกับการบริหารและพัฒนาการท่องเที่ยวที่หน่วยงานของรัฐเสนอมา โดยจัดทำแผนปฏิบัติการดังกล่าวให้สอดคล้องกับนโยบายและแผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติที่คณะรัฐมนตรีอนุมัติ แล้วเสนอต่อคณะกรรมการเพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบต่อไป

ในกรณีที่มีความจำเป็นและเร่งด่วน หากคณะกรรมการเห็นว่าหน่วยงานของรัฐได้มีส่วนเกี่ยวข้องกับแผนปฏิบัติการพัฒนาการท่องเที่ยวโดยตรง คณะกรรมการอาจมีมติมอบหมายให้หน่วยงานของรัฐนั้นรับผิดชอบงานหรือกิจกรรมเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามแผนปฏิบัติการดังกล่าวได้ โดยให้หน่วยงานของรัฐนั้นจัดเตรียมแผนงานหรือโครงการสำหรับงานหรือกิจกรรมที่จะต้องปฏิบัติ เสนอต่อคณะกรรมการเพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบภายในสี่สิบห้าวันนับแต่วันที่คณะกรรมการได้แจ้งให้หน่วยงานของรัฐนั้นทราบ แต่ถ้ามีเหตุอันสมควรคณะกรรมการอาจขยายระยะเวลาดังกล่าวออกไปได้อีกตามที่คณะกรรมการจะเห็นสมควร

เมื่อคณะกรรมการได้พิจารณาและลงมติให้ความเห็นชอบแผนปฏิบัติการพัฒนาการท่องเที่ยวที่รัฐมนตรีเสนอแล้ว ให้รัฐมนตรีเสนอแผนปฏิบัติการดังกล่าวต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาอนุมัติโดยเร็ว เพื่อเสนอขอรับการจัดสรรงบประมาณรายจ่ายในแต่ละแผนงานหรือโครงการในร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณหรือร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมประจำปีงบประมาณต่อไป

แผนปฏิบัติการพัฒนาการท่องเที่ยวตามวรรคสาม เมื่อคณะรัฐมนตรีอนุมัติแล้ว ให้มีผลผูกพันหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องที่ระบุไว้ในแผนปฏิบัติการดังกล่าว ที่จะต้องดำเนินการต่อไปตามอำนาจหน้าที่ของตน

ในกรณีที่สภาพการณ์เปลี่ยนแปลงไป คณะกรรมการอาจดำเนินการปรับปรุงแผนปฏิบัติการพัฒนาการท่องเที่ยวให้เหมาะสมกับสภาพการณ์นั้นได้ และให้นำความตามวรรคหนึ่ง วรรคสอง วรรคสาม และวรรคสี่มาบังคับใช้ต่อไป

มาตรา ๒๖ เมื่อคณะรัฐมนตรีอนุมัติแผนปฏิบัติการพัฒนาการท่องเที่ยวแล้ว ให้สำนักงานแจ้งให้หน่วยงานของรัฐเจ้าของแผนงานหรือโครงการที่คณะรัฐมนตรีอนุมัติทราบโดยเร็ว เพื่อให้หน่วยงานของรัฐเจ้าของแผนงานหรือโครงการดำเนินการเสนอขอรับการจัดสรรงบประมาณรายจ่ายสำหรับแผนงานหรือโครงการนั้นต่อไป ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณกำหนดไว้

มาตรา ๒๗ ในกรณีที่หน่วยงานของรัฐใดเห็นว่าหน่วยงานของตนไม่อาจรับผิดชอบงานหรือกิจกรรมตามที่คณะกรรมการมอบหมายให้ปฏิบัตินั้นได้ หรือกรณีที่หน่วยงานของรัฐใดเสนอแผนงานหรือโครงการต่อคณะกรรมการแล้วแต่ไม่ได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการ ให้หน่วยงานของรัฐดังกล่าวรายงานปัญหาและอุปสรรคพร้อมแนวทางแก้ไขปัญหาเสนอต่อคณะกรรมการเพื่อพิจารณากำหนดแนวทางปฏิบัติที่เหมาะสมต่อไป

เมื่อคณะกรรมการได้พิจารณารายงานของหน่วยงานของรัฐตามวรรคหนึ่งแล้ว มีมติเป็นเช่นใด ให้หน่วยงานของรัฐปฏิบัติไปตามนั้น

ส่วนที่ ๒

การบริหารแผนงานและโครงการ

มาตรา ๒๘ เมื่อพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณหรือพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมประจำปีงบประมาณมีผลใช้บังคับแล้ว ให้หน่วยงานของรัฐเจ้าของแผนงานหรือโครงการมีหน้าที่ดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ของตน เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามแผนปฏิบัติการพัฒนาการท่องเที่ยวที่คณะรัฐมนตรีอนุมัติแล้ว รวมทั้งจัดให้มีระบบการควบคุม ตรวจสอบแผนงานและโครงการที่ชัดเจนและสามารถประเมินผลได้

กรณีที่ผลการปฏิบัติงานของแผนงานหรือโครงการใดไม่เป็นไปตามแผนการปฏิบัติงาน ให้หน่วยงานของรัฐเจ้าของแผนงานหรือโครงการนั้นเสนอรายงานปัญหาและอุปสรรคพร้อมแนวทางแก้ไขให้คณะกรรมการพิจารณาโดยเร็ว

มาตรา ๒๙ เพื่อประโยชน์ในการติดตาม ประเมินผล และตรวจสอบการดำเนินงานตามแผนงานหรือโครงการที่คณะรัฐมนตรีอนุมัติแล้ว ให้หน่วยงานของรัฐเจ้าของแผนงานหรือโครงการจัดให้มีระบบการรายงานผลการปฏิบัติงานและผลการใช้จ่ายงบประมาณ พร้อมทั้งจัดทำรายงานความก้าวหน้าของการปฏิบัติงานตามแผนงานหรือโครงการ ให้คณะกรรมการทราบตามระยะเวลาที่คณะกรรมการกำหนด

รูปแบบของการรายงานความก้าวหน้าของการปฏิบัติงานตามแผนงานหรือโครงการให้เป็นไปตามแบบที่สำนักงานกำหนด

กรณีที่หน่วยงานของรัฐใดละเลยหรือไม่จัดส่งรายงานตามระยะเวลาที่คณะกรรมการกำหนด โดยไม่มีเหตุผลอันสมควร ให้คณะกรรมการเสนอรายงานต่อนายกรัฐมนตรีตามมาตรา ๑๒ (๔) เพื่อสั่งการตามความเหมาะสมต่อไป

มาตรา ๓๐ ในกรณีที่ปรากฏข้อเท็จจริงต่อคณะกรรมการอย่างแน่ชัดว่า

(๑) หน่วยงานของรัฐเจ้าของแผนงานหรือโครงการมีการดำเนินการอันมีลักษณะเป็นการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามแนวทางปฏิบัติตามที่กำหนดไว้ในแผนงานหรือโครงการที่ได้รับอนุมัติแล้ว หรือ

(๒) หน่วยงานของรัฐเจ้าของแผนงานหรือโครงการมีการดำเนินงานตามแผนงานหรือโครงการที่ได้รับอนุมัติแล้ว อาจก่อหรือก่อให้เกิดความเสียหายหรือเสื่อมค่าต่อแหล่งท่องเที่ยวเป็นอันมาก

ให้คณะกรรมการมีอำนาจออกคำสั่งให้หน่วยงานของรัฐนั้น หยุด ระงับ ยับยั้ง จดเว้น ชะลอ ยกเลิก หรือเพิกถอนแผนงานหรือโครงการตาม (๑) หรือ (๒) แล้วแต่กรณี ได้ตามที่เห็นควร โดยให้แจ้งคำสั่งดังกล่าวพร้อมด้วยเหตุผลเป็นหนังสือไปยังหน่วยงานของรัฐเจ้าของแผนงานหรือโครงการนั้นโดยมิชักช้า

ในกรณีที่หน่วยงานของรัฐเจ้าของแผนงานหรือโครงการไม่เห็นด้วยกับคำสั่งของคณะกรรมการตามวรรคก่อน หน่วยงานของรัฐเจ้าของแผนงานหรือโครงการนั้นมีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งดังกล่าวเป็นหนังสือต่อคณะกรรมการได้ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่งจากคณะกรรมการ

ให้คณะกรรมการพิจารณาและวินิจฉัยอุทธรณ์ตามวรรคสาม ให้แล้วเสร็จภายในหกสิบวัน นับแต่วันที่ได้รับหนังสืออุทธรณ์

คำวินิจฉัยของคณะกรรมการให้เป็นที่สุด

หลักเกณฑ์และวิธีพิจารณาในการวินิจฉัยคำอุทธรณ์ให้กำหนดโดยกฎกระทรวง

อำนาจในการออกคำสั่งตามวรรคสอง คณะกรรมการอาจมอบอำนาจให้คณะกรรมการพัฒนาการท่องเที่ยวกลุ่มจังหวัด คณะกรรมการพัฒนาการท่องเที่ยวจังหวัด คณะกรรมการพัฒนาการท่องเที่ยวพื้นที่ หรือผู้ว่าราชการจังหวัดปฏิบัติราชการแทนภายในเขตพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวที่กำหนดตามมาตรา ๓๓ หรือเขตจังหวัดแทนคณะกรรมการก็ได้

แนวทางการประเมินค่าความเสียหายหรือการเสื่อมค่าต่อแหล่งท่องเที่ยวตาม (๒) ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการกำหนดไว้ในกฎกระทรวง

ส่วนที่ ๓

สถิติการท่องเที่ยว

มาตรา ๓๑ ในการจัดทำสถิติการท่องเที่ยว สำนักงานอาจขอให้หน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องกับการบริหารและพัฒนาการท่องเที่ยว จัดทำและรับรองข้อมูลสถิติเกี่ยวกับการท่องเที่ยว รวมทั้งเสนอรายละเอียดทางวิชาการ การเงิน และเรื่องต่าง ๆ ที่จำเป็นแก่การศึกษาภาวะการท่องเที่ยวของประเทศ เพื่อประกอบการพิจารณาของคณะกรรมการหรือสำนักงานก็ได้

รายละเอียดข้อมูล สถิติ หรือข้อความตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามแบบที่สำนักงานกำหนดไว้

มาตรา ๓๒ เพื่อประโยชน์ในการสำรวจและรวบรวมข้อมูลสถิติเกี่ยวกับการท่องเที่ยว ให้ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมท่องเที่ยว นักท่องเที่ยว หรือบุคคลใด แจ้งข้อมูล สถิติ และข้อความอื่นที่จำเป็นต่อสำนักงานไว้เป็นข้อมูลสำหรับการกำหนดนโยบาย การจัดทำแผน การเสนอแนะมาตรการ การรายงาน

สถานการณ์ภาวะการท่องเที่ยว หรือเพื่อประโยชน์อื่นใดที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมท่องเที่ยวของประเทศ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

รายละเอียดข้อมูล สถิติ หรือข้อความตามวรรคก่อน ต้องเป็นสถิติข้อมูลพื้นฐานที่แสดงภาพรวมของการท่องเที่ยวในแต่ละสาขา และให้เป็นไปตามแบบที่สำนักงานกำหนดไว้

ข้อมูล สถิติ และข้อความตามวรรคหนึ่งห้ามมิให้ผู้ใดเปิดเผย เว้นแต่เป็นการเปิดเผยตามหน้าที่ราชการหรือเพื่อประโยชน์แก่การตรวจสอบ การสอบสวน หรือการพิจารณาคดี หรือเพื่อประโยชน์ในการพัฒนาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวของประเทศ

ส่วนที่ ๔

การบริหารจัดการพื้นที่แหล่งท่องเที่ยว

มาตรา ๓๓ เพื่อประโยชน์ในการบริหารจัดการพื้นที่แหล่งท่องเที่ยวในพื้นที่จังหวัดใด หากเห็นว่า

(๑) พื้นที่จังหวัดนั้นมีศักยภาพหรือโอกาสอย่างเพียงพอต่อการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว หรือ

(๒) มีพื้นที่แหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดนั้นคาบเกี่ยวกันหรือติดกันหรือมีความสัมพันธ์เชื่อมโยงระหว่างพื้นที่จังหวัดตั้งแต่สองจังหวัดขึ้นไป อันเนื่องมาจากลักษณะทางภูมิศาสตร์หรือทรัพยากรการท่องเที่ยวของพื้นที่จังหวัดนั้น หรือ

(๓) เพื่อประโยชน์ในการบริหารจัดการพื้นที่แหล่งท่องเที่ยวอย่างเป็นระบบและเป็นไปตามหลักการจัดการแหล่งท่องเที่ยวที่ถูกต้องและเหมาะสม

ให้หน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องกับพื้นที่แหล่งท่องเที่ยวตาม (๑) (๒) หรือ (๓) เสนอจัดรูปแบบการบริหารจัดการพื้นที่แหล่งท่องเที่ยวดังกล่าวให้เหมาะสมกับสภาพพื้นที่ ลักษณะทางกายภาพ ศักยภาพ หรือโอกาสของแต่ละพื้นที่ ซึ่งอาจจัดรูปแบบได้ ๓ ลักษณะด้วยกัน คือ กลุ่มจังหวัด จังหวัด หรือพื้นที่ เป็นเขตพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวที่มีลักษณะเฉพาะซึ่งแตกต่างจากพื้นที่โดยทั่วไปและพื้นที่พิเศษตามกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งองค์การบริหารการพัฒนาพื้นที่พิเศษเพื่อการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน เสนอต่อคณะกรรมการเพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบในการกำหนดแนวเขตพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวที่ชัดเจนตามลักษณะของแหล่งท่องเที่ยวนั้น ๆ

เมื่อคณะกรรมการพิจารณาให้ความเห็นชอบตามวรรคก่อนแล้ว ให้รัฐมนตรีออกกฎกระทรวงกำหนดเขตพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว โดยให้ระบุชื่อของเขตพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวและมีแผนที่แสดงแนวเขตไว้ท้ายกฎกระทรวงด้วย

การเปลี่ยนแปลงเขตหรือการเพิกถอนเขตพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวตามวรรคสาม ไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วน ให้กระทำได้โดยออกกฎกระทรวง และเฉพาะกรณีที่มีการเปลี่ยนแปลงหรือเพิกถอนบางส่วน ให้มีแผนที่แสดงแนวเขตที่เปลี่ยนแปลงหรือเพิกถอนนั้นแนบท้ายกฎกระทรวงด้วย

มาตรา ๓๔ เมื่อได้ประกาศกำหนดเขตพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้คณะกรรมการแต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นคณะหนึ่งตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดตามมาตรา ๑๒ (๖) เพื่อทำหน้าที่รับผิดชอบในการบริหารจัดการพื้นที่เขตพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวตามลักษณะเฉพาะนั้น ในลักษณะใดลักษณะหนึ่ง ซึ่งอาจแต่งตั้งได้ ๓ ลักษณะ ดังนี้

- (๑) คณะกรรมการพัฒนาการท่องเที่ยวกลุ่มจังหวัด หรือ
- (๒) คณะกรรมการพัฒนาการท่องเที่ยวจังหวัด หรือ
- (๓) คณะกรรมการพัฒนาการท่องเที่ยวพื้นที่

ในกรณีเช่นนี้ ให้คณะกรรมการมอบหมายให้ศูนย์การท่องเที่ยว กีฬาและนันทนาการจังหวัด หรือหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องที่มีพื้นที่รับผิดชอบตามเขตพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว นั้น ทำหน้าที่เป็นสำนักงานเลขานุการของคณะกรรมการตาม (๑) (๒) หรือ (๓) แล้วแต่กรณี และให้รับผิดชอบงานธุรการ งานวิชาการ การศึกษาข้อมูล งานประชุม หรือกิจกรรมต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับงานของคณะกรรมการดังกล่าวด้วย

มาตรา ๓๕ คณะกรรมการพัฒนาการท่องเที่ยวกลุ่มจังหวัด คณะกรรมการพัฒนาการท่องเที่ยวจังหวัด และคณะกรรมการพัฒนาการท่องเที่ยวพื้นที่ มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

- (๑) ประสานนโยบายการจัดการเขตพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว
- (๒) เสนอแผนยุทธศาสตร์พัฒนาการท่องเที่ยวและแผนปฏิบัติการพัฒนาการท่องเที่ยว เพื่อการบริหารจัดการพื้นที่เขตพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวต่อคณะกรรมการเพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบ
- (๓) พิจารณากำหนดมาตรการเพื่อเสริมสร้างความร่วมมือและประสานงานระหว่างหน่วยงานของรัฐ มาตรการเพื่อการอนุรักษ์แหล่งท่องเที่ยว มาตรการคุ้มครองแหล่งท่องเที่ยว และมาตรการอื่น ๆ เพื่อการควบคุม ส่งเสริมและสนับสนุนการบริหารและพัฒนาการท่องเที่ยวในเขตพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว เสนอขอรับความเห็นชอบต่อคณะกรรมการ เพื่อให้หน่วยงานของรัฐที่มีหน้าที่เกี่ยวข้องรับไปปฏิบัติ
- (๔) ประสานแผนงานหรือโครงการที่เกี่ยวข้องกับการบริหารและพัฒนาการท่องเที่ยว กับหน่วยงานของรัฐและเอกชนที่เกี่ยวข้องที่ดำเนินการในเขตพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว
- (๕) ติดตามและประเมินผลการปฏิบัติงานตามนโยบาย แผน และมาตรการที่เกี่ยวข้องที่ดำเนินการในเขตพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว แล้วรายงานต่อคณะกรรมการ
- (๖) กำหนดแนวทางการแก้ไขปัญหาอุปสรรคที่เกี่ยวกับการบริหารและพัฒนาการท่องเที่ยว ในเขตพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเสนอขอรับความเห็นชอบต่อคณะกรรมการ เพื่อให้หน่วยงานของรัฐที่มีหน้าที่เกี่ยวข้องรับไปปฏิบัติ
- (๗) พิจารณากำหนดจำแนกเขตการใช้ประโยชน์ในพื้นที่แหล่งท่องเที่ยว การวางแผนการใช้ประโยชน์ในพื้นที่แหล่งท่องเที่ยว การกำหนดบริเวณการใช้พื้นที่แหล่งท่องเที่ยว การวางแผนผังเมืองและการควบคุมการก่อสร้างให้สอดคล้องและกลมกลืนกับสภาพภูมิทัศน์ และการวางข้อกำหนดอื่นใดที่จะให้ปฏิบัติหรือไม่ปฏิบัติในเขตพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว เสนอขอรับความเห็นชอบต่อคณะกรรมการ เพื่อให้หน่วยงานของรัฐที่มีหน้าที่เกี่ยวข้องรับไปปฏิบัติ
- (๘) จัดทำโครงสร้างพื้นฐานและการบริการสำหรับนักท่องเที่ยวในเขตพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว ให้เพียงพอกับความต้องการ มีคุณภาพ และมีระดับราคาที่เหมาะสมและเป็นธรรม
- (๙) ดำเนินการอื่นใดที่เกี่ยวกับการบริหารจัดการพื้นที่เขตพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวตามอำนาจหน้าที่ซึ่งมีบัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องหรือตามที่คณะกรรมการมอบหมาย

คณะกรรมการตามวรรคหนึ่งข้างต้นอาจแต่งตั้งคณะกรรมการหรือคณะทำงานเพื่อพิจารณาและปฏิบัติการอย่างหนึ่งอย่างใดตามที่คณะกรรมการดังกล่าวจะมอบหมายก็ได้

ให้สำนักงานตั้งงบประมาณรายจ่ายประจำปีเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการสนับสนุนการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการตามวรรคหนึ่งไว้เพื่อการนี้ด้วย

ให้นำบทบัญญัติว่าด้วยการประชุมตามความในมาตรา ๑๓ มาใช้บังคับแก่การประชุมของคณะกรรมการตามวรรคหนึ่งข้างต้น และคณะกรรมการซึ่งคณะกรรมการตามวรรคหนึ่งแต่งตั้งโดยอนุโลม

มาตรา ๓๖ ภายใต้บังคับแห่งมาตรา ๓๓ และตามมาตรา ๓๔ เมื่อได้กำหนดเขตพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวไว้ในกฎกระทรวงและแต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นแล้ว ให้คณะกรรมการดังกล่าวจัดทำแผนปฏิบัติการ เรียกว่า “แผนปฏิบัติการพัฒนาการท่องเที่ยว” ในระดับเขตพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเพื่อการบริหารจัดการพื้นที่เขตพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวนั้น ๆ อันประกอบด้วย แผนงานและโครงการต่าง ๆ อันเกี่ยวกับการบริหารและพัฒนาการท่องเที่ยวหรือแผนงานและโครงการอื่นใดในลักษณะเดียวกันที่เกี่ยวกับการบริหารและพัฒนาการท่องเที่ยวที่หน่วยงานของรัฐในเขตพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเสนอมา ให้สอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์พัฒนาการท่องเที่ยวสำหรับเขตพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวที่คณะรัฐมนตรีอนุมัติแล้ว เสนอต่อคณะกรรมการเพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบ เพื่อนำไปรวมไว้เป็นส่วนหนึ่งของแผนปฏิบัติการพัฒนาการท่องเที่ยวตามมาตรา ๒๕ วรรคหนึ่ง แล้วเสนอขออนุมัติต่อคณะรัฐมนตรีและขอรับการจัดสรรงบประมาณรายจ่ายในแต่ละแผนงานหรือโครงการต่อไป

ให้นำความในมาตรา ๒๔ และมาตรา ๒๕ วรรคสี่ มาใช้บังคับกับการเสนอตั้งงบประมาณรายจ่าย การยื่นเสนอ รายละเอียด และวิธีการพิจารณาแผนงานหรือโครงการ และการปรับปรุงแผนปฏิบัติการตามวรรคก่อนโดยอนุโลม และ

ให้นำความในมาตรา ๒๕ วรรคสอง มาใช้บังคับกับการมอบหมายงานหรือกิจกรรมให้หน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องกับแผนปฏิบัติการดังกล่าวข้างต้น ต้องปฏิบัติตามมติคณะกรรมการตามวรรคหนึ่งโดยอนุโลม และ

ให้นำความในมาตรา ๒๗ มาใช้บังคับกับการเสนอรายงานปัญหาและอุปสรรคของหน่วยงานของรัฐต่อคณะกรรมการตามวรรคหนึ่งโดยอนุโลม

มาตรา ๓๗ ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่อยู่ภายในเขตพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวที่กำหนดตามมาตรา ๓๓ จัดทำแผนปฏิบัติการ เรียกว่า “แผนปฏิบัติการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว” ในระดับท้องถิ่นเพื่อการบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยวตามเขตพื้นที่รับผิดชอบของตน อันประกอบด้วย แผนงานและโครงการต่าง ๆ อันเกี่ยวกับการบริหารและพัฒนาการท่องเที่ยวหรือแผนงานและโครงการอื่นใดในลักษณะเดียวกันที่เกี่ยวกับการบริหารและพัฒนาการท่องเที่ยวที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้นต้องรับผิดชอบ ให้สอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์พัฒนาการท่องเที่ยวและแผนปฏิบัติการพัฒนาการท่องเที่ยวที่ได้จัดทำขึ้นสำหรับเขตพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวที่เสนอแล้ว เสนอแผนปฏิบัติการดังกล่าวต่อคณะกรรมการซึ่งทำหน้าที่รับผิดชอบบริหารจัดการพื้นที่เขตพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวที่เสนอไว้เพื่อประโยชน์ในการประสานงานและประเมินผลการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวในเขตพื้นที่รับผิดชอบขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต่อไป

การจัดทำแผนปฏิบัติการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามวรรคหนึ่ง ต้องคำนึงถึงการมีส่วนร่วมและความต้องการของชุมชนและประชาชนในท้องถิ่นในเขตพื้นที่รับผิดชอบของตนเป็นสำคัญ

ในกรณีที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นประสงค์จะได้รับเงินอุดหนุนหรือเงินให้กู้ยืมจากกองทุน เพื่อสนับสนุนการดำเนินงานตามแผนปฏิบัติการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวในระดับท้องถิ่นให้บรรลุผลให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเสนอแผนปฏิบัติการดังกล่าวต่อคณะกรรมการซึ่งทำหน้าที่รับผิดชอบบริหารการจัดการพื้นที่เขตพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวขึ้นเพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบก่อน แล้วเสนอแผนดังกล่าวต่อคณะกรรมการบริหารกองทุนเพื่อพิจารณาอนุมัติต่อไป

การยื่นเสนอและวิธีการพิจารณาแผนปฏิบัติการตามวรรคสาม ให้เป็นไปตามประกาศหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการบริหารกองทุนกำหนด

หมวด ๔ พนักงานเจ้าหน้าที่

มาตรา ๓๘ ภายในเขตพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวตามมาตรา ๓๓ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจดังนี้

(๑) มีหนังสือสอบถามหรือเรียกให้หน่วยงานของรัฐส่งเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องหรือบุคคลใดมาให้ถ้อยคำ แจ้งข้อเท็จจริง ชี้แจงหรือทำคำชี้แจงเป็นหนังสือ หรือให้ส่งเอกสารหรือหลักฐานใด ๆ แก่พนักงานเจ้าหน้าที่ เพื่อการปฏิบัติการตามหน้าที่มาประกอบการพิจารณาได้

(๒) เข้าไปในแหล่งท่องเที่ยวในระหว่างเวลาพระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตก เพื่อให้ทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับสภาพพื้นที่แหล่งท่องเที่ยวหรือเพื่อการตรวจสอบหรือสืบเสาะหาข้อเท็จจริงจากเจ้าของผู้ครอบครองหรือผู้ดูแลรักษาแหล่งท่องเที่ยวขึ้น หรือเพื่อการกระทำใด ๆ เท่าที่จำเป็นได้ ทั้งนี้ ห้ามมิให้เข้าไปในอาคาร โรงเรือน เคหสถาน ลานบ้าน หรือสวนมีรั้วกันอันติดต่อกับบ้านซึ่งเป็นที่อยู่อาศัย เว้นแต่เจ้าของหรือผู้ครอบครองสั่งห้ามหรือขออนุญาต

(๓) ทำเครื่องหมายระดับ ขอบเขตและแนวเขตตามความจำเป็น

หนังสือเรียกบุคคลซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐตาม (๑) ให้พนักงานเจ้าหน้าที่นำส่งหัวหน้าหน่วยงานของรัฐหรือจะส่งโดยทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับก็ได้

กรณีที่หน่วยงานของรัฐใดละเลยหรือไม่จัดส่งหนังสือหรือเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องหรือบุคคลใดมาให้ถ้อยคำ แจ้งข้อเท็จจริง ชี้แจงหรือทำคำชี้แจงเป็นหนังสือ หรือไม่ส่งเอกสารหรือสิ่งที่เกี่ยวข้องตามหนังสือเรียกของพนักงานเจ้าหน้าที่ ภายในระยะเวลาที่พนักงานเจ้าหน้าที่กำหนดโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร ให้พนักงานเจ้าหน้าที่เสนอรายงานต่อคณะกรรมการเพื่อเสนอรายงานต่อนายกรัฐมนตรีตามมาตรา ๑๒ (๔) เพื่อสั่งการตามความเหมาะสมต่อไป

กรณีการเข้าไปในแหล่งท่องเที่ยวใด ๆ ตาม (๒) ให้บุคคลซึ่งเกี่ยวข้องกับการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ อำนวยความสะดวก ช่วยเหลือ หรือให้ถ้อยคำ แจ้งข้อเท็จจริง หรือชี้แจงแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ตามที่ร้องขอ

ในการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่จะต้องแสดงหลักฐานหรือบัตรประจำตัวต่อบุคคลซึ่งเกี่ยวข้องทุกครั้ง

หลักฐานหรือบัตรประจำตัวของพนักงานเจ้าหน้าที่ให้เป็นไปตามแบบที่กำหนดในกฎกระทรวง
มาตรา ๓๙ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา

หมวด ๕
บทกำหนดโทษ

มาตรา ๔๐ ผู้ใด

(๑) ไม่ยอมให้ถ้อยคำ แจ้งข้อเท็จจริง ชี้แจง หรือให้ถ้อยคำ แจ้งข้อเท็จจริง ชี้แจงด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดความจริงที่ต้องแจ้งให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๓๘ (๑) และตามมาตรา ๓๘ วรรคสี่ หรือ

(๒) ขัดขวางการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๓๘ (๒) หรือ

(๓) ไม่อำนวยความสะดวกหรือไม่ให้การช่วยเหลือแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ตามที่ร้องขอตามมาตรา ๓๘ วรรคสี่ หรือ

(๔) ผ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๓๒ หรือกฎกระทรวงที่ออกตามมาตรา ๓๒ หรือแจ้งข้อมูลหรือข้อความอันเป็นเท็จ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือนหรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๔๑ ในระหว่างที่ยังมิได้แต่งตั้งคณะกรรมการตามมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัตินี้ ให้คณะกรรมการนโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวแห่งชาติ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๐ ซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ปฏิบัติหน้าที่คณะกรรมการตามพระราชบัญญัตินี้ไปพลางก่อน จนกว่าจะมีการแต่งตั้งคณะกรรมการตามพระราชบัญญัตินี้ แต่ทั้งนี้ ต้องไม่เกินหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๔๒ ในระหว่างที่ยังมิได้แต่งตั้งคณะกรรมการบริหารกองทุนตามมาตรา ๒๐ แห่งพระราชบัญญัตินี้ ให้คณะกรรมการบริหารกองทุนเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวไทยตามระเบียบกองทุนเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวไทยว่าด้วยการจัดการเงินกองทุนเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวไทย พ.ศ. ๒๕๔๘ ซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับปฏิบัติหน้าที่คณะกรรมการบริหารกองทุนตามพระราชบัญญัตินี้ไปพลางก่อน จนกว่าจะมีการแต่งตั้งคณะกรรมการบริหารกองทุนตามพระราชบัญญัตินี้ แต่ทั้งนี้ ต้องไม่เกินหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

.....

.....

นายกรัฐมนตรี

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติคณะกรรมการนโยบายท่องเที่ยวแห่งชาติ
พ.ศ.

หลักการ

ให้มีกฎหมายเกี่ยวกับคณะกรรมการนโยบายท่องเที่ยวแห่งชาติ

เหตุผล

โดยที่การกำหนดนโยบายและการบริหารจัดการการท่องเที่ยวของประเทศกระจายอยู่ตามหน่วยงานของรัฐต่าง ๆ มีลักษณะเป็นการบริหารแบบต่างหน่วยต่างทำ ทำให้การบริหารและพัฒนาการท่องเที่ยวที่ผ่านมาไม่มีเอกภาพ เป็นไปอย่างไร้ทิศทางเดียวกัน และไม่เป็นไปอย่างต่อเนื่อง ประกอบกับสภาพการณ์ในปัจจุบันแหล่งท่องเที่ยวอันเป็นทรัพยากรการท่องเที่ยวหลายประเภทยังมิได้มีระบบการบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยวที่ถูกต้องและเหมาะสม อันอาจเป็นเหตุให้คุณภาพแหล่งท่องเที่ยวเสื่อมโทรม ทำให้ไม่สามารถแข่งขันในตลาดโลกได้ นำมาซึ่งผลกระทบทั้งโดยตรงและโดยทางอ้อมต่อระบบเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม และสิ่งแวดล้อมของประเทศเป็นอันมาก ย่อมเป็นอุปสรรคที่สำคัญในอันที่จะนำพาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวของประเทศให้ก้าวไปสู่การพัฒนาที่มีคุณภาพและมีความยั่งยืน สมควรให้มีคณะกรรมการนโยบายท่องเที่ยวแห่งชาติ เพื่อทำหน้าที่ในการพิจารณาเสนอนโยบายและแผนพัฒนาการท่องเที่ยวของประเทศ รวมทั้งกำกับดูแล ประสานงาน และประเมินผลการปฏิบัติงานด้านการท่องเที่ยวของหน่วยงานของรัฐต่าง ๆ ตลอดจนการกำหนดให้มีกลไกในการบริหารนโยบายและแผนพัฒนาการท่องเที่ยวของประเทศให้เป็นไปอย่างมีระบบที่สอดคล้องเชื่อมโยงระหว่างกันทั้งในระดับชาติ ระดับภูมิภาค ระดับอนุภูมิภาค และระดับท้องถิ่น เพื่อให้การปฏิบัติงานด้านนโยบายและการบริหารจัดการการท่องเที่ยวของประเทศมีเอกภาพ เป็นไปในทิศทางเดียวกัน และมีความต่อเนื่อง จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

(ร่าง)
พระราชบัญญัติ
คณะกรรมการนโยบายท่องเที่ยวแห่งชาติ
พ.ศ.

.....
.....
.....

.....
โดยที่เป็นการสมควรให้มีกฎหมายว่าด้วยคณะกรรมการนโยบายท่องเที่ยวแห่งชาติ
.....

.....
มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติคณะกรรมการนโยบายท่องเที่ยว
แห่งชาติ พ.ศ.”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา
เป็นต้นไป

มาตรา ๓ บรรดากฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ มติคณะรัฐมนตรี ประกาศและคำสั่ง
อื่นใดในส่วนที่บัญญัติไว้แล้วในพระราชบัญญัตินี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัตินี้ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้แทน

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

“การท่องเที่ยว” หมายความว่า สิ่งที่น่าท่องเที่ยวให้ความสนใจและต้องการเดินทางจาก
ท้องถิ่นเป็นถิ่นที่อยู่โดยปกติของตนไปยังท้องถิ่นเป็นการชั่วคราวด้วยความสมัครใจ และด้วยวัตถุประสงค์
อันมิใช่เพื่อไปประกอบอาชีพหรือหารายได้

“การบริหารและพัฒนาการท่องเที่ยว” หมายความว่า การจัดการแหล่งท่องเที่ยว กิจกรรม
การท่องเที่ยว หรือการอื่นใดเพื่อการท่องเที่ยวอย่างเป็นระบบ มีประสิทธิภาพ โดยใช้ทรัพยากรต่างๆ เพื่อ
การท่องเที่ยวให้เกิดประโยชน์สูงสุด และคำนึงถึงการมีส่วนร่วมและความต้องการของผู้ประกอบอุตสาหกรรม
ท่องเที่ยว องค์กรชุมชน และประชาสังคมในท้องถิ่น เพื่อให้การพัฒนาการท่องเที่ยวเป็นไปอย่างยั่งยืน

“อุตสาหกรรมท่องเที่ยว” หมายความว่า อุตสาหกรรมท่องเที่ยวตามกฎหมายว่าด้วยการ
ท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย

“ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมท่องเที่ยว” หมายความว่า ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมท่องเที่ยวตาม
กฎหมายว่าด้วยการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย

“นักท่องเที่ยว” หมายความว่า นักท่องเที่ยวตามกฎหมายว่าด้วยธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์

“แหล่งท่องเที่ยว” หมายความว่า แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ แหล่งท่องเที่ยวทางศิลปวัฒนธรรม และแหล่งท่องเที่ยวที่มนุษย์สร้างขึ้น และให้หมายความรวมถึงบริเวณสถานที่หรือพื้นที่อื่นใดที่มีลักษณะแตกต่างจากพื้นที่โดยทั่วไป ซึ่งมีชื่อเสียง น่าสนใจ หรือมีลักษณะดึงดูดใจแก่นักท่องเที่ยว ให้เกิดการเดินทางท่องเที่ยวเข้าไปภายในบริเวณสถานที่หรือพื้นที่แห่งนั้น

“หน่วยงานของรัฐ” หมายความว่า กระทรวง ทบวง กรม หรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นและมีฐานะเป็นกรม จังหวัด องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น รัฐวิสาหกิจ องค์การมหาชน หรือหน่วยงานอื่นของรัฐบรรดาที่มีการดำเนินงานเกี่ยวข้องกันนโยบายการบริหารและพัฒนาการท่องเที่ยว

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการนโยบายท่องเที่ยวแห่งชาติที่จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัตินี้

“สำนักงาน” หมายความว่า สำนักงานคณะกรรมการนโยบายท่องเที่ยวแห่งชาติ

“เลขาธิการ” หมายความว่า เลขาธิการคณะกรรมการนโยบายท่องเที่ยวแห่งชาติ

“รองเลขาธิการ” หมายความว่า รองเลขาธิการคณะกรรมการนโยบายท่องเที่ยวแห่งชาติ

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งคณะกรรมการแต่งตั้งให้มีอำนาจหน้าที่ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๕ ในกรณีที่บทบัญญัติใดในพระราชบัญญัตินี้อ้างถึงจังหวัดหรือกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของผู้ว่าราชการจังหวัด ให้หมายความรวมถึงกรุงเทพมหานครหรือให้เป็นอำนาจหน้าที่ของผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร แล้วแต่กรณีด้วย

มาตรา ๖ ให้นายกรัฐมนตรี และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬารักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ ในส่วนที่เกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของตน

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา มีอำนาจออกกฎกระทรวง ระเบียบ ประกาศ และคำสั่งเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวง ระเบียบ และประกาศนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

หมวด ๑

คณะกรรมการนโยบายท่องเที่ยวแห่งชาติ

มาตรา ๗ ให้มีคณะกรรมการนโยบายท่องเที่ยวแห่งชาติ เรียกโดยย่อว่า “ก.น.ท.” ประกอบด้วย

(๑) นายกรัฐมนตรี เป็นประธานกรรมการ

(๒) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา เป็นรองประธานกรรมการ

(๓) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงวัฒนธรรม ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ปลัดกระทรวงการคลัง ปลัดกระทรวงการพัฒนาศักยภาพและความมั่นคงของมนุษย์ ปลัดกระทรวงการต่างประเทศ ปลัดกระทรวงพาณิชย์ ปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ปลัดกระทรวงแรงงาน ปลัดกระทรวงสาธารณสุข ปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ เลขาธิการ

คณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เลขาธิการคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน ผู้อำนวยการสำนักงานประกันสังคม ผู้อำนวยการสำนักงานพัฒนาการท่องเที่ยว ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ และผู้ว่าการธนาคารแห่งประเทศไทย เป็นกรรมการ

(๔) ผู้ว่าการการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย กรรมการผู้จัดการใหญ่บริษัททำอากาศยานไทย จำกัด (มหาชน) กรรมการผู้จัดการใหญ่บริษัทการบินไทย จำกัด (มหาชน) ผู้อำนวยการสำนักงานส่งเสริมการจัดประชุมและนิทรรศการ และผู้อำนวยการองค์การบริหารการพัฒนาพื้นที่พิเศษเพื่อการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน เป็นกรรมการ

(๕) นายกสมาคมองค์การบริหารส่วนจังหวัดแห่งประเทศไทย นายกสมาคมสันนิบาตเทศบาลแห่งประเทศไทย และนายกสมาคมองค์การบริหารส่วนตำบลแห่งประเทศไทย เป็นกรรมการ

(๖) ประธานสภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ประธานกรรมการหอการค้าไทย และประธานสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย เป็นกรรมการ

(๗) กรรมการซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งจากบุคคลผู้สอนวิชาเกี่ยวกับอุตสาหกรรมท่องเที่ยว ในสถาบันอุดมศึกษา ซึ่งได้รับการคัดเลือกกันเองจากที่ประชุมอธิการบดี จำนวนสามคน

(๘) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิภาคเอกชนซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งจำนวนหกคน จากรายชื่อบุคคลที่สภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยเสนอจำนวนสิบสองคน

(๙) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิภาคประชาชนซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้ง จำนวนสองคน

การแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตาม (๘) ให้พิจารณาแต่งตั้งจากบุคคลซึ่งมีความรู้ ความเชี่ยวชาญ มีผลงานและประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับงานด้านธุรกิจนำเที่ยว ด้านการโรงแรม ด้านมัคคุเทศก์ และด้านอื่นที่เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาอุตสาหกรรมท่องเที่ยว อย่างน้อยด้านละหนึ่งคน ซึ่งได้รับการคัดเลือกกันเองจากผู้แทนของผู้ประกอบอุตสาหกรรมท่องเที่ยวในแต่ละสมาคม โดยความเห็นชอบจากที่ประชุมสภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยด้วยคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสองในสาม

การแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตาม (๙) ให้พิจารณาแต่งตั้งจากบุคคลซึ่งมีความรู้ ความเชี่ยวชาญ มีผลงานและประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับงานด้านการสหกรณ์การท่องเที่ยวและด้านวิสาหกิจ การท่องเที่ยวซึ่งเป็นผู้แทนในชุมชนด้านละหนึ่งคน

ให้เลขาธิการเป็นกรรมการและเลขานุการ โดยมีรองเลขาธิการที่เลขาธิการมอบหมายเป็นผู้ช่วยเลขานุการ

ในกรณีประธานกรรมการหรือกรรมการโดยตำแหน่งตาม (๑) (๒) (๓) (๔) (๕) และ (๖) มีความจำเป็นไม่อาจมาประชุมกรรมการครั้งใด ให้มอบหมายให้ผู้ดำรงตำแหน่งรองที่มีความรู้ความเข้าใจ เกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ในคณะกรรมการมาประชุมแทน

มาตรา ๘ กรรมการและกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้ง ต้องมีคุณสมบัติ และไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

(๑) มีสัญชาติไทย

(๒) มีอายุไม่ต่ำกว่าสามสิบปีบริบูรณ์และไม่เกินหกสิบปีบริบูรณ์

(๓) ไม่เป็นบุคคลล้มละลาย

(๔) ไม่เป็นบุคคลไร้ความสามารถหรือเสมือนไร้ความสามารถ

(๕) ไม่เป็นบุคคลวิกลจริตหรือจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ

(๖) ไม่เคยได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

(๗) ไม่เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา ข้าราชการการเมือง ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง สมาชิกสภาท้องถิ่น หรือผู้บริหารท้องถิ่น กรรมการหรือผู้ดำรงตำแหน่งที่รับผิดชอบในการบริหารพรรคการเมือง ที่ปรึกษาพรรคการเมือง หรือเจ้าหน้าที่พรรคการเมือง

(๘) ไม่เคยถูกไล่ออก ปลดออก หรือให้ออกจากราชการ หน่วยงานของรัฐหรือรัฐวิสาหกิจ หรือจากหน่วยงานของเอกชน เพราะทุจริตต่อหน้าที่ หรือเพราะประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง หรือถือว่ากระทำการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ

มาตรา ๙ กรรมการและกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้ง มีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสองปี กรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระ อาจได้รับแต่งตั้งอีกได้ แต่ต้องไม่เกินสองวาระติดต่อกัน

ในกรณีที่กรรมการและกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ ให้คณะรัฐมนตรีแต่งตั้งกรรมการแทนตำแหน่งที่ว่าง เว้นแต่วาระของกรรมการเหลือไม่ถึงเก้าสิบวัน และให้ผู้ซึ่งได้รับแต่งตั้งอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการซึ่งตนแทน

เมื่อครบกำหนดตามวาระในวาระหนึ่ง หากยังมีได้มีการแต่งตั้งกรรมการขึ้นใหม่ ให้กรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระปฏิบัติหน้าที่ไปพลางก่อนจนกว่ากรรมการซึ่งได้รับแต่งตั้งใหม่เข้ารับหน้าที่

มาตรา ๑๐ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระตามมาตรา ๙ กรรมการและกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งพ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) คณะรัฐมนตรีให้ออก

(๔) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามอย่างหนึ่งอย่างใดตามมาตรา ๘

มาตรา ๑๑ คณะกรรมการนโยบายท่องเที่ยวแห่งชาติ มีอำนาจและหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) เสนอนโยบายและแผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาอนุมัติ

(๒) เสนอแนะมาตรการทางการเงิน การคลัง และการภาษีอากร มาตรการทางกฎหมาย มาตรการทางสังคม และมาตรการอื่น ๆ เพื่อการส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวของประเทศ ตามนโยบายและแผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาอนุมัติ

(๓) เสนอความเห็นต่อคณะรัฐมนตรีให้มีหรือปรับปรุงแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ หรือมติคณะรัฐมนตรีที่เกี่ยวกับการท่องเที่ยว

(๔) เสนอรายงานต่อนายกรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาสั่งการในกรณีที่ปรากฏว่าหน่วยงานของรัฐฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามแผนหรือมาตรการที่คณะรัฐมนตรีอนุมัติ หรือกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ คำสั่ง หรือคำสั่งของคณะกรรมการตามมาตรา ๓๐ หรือมติคณะรัฐมนตรีที่เกี่ยวกับการท่องเที่ยว อันอาจทำให้เกิดปัญหาและอุปสรรคในการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้หรือก่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงต่ออุตสาหกรรมท่องเที่ยวของประเทศ

(๕) เสนอแนะและให้ความเห็นต่อรัฐมนตรีเพื่อกำหนดกฎกระทรวงและระเบียบเกี่ยวกับการกำหนดและรับรองมาตรฐานแหล่งท่องเที่ยว มาตรฐานการบริการท่องเที่ยว มาตรฐานบุคลากรการท่องเที่ยว มาตรฐานคุ้มครองสวัสดิภาพนักท่องเที่ยว และมาตรฐานอื่นที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมท่องเที่ยว

(๖) เสนอแนะและให้ความเห็นต่อรัฐมนตรีเพื่อกำหนดระเบียบและประกาศเกี่ยวกับการกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการแต่งตั้งคณะกรรมการพัฒนาการท่องเที่ยวกลุ่มจังหวัด จังหวัด หรือพื้นที่ แล้วแต่กรณี เพื่อปฏิบัติงานตามพระราชบัญญัตินี้

(๗) พิจารณาให้ความเห็นชอบแผนงานและโครงการ แผนปฏิบัติการพัฒนาการท่องเที่ยว รวมทั้งแผนปฏิบัติการแก้ไขปัญหาอันเกิดจากภาวะวิกฤตหรือเหตุการณ์ฉุกเฉินที่มีต่ออุตสาหกรรมท่องเที่ยวของประเทศตามที่หน่วยงานของรัฐเสนอต่อคณะกรรมการ

(๘) กำกับและบริหารจัดการกองทุนเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวไทย

(๙) อำนาจการ ควบคุม ติดตาม ประเมินผล และตรวจสอบการดำเนินงานของหน่วยงานของรัฐที่ได้รับมอบหมายให้ดำเนินการเกี่ยวกับการบริหารและพัฒนาการท่องเที่ยว ให้เป็นไปตามนโยบายและแผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติ ตลอดจนแก้ไขปัญหาและอุปสรรคเพื่อให้การดำเนินงานเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและสัมฤทธิ์ผล

(๑๐) ให้คำปรึกษา แนะนำ และประสานงานแก่หน่วยงานของรัฐและภาคเอกชนที่เกี่ยวข้องในการบริหารและพัฒนาการท่องเที่ยว

(๑๑) ส่งเสริม สนับสนุน การมีส่วนร่วมของผู้ประกอบอุตสาหกรรมท่องเที่ยว องค์กรชุมชน และประชาสังคมในท้องถิ่นในกระบวนการพัฒนานโยบายสาธารณะเพื่อการท่องเที่ยว โดยจัดให้มีการประชุมทั้งในระดับชาติ ระดับภูมิภาค ระดับอนุภูมิภาค และระดับท้องถิ่นอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง

(๑๒) เสนอรายงานสถานการณ์เกี่ยวกับการท่องเที่ยวและผลการดำเนินงานของคณะกรรมการต่อคณะรัฐมนตรี และจัดให้มีการเผยแพร่รายงานดังกล่าวต่อสาธารณชนอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง

(๑๓) แต่งตั้งที่ปรึกษา คณะกรรมการ หรือคณะอนุกรรมการเพื่อปฏิบัติงานตามพระราชบัญญัตินี้ หรือสนับสนุนการดำเนินงานหรือปฏิบัติงานตามที่คณะกรรมการมอบหมาย

(๑๔) ปฏิบัติการอื่นใดเพื่อให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้หรือตามที่คณะรัฐมนตรีหรือนายกรัฐมนตรีมอบหมาย

ในการกำหนดนโยบายตาม (๑) ให้คำนึงถึงหลักการการสร้างรายได้และการกระจายรายได้จากการท่องเที่ยวอย่างทั่วถึง การอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมของท้องถิ่น การรักษาคุณภาพแหล่งท่องเที่ยว การพัฒนาการท่องเที่ยวที่ยั่งยืน และการสะท้อนปัญหา ข้อคิดเห็น และความต้องการของผู้เกี่ยวข้องตาม (๑๑)

นโยบายและแผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติตาม (๑) และมาตรการตาม (๒) ซึ่งคณะรัฐมนตรีอนุมัติแล้ว เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้

ในการปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าวข้างต้น ให้สำนักงานตั้งงบประมาณประจำปีเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานของคณะกรรมการไว้เพื่อการนี้โดยเฉพาะด้วย

มาตรา ๑๒ การประชุมคณะกรรมการต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุม

ในการประชุมคณะกรรมการคราวใด ถ้าประธานกรรมการไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้รองประธานกรรมการเป็นประธานในที่ประชุม ถ้ารองประธานกรรมการไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้กรรมการที่มาประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

ในการปฏิบัติหน้าที่ กรรมการผู้ใดมีส่วนได้เสียโดยตรงหรือโดยอ้อมในเรื่องที่พิจารณา ให้กรรมการผู้นั้นแจ้งให้ที่ประชุมทราบและให้ที่ประชุมพิจารณาว่ากรรมการผู้นั้นสมควรจะอยู่ในที่ประชุม และมีมติในการประชุมเรื่องนั้นได้หรือไม่ ทั้งนี้ ตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด

การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมากของกรรมการทั้งหมดที่มาประชุม กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด เว้นแต่กรณีการลงมติที่ประชุมเกี่ยวกับการพิจารณาคัดเลือกแผนงาน และโครงการ ต้องมีคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสองในสามของกรรมการทั้งหมดที่มาประชุม

มาตรา ๑๓ การประชุมคณะกรรมการและคณะอนุกรรมการซึ่งคณะกรรมการแต่งตั้งตาม มาตรา ๑๑ (๑๓) หรือคณะกรรมการตามมาตรา ๑๗ ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๑๒ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๑๔ ให้ประธานกรรมการ รองประธานกรรมการ และกรรมการ รวมทั้งที่ปรึกษา กรรมการและอนุกรรมการซึ่งคณะกรรมการแต่งตั้งตามมาตรา ๑๑ (๑๓) และคณะกรรมการตามมาตรา ๑๗ ได้รับเบี้ยประชุม ค่าพาหนะ ค่าเบี้ยเลี้ยง ค่าเช่าที่พัก หรือประโยชน์ตอบแทนอื่นตามหลักเกณฑ์ที่คณะรัฐมนตรี กำหนด

มาตรา ๑๕ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ คณะกรรมการหรือสำนักงานอาจ ขอความร่วมมือบุคคลหนึ่งบุคคลใดมาให้อธิบาย ความเห็น หรือคำแนะนำทางวิชาการได้ ตามที่เห็นสมควร และให้คณะกรรมการและคณะอนุกรรมการซึ่งคณะกรรมการแต่งตั้งมาตรา ๑๑ (๑๓) และ คณะกรรมการตามมาตรา ๑๗ มีอำนาจเช่นเดียวกับคณะกรรมการตามบทบัญญัติมาตรานี้ด้วย

มาตรา ๑๖ เพื่อประโยชน์ในการบริหารและพัฒนาพื้นที่แหล่งท่องเที่ยวในพื้นที่จังหวัดใด หากเห็นว่าพื้นที่จังหวัดนั้นมีศักยภาพหรือโอกาสอย่างเพียงพอต่อการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว หรือมีพื้นที่ แหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดนั้นคาบเกี่ยวกันหรือติดกันหรือมีความสัมพันธ์เชื่อมโยงระหว่างพื้นที่จังหวัด ตั้งแต่สองจังหวัดขึ้นไป อันเนื่องมาจากลักษณะทางภูมิศาสตร์หรือทรัพยากรการท่องเที่ยวของพื้นที่ จังหวัดนั้น หรือเพื่อประโยชน์ในการบริหารจัดการพื้นที่แหล่งท่องเที่ยวอย่างเป็นระบบและเป็นไปตามหลักการ จัดการแหล่งท่องเที่ยวที่ถูกต้องและเหมาะสม ให้หน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องกับพื้นที่ดังกล่าวเสนอจัดกลุ่ม จังหวัด จังหวัด หรือพื้นที่ แล้วแต่กรณี เป็นเขตพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวที่มีลักษณะเฉพาะซึ่งแตกต่างจากพื้นที่ โดยทั่วไปและพื้นที่พิเศษตามกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งองค์การบริหารการพัฒนาพื้นที่พิเศษเพื่อการท่องเที่ยว อย่างยั่งยืน เสนอต่อคณะกรรมการเพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบในการกำหนดเขตพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว ที่ชัดเจน

เมื่อคณะกรรมการพิจารณาให้ความเห็นชอบตามวรรคก่อนแล้ว ให้รัฐมนตรีออกกฎกระทรวง กำหนดเขตพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว โดยให้ระบุชื่อของเขตพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวและมีแผนที่แสดงแนวเขต ไว้ท้ายกฎกระทรวงด้วย

การเปลี่ยนแปลงเขตหรือการเพิกถอนเขตพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวตามวรรคสอง ไม่ว่าทั้งหมด หรือบางส่วน ให้กระทำได้โดยออกกฎกระทรวง และเฉพาะกรณีที่มีการเปลี่ยนแปลงหรือเพิกถอนบางส่วน ให้มีแผนที่แสดงแนวเขตที่เปลี่ยนแปลงหรือเพิกถอนนั้นแนบท้ายกฎกระทรวงด้วย

มาตรา ๑๗ ให้คณะกรรมการแต่งตั้งคณะกรรมการพัฒนาการท่องเที่ยวกลุ่มจังหวัด จังหวัด หรือพื้นที่ แล้วแต่กรณี ขึ้นตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดตามมาตรา ๑๑ (๖) เพื่อปฏิบัติหน้าที่รับผิดชอบ บริหารและพัฒนาเขตพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวตามที่รัฐมนตรีได้ประกาศไว้ในกฎกระทรวง และในกรณีเช่นนี้ ให้คณะกรรมการมอบหมายให้ศูนย์การท่องเที่ยว กีฬาและนันทนาการจังหวัดหรือหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้อง

ที่มีพื้นที่รับผิดชอบตามเขตพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว ทำหน้าที่เป็นสำนักงานเลขานุการของคณะกรรมการพัฒนาการท่องเที่ยวกลุ่มจังหวัด จังหวัด หรือพื้นที่ แล้วแต่กรณี และให้รับผิดชอบงานธุรการ งานวิชาการ การศึกษา ข้อมูล งานประชุม หรือกิจกรรมต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับงานของคณะกรรมการพัฒนาการท่องเที่ยวกลุ่มจังหวัด จังหวัด หรือพื้นที่ แล้วแต่กรณีด้วย

มาตรา ๑๘ ให้มีสำนักงานคณะกรรมการนโยบายท่องเที่ยวแห่งชาติ เรียกโดยย่อว่า “สำนักงาน ก.น.ท.” เป็นส่วนราชการมีฐานะเป็นนิติบุคคลในสังกัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา และให้มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) จัดทำและพัฒนานโยบายและแผนพัฒนาการท่องเที่ยวของประเทศเสนอต่อคณะกรรมการ รวมทั้งศึกษาปัญหาและประเมินผลกระทบที่จะเกิดขึ้นเพื่อจัดทำข้อเสนอแนะนโยบายและแผนพัฒนาการท่องเที่ยวของประเทศ

(๒) วิเคราะห์และพิจารณากลั่นกรองแผนงานและโครงการเกี่ยวกับการบริหารและพัฒนาการท่องเที่ยว และประสานการจัดทำแผนปฏิบัติการพัฒนาการท่องเที่ยวเพื่อนำนโยบายสู่การปฏิบัติ

(๓) สำรวจ เก็บรวบรวมข้อมูล ติดตามความเคลื่อนไหวของสถานการณ์ด้านการท่องเที่ยว วิเคราะห์ภาวะเศรษฐกิจการท่องเที่ยว แนวโน้ม และเผยแพร่สถิติที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว

(๔) พิจารณาสอนแนะแนวทางและวิธีการแก้ไขปัญหาและอุปสรรคที่มีต่อการดำเนินงานตามนโยบายและแผนพัฒนาการท่องเที่ยวของประเทศต่อคณะกรรมการ

(๕) วิเคราะห์และเสนอแนะมาตรการทางเศรษฐศาสตร์ มาตรการทางกฎหมาย มาตรการทางสังคม และมาตรการอื่น ๆ เพื่อผลักดันและสนับสนุนการนำนโยบายและแผนไปสู่การปฏิบัติ

(๖) เสนอแนะแนวทางการจัดสรรทรัพยากรเพื่อการบริหารและพัฒนาการท่องเที่ยวของประเทศให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

(๗) จัดทำและพัฒนากลไกและระบบการประสานงานด้านการท่องเที่ยวเพื่อเสริมสร้างประสิทธิภาพการบริหารจัดการการท่องเที่ยวของประเทศ ตลอดจนร่วมมือและประสานงานกับหน่วยงานของรัฐและเอกชนที่เกี่ยวข้องกับการบริหารและพัฒนาการท่องเที่ยวในการปฏิบัติงานตามพระราชบัญญัตินี้ และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง

(๘) เป็นศูนย์กลางประสานงานและสนับสนุนการปฏิบัติงานตามนโยบายและแผนพัฒนาการท่องเที่ยวของประเทศ

(๙) รายงานผลการติดตามประเมินผลการปฏิบัติงานตามนโยบาย แผนพัฒนาการท่องเที่ยวของประเทศ และแผนปฏิบัติการพัฒนาการท่องเที่ยวเสนอต่อคณะกรรมการ

(๑๐) รับผิดชอบงานธุรการ งานวิชาการ การศึกษาข้อมูล งานประชุม และงานเลขานุการหรือกิจกรรมต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับงานของคณะกรรมการ และคณะอนุกรรมการซึ่งคณะกรรมการแต่งตั้ง

(๑๑) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่พระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายอื่นกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการหรือสำนักงานหรือตามที่คณะรัฐมนตรีหรือคณะกรรมการมอบหมาย

ในสำนักงานตามวรรคหนึ่งให้มีเลขาธิการคนหนึ่ง มีอำนาจหน้าที่ควบคุมดูแลทั่วไปซึ่งราชการของสำนักงาน และเป็นผู้บังคับบัญชาข้าราชการและลูกจ้างในสำนักงาน

มาตรา ๑๙ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ สำนักงานอาจขอให้หน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องกับการบริหารและพัฒนาการท่องเที่ยว จัดทำและรับรองข้อมูลสถิติเกี่ยวกับการท่องเที่ยว รวมทั้งเสนอรายละเอียดทางวิชาการ การเงิน และเรื่องต่าง ๆ ที่จำเป็นแก่การศึกษาภาวะการท่องเที่ยว เพื่อประกอบการพิจารณาของคณะกรรมการหรือสำนักงานก็ได้

มาตรา ๒๐ เพื่อประโยชน์ในการสำรวจและรวบรวมข้อมูลสถิติเกี่ยวกับการท่องเที่ยว ให้ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมท่องเที่ยว นักท่องเที่ยว หรือบุคคลใด แจ้งข้อมูล สถิติ และข้อความอื่นที่จำเป็นต่อสำนักงานไว้เป็นข้อมูลสำหรับการกำหนดนโยบาย การจัดทำแผน การเสนอแนะมาตรการ การรายงาน สถานการณ์การท่องเที่ยว หรือเพื่อประโยชน์อื่นใดที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมท่องเที่ยวของประเทศ

วิธีการสำรวจและรวบรวมข้อมูลสถิติตามวรรคก่อน ให้เป็นไปตามที่สำนักงานกำหนด

รายละเอียดข้อมูล สถิติ หรือข้อความตามวรรคหนึ่ง ต้องเป็นสถิติข้อมูลที่แสดงภาพรวมของการบริหารและพัฒนาการท่องเที่ยวในแต่ละสาขา และให้เป็นไปตามแบบที่สำนักงานกำหนดไว้

ข้อมูล สถิติ และข้อความตามวรรคหนึ่งห้ามมิให้ผู้ใดเปิดเผย เว้นแต่เป็นการเปิดเผยตามหน้าที่ราชการหรือเพื่อประโยชน์แก่การตรวจสอบ การสอบสวน หรือการพิจารณาคดี หรือเพื่อประโยชน์ในการพัฒนาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวของประเทศ

หมวด ๒

การบริหารและพัฒนาการท่องเที่ยว

ส่วนที่ ๑

แผนปฏิบัติการพัฒนาการท่องเที่ยว

มาตรา ๒๑ หน่วยงานของรัฐใดจะเสนอตั้งงบประมาณรายจ่ายตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อการบริหารและพัฒนาการท่องเที่ยว ให้หน่วยงานของรัฐนั้นเสนอแผนงานหรือโครงการเกี่ยวกับการบริหารและพัฒนาการท่องเที่ยวหรือแผนงานหรือโครงการอื่นใดในลักษณะเดียวกัน ที่เกี่ยวกับการบริหารและพัฒนาการท่องเที่ยวต่อคณะกรรมการเพื่อพิจารณาและให้ความเห็นชอบก่อน เพื่อพิจารณากำหนดแผนงานหรือโครงการดังกล่าวในแผนปฏิบัติการพัฒนาการท่องเที่ยวประจำปีงบประมาณต่อไป

การเสนอแผนงานหรือโครงการตามวรรคก่อน ให้หน่วยงานของรัฐเจ้าของแผนงานหรือโครงการนั้นส่งรายละเอียดเกี่ยวกับแผนงานหรือโครงการ โดยให้แสดงเหตุผลและความจำเป็นในการกำหนดแผนงานหรือโครงการนั้น รวมทั้งต้องแสดงวัตถุประสงค์ เป้าหมายการดำเนินงานแต่ละขั้นตอน งบประมาณรายจ่าย กำลังคน วัสดุ อุปกรณ์ และทรัพยากรการบริหารในแต่ละแผนงานหรือโครงการอย่างชัดเจนตามแบบที่สำนักงานกำหนดไปยังสำนักงานก่อนวันเริ่มต้นปีงบประมาณภายในระยะเวลาที่คณะกรรมการกำหนด

แนวทางการพิจารณาแผนงานและโครงการตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการกำหนดไว้ในกฎกระทรวง

มาตรา ๒๒ เพื่อให้นโยบายและแผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติที่คณะรัฐมนตรีอนุมัติ บรรลุผล ให้รัฐมนตรีจัดทำแผนปฏิบัติการเรียกว่า “แผนปฏิบัติการพัฒนาการท่องเที่ยว” ประจำปีงบประมาณ อันประกอบด้วย แผนงานและโครงการต่าง ๆ อันเกี่ยวกับการบริหารและพัฒนาการท่องเที่ยวที่หน่วยงานของรัฐ เสนอมา โดยจัดทำแผนปฏิบัติการดังกล่าวให้สอดคล้องกับนโยบายและแผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติ ที่คณะรัฐมนตรีอนุมัติแล้ว เสนอต่อคณะกรรมการเพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบ

ในกรณีที่คณะกรรมการมีมติมอบหมายให้หน่วยงานของรัฐรับผิดชอบงานหรือกิจกรรมใด เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามแผนปฏิบัติการดังกล่าว ให้หน่วยงานของรัฐที่คณะกรรมการมอบหมาย จัดเตรียมแผนงานหรือโครงการสำหรับงานหรือกิจกรรมที่จะต้องปฏิบัติ เสนอต่อคณะกรรมการเพื่อ พิจารณาให้ความเห็นชอบภายในสี่สิบห้าวันนับแต่วันที่คณะกรรมการได้แจ้งให้หน่วยงานของรัฐนั้นทราบ แต่ถ้ามีเหตุอันสมควรคณะกรรมการอาจขยายระยะเวลาดังกล่าวออกไปได้อีกตามที่คณะกรรมการจะ เห็นสมควร

เมื่อคณะกรรมการได้พิจารณาและลงมติให้ความเห็นชอบแผนปฏิบัติการตามวรรคหนึ่ง แล้ว ให้รัฐมนตรีเสนอแผนปฏิบัติการดังกล่าวต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาอนุมัติโดยเร็ว เพื่อพิจารณา กำหนดงบประมาณรายจ่ายในแต่ละแผนงานหรือโครงการในร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี งบประมาณหรือร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมประจำปีงบประมาณต่อไป

การพิจารณาแผนปฏิบัติการตามวรรคสาม ให้คณะรัฐมนตรีพิจารณาอนุมัติให้แล้วเสร็จ ภายในกรอบระยะเวลาการจัดทำงบประมาณรายจ่ายประจำปีตามที่คณะรัฐมนตรีกำหนดไว้ หากพ้นกำหนด เวลาดังกล่าว ให้ถือว่าคณะรัฐมนตรีได้พิจารณาอนุมัติแผนปฏิบัติการนั้นแล้ว

ในกรณีที่สภาพการณ์เปลี่ยนแปลงไปในระหว่างที่แผนปฏิบัติการพัฒนาการท่องเที่ยวใช้ บังคับแล้ว คณะกรรมการอาจดำเนินการปรับปรุงแผนปฏิบัติการดังกล่าวให้เหมาะสมกับสภาพการณ์นั้นได้ และให้รัฐมนตรีเสนอแผนปฏิบัติการดังกล่าวต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาอนุมัติต่อไป

มาตรา ๒๓ เมื่อคณะรัฐมนตรีอนุมัติแผนปฏิบัติการพัฒนาการท่องเที่ยวแล้ว ให้คณะกรรมการ แจ้งให้หน่วยงานของรัฐเจ้าของแผนงานหรือโครงการที่คณะรัฐมนตรีอนุมัติทราบโดยเร็ว เพื่อจัดเตรียม แผนงานหรือโครงการสำหรับงานที่จะต้องปฏิบัติ เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามแผนปฏิบัติการดังกล่าว

มาตรา ๒๔ ในกรณีที่หน่วยงานของรัฐเห็นว่าหน่วยงานของตนไม่อาจรับผิดชอบงานหรือ กิจกรรมตามที่คณะกรรมการมอบหมายให้ปฏิบัตินั้นได้ หรือกรณีที่หน่วยงานของรัฐใดเสนอแผนงานหรือ โครงการต่อคณะกรรมการแล้วแต่ไม่ได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการ ให้หน่วยงานของรัฐดังกล่าว รายงานปัญหาและอุปสรรคพร้อมแนวทางแก้ไขปัญหาเสนอต่อคณะกรรมการเพื่อพิจารณากำหนดแนวทาง ปฏิบัติที่เหมาะสมต่อไป

เมื่อคณะกรรมการได้พิจารณารายงานของหน่วยงานของรัฐตามวรรคหนึ่งแล้ว มีมติเป็น เช่นใด ให้หน่วยงานของรัฐปฏิบัติไปตามนั้น

ส่วนที่ ๒

การบริหารแผนงานและโครงการ

มาตรา ๒๕ เมื่อพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณหรือพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมประจำปีงบประมาณมีผลใช้บังคับแล้ว ให้หน่วยงานของรัฐเจ้าของแผนงานหรือโครงการมีหน้าที่ดำเนินการตามอำนาจหน้าที่เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามแผนปฏิบัติการพัฒนาการท่องเที่ยวที่คณะรัฐมนตรีอนุมัติแล้ว รวมทั้งจัดให้มีระบบการควบคุม ตรวจสอบแผนงานและโครงการที่ชัดเจนและสามารถประเมินผลได้

กรณีที่เกิดผลการปฏิบัติงานของแผนงานหรือโครงการใดไม่เป็นไปตามแผนการปฏิบัติงาน ให้หน่วยงานของรัฐเจ้าของแผนงานหรือโครงการนั้นเสนอรายงานปัญหาและอุปสรรคพร้อมแนวทางแก้ไขให้คณะกรรมการพิจารณาโดยเร็ว

มาตรา ๒๖ เพื่อประโยชน์ในการติดตาม ประเมินผล และตรวจสอบการดำเนินงานตามแผนงานหรือโครงการใด ให้หน่วยงานของรัฐเจ้าของแผนงานหรือโครงการที่คณะรัฐมนตรีอนุมัติแล้ว จัดให้มีระบบการรายงานผลการปฏิบัติงานและผลการใช้จ่ายงบประมาณ พร้อมทั้งจัดทำรายงานความก้าวหน้าของการปฏิบัติงานตามแผนงานหรือโครงการ ให้คณะกรรมการทราบตามระยะเวลาที่คณะกรรมการกำหนด

รูปแบบของการรายงานความก้าวหน้าของการปฏิบัติตามแผนงานหรือโครงการให้เป็นไปตามแบบที่สำนักงานกำหนด

กรณีที่หน่วยงานของรัฐใดละเลยหรือไม่จัดส่งรายงานตามระยะเวลาที่คณะกรรมการกำหนด โดยไม่มีเหตุผลอันสมควร ให้คณะกรรมการเสนอรายงานต่อนายกรัฐมนตรีตามมาตรา ๑๑ (๔) เพื่อสั่งการตามความเหมาะสมต่อไป

ส่วนที่ ๓

แผนพัฒนาการท่องเที่ยวระดับภูมิภาค อนุภูมิภาค และระดับท้องถิ่น

มาตรา ๒๗ เมื่อได้ประกาศเขตพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้คณะกรรมการพัฒนาการท่องเที่ยวกลุ่มจังหวัด จังหวัด หรือพื้นที่ แล้วแต่กรณี จัดทำแผนพัฒนาการท่องเที่ยวระดับกลุ่มจังหวัด จังหวัด หรือพื้นที่ แล้วแต่กรณี โดยจัดทำแผนดังกล่าวให้สอดคล้องกับแผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติที่คณะรัฐมนตรีอนุมัติแล้ว และสอดคล้องกับแผนพัฒนาการท่องเที่ยวในระดับภูมิภาคหรือระดับอนุภูมิภาคตามลำดับชั้น เสนอต่อคณะกรรมการเพื่อพิจารณาอนุมัติภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันที่คณะกรรมการได้แต่งตั้งคณะกรรมการพัฒนาการท่องเที่ยวกลุ่มจังหวัด จังหวัด หรือพื้นที่ แล้วแต่กรณี ตามมาตรา ๑๗ แต่ถ้ามีเหตุอันสมควรอาจขยายระยะเวลาดังกล่าวออกไปได้อีกตามที่คณะกรรมการจะเห็นสมควร

แผนพัฒนาการท่องเที่ยวกลุ่มจังหวัด จังหวัด หรือพื้นที่ แล้วแต่กรณี เมื่อคณะกรรมการอนุมัติแล้ว ให้ใช้บังคับได้ และให้คณะกรรมการพัฒนาการท่องเที่ยวกลุ่มจังหวัด จังหวัด หรือพื้นที่ แล้วแต่กรณี แจ้งให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่อยู่ในเขตพื้นที่รับผิดชอบของตน จัดเตรียมแผนพัฒนาการท่องเที่ยวในระดับท้องถิ่น เสนอต่อคณะกรรมการพัฒนาการท่องเที่ยวกลุ่มจังหวัด จังหวัด หรือพื้นที่ แล้วแต่กรณี เพื่อพิจารณาอนุมัติต่อไป

มาตรา ๒๘ ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่อยู่ภายในเขตพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวตามที่รัฐมนตรีประกาศไว้ในกฎกระทรวง จัดทำแผนพัฒนาการท่องเที่ยวในระดับท้องถิ่นตามเขตพื้นที่รับผิดชอบของตนเสนอต่อคณะกรรมการกลุ่มจังหวัด จังหวัด หรือพื้นที่ แล้วแต่กรณี เพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันที่คณะกรรมการพัฒนาการท่องเที่ยวกลุ่มจังหวัด จังหวัด หรือพื้นที่ แล้วแต่กรณี ได้แจ้งให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้นจัดทำแผนพัฒนาการท่องเที่ยวในระดับท้องถิ่น แต่ถ้ามีเหตุอันสมควรอาจขยายระยะเวลาดังกล่าวออกไปได้อีกตามที่คณะกรรมการพัฒนาการท่องเที่ยวกลุ่มจังหวัด จังหวัด หรือพื้นที่ แล้วแต่กรณี จะเห็นสมควร

ในการจัดทำแผนพัฒนาการท่องเที่ยวตามวรรคก่อน ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจัดทำแผนดังกล่าวให้สอดคล้องกับแผนพัฒนาการท่องเที่ยวระดับกลุ่มจังหวัด จังหวัด หรือพื้นที่ แล้วแต่กรณี โดยคำนึงถึงการมีส่วนร่วมและความต้องการของผู้ประกอบอุตสาหกรรมท่องเที่ยว องค์กรชุมชน และประชาสังคมในท้องถิ่นในเขตพื้นที่รับผิดชอบของตนเป็นสำคัญ และในกรณีเช่นนี้ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจัดสรรงบประมาณตามแผนดังกล่าวให้เหมาะสมและเพียงพอด้วย

แผนพัฒนาการท่องเที่ยวในระดับท้องถิ่นซึ่งผู้ประกอบอุตสาหกรรมท่องเที่ยว องค์กรชุมชน และประชาสังคมในท้องถิ่นได้ลงมติเห็นชอบแผนดังกล่าวโดยเสียงส่วนมากแล้ว และได้รับการพิจารณาอนุมัติจากคณะกรรมการกลุ่มจังหวัด จังหวัด หรือพื้นที่ แล้วแต่กรณีแล้ว ให้ใช้บังคับได้ โดยอาจมีสิทธิได้รับเงินช่วยเหลือหรือเงินอุดหนุนหรือเงินให้กู้ยืมจากกองทุนเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวไทย เพื่อสนับสนุนการดำเนินงานตามแผนดังกล่าวให้บรรลุผลได้

ส่วนที่ ๔

การดำเนินงานอื่นเพื่อการบริหารและพัฒนาการท่องเที่ยว

มาตรา ๒๙ เพื่อให้ทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับสภาพพื้นที่แหล่งท่องเที่ยวใด หรือเพื่อการติดตามประเมินผล และตรวจสอบการดำเนินงานตามแผนงานหรือโครงการใด ๆ หรือเพื่อปฏิบัติการอื่นใดให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ ให้คณะกรรมการหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ มีอำนาจดังนี้

(๑) มีหนังสือสอบถามหรือเรียกให้หน่วยงานของรัฐส่งเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องมาให้ด้วยคำแจ้งข้อเท็จจริง หรือทำคำชี้แจงเป็นหนังสือหรือให้ส่งเอกสารหรือหลักฐานใด ๆ แก่คณะกรรมการหรือพนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อการตรวจสอบหรือเพื่อประกอบการพิจารณาได้

(๒) เข้าไปในแหล่งท่องเที่ยวใดในระหว่างเวลาพระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตก เพื่อการตรวจสอบหรือสืบเสาะหาข้อเท็จจริงได้ เมื่อมีเหตุอันควรสงสัยว่าจะมีการกระทำฝ่าฝืนตามพระราชบัญญัตินี้ หรือไม่ปฏิบัติตามหรือกระทำการฝ่าฝืนแนวทางปฏิบัติตามที่กำหนดไว้ในแผนงานหรือโครงการที่ได้รับอนุมัติแล้ว

หนังสือเรียกบุคคลตาม (๑) ให้คณะกรรมการหรือพนักงานเจ้าหน้าที่นำส่งหัวหน้าหน่วยงานของรัฐหรือจะส่งโดยทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับก็ได้

การเข้าไปในแหล่งท่องเที่ยวใด ๆ ตาม (๒) ให้บุคคลซึ่งเกี่ยวข้องกับการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ อำนวยความสะดวก ช่วยเหลือ หรือให้คำชี้แจงแก่คณะกรรมการหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ตามที่ร้องขอ

ในการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการหรือพนักงานเจ้าหน้าที่จะต้องแสดงหลักฐานต่อบุคคล
ซึ่งเกี่ยวข้องทุกครั้ง

มาตรา ๓๐ ในกรณีที่น่าจะปรากฏข้อเท็จจริงต่อคณะกรรมการอย่างแน่ชัดว่า หน่วยงานของรัฐ
เจ้าของแผนงานหรือโครงการมีการดำเนินการอันมีลักษณะเป็นการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามแนวทางปฏิบัติ
ตามที่กำหนดไว้ในแผนงานหรือโครงการที่ได้รับอนุมัติแล้ว หรือดำเนินการตามแผนงานหรือโครงการนั้น
แล้ว อาจก่อให้เกิดความเสียหายหรือเสื่อมค่าต่อแหล่งท่องเที่ยวเป็นอันมาก หรืออาจก่อให้เกิด
ภัยอันตรายต่อนักท่องเที่ยวซึ่งหากปล่อยไว้เช่นนั้นจะเป็นอันตรายอย่างร้ายแรงแก่ชีวิตร่างกายหรือก่อ
ความเสียหายต่อทรัพย์สินของนักท่องเที่ยวเป็นอันมาก หรือไม่อาจดำเนินการให้เป็นไปตามแผนงานหรือ
โครงการนั้นต่อไปได้ ให้คณะกรรมการมีอำนาจออกคำสั่งให้หน่วยงานของรัฐนั้น หยุด ระงับ ยับยั้ง งดเว้น
ชะลอ หรือยกเลิกแผนงานหรือโครงการนั้นได้ตามที่เห็นควร และให้หน่วยงานของรัฐเจ้าของแผนงานหรือ
โครงการมีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งของคณะกรรมการได้ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่รับแจ้งคำสั่ง

ให้คณะกรรมการวินิจฉัยอุทธรณ์ให้เสร็จสิ้นภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับอุทธรณ์ คำ
วินิจฉัยของคณะกรรมการให้เป็นที่สุด

อำนาจในการออกคำสั่งตามวรรคหนึ่ง คณะกรรมการจะมอบอำนาจให้ผู้ว่าราชการจังหวัด
ปฏิบัติราชการแทนภายในเขตจังหวัดแทนคณะกรรมการก็ได้

แนวทางการประเมินค่าความเสียหายหรือการเสื่อมค่าต่อแหล่งท่องเที่ยวหรือระดับ
อันตรายที่มีต่อนักท่องเที่ยวตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการกำหนดไว้
ในกฎกระทรวง

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๓๑ ในระหว่างที่ยังมิได้แต่งตั้งคณะกรรมการตามมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติ
นี้ ให้คณะกรรมการนโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัฒนาและ
ส่งเสริมการท่องเที่ยวแห่งชาติ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๘ ซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ
ปฏิบัติหน้าที่คณะกรรมการตามพระราชบัญญัตินี้ไปพลางก่อน จนกว่าจะมีการแต่งตั้งคณะกรรมการตาม
พระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ ต้องไม่เกินหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๓๒ ในระหว่างที่ยังมิได้จัดตั้งสำนักงาน ให้สำนักงานปลัดกระทรวงการท่องเที่ยว
และกีฬามีอำนาจหน้าที่ตามมาตรา ๑๔ และดำเนินการให้เป็นไปตามบทบัญญัติมาตราที่กำหนดไว้ให้เป็น
อำนาจหน้าที่ของสำนักงานตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

.....

.....

นายกรัฐมนตรี

ตารางเปรียบเทียบแก้ไขร่างพระราชบัญญัติคณะกรรมการนโยบายท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ.

กับร่างพระราชบัญญัตินโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ. (ปรับปรุงแก้ไขร่างจากการพิจารณาของคณะกรรมการกลั่นกรองเรื่องเสนอคณะรัฐมนตรี ครั้งที่ ๒)

ร่าง พ.ร.บ.คณะกรรมการนโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ.	ร่าง พ.ร.บ.นโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม	หมายเหตุ
โดยที่การกำหนดนโยบายและการบริหารจัดการการท่องเที่ยวของประเทศจัดกระจายอยู่ตามหน่วยงานของรัฐต่าง ๆ มีลักษณะเป็นการบริหารแบบต่างหน่วยต่างทำ ทำให้การบริหารและพัฒนาการท่องเที่ยวที่ผ่านมาไม่มีเอกภาพ เป็นไปอย่างไร้ทิศทางเดียวกัน และไม่เป็นไปอย่างต่อเนื่อง ประกอบกับสภาพการณ์ในปัจจุบันแหล่งท่องเที่ยวอันเป็นทรัพยากรการท่องเที่ยวหลายประเภทยังมิได้มีระบบการบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยวที่ถูกต้องและเหมาะสม อันอาจเป็นเหตุให้คุณภาพแหล่งท่องเที่ยวเสื่อมโทรม ทำให้ไม่สามารถแข่งขันในตลาดโลกได้ นามาสังผลกระทบทั้งโดยทางตรงและโดยทางอ้อมต่อระบบเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม และสิ่งแวดล้อมของประเทศเป็นอันมาก ย่อมเป็นอุปสรรคที่สำคัญในอันที่จะนำพาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวของประเทศให้ก้าวไปสู่การพัฒนาที่มีคุณภาพและมีความยั่งยืน สมควรให้มีคณะกรรมการนโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ เพื่อทำหน้าที่ในการพิจารณาเสนอแนะนโยบายและแผนพัฒนาการท่องเที่ยวของประเทศ รวมทั้งกำกับดูแล ประสานงาน และประเมินผลการปฏิบัติงานด้านการท่องเที่ยวของหน่วยงานของรัฐต่าง ๆ ตลอดจนการกำหนดให้มีกลไกในการบริหารนโยบายและแผนพัฒนาการท่องเที่ยวของประเทศให้เป็นไปอย่างมีระบบที่สอดคล้องเชื่อมโยงระหว่างกันทั้งในระดับชาติ ระดับภูมิภาค ระดับอนุภูมิภาค และระดับท้องถิ่น เพื่อให้การปฏิบัติงานด้านนโยบายและการบริหารจัดการการท่องเที่ยวของประเทศมีเอกภาพ เป็นไปในทิศทางเดียวกัน และมีความต่อเนื่อง จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้	โดยที่การกำหนดนโยบายและการบริหารจัดการการท่องเที่ยวของประเทศจัดกระจายอยู่ตามหน่วยงานของรัฐต่าง ๆ มีลักษณะเป็นการบริหารแบบต่างหน่วยต่างทำ ทำให้การบริหารและพัฒนา การท่องเที่ยวที่ผ่านมาไม่มีเอกภาพ เป็นไปอย่างไร้ทิศทางเดียวกัน และไม่เป็นไปอย่างต่อเนื่อง ประกอบกับสภาพการณ์ในปัจจุบันแหล่งท่องเที่ยวอันเป็นทรัพยากรการท่องเที่ยวหลายประเภทยังมิได้มีระบบการบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยวที่ถูกต้องและเหมาะสม อันอาจเป็นเหตุให้คุณภาพแหล่งท่องเที่ยวเสื่อมโทรม ด้อยคุณภาพ ทำให้ไม่สามารถแข่งขันในตลาดโลกได้ นามาสังผลกระทบทั้งโดยทางตรงและโดยทางอ้อมต่อระบบเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม และสิ่งแวดล้อมของประเทศเป็นอันมาก ย่อมเป็นอุปสรรคที่สำคัญในอันที่จะนำพาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวของประเทศให้ก้าวไปสู่การพัฒนาที่มีคุณภาพและมีความยั่งยืน สมควรกำหนดให้มีกลไกในการบริหารนโยบายและการบริหารจัดการการท่องเที่ยวของประเทศให้เป็นไปอย่างมีระบบที่สอดคล้องเชื่อมโยงระหว่างกันทั้งในระดับชาติ ระดับภูมิภาค ระดับอนุภูมิภาค และระดับท้องถิ่น เพื่อให้การบริหารและพัฒนาการท่องเที่ยวมีเอกภาพ เป็นไปในทิศทางเดียวกัน และมีความต่อเนื่อง ตลอดจนเพื่อให้มีระบบการบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยวเป็นไปอย่างถูกต้องและเหมาะสม จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้	แก้ไขเหตุผลให้มีความชัดเจนและสอดคล้องกับชื่อร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้	

ร่าง พ.ร.บ.คณะกรรมการนโยบายท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ.	ร่าง พ.ร.บ.นโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม	หมายเหตุ
มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติคณะกรรมการนโยบายท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ.”	มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัตินโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ.”	แก้ไขชื่อร่างพระราชบัญญัติ	
มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป	มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป		
มาตรา ๓ บรรดากฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ มติคณะรัฐมนตรี ประกาศและคำสั่งอื่นใดในส่วนที่บัญญัติไว้แล้วในพระราชบัญญัตินี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัตินี้ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้แทน	มาตรา ๓ บรรดากฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ มติคณะรัฐมนตรี ประกาศและคำสั่งอื่นใดในส่วนที่บัญญัติไว้แล้วในพระราชบัญญัตินี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัตินี้ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้แทน		
มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้ “การท่องเที่ยว” หมายความว่า สิ่งที่น่าท่องเที่ยวให้ความสนใจและต้องการเดินทางจากท้องถิ่นเป็นถิ่นที่อยู่โดยปกติของตนไปยังท้องถิ่นอื่นเป็นการชั่วคราวด้วยความสมัครใจ และด้วยวัตถุประสงค์อันมิใช่เพื่อไปประกอบอาชีพหรือหารายได้ “การบริหารและพัฒนาการท่องเที่ยว” หมายความว่า การจัดการแหล่งท่องเที่ยว กิจกรรมการท่องเที่ยว หรือการอื่นใดเพื่อการท่องเที่ยวอย่างเป็นระบบ มีประสิทธิภาพ โดยใช้ทรัพยากรต่างๆ เพื่อการท่องเที่ยวให้เกิดประโยชน์สูงสุด และคำนึงถึงการมีส่วนร่วมและความต้องการของผู้ประกอบอุตสาหกรรมท่องเที่ยว องค์กรชุมชน และประชาสังคมในท้องถิ่น เพื่อให้การพัฒนาการท่องเที่ยวเป็นไปอย่างยั่งยืน “อุตสาหกรรมท่องเที่ยว” หมายความว่า อุตสาหกรรมท่องเที่ยวตามกฎหมายว่าด้วยการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย “ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมท่องเที่ยว” หมายความว่า ผู้ประกอบอุตสาหกรรมท่องเที่ยวตามกฎหมายว่าด้วยการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย “นักท่องเที่ยว” หมายความว่า นักท่องเที่ยวตามกฎหมายว่าด้วยธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์	มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้ “การท่องเที่ยว” หมายความว่า การเดินทางจากท้องถิ่นเป็นถิ่นที่อยู่โดยปกติของตนไปยังท้องถิ่นอื่นเป็นแหล่งท่องเที่ยวเป็นการชั่วคราวด้วยความสมัครใจและด้วยวัตถุประสงค์อันมิใช่เพื่อไปประกอบอาชีพหรือหารายได้ “การบริหารและพัฒนาการท่องเที่ยว” หมายความว่า การจัดสร้างและพัฒนาปรับปรุงแหล่งท่องเที่ยว การบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยว การรักษาคุณภาพแหล่งท่องเที่ยว การจัดกิจกรรมการท่องเที่ยว การพัฒนาบริการท่องเที่ยว การพัฒนานุเคราะห์การท่องเที่ยว การสร้างสินค้าทางการท่องเที่ยว หรือการอื่นใดที่เกี่ยวข้องกับแหล่งท่องเที่ยว นักท่องเที่ยว หรืออุตสาหกรรมท่องเที่ยว ไม่ว่าทั้งโดยตรงหรือโดยทางอ้อมอันเป็นการสนับสนุนให้เกิดการท่องเที่ยวตามมา “อุตสาหกรรมท่องเที่ยว” หมายความว่า อุตสาหกรรมท่องเที่ยวตามกฎหมายว่าด้วยการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย “ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมท่องเที่ยว” หมายความว่า ผู้ประกอบอุตสาหกรรมท่องเที่ยวตามกฎหมายว่าด้วยการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย “นักท่องเที่ยว” หมายความว่า นักท่องเที่ยวตามกฎหมายว่าด้วยธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์	๑. แก้ไขบทนิยามคำว่า “การท่องเที่ยว” และ “การบริหารและพัฒนาการท่องเที่ยว” และ “แหล่งท่องเที่ยว” และ “หน่วยงานของรัฐ” และ “คณะกรรมการ” ให้มีความชัดเจนยิ่งขึ้น ๒. เพิ่มบทนิยามคำว่า “กองทุน” ระหว่างบทนิยามคำว่า “หน่วยงานของรัฐ” และคำว่า “คณะกรรมการ” ๓. เพิ่มบทนิยามคำว่า “คณะกรรมการบริหารกองทุน” ระหว่างบทนิยามคำว่า “คณะกรรมการ” และ “สำนักงาน” ๔. แก้ไขบทนิยามคำว่า “สำนักงาน” โดยให้สำนักงานปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาทำหน้าที่สำนักงานเลขานุการของคณะกรรมการนโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ	

ร่าง พ.ร.บ.คณะกรรมการนโยบายท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ.	ร่าง พ.ร.บ.นโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม	หมายเหตุ
“แหล่งท่องเที่ยว” หมายความว่า แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ แหล่งท่องเที่ยวทางศิลปวัฒนธรรม และแหล่งท่องเที่ยวที่มนุษย์สร้างขึ้น และให้หมายความรวมถึงบริเวณสถานที่หรือพื้นที่อื่นใดที่มีลักษณะแตกต่างจากพื้นที่โดยทั่วไป ซึ่งมีชื่อเสียง น่าสนใจ หรือมีลักษณะดึงดูดใจแก่นักท่องเที่ยว ให้เกิดการเดินทางท่องเที่ยวเข้าไปภายในบริเวณสถานที่หรือพื้นที่แห่งนั้น “หน่วยงานของรัฐ” หมายความว่า กระทรวง ทบวง กรม หรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นและมีฐานะเป็นกรม จังหวัด องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น รัฐวิสาหกิจ องค์การมหาชน หรือหน่วยงานอื่นของรัฐบรรดาที่มีการดำเนินงานเกี่ยวข้องกับนโยบายการบริหารและพัฒนาการท่องเที่ยว “คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการนโยบายท่องเที่ยวแห่งชาติที่จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัตินี้ “สำนักงาน” หมายความว่า สำนักงานคณะกรรมการนโยบายท่องเที่ยวแห่งชาติ “เลขาธิการ” หมายความว่า เลขาธิการคณะกรรมการนโยบายท่องเที่ยวแห่งชาติ “รองเลขาธิการ” หมายความว่า รองเลขาธิการคณะกรรมการนโยบายท่องเที่ยวแห่งชาติ “พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งคณะกรรมการแต่งตั้งให้มีอำนาจหน้าที่ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ “รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้	“แหล่งท่องเที่ยว” หมายความว่า บริเวณสถานที่หรือพื้นที่อื่นใดที่มีลักษณะแตกต่างจากบริเวณสถานที่หรือพื้นที่โดยทั่วไป ซึ่งมีชื่อเสียง น่าสนใจ หรือมีลักษณะดึงดูดใจแก่นักท่องเที่ยว ให้เกิดการเดินทางท่องเที่ยวเข้าไปภายในบริเวณสถานที่หรือพื้นที่แห่งนั้นอย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอ และให้หมายความรวมถึงแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ แหล่งท่องเที่ยวทางศิลปวัฒนธรรม และแหล่งท่องเที่ยวที่มนุษย์สร้างขึ้นตามประเภทแหล่งท่องเที่ยวที่ได้จำแนกไว้ “หน่วยงานของรัฐ” หมายความว่า กระทรวง ทบวง กรม หรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นและมีฐานะเป็นกรม จังหวัด องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น รัฐวิสาหกิจ องค์การมหาชน หรือหน่วยงานอื่นของรัฐบรรดาที่มีการดำเนินงานเกี่ยวข้องกับการบริหารและพัฒนาการท่องเที่ยว “กองทุน” หมายความว่า กองทุนเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวไทย “คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการนโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ “คณะกรรมการบริหารกองทุน” หมายความว่า คณะกรรมการบริหารกองทุนเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวไทย “สำนักงาน” หมายความว่า สำนักงานปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา “พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ “รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้	๕. แก้ไขบทนิยามคำว่า “พนักงานเจ้าหน้าที่” ให้แต่งตั้งโดยรัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้	
มาตรา ๕ ในกรณีที่บทบัญญัติใดในพระราชบัญญัตินี้อ้างถึงจังหวัดหรือกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของผู้ว่าราชการจังหวัด ให้หมายความรวมถึงกรุงเทพมหานครหรือให้เป็นอำนาจหน้าที่ของผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร แล้วแต่กรณีด้วย	มาตรา ๕ ในกรณีที่บทบัญญัติใดในพระราชบัญญัตินี้อ้างถึงจังหวัดหรือกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของผู้ว่าราชการจังหวัด ให้หมายความรวมถึงกรุงเทพมหานครหรือให้เป็นอำนาจหน้าที่ของผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร แล้วแต่กรณีด้วย		

ร่าง พ.ร.บ.คณะกรรมการนโยบายท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ.	ร่าง พ.ร.บ.นโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม	หมายเหตุ
มาตรา ๖ ให้นายกรัฐมนตรี และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ราชการตามพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับอำนาจหน้าที่ของตน รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา มีอำนาจออกกฎกระทรวง ระเบียบ ประกาศ และคำสั่งเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ กฎกระทรวง ระเบียบ และประกาศนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้	มาตรา ๗ ให้นายกรัฐมนตรี และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ราชการตามพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับอำนาจหน้าที่ของตน รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา มีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่กับออกกฎกระทรวง ระเบียบ ประกาศ และคำสั่งเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ กฎกระทรวง ระเบียบ และประกาศนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้	๑. แก้ไขเลขมาตราให้ตรงกับเลขมาตราที่ปรับปรุงใหม่ (มาตรา ๗ ใหม่ แทนมาตรา ๖ เดิม) ๒. เพิ่มอำนาจให้รัฐมนตรีสามารถแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ได้	
มาตรา ๗ ให้มีคณะกรรมการนโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ เรียกโดยย่อว่า “ก.น.ท.” ประกอบด้วย (๑) นายกรัฐมนตรี เป็นประธานกรรมการ (๒) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา เป็นรองประธานกรรมการ (๓) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงวัฒนธรรม ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ปลัดกระทรวงการคลัง ปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ปลัดกระทรวงการต่างประเทศ ปลัดกระทรวงพาณิชย์ ปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ปลัดกระทรวงแรงงาน ปลัดกระทรวงสาธารณสุข ปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ เลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เลขาธิการคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน ผู้อำนวยการสำนักงบประมาณ ผู้อำนวยการสำนักงานพัฒนาการท่องเที่ยว ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ และผู้ว่าการธนาคารแห่งประเทศไทย เป็นกรรมการ	มาตรา ๘ ให้มีคณะกรรมการนโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ เรียกโดยย่อว่า “ก.น.ท.” ประกอบด้วย (๑) นายกรัฐมนตรี เป็นประธานกรรมการ (๒) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา เป็นรองประธานกรรมการ (๓) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงวัฒนธรรม ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ปลัดกระทรวงการคลัง ปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม ปลัดกระทรวงพาณิชย์ ปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ปลัดกระทรวงแรงงาน ปลัดกระทรวงการต่างประเทศ ปลัดกระทรวงสาธารณสุข ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ เลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เลขาธิการคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน ผู้อำนวยการสำนักงบประมาณ ผู้อำนวยการสำนักงานพัฒนาการท่องเที่ยว ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ และผู้ว่าการธนาคารแห่งประเทศไทย เป็นกรรมการ	๑. แก้ไขเลขมาตราให้ตรงกับเลขมาตราที่ปรับปรุงใหม่ (มาตรา ๘ ใหม่ แทนมาตรา ๗ เดิม) และปรับปรุงแก้ไขข้อความชัดเจน ๒. แก้ไขชื่อ “คณะกรรมการนโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ” เป็น “คณะกรรมการนโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ” เพื่อให้สอดคล้องกับชื่อร่างพระราชบัญญัติ ๓. แก้ไของค์ประกอบของคณะกรรมการนโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ โดยปรับเปลี่ยนตำแหน่งกรรมการและเลขานุการ เป็น “ปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา” แทน “เลขาธิการคณะกรรมการนโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ” ๔. แก้ไขชื่อตำแหน่งของกรรมการโดยตำแหน่งให้ถูกต้องเป็นปัจจุบัน	

ร่าง พ.ร.บ.คณะกรรมการนโยบายท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ.	ร่าง พ.ร.บ.นโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม	หมายเหตุ
(๔) ผู้ว่าการการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย กรรมการผู้จัดสรรใหญ่ บริษัททำอากาศยานไทย จำกัด (มหาชน) กรรมการผู้จัดสรรใหญ่บริษัทการบินไทย จำกัด (มหาชน) ผู้อำนวยการสำนักงานส่งเสริมการจัดประชุมและนิทรรศการ และผู้อำนวยการองค์การบริหารการพัฒนาพื้นที่พิเศษเพื่อการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน เป็นกรรมการ (๕) นายกสมาคมองค์การบริหารส่วนจังหวัดแห่งประเทศไทย นายกสมาคมสันนิบาตเทศบาลแห่งประเทศไทย และนายกสมาคมองค์การบริหารส่วนตำบลแห่งประเทศไทย เป็นกรรมการ (๖) ประธานสภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ประธานกรรมการหอการค้าไทย และประธานสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย เป็นกรรมการ (๗) กรรมการซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งจากบุคคลผู้สอนวิชาเกี่ยวกับอุตสาหกรรมท่องเที่ยวในสถาบันอุดมศึกษา ซึ่งได้รับการคัดเลือกกันเองจากที่ประชุมอธิการบดี จำนวนสามคน (๘) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิภาคเอกชนซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งจำนวนหกคน จากรายชื่อบุคคลที่สภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยเสนอจำนวนสิบสองคน (๙) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิภาคประชาชนซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งจำนวนสองคน การแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตาม (๘) ให้พิจารณาแต่งตั้งจากบุคคลซึ่งมีความรู้ ความเชี่ยวชาญ มีผลงานและประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับงานด้านธุรกิจนำเที่ยว ด้านการโรงแรม ด้านมัคคุเทศก์ และด้านอื่นที่เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาอุตสาหกรรมท่องเที่ยว อย่างน้อยด้านละหนึ่งคน ซึ่งได้รับการคัดเลือกกันเองจากผู้แทนของผู้ประกอบอุตสาหกรรมท่องเที่ยวในแต่ละสมาคม โดยความเห็นชอบจากที่ประชุมสภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยด้วยคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสองในสาม	(๔) ผู้ว่าการการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย กรรมการผู้อำนวยการใหญ่บริษัททำอากาศยานไทย จำกัด (มหาชน) กรรมการผู้อำนวยการใหญ่บริษัทการบินไทย จำกัด (มหาชน) ผู้อำนวยการสำนักงานส่งเสริมการจัดประชุมและนิทรรศการ และผู้อำนวยการองค์การบริหารการพัฒนาพื้นที่พิเศษเพื่อการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน เป็นกรรมการ (๕) นายกสมาคมองค์การบริหารส่วนจังหวัดแห่งประเทศไทย นายกสมาคมสันนิบาตเทศบาลแห่งประเทศไทย และนายกสมาคมองค์การบริหารส่วนตำบลแห่งประเทศไทย เป็นกรรมการ (๖) ประธานสภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ประธานสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย และประธานกรรมการหอการค้าไทย และสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย เป็นกรรมการ (๗) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิภาควิชาการซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งจำนวนสามคน (๘) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิภาคเอกชนซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งจำนวนหกคน (๙) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิภาคประชาชนซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งจำนวนสองคน การแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตาม (๗) ให้พิจารณาแต่งตั้งจากบุคคลผู้สอนวิชาเกี่ยวกับอุตสาหกรรมท่องเที่ยวในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐและเอกชนที่เปิดสอนวิชาเกี่ยวกับอุตสาหกรรมท่องเที่ยว ซึ่งมีความรู้ ความเชี่ยวชาญ ประสบการณ์และผลงานทางวิชาการเกี่ยวกับอุตสาหกรรมท่องเที่ยวเป็นที่ประจักษ์มาไม่น้อยกว่าห้าปี	๕. แก้ไขที่มาและคุณสมบัติเฉพาะของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งทั้งภาควิชาการ ภาคเอกชน และภาคประชาชน	

ร่าง พ.ร.บ.คณะกรรมการนโยบายท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ.	ร่าง พ.ร.บ.นโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม	หมายเหตุ
การแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตาม (๙) ให้พิจารณาแต่งตั้งจากบุคคลซึ่งมีความรู้ ความเชี่ยวชาญ มีผลงานและประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับงานด้านการสหกรณ์การท่องเที่ยวและด้านวิสาหกิจการท่องเที่ยวซึ่งเป็นผู้แทนในชุมชนด้านละหนึ่งคน ให้เลขาธิการเป็นกรรมการและเลขานุการ โดยมีรองเลขาธิการที่เลขาธิการมอบหมายเป็นผู้ช่วยเลขานุการ ในกรณีประธานกรรมการหรือกรรมการโดยตำแหน่งตาม (๑) (๒) (๓) (๔) (๕) และ (๖) มีความจำเป็นไม่อาจมาประชุมกรรมการครั้งใด ให้มอบหมายให้ผู้ดำรงตำแหน่งรองที่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ในคณะกรรมการมาประชุมแทน	การแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตาม (๘) ให้พิจารณาแต่งตั้งจากบุคคลผู้ซึ่งเป็นผู้แทนของสมาคมหรือองค์กรนิติบุคคลที่จัดตั้งขึ้นตามกฎหมายไทยที่มีวัตถุประสงค์ในการดำเนินกิจการเพื่อส่งเสริมการประกอบอุตสาหกรรมท่องเที่ยวของสมาชิกผู้ซึ่งเป็นผู้ประกอบการอุตสาหกรรมท่องเที่ยว โดยมีประสบการณ์ในด้านการบริหารจัดการอุตสาหกรรมท่องเที่ยวไม่น้อยกว่าสองปี ซึ่งได้รับการคัดเลือกกันเองจากบรรดาผู้แทนของสมาคมหรือองค์กรนิติบุคคลที่จัดตั้งขึ้นตามกฎหมายไทยที่มีวัตถุประสงค์ในการดำเนินกิจการเพื่อส่งเสริมการประกอบอุตสาหกรรมท่องเที่ยวของสมาชิกผู้ซึ่งเป็นผู้ประกอบการอุตสาหกรรมท่องเที่ยวทั้งหมดที่มีอยู่ในขณะนั้น การแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตาม (๙) ให้พิจารณาแต่งตั้งจากบุคคลผู้ซึ่งเป็นผู้แทนของสหกรณ์ที่จัดตั้งขึ้นตามกฎหมายว่าด้วยสหกรณ์ที่มีวัตถุประสงค์ในการดำเนินกิจการเพื่อส่งเสริมการประกอบอุตสาหกรรมท่องเที่ยวของคณะบุคคลในชุมชนจำนวนหนึ่งคน และจากบุคคลผู้ซึ่งเป็นผู้แทนของกลุ่มวิสาหกิจชุมชนที่จัดตั้งขึ้นตามกฎหมายว่าด้วยส่งเสริมวิสาหกิจชุมชนที่มีวัตถุประสงค์ในการดำเนินกิจการเพื่อส่งเสริมการประกอบวิสาหกิจอุตสาหกรรมท่องเที่ยวของคณะบุคคลในชุมชนจำนวนหนึ่งคน หลักเกณฑ์และวิธีการในการคัดเลือกกรรมการตาม (๗) (๘) และ (๙) ให้เป็นไปตามระเบียบที่รัฐมนตรีกำหนด ให้ปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาเป็นกรรมการและเลขานุการ ในกรณีประธานกรรมการหรือกรรมการโดยตำแหน่งตาม (๑) (๒) (๓) (๔) (๕) และ (๖) มีความจำเป็นไม่อาจมาประชุมกรรมการครั้งใด ให้มอบหมายผู้ดำรงตำแหน่งรองที่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการมาประชุมแทนในครั้งนั้น		

ร่าง พ.ร.บ.คณะกรรมการนโยบายท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ.	ร่าง พ.ร.บ.นโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม	หมายเหตุ
มาตรา ๘ กรรมการและกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้ง ต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้ (๑) มีสัญชาติไทย (๒) มีอายุไม่ต่ำกว่าสามสิบปีบริบูรณ์และไม่เกินหกสิบปีบริบูรณ์ (๓) ไม่เป็นบุคคลล้มละลาย (๔) ไม่เป็นบุคคลไร้ความสามารถหรือเสมือนไร้ความสามารถ (๕) ไม่เป็นบุคคลวิกลจริตหรือจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ (๖) ไม่เคยได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ (๗) ไม่เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา ข้าราชการการเมือง ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง สมาชิกสภาท้องถิ่น หรือผู้บริหารท้องถิ่น กรรมการหรือผู้ดำรงตำแหน่งที่รับผิดชอบในการบริหารพรรคการเมือง ที่ปรึกษาพรรคการเมือง หรือเจ้าหน้าที่พรรคการเมือง (๘) ไม่เคยถูกไล่ออก ปลดออก หรือให้ออกจากราชการ หน่วยงานของรัฐหรือรัฐวิสาหกิจ หรือจากหน่วยงานของเอกชน เพราะทุจริตต่อหน้าที่ หรือเพราะประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง หรือถือว่ากระทำการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ	มาตรา ๙ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้ง ต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้ (๑) มีสัญชาติไทย (๒) มีอายุไม่ต่ำกว่าสามสิบปีบริบูรณ์และไม่เกินหกสิบปีบริบูรณ์ (๓) ไม่เป็นบุคคลล้มละลาย (๔) ไม่เป็นบุคคลไร้ความสามารถหรือเสมือนไร้ความสามารถ (๕) ไม่เป็นบุคคลวิกลจริตหรือจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ (๖) ไม่เคยได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ (๗) ไม่เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา ข้าราชการการเมือง ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง สมาชิกสภาท้องถิ่น หรือผู้บริหารท้องถิ่น กรรมการหรือผู้ดำรงตำแหน่งที่รับผิดชอบในการบริหารพรรคการเมือง ที่ปรึกษาพรรคการเมือง หรือเจ้าหน้าที่พรรคการเมือง (๘) ไม่เคยถูกไล่ออก ปลดออก หรือให้ออกจากราชการ หน่วยงานของรัฐหรือรัฐวิสาหกิจ หรือจากหน่วยงานของเอกชน เพราะทุจริตต่อหน้าที่ หรือเพราะประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง หรือถือว่ากระทำการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ	๑. แก้ไขเลขมาตราให้ตรงกับเลขมาตราที่ปรับใหม่ (มาตรา ๙ ใหม่ แทนมาตรา ๘ เดิม) ๒. ตัดตำแหน่งกรรมการซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งออก โดยให้คงไว้เฉพาะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งเท่านั้น เพื่อให้สอดคล้องกับองค์ประกอบของคณะกรรมการนโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติตามมาตรา ๘ ที่ปรับปรุงแก้ไขใหม่	
มาตรา ๙ กรรมการและกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้ง มีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสองปี กรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระ อาจได้รับแต่งตั้งอีกได้ แต่ต้องไม่เกินสองวาระติดต่อกัน ในกรณีที่กรรมการและกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ ให้คณะรัฐมนตรีแต่งตั้งกรรมการแทนตำแหน่งที่ว่าง เว้นแต่วาระของกรรมการเหลือไม่ถึงเก้าสิบวัน และให้ผู้ซึ่งได้รับแต่งตั้งอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการซึ่งตนแทน เมื่อครบกำหนดตามวาระในวาระหนึ่ง หากยังมิได้มีการแต่งตั้งกรรมการขึ้นใหม่ ให้กรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระปฏิบัติหน้าที่ไปพลางก่อนจนกว่ากรรมการซึ่งได้รับแต่งตั้งใหม่เข้ารับหน้าที่	มาตรา ๑๐ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้ง มีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสองปี กรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระ อาจได้รับแต่งตั้งอีกได้ แต่ต้องไม่เกินสองวาระติดต่อกัน ในกรณีที่กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ ให้คณะรัฐมนตรีแต่งตั้งกรรมการแทนตำแหน่งที่ว่าง เว้นแต่วาระของกรรมการเหลือไม่ถึงเก้าสิบวัน และให้ผู้ซึ่งได้รับแต่งตั้งอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการซึ่งตนแทน เมื่อครบกำหนดตามวาระในวาระหนึ่ง หากยังมิได้มีการแต่งตั้งกรรมการขึ้นใหม่ ให้กรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระปฏิบัติหน้าที่ไปพลางก่อนจนกว่ากรรมการซึ่งได้รับแต่งตั้งใหม่เข้ารับหน้าที่	๑. แก้ไขเลขมาตราให้ตรงกับเลขมาตราที่ปรับใหม่ (มาตรา ๑๐ ใหม่ แทนมาตรา ๙ เดิม) ๒. ตัดตำแหน่งกรรมการซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งออก โดยให้คงไว้เฉพาะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งเท่านั้น เพื่อให้สอดคล้องกับองค์ประกอบของคณะกรรมการนโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติตามมาตรา ๘ ที่ปรับปรุงแก้ไขใหม่	

ร่าง พ.ร.บ.คณะกรรมการนโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ.	ร่าง พ.ร.บ.นโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม	หมายเหตุ
มาตรา ๑๐ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระตามมาตรา ๙ กรรมการและกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งพ้นจากตำแหน่ง เมื่อ (๑) ตาย (๒) ลาออก (๓) คณะรัฐมนตรีให้ออก (๔) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามอย่างหนึ่งอย่างใดตามมาตรา ๘	มาตรา ๑๑ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระตามมาตรา ๑๐ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งพ้นจากตำแหน่ง เมื่อ (๑) ตาย (๒) ลาออก (๓) คณะรัฐมนตรีให้ออก (๔) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามอย่างหนึ่งอย่างใดตามมาตรา ๙	๑. แก้ไขเลขมาตราให้ตรงกับเลขมาตราที่ปรับเปลี่ยน (มาตรา ๑๑ ใหม่ แทนมาตรา ๑๐ เดิม) ๒. ตัดตำแหน่งกรรมการซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งออก โดยให้คงไว้เฉพาะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งเท่านั้น เพื่อให้สอดคล้องกับองค์ประกอบของคณะกรรมการนโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติตามมาตรา ๘ ที่แก้ไขใหม่	
มาตรา ๑๑ คณะกรรมการนโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ มีอำนาจและหน้าที่ ดังต่อไปนี้ (๑) เสนอนโยบายและแผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาอนุมัติ (๒) เสนอแนะมาตรการทางการเงิน การคลัง และการภาษีอากร มาตรการทางกฎหมาย มาตรการทางสังคม และมาตรการอื่น ๆ เพื่อการส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวของประเทศตามนโยบายและแผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาอนุมัติ (๓) เสนอความเห็นต่อคณะรัฐมนตรีให้มีหรือปรับปรุงแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ หรือมติคณะรัฐมนตรีที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว (๔) เสนอรายงานต่อนายกรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาสั่งการในกรณีที่ปรากฏว่าหน่วยงานของรัฐฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามแผนหรือมาตรการที่คณะรัฐมนตรีอนุมัติ หรือกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ คำสั่ง หรือคำสั่งของคณะกรรมการตามมาตรา ๓๐ หรือมติคณะรัฐมนตรีที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว อันอาจทำให้เกิดปัญหาและอุปสรรคในการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้หรือก่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงต่ออุตสาหกรรมท่องเที่ยวของประเทศ	มาตรา ๑๒ คณะกรรมการนโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ มีอำนาจและหน้าที่ ดังต่อไปนี้ (๑) เสนอนโยบายและแผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาอนุมัติ (๒) เสนอแนะมาตรการทางการเงิน การคลัง และการภาษีอากร มาตรการส่งเสริมการลงทุน มาตรการทางกฎหมาย มาตรการทางสังคม และมาตรการอื่น ๆ เพื่อการส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวของประเทศต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาอนุมัติ (๓) เสนอความเห็นต่อคณะรัฐมนตรีให้มีหรือปรับปรุงแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ หรือมติคณะรัฐมนตรีที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว (๔) เสนอรายงานต่อนายกรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาสั่งการในกรณีที่ปรากฏว่าหน่วยงานของรัฐฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามแผนหรือมาตรการที่คณะรัฐมนตรีอนุมัติ หรือมติคณะรัฐมนตรีที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว หรือกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับและคำสั่งที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว หรือคำสั่งของคณะกรรมการตามมาตรา ๓๐ อันอาจทำให้เกิดปัญหาและอุปสรรคในการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ หรือก่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงต่ออุตสาหกรรมท่องเที่ยวของประเทศ	๑. แก้ไขเลขมาตราให้ตรงกับเลขมาตราที่ปรับเปลี่ยน (มาตรา ๑๒ ใหม่ แทนมาตรา ๑๑ เดิม) ๒. แก้ไขชื่อ “คณะกรรมการนโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ” เป็น “คณะกรรมการนโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ” เพื่อให้สอดคล้องกับชื่อร่างพระราชบัญญัติ ๓. แก้ไขเพิ่มเติมอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการนโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ เพื่อให้สามารถเป็นกลไกในการบริหารนโยบายการท่องเที่ยวของประเทศให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ	

ร่าง พ.ร.บ.คณะกรรมการนโยบายท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ.	ร่าง พ.ร.บ.นโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม	หมายเหตุ
(๕) เสนอแนะและให้ความเห็นต่อรัฐมนตรีเพื่อกฎกระทรวงและระเบียบเกี่ยวกับการกำหนดและรับรองมาตรฐานแหล่งท่องเที่ยว มาตรฐานการบริการท่องเที่ยว มาตรฐานบุคลากรการท่องเที่ยว มาตรฐานคุ้มครองสวัสดิภาพนักท่องเที่ยว และมาตรฐานอื่นที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมท่องเที่ยว (๖) เสนอแนะและให้ความเห็นต่อรัฐมนตรีเพื่อกฎระเบียบและประกาศเกี่ยวกับการกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการแต่งตั้งคณะกรรมการพัฒนาการท่องเที่ยวกลุ่มจังหวัด จังหวัด หรือพื้นที่ แล้วแต่กรณี เพื่อปฏิบัติงานตามพระราชบัญญัตินี้ (๗) พิจารณาให้ความเห็นชอบแผนงานและโครงการ แผนปฏิบัติการพัฒนาการท่องเที่ยว รวมทั้งแผนปฏิบัติการแก้ไขปัญหาอันเกิดจากภาวะวิกฤตหรือเหตุการณ์ฉุกเฉินที่มีต่ออุตสาหกรรมท่องเที่ยวของประเทศตามที่หน่วยงานของรัฐเสนอต่อคณะกรรมการ (๘) กำกับและบริหารจัดการกองทุนเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวไทย (๙) อำนวยการ ควบคุม ติดตาม ประเมินผล และตรวจสอบการดำเนินงานของหน่วยงานของรัฐที่ได้รับมอบหมายให้ดำเนินการเกี่ยวกับการบริหารและพัฒนาการท่องเที่ยว ให้เป็นไปตามนโยบายและแผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติ ตลอดจนแก้ไขปัญหาและอุปสรรคเพื่อให้การดำเนินงานเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและสัมฤทธิ์ผล (๑๐) ให้คำปรึกษา แนะนำ และประสานงานแก่หน่วยงานของรัฐและภาคเอกชนที่เกี่ยวข้องในการบริหารและพัฒนาการท่องเที่ยว (๑๑) ส่งเสริม สนับสนุน การมีส่วนร่วมของผู้ประกอบอุตสาหกรรมท่องเที่ยว องค์กรชุมชน และประชาสังคมในท้องถิ่นในกระบวนการพัฒนานโยบายสาธารณะเพื่อการท่องเที่ยว โดยจัดให้มีการประชุมทั้งในระดับชาติ ระดับภูมิภาค ระดับอนุภูมิภาค และระดับท้องถิ่นอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง	(๕) เสนอแนะและให้ความเห็นต่อรัฐมนตรีเพื่อกฎกระทรวงและระเบียบกำหนดและรับรองมาตรฐานเกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยว การบริการท่องเที่ยว บุคลากรการท่องเที่ยว การคุ้มครองสวัสดิภาพนักท่องเที่ยว และมาตรฐานอื่นที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมท่องเที่ยว (๖) เสนอแนะและให้ความเห็นต่อรัฐมนตรีเพื่อกฎระเบียบและประกาศกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขเกี่ยวกับการแต่งตั้ง <u>คณะกรรมการพัฒนาการท่องเที่ยวกลุ่มจังหวัด คณะกรรมการพัฒนาการท่องเที่ยวจังหวัด และคณะกรรมการพัฒนาการท่องเที่ยวพื้นที่</u> เพื่อปฏิบัติงานตามพระราชบัญญัตินี้ (๗) พิจารณาให้ความเห็นชอบแผนงานและโครงการ แผนปฏิบัติการพัฒนาการท่องเที่ยว รวมทั้งแผนปฏิบัติการแก้ไขปัญหาอันเกิดจากภาวะวิกฤตหรือเหตุการณ์ฉุกเฉินที่มีต่ออุตสาหกรรมท่องเที่ยวของประเทศตามที่หน่วยงานของรัฐเสนอต่อคณะกรรมการ (๘) พิจารณากำหนดแนวเขตพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว ขยายและ <u>เพิกถอนเขตพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวตามมาตรา ๓๓</u> (๙) กำกับและบริหารจัดการกองทุนให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ คุ่มค่า และเกิดประโยชน์อย่างสูงสุด (๑๐) อำนวยการ ควบคุม ติดตาม ประเมินผล และตรวจสอบการดำเนินงานของหน่วยงานของรัฐที่ได้รับมอบหมายให้ดำเนินการเกี่ยวกับการบริหารและพัฒนาการท่องเที่ยว ให้เป็นไปตามนโยบายและแผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติ ตลอดจนแก้ไขปัญหาและอุปสรรคเพื่อให้การดำเนินงานเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและสัมฤทธิ์ผล (๑๑) ส่งเสริมและสนับสนุนการมีส่วนร่วมของผู้เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว โดยจัดให้มีเวทีแสดงความคิดเห็นทั้งในระดับชาติ ระดับภูมิภาค และระดับท้องถิ่นอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง		

ร่าง พ.ร.บ.คณะกรรมการนโยบายท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ.	ร่าง พ.ร.บ.นโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม	หมายเหตุ
(๑๒) เสนอรายงานสถานการณ์เกี่ยวกับการท่องเที่ยวและผลการดำเนินงานของคณะกรรมการต่อคณะรัฐมนตรี และจัดให้มีการเผยแพร่รายงานดังกล่าวต่อสาธารณชนอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง (๑๓) แต่งตั้งที่ปรึกษา คณะกรรมการ หรือคณะอนุกรรมการเพื่อปฏิบัติงานตามพระราชบัญญัตินี้ หรือสนับสนุนการดำเนินงานหรือปฏิบัติงานตามที่คณะกรรมการมอบหมาย (๑๔) ปฏิบัติการอื่นใดเพื่อให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้หรือตามที่คณะรัฐมนตรีหรือนายกรัฐมนตรีมอบหมาย ในการกำหนดนโยบายตาม (๑) ให้คำนึงถึงหลักการการสร้างรายได้ และการกระจายรายได้จากการท่องเที่ยวอย่างทั่วถึง การอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมของท้องถิ่น การรักษาคุณภาพแหล่งท่องเที่ยว การพัฒนาการท่องเที่ยวที่ยั่งยืน และการสะท้อนปัญหา ข้อคิดเห็น และความต้องการของผู้เกี่ยวข้องตาม (๑๑) นโยบายและแผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติตาม (๑) และมาตรการตาม (๒) ซึ่งคณะรัฐมนตรีอนุมัติแล้ว เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้ ในการปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าวข้างต้น ให้สำนักงานตั้งงบประมาณประจำปีเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานของคณะกรรมการไว้เพื่อการนี้โดยเฉพาะด้วย	(๑๒) เสนอรายงานสถานการณ์เกี่ยวกับการท่องเที่ยวและผลการดำเนินงานของคณะกรรมการต่อคณะรัฐมนตรี และจัดให้มีการเผยแพร่รายงานดังกล่าวต่อสาธารณชนอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง (๑๓) แต่งตั้งคณะกรรมการหรือคณะอนุกรรมการเพื่อสนับสนุนการดำเนินงานหรือปฏิบัติงานตามที่คณะกรรมการมอบหมาย (๑๔) ปฏิบัติการอื่นใดเพื่อให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้หรือตามที่คณะรัฐมนตรีหรือนายกรัฐมนตรีมอบหมาย การกำหนดนโยบายตาม (๑) ให้คำนึงถึงข้อคิดเห็น ความต้องการ และการสะท้อนปัญหาของผู้เกี่ยวข้องตาม (๑๑) ด้วย นโยบายและแผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติตาม (๑) และมาตรการตาม (๒) ซึ่งคณะรัฐมนตรีอนุมัติแล้ว เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้ ในการปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าวข้างต้น ให้สำนักงานตั้งงบประมาณรายจ่ายประจำปีเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานของคณะกรรมการไว้เพื่อการนี้โดยเฉพาะด้วย		
มาตรา ๑๒ การประชุมคณะกรรมการต้องมีกรรมการมาประชุม ไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุม ในการประชุมคณะกรรมการคราวใด ถ้าประธานกรรมการไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้รองประธานกรรมการเป็นประธานในที่ประชุม ถ้ารองประธานกรรมการไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้กรรมการที่มาประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม	มาตรา ๑๓ การประชุมคณะกรรมการต้องมีกรรมการมาประชุม ไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุม ในการประชุมคณะกรรมการคราวใด ถ้าประธานกรรมการไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้รองประธานกรรมการเป็นประธานในที่ประชุม ถ้ารองประธานกรรมการไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้กรรมการที่มาประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม	๑. แก้ไขเลขมาตราให้ตรงกับเลขมาตราที่ปรับปรุงใหม่ (มาตรา ๑๓ ใหม่ แทนมาตรา ๑๒ เดิม) ๒. ปรับแก้คำหรือข้อความให้มีความชัดเจนมากยิ่งขึ้น	

ร่าง พ.ร.บ.คณะกรรมการนโยบายท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ.	ร่าง พ.ร.บ.นโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม	หมายเหตุ
ในการปฏิบัติหน้าที่ กรรมการผู้ใดมีส่วนได้เสียโดยตรงหรือโดยอ้อมในเรื่องที่พิจารณา ให้กรรมการผู้นั้นแจ้งให้ที่ประชุมทราบและให้ที่ประชุมพิจารณาว่ากรรมการผู้นั้นสมควรจะอยู่ในที่ประชุมและมีมติในการประชุมเรื่องนั้นได้หรือไม่ ทั้งนี้ ตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมากของกรรมการทั้งหมดที่มาประชุม กรรมการคนหนึ่งให้มิตีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด เว้นแต่กรณีการลงมติที่ประชุมเกี่ยวกับการพิจารณาคัดเลือกแผนงานและโครงการ ต้องมีคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสองในสามของกรรมการทั้งหมดที่มาประชุม	ในการปฏิบัติหน้าที่ กรรมการผู้ใดมีส่วนได้เสียโดยตรงหรือโดยอ้อมในเรื่องที่พิจารณา ให้กรรมการผู้นั้นแจ้งให้ที่ประชุมทราบและให้ที่ประชุมพิจารณาว่ากรรมการผู้นั้นสมควรจะอยู่ในที่ประชุมและมีมติในการประชุมเรื่องนั้นได้หรือไม่ ทั้งนี้ ตามระเบียบและข้อบังคับการประชุมที่คณะกรรมการกำหนด การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมากของกรรมการทั้งหมดที่มาประชุม กรรมการคนหนึ่งให้มิตีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด เว้นแต่กรณีการลงมติที่ประชุมเกี่ยวกับการพิจารณาคัดเลือกแผนงานและโครงการ ต้องมีคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสองในสามของกรรมการทั้งหมดที่มาประชุม		
มาตรา ๑๓ การประชุมคณะกรรมการและคณะอนุกรรมการซึ่งคณะกรรมการแต่งตั้งตามมาตรา ๑๑ (๑๓) หรือคณะกรรมการตาม มาตรา ๑๗ ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๑๒ มาใช้บังคับโดยอนุโลม	มาตรา ๑๔ การประชุมคณะกรรมการและคณะอนุกรรมการซึ่งคณะกรรมการแต่งตั้งตามมาตรา ๑๒ (๑๑) ให้นำบทบัญญัติตาม มาตรา ๑๓ มาใช้บังคับโดยอนุโลม	แก้ไขเลขมาตราให้ตรงกับเลขมาตราที่ปรับปรุงใหม่ (มาตรา ๑๔ ใหม่ แทนมาตรา ๑๓ เดิม) และแก้ไขเลขมาตรา ๑๒ (๑๓) แทนเลขมาตรา ๑๑ (๑๓) และเลขมาตรา ๑๓ แทนมาตรา ๑๒	
มาตรา ๑๔ ให้ประธานกรรมการ รองประธานกรรมการ และกรรมการ รวมทั้งที่ปรึกษา กรรมการและอนุกรรมการซึ่งคณะกรรมการแต่งตั้งตาม มาตรา ๑๑ (๑๓) และคณะกรรมการตาม มาตรา ๑๗ ได้รับเบี้ยประชุม ค่าพาหนะ ค่าเบี้ยเลี้ยง ค่าเช่าที่พัก หรือประโยชน์ตอบแทนอื่นตามหลักเกณฑ์ที่คณะรัฐมนตรีกำหนด	มาตรา ๑๕ ให้ประธานกรรมการ รองประธานกรรมการ และกรรมการ กรรมการและอนุกรรมการซึ่งคณะกรรมการแต่งตั้งตาม มาตรา ๑๒ (๑๓) รวมทั้งคณะกรรมการตาม มาตรา ๒๐ และ มาตรา ๓๔ ได้รับเบี้ยประชุม ค่าพาหนะ ค่าเบี้ยเลี้ยง ค่าเช่าที่พัก หรือประโยชน์ตอบแทนอื่นตามหลักเกณฑ์ที่คณะรัฐมนตรีกำหนด	๑. แก้ไขเลขมาตราให้ตรงกับเลขมาตราที่ปรับปรุงใหม่ (มาตรา ๑๕ ใหม่ แทนมาตรา ๑๔ เดิม) และแก้ไขเลขมาตรา ๑๒ (๑๓) แทนมาตรา ๑๑ (๑๓) ๒. แก้ไขให้คณะกรรมการบริหารกองทุนฯ และคณะกรรมการพัฒนาการท่องเที่ยวกลุ่มจังหวัด จังหวัด และพื้นที่ได้รับประโยชน์ตอบแทนตามหลักเกณฑ์ที่คณะรัฐมนตรีกำหนดด้วย	
มาตรา ๑๕ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ คณะกรรมการหรือสำนักงานอาจขอความร่วมมือบุคคลหนึ่งบุคคลใดมาให้ข้อเท็จจริง คำอธิบาย ความเห็น หรือคำแนะนำทางวิชาการได้ตามที่เห็นสมควร และให้คณะกรรมการและคณะอนุกรรมการซึ่งคณะกรรมการแต่งตั้งตาม มาตรา ๑๑ (๑๓) และคณะกรรมการตาม มาตรา ๑๗ มีอำนาจเช่นเดียวกับคณะกรรมการตามบทบัญญัติมาตรานี้ด้วย	มาตรา ๑๖ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ คณะกรรมการหรือสำนักงานอาจขอความร่วมมือบุคคลหนึ่งบุคคลใดมาให้ข้อเท็จจริง คำอธิบาย ความเห็น หรือคำแนะนำทางวิชาการได้ตามที่เห็นสมควร และให้คณะกรรมการและคณะอนุกรรมการซึ่งคณะกรรมการแต่งตั้งตาม มาตรา ๑๒ (๑๓) และคณะกรรมการตาม มาตรา ๒๐ และ มาตรา ๓๔ มีอำนาจเช่นเดียวกับคณะกรรมการหรือสำนักงานตามบทบัญญัติมาตรานี้ด้วย	๑. แก้ไขเลขมาตราให้ตรงกับเลขมาตราที่ปรับปรุงใหม่ (มาตรา ๑๖ ใหม่ แทนมาตรา ๑๕ เดิม) และแก้ไขเลขมาตรา ๑๒ (๑๓) แทนเลขมาตรา ๑๑ (๑๓) ๒. แก้ไขให้คณะกรรมการบริหารกองทุนฯ และคณะกรรมการพัฒนาการท่องเที่ยวกลุ่มจังหวัด จังหวัด และพื้นที่มีอำนาจเช่นเดียวกับคณะกรรมการนโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติด้วย	

ร่าง พ.ร.บ.คณะกรรมการนโยบายท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ.	ร่าง พ.ร.บ.นโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม	หมายเหตุ
มาตรา ๑๖ เพื่อประโยชน์ในการบริหารและพัฒนาพื้นที่แหล่งท่องเที่ยวในพื้นที่จังหวัดใด หากเห็นว่าพื้นที่จังหวัดนั้นมีศักยภาพหรือโอกาสอย่างเพียงพอต่อการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว หรือมีพื้นที่แหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดนั้นคาบเกี่ยวกันหรือติดกันหรือมีความสัมพันธ์เชื่อมโยงระหว่างพื้นที่จังหวัดตั้งแต่สองจังหวัดขึ้นไป อันเนื่องมาจากลักษณะทางภูมิศาสตร์หรือทรัพยากรการท่องเที่ยวของพื้นที่จังหวัดนั้น หรือเพื่อประโยชน์ในการบริหารจัดการพื้นที่แหล่งท่องเที่ยวอย่างเป็นระบบและเป็นไปตามหลักการจัดการแหล่งท่องเที่ยวที่ถูกต้องและเหมาะสม ให้หน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องกับพื้นที่ดังกล่าวเสนอจัดกลุ่มจังหวัด จังหวัด หรือพื้นที่ แล้วแต่กรณี เป็นเขตพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวที่มีลักษณะเฉพาะซึ่งแตกต่างจากพื้นที่โดยทั่วไปและพื้นที่พิเศษตามกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งองค์การบริหารการพัฒนาพื้นที่พิเศษเพื่อการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน เสนอต่อคณะกรรมการเพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบในการกำหนดเขตพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวที่ชัดเจน เมื่อคณะกรรมการพิจารณาให้ความเห็นชอบตามวรรคก่อนแล้ว ให้รัฐมนตรีออกกฎกระทรวงกำหนดเขตพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว โดยให้ระบุชื่อของเขตพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวและมีแผนที่แสดงแนวเขตไว้ท้ายกฎกระทรวงด้วย การเปลี่ยนแปลงเขตหรือการเพิกถอนเขตพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวตามวรรคสอง ไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วน ให้กระทำได้โดยออกกฎกระทรวงและเฉพาะกรณีที่มีการเปลี่ยนแปลงหรือเพิกถอนบางส่วนให้มีแผนที่แสดงแนวเขตที่เปลี่ยนแปลงหรือเพิกถอนนั้นแนบท้ายกฎกระทรวงด้วย	มาตรา ๓๓ เพื่อประโยชน์ในการบริหารจัดการพื้นที่แหล่งท่องเที่ยวในพื้นที่จังหวัดใด หากเห็นว่า (๑) พื้นที่จังหวัดนั้นมีศักยภาพหรือโอกาสอย่างเพียงพอต่อการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว หรือ (๒) มีพื้นที่แหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดนั้นคาบเกี่ยวกันหรือติดกันหรือมีความสัมพันธ์เชื่อมโยงระหว่างพื้นที่จังหวัดตั้งแต่สองจังหวัดขึ้นไป อันเนื่องมาจากลักษณะทางภูมิศาสตร์หรือทรัพยากรการท่องเที่ยวของพื้นที่จังหวัดนั้น หรือ (๓) เพื่อประโยชน์ในการบริหารจัดการพื้นที่แหล่งท่องเที่ยวอย่างเป็นระบบและเป็นไปตามหลักการจัดการแหล่งท่องเที่ยวที่ถูกต้องและเหมาะสม ให้หน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องกับพื้นที่แหล่งท่องเที่ยวตาม (๑) (๒) หรือ (๓) เสนอจัดรูปแบบการบริหารจัดการพื้นที่แหล่งท่องเที่ยว ดังกล่าวให้เหมาะสมกับสภาพพื้นที่ ลักษณะทางกายภาพ ศักยภาพ หรือโอกาสของแต่ละพื้นที่ ซึ่งอาจจัดรูปแบบได้ ๓ ลักษณะด้วยกัน คือ กลุ่มจังหวัด จังหวัด หรือพื้นที่ เป็นเขตพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวที่มีลักษณะเฉพาะซึ่งแตกต่างจากพื้นที่โดยทั่วไปและพื้นที่พิเศษตามกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งองค์การบริหารการพัฒนาพื้นที่พิเศษเพื่อการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน เสนอต่อคณะกรรมการเพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบในการกำหนดแนวเขตพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวที่ชัดเจนตามลักษณะของแหล่งท่องเที่ยวนั้นๆ เมื่อคณะกรรมการพิจารณาให้ความเห็นชอบตามวรรคก่อนแล้ว ให้รัฐมนตรีออกกฎกระทรวงกำหนดเขตพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว โดยให้ระบุชื่อของเขตพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวและมีแผนที่แสดงแนวเขตไว้ท้ายกฎกระทรวงด้วย	๑. แก้ไขเลขมาตราให้ตรงกับเลขมาตราที่ปรับปรุงใหม่ (มาตรา ๓๓ ใหม่ แทนมาตรา ๑๖ เดิม) ๒. ปรับแก้ข้อความและข้อความใหม่มีความชัดเจนและกระชับมากยิ่งขึ้น	

ร่าง พ.ร.บ.คณะกรรมการนโยบายท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ.	ร่าง พ.ร.บ.นโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม	หมายเหตุ
	การเปลี่ยนแปลงเขตหรือการเพิกถอนเขตพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวตามวรรคสาม ไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วน ให้กระทำได้โดยออกกฎกระทรวงและเฉพาะกรณีที่มีการเปลี่ยนแปลงหรือเพิกถอนบางส่วนให้มีแผนที่แสดงแนวเขตที่เปลี่ยนแปลงหรือเพิกถอนนั้นแนบท้ายกฎกระทรวงด้วย		
มาตรา ๑๗ ให้คณะกรรมการแต่งตั้งคณะกรรมการพัฒนาการท่องเที่ยวที่ประกอบด้วย จังหวัด จังหวัด หรือพื้นที่ แล้วแต่กรณี ขึ้นตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดตามมาตรา ๑๑ (๖) เพื่อปฏิบัติหน้าที่รับผิดชอบบริหารและพัฒนาเขตพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวตามที่รัฐมนตรีได้ประกาศไว้ในกฎกระทรวง และในกรณีเช่นนี้ให้คณะกรรมการมอบหมายให้ศูนย์การท่องเที่ยว กีฬาและนันทนาการจังหวัดหรือหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องที่มีพื้นที่รับผิดชอบตามเขตพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว ทำหน้าที่เป็นสำนักงานเลขานุการของคณะกรรมการพัฒนาการท่องเที่ยวกลุ่มจังหวัด จังหวัด หรือพื้นที่ แล้วแต่กรณี และให้รับผิดชอบงานธุรการ งานวิชาการ การศึกษาข้อมูล งานประชุมหรือกิจกรรมต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับงานของคณะกรรมการพัฒนาการท่องเที่ยวกลุ่มจังหวัด จังหวัด หรือพื้นที่ แล้วแต่กรณีด้วย	มาตรา ๓๔ เมื่อได้ประกาศกำหนดเขตพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้คณะกรรมการแต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นคณะหนึ่งตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดตามมาตรา ๑๒ (๖) เพื่อทำหน้าที่รับผิดชอบในการบริหารจัดการพื้นที่เขตพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวตามลักษณะเฉพาะนั้นในลักษณะใดลักษณะหนึ่ง ซึ่งอาจแต่งตั้งได้ ๓ ลักษณะ ดังนี้ (๑) คณะกรรมการพัฒนาการท่องเที่ยวกลุ่มจังหวัด หรือ (๒) คณะกรรมการพัฒนาการท่องเที่ยวจังหวัด หรือ (๓) คณะกรรมการพัฒนาการท่องเที่ยวพื้นที่ ในกรณีเช่นนี้ ให้คณะกรรมการมอบหมายให้ศูนย์การท่องเที่ยว กีฬาและนันทนาการจังหวัดหรือหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องที่มีพื้นที่รับผิดชอบตามเขตพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว นั้น ทำหน้าที่เป็นสำนักงานเลขานุการของคณะกรรมการตาม (๑) (๒) หรือ (๓) แล้วแต่กรณี และให้รับผิดชอบงานธุรการ งานวิชาการ การศึกษาข้อมูล งานประชุมหรือกิจกรรมต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับงานของคณะกรรมการดังกล่าวด้วย	๑. แก้ไขเลขมาตราให้ตรงกับเลขมาตราที่ปรับใหม่ (มาตรา ๓๔ ใหม่ แทนมาตรา ๑๗ เดิม) ๒. ปรับถ้อยคำและแก้ไขข้อความให้มีความชัดเจนและกระชับมากยิ่งขึ้น	
มาตรา ๑๘ ให้มีสำนักงานคณะกรรมการนโยบายท่องเที่ยวแห่งชาติ เรียกโดยย่อว่า “สำนักงาน ก.น.ท.” เป็นส่วนราชการมีฐานะเป็นนิติบุคคลในสังกัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา และให้มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้ (๑) จัดทำและพัฒนานโยบายและแผนพัฒนาการท่องเที่ยวของประเทศเสนอต่อคณะกรรมการ รวมทั้งศึกษาปัญหาและประเมินผลกระทบที่จะเกิดขึ้นเพื่อจัดทำข้อเสนอแนะนโยบายและแผนพัฒนาการท่องเที่ยวของประเทศ	มาตรา ๑๗ ให้สำนักงานปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ทำหน้าที่เป็นสำนักงานเลขานุการของคณะกรรมการ โดยมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้ (๑) จัดทำและพัฒนานโยบายและแผนพัฒนาการท่องเที่ยวของประเทศ รวมทั้งศึกษาปัญหาและประเมินผลกระทบที่จะเกิดขึ้นเพื่อจัดทำข้อเสนอแนะนโยบายและแผนพัฒนาการท่องเที่ยวของประเทศเสนอต่อคณะกรรมการ	๑. แก้ไขเลขมาตราให้ตรงกับเลขมาตราที่ปรับใหม่ (มาตรา ๑๗ ใหม่ แทนมาตรา ๑๘ เดิม) ๒. แก้ไขให้สำนักงานปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาทำหน้าที่รับผิดชอบงานด้านธุรการของคณะกรรมการนโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ	

ร่าง พ.ร.บ.คณะกรรมการนโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ.	ร่าง พ.ร.บ.นโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม	หมายเหตุ
(๒) วิเคราะห์และพิจารณาถ้อยแถลงของแผนงานและโครงการเกี่ยวกับการบริหารและพัฒนาการท่องเที่ยว และประสานการจัดทำแผนปฏิบัติการพัฒนาการท่องเที่ยวเพื่อนำนโยบายสู่การปฏิบัติ (๓) สำรวจ เก็บรวบรวมข้อมูล ติดตามความเคลื่อนไหวของสถานการณ์ด้านการท่องเที่ยว วิเคราะห์ภาวะเศรษฐกิจการท่องเที่ยว แนวโน้ม และเผยแพร่สถิติที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว (๔) พิจารณาเสนอแนะแนวทางและวิธีการแก้ไขปัญหและอุปสรรคที่มีต่อการดำเนินงานตามนโยบายและแผนพัฒนาการท่องเที่ยวของประเทศต่อคณะกรรมการ (๕) วิเคราะห์และเสนอแนะมาตรการทางเศรษฐศาสตร์ มาตรการทางกฎหมาย มาตรการทางสังคม และมาตรการอื่นๆ เพื่อผลักดันและสนับสนุนการนำนโยบายและแผนไปสู่การปฏิบัติ (๖) เสนอแนะแนวทางการจัดสรรทรัพยากรเพื่อการบริหารและพัฒนาการท่องเที่ยวของประเทศให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ (๗) จัดทำและพัฒนากลไกและระบบการประสานงานด้านการท่องเที่ยวเพื่อเสริมสร้างประสิทธิภาพการบริหารจัดการการท่องเที่ยวของประเทศ ตลอดจนร่วมมือและประสานงานกับหน่วยงานของรัฐและเอกชนที่เกี่ยวข้องกับการบริหารและพัฒนาการท่องเที่ยวในการปฏิบัติงานตามพระราชบัญญัตินี้และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง (๘) เป็นศูนย์กลางประสานงานและสนับสนุนการปฏิบัติงานตามนโยบายและแผนพัฒนาการท่องเที่ยวของประเทศ (๙) รายงานผลการติดตามประเมินผลการปฏิบัติงานตามนโยบายและแผนพัฒนาการท่องเที่ยวของประเทศ และแผนปฏิบัติการพัฒนาการท่องเที่ยวเสนอต่อคณะกรรมการ (๑๐) รับผิดชอบงานธุรการ งานวิชาการ การศึกษาข้อมูล งานประชุม และงานเลขานุการหรือกิจกรรมต่างๆ ที่เกี่ยวกับงานของคณะกรรมการและคณะอนุกรรมการซึ่งคณะกรรมการแต่งตั้ง	(๒) ศึกษา วิเคราะห์ และพิจารณาถ้อยแถลงของแผนงานและโครงการเกี่ยวกับการบริหารและพัฒนาการท่องเที่ยว และประสานการจัดทำแผนปฏิบัติการพัฒนาการท่องเที่ยวเพื่อนำนโยบายสู่การปฏิบัติ (๓) สำรวจ เก็บรวบรวมข้อมูล ติดตามความเคลื่อนไหวของสถานการณ์ด้านการท่องเที่ยว วิเคราะห์ภาวะเศรษฐกิจการท่องเที่ยว แนวโน้ม และเผยแพร่สถิติที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว (๔) วิเคราะห์และเสนอแนะมาตรการเพื่อการผลักดันและสนับสนุนการนำนโยบายและแผนพัฒนาการท่องเที่ยวของประเทศไปสู่การปฏิบัติ <u>ตลอดจนการพิจารณาเสนอแนะแนวทางและวิธีการแก้ไขปัญหและอุปสรรคที่มีต่อการดำเนินงานตามนโยบายและแผนพัฒนาการท่องเที่ยวของประเทศต่อคณะกรรมการ</u> (๕) รายงานผลการติดตามประเมินผลการปฏิบัติงานตามนโยบายและแผน และมาตรการที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวเสนอต่อคณะกรรมการ (๖) <u>บริหารจัดการกองทุนให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อสนับสนุนการปฏิบัติงานตามนโยบาย แผน และการจัดการการท่องเที่ยวในทุกภาคส่วน</u> (๗) เสนอแนะแนวทางการจัดสรรทรัพยากรเพื่อสนับสนุนการบริหารและพัฒนาการท่องเที่ยวในทุกภาคส่วนให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพต่อคณะกรรมการ (๘) จัดทำและพัฒนากลไกและระบบการประสานงานด้านการท่องเที่ยวเพื่อเสริมสร้างประสิทธิภาพการบริหารจัดการการท่องเที่ยวของประเทศ ตลอดจนร่วมมือและประสานงานกับหน่วยงานของรัฐและเอกชนที่เกี่ยวข้องกับการบริหารและพัฒนาการท่องเที่ยวในการปฏิบัติงานตามพระราชบัญญัตินี้และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง (๙) <u>พัฒนาให้ความรู้และทักษะด้านการท่องเที่ยวแก่บุคลากรหน่วยงานของรัฐและผู้ที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมท่องเที่ยว</u>	๓. แก้ไขเพิ่มเติมอำนาจหน้าที่ของสำนักงานปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา เพื่อสนับสนุนและอำนวยความสะดวกแก่การปฏิบัติงานของคณะกรรมการ นโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ	

ร่าง พ.ร.บ.คณะกรรมการนโยบายท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ.	ร่าง พ.ร.บ.นโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม	หมายเหตุ
(๑๑) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่พระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายอื่นกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการหรือสำนักงานหรือตามที่คณะรัฐมนตรีหรือคณะกรรมการมอบหมาย ในสำนักงานตามวรรคหนึ่งให้มีเลขานุการคนหนึ่ง มีอำนาจหน้าที่ควบคุมดูแลทั่วไปซึ่งราชการของสำนักงาน และเป็นผู้บังคับบัญชาข้าราชการและลูกจ้างในสำนักงาน	(๑๐) ทำหน้าที่เป็นศูนย์กลางประสานงานและสนับสนุนการปฏิบัติงานตามนโยบายและแผนพัฒนาการท่องเที่ยวของประเทศในทุกภาคส่วน (๑๑) รับผิดชอบงานธุรการ งานวิชาการ การศึกษาข้อมูล งานประชุมหรือกิจกรรมต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับงานของคณะกรรมการ และคณะกรรมการและคณะอนุกรรมการซึ่งคณะกรรมการแต่งตั้ง (๑๒) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่พระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายอื่นกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการหรือสำนักงานหรือตามที่คณะรัฐมนตรีหรือคณะกรรมการมอบหมาย		
มาตรา ๑๙ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ สำนักงานอาจขอให้หน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องกับการบริหารและพัฒนาการท่องเที่ยว จัดทำและรับรองข้อมูลสถิติเกี่ยวกับการท่องเที่ยว รวมทั้งเสนอรายละเอียดทางวิชาการ การเงิน และเรื่องต่าง ๆ ที่จำเป็นแก่การศึกษาภาวะการท่องเที่ยว เพื่อประกอบการพิจารณาของคณะกรรมการหรือสำนักงานก็ได้	มาตรา ๓๑ ในการจัดทำสถิติการท่องเที่ยว สำนักงานอาจขอให้หน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องกับการบริหารและพัฒนาการท่องเที่ยว จัดทำและรับรองข้อมูลสถิติเกี่ยวกับการท่องเที่ยว รวมทั้งเสนอรายละเอียดทางวิชาการ การเงิน และเรื่องต่าง ๆ ที่จำเป็นแก่การศึกษาภาวะการท่องเที่ยว <u>ของประเทศ</u> เพื่อประกอบการพิจารณาของคณะกรรมการหรือสำนักงานก็ได้ รายละเอียดข้อมูล สถิติ หรือข้อความตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามแบบที่สำนักงานกำหนดไว้	๑. แก้ไขเลขมาตราให้ตรงกับเลขมาตราที่ปรับปรุงใหม่ (มาตรา ๓๑ ใหม่ แทนมาตรา ๑๙ เดิม) ๒. ปรับถ้อยคำและแก้ไขข้อความให้มีความชัดเจนและกระชับมากยิ่งขึ้น	
มาตรา ๒๐ เพื่อประโยชน์ในการสำรวจและรวบรวมข้อมูลสถิติเกี่ยวกับการท่องเที่ยว ให้ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมท่องเที่ยว นักท่องเที่ยวหรือบุคคลใด แจ้งข้อมูล สถิติ และข้อความอื่นที่จำเป็นต่อสำนักงานไว้เป็นข้อมูลสำหรับการกำหนดนโยบาย การจัดทำแผน การเสนอแนะมาตรการ การรายงานสถานการณ์การท่องเที่ยว หรือเพื่อประโยชน์อื่นใดที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมท่องเที่ยวของประเทศ วิธีการสำรวจและรวบรวมข้อมูลสถิติตามวรรคก่อน ให้เป็นไปตามที่สำนักงานกำหนด	มาตรา ๓๒ เพื่อประโยชน์ในการสำรวจและรวบรวมข้อมูลสถิติเกี่ยวกับการท่องเที่ยว ให้ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมท่องเที่ยว นักท่องเที่ยวหรือบุคคลใด แจ้งข้อมูล สถิติ และข้อความอื่นที่จำเป็นต่อสำนักงานไว้เป็นข้อมูลสำหรับการกำหนดนโยบาย การจัดทำแผน การเสนอแนะมาตรการ การรายงานสถานการณ์<u>ภาวะ</u>การท่องเที่ยว หรือเพื่อประโยชน์อื่นใดที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมท่องเที่ยวของประเทศ <u>ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง</u> รายละเอียดข้อมูล สถิติ หรือข้อความตามวรรคก่อน ต้องเป็นสถิติข้อมูลพื้นฐานที่แสดงภาพรวมของการท่องเที่ยวในแต่ละสาขา และให้เป็นไปตามแบบที่สำนักงานกำหนดไว้	๑. แก้ไขเลขมาตราให้ตรงกับเลขมาตราที่ปรับปรุงใหม่ (มาตรา ๓๒ ใหม่ แทนมาตรา ๒๐ เดิม) ๒. ปรับถ้อยคำและแก้ไขข้อความให้มีความชัดเจนและกระชับมากยิ่งขึ้น	

ร่าง พ.ร.บ.คณะกรรมการนโยบายท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ.	ร่าง พ.ร.บ.นโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม	หมายเหตุ
รายละเอียดข้อมูล สถิติ หรือข้อความตามวรรคหนึ่ง ต้องเป็นสถิติ ข้อมูลที่แสดงภาพรวมของการบริหารและแผนงานการท่องเที่ยวในแต่ละสาขา และให้เป็นไปตามแบบที่สำนักงานกำหนดไว้ ข้อมูล สถิติและข้อความตามวรรคหนึ่งห้ามมิให้ผู้ใดเปิดเผย เว้นแต่เป็นการเปิดเผยตามหน้าที่ราชการหรือเพื่อประโยชน์แก่การตรวจสอบ การสอบสวน หรือการพิจารณาคดี หรือเพื่อประโยชน์ในการพัฒนา อุตสาหกรรมท่องเที่ยวของประเทศ	ข้อมูล สถิติและข้อความตามวรรคหนึ่งห้ามมิให้ผู้ใดเปิดเผย เว้นแต่เป็นการเปิดเผยตามหน้าที่ราชการหรือเพื่อประโยชน์แก่การตรวจสอบ การสอบสวน หรือการพิจารณาคดี หรือเพื่อประโยชน์ในการพัฒนา อุตสาหกรรมท่องเที่ยวของประเทศ		
มาตรา ๒๓ หน่วยงานของรัฐใดจะเสนอตั้งงบประมาณรายจ่าย ตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อการ บริหารและพัฒนาการท่องเที่ยว ให้หน่วยงานของรัฐนั้นเสนอแผนงาน หรือโครงการเกี่ยวกับการบริหารและพัฒนาการท่องเที่ยวหรือแผนงาน หรือโครงการอื่นใดในลักษณะเดียวกันที่เกี่ยวกับการบริหารและพัฒนา การท่องเที่ยวต่อคณะกรรมการเพื่อพิจารณาและให้ความเห็นชอบก่อน เพื่อพิจารณากำหนดแผนงานหรือโครงการดังกล่าวในแผนปฏิบัติการ พัฒนาการท่องเที่ยวประจำปีงบประมาณต่อไป การเสนอแผนงานหรือโครงการตามวรรคก่อน ให้หน่วยงานของรัฐ เจ้าของแผนงานหรือโครงการนั้นส่งรายละเอียดเกี่ยวกับแผนงานหรือ โครงการ โดยให้แสดงเหตุผลและความจำเป็นในการกำหนดแผนงานหรือ โครงการนั้น รวมทั้งต้องแสดงวัตถุประสงค์ เป้าหมายการดำเนินงานแต่ละ ขั้นตอน งบประมาณรายจ่าย กำลังคน วัสดุ อุปกรณ์ และทรัพยากร การบริหารในแต่ละแผนงานหรือโครงการอย่างชัดเจนตามแบบที่ สำนักงานกำหนดไปยังสำนักงานก่อนวันเริ่มต้นปีงบประมาณภายใน ระยะเวลาที่คณะกรรมการกำหนด แนวทางการพิจารณาแผนงานและโครงการตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไป ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการกำหนดไว้ในกฎกระทรวง	มาตรา ๒๔ หน่วยงานของรัฐใดจะเสนอตั้งงบประมาณรายจ่ายตาม กฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อการบริหารและ พัฒนาการท่องเที่ยว ให้หน่วยงานของรัฐนั้นเสนอแผนงานหรือโครงการเกี่ยวกับการ บริหารและพัฒนาการท่องเที่ยวหรือแผนงานหรือโครงการอื่นใดใน ลักษณะเดียวกันที่เกี่ยวกับการบริหารและพัฒนาการท่องเที่ยวต่อ คณะกรรมการเพื่อพิจารณาและให้ความเห็นชอบก่อนเสนอขอรับการ จัดสรรงบประมาณรายจ่ายสำหรับแผนงานหรือโครงการนั้น ภายใต้ แผนปฏิบัติการพัฒนาการท่องเที่ยวประจำปีงบประมาณต่อไป การเสนอแผนงานหรือโครงการตามวรรคก่อน ให้หน่วยงานของรัฐ เจ้าของแผนงานหรือโครงการนั้นส่งรายละเอียดเกี่ยวกับแผนงานหรือ โครงการที่มีสาระสำคัญครบถ้วนอย่างชัดเจน ไปยังสำนักงานก่อนวัน เริ่มต้นปีงบประมาณภายในระยะเวลาที่คณะกรรมการกำหนด แนวทางการเสนอ รายละเอียด และวิธีการพิจารณาแผนงานและ โครงการให้เป็นไปตามประกาศหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่ คณะกรรมการกำหนดไว้	๑. แก้ไขเลขมาตราให้ตรงกับเลขมาตรา ที่ปรับใหม่ (มาตรา ๒๔ ใหม่ แทนมาตรา ๒๑ เดิม) ๒. แก้ไขข้อความให้สอดคล้องกับ ความเห็นของสำนักงานงบประมาณ เพื่อ ไม่ให้ทับซ้อนกับอำนาจหน้าที่ของ สำนักงานงบประมาณ ๓. แก้ไขแนวทางการเสนอ รายละเอียด และวิธีการพิจารณาแผนงานและ โครงการให้เป็นไปตามประกาศของ คณะกรรมการ แทนการกำหนดไว้ใน กฎกระทรวง ๔. ปรับถ้อยคำและแก้ไขข้อความให้มีความชัดเจนและกระชับมากยิ่งขึ้น	

ร่าง พ.ร.บ.คณะกรรมการนโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ.	ร่าง พ.ร.บ.นโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม	หมายเหตุ
มาตรา ๒๒ เพื่อให้นโยบายและแผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติ ที่คณะรัฐมนตรีอนุมัติบรรจุผล ให้รัฐมนตรีจัดทำแผนปฏิบัติการ เรียกว่า “แผนปฏิบัติการพัฒนาการท่องเที่ยว” ประจำปีงบประมาณ อันประกอบด้วย แผนงานและโครงการต่าง ๆ อันเกี่ยวกับการบริหาร และพัฒนาการท่องเที่ยวที่หน่วยงานของรัฐเสนอมา โดยจัดทำ แผนปฏิบัติการดังกล่าวให้สอดคล้องกับนโยบายและแผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติที่คณะรัฐมนตรีอนุมัติแล้ว เสนอต่อคณะกรรมการ เพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบ ในกรณีที่คณะกรรมการมีมติมอบหมายให้หน่วยงานของรัฐ รับผิดชอบงานหรือกิจกรรมใดเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามแผน ปฏิบัติการดังกล่าว ให้หน่วยงานของรัฐที่คณะกรรมการมอบหมาย จัดเตรียมแผนงานหรือโครงการสำหรับงานหรือกิจกรรมที่จะต้อง ปฏิบัติ เสนอต่อคณะกรรมการเพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบภายใน สี่สิบห้าวันนับแต่วันที่คณะกรรมการได้แจ้งให้หน่วยงานของรัฐนั้น ทราบ แต่ถ้ามีเหตุอันสมควรคณะกรรมการอาจขยายระยะเวลาดังกล่าว ออกไปได้อีกตามที่คณะกรรมการจะเห็นสมควร เมื่อคณะกรรมการได้พิจารณาและลงมติให้ความเห็นชอบ แผนปฏิบัติการตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้รัฐมนตรีเสนอแผนปฏิบัติการ ดังกล่าวต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาอนุมัติโดยเร็ว เพื่อพิจารณาคำหนดงบประมาณรายจ่ายในแต่ละแผนงานหรือโครงการในร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณหรือร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมประจำปีงบประมาณต่อไป การพิจารณาแผนปฏิบัติการตามวรรคสาม ให้คณะรัฐมนตรีพิจารณาอนุมัติให้แล้วเสร็จภายในกรอบระยะเวลาการจัดทำงบประมาณรายจ่าย ประจำปีตามที่คณะรัฐมนตรีกำหนดไว้ หากพ้นกำหนด เวลาดังกล่าว ให้ถือว่าคณะรัฐมนตรีได้พิจารณาอนุมัติแผนปฏิบัติการนั้นแล้ว	มาตรา ๒๕ เพื่อให้นโยบายและแผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติ ที่คณะรัฐมนตรีอนุมัติบรรจุผล ให้รัฐมนตรีจัดทำแผนปฏิบัติการ เรียกว่า “แผนปฏิบัติการพัฒนาการท่องเที่ยว” ประจำปีงบประมาณ อันประกอบด้วย แผนงานและโครงการต่าง ๆ อันเกี่ยวกับการบริหาร และพัฒนาการท่องเที่ยวหรือแผนงานและโครงการอื่นใดในลักษณะ เดียวกันที่เกี่ยวกับการบริหารและพัฒนาการท่องเที่ยวที่หน่วยงาน ของรัฐเสนอมา โดยจัดทำแผนปฏิบัติการดังกล่าวให้สอดคล้องกับ นโยบายและแผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติที่คณะรัฐมนตรีอนุมัติ แล้วเสนอต่อคณะกรรมการเพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบต่อไป ในกรณีที่มีความจำเป็นและเร่งด่วน หากคณะกรรมการเห็นว่า หน่วยงานของรัฐใดมีส่วนเกี่ยวข้องกับแผนปฏิบัติการพัฒนาการท่องเที่ยว โดยตรง คณะกรรมการอาจมีมติมอบหมายให้หน่วยงานของรัฐนั้น รับผิดชอบงานหรือกิจกรรมเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามแผนปฏิบัติการ ดังกล่าวได้ โดยให้หน่วยงานของรัฐนั้นจัดเตรียมแผนงานหรือโครงการ สำหรับงานหรือกิจกรรมที่จะต้องปฏิบัติ เสนอต่อคณะกรรมการเพื่อ พิจารณาให้ความเห็นชอบภายในสี่สิบห้าวันนับแต่วันที่คณะกรรมการ ได้แจ้งให้หน่วยงานของรัฐนั้นทราบ แต่ถ้ามีเหตุอันสมควรคณะกรรมการ อาจขยายระยะเวลาดังกล่าวออกไปได้อีกตามที่คณะกรรมการจะ เห็นสมควร เมื่อคณะกรรมการได้พิจารณาและลงมติให้ความเห็นชอบแผน ปฏิบัติการพัฒนาการท่องเที่ยวที่รัฐมนตรีเสนอแล้ว ให้รัฐมนตรีเสนอ แผนปฏิบัติการดังกล่าวต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาอนุมัติโดยเร็ว เพื่อเสนอขอรับการจัดสรรงบประมาณรายจ่ายในแต่ละแผนงานหรือ โครงการในร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ หรือร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมประจำปี งบประมาณต่อไป	๑. แก้ไขเลขมาตราให้ตรงกับเลขมาตรา ที่ปรับใหม่ (มาตรา ๒๕ ใหม่ แทนมาตรา ๒๒ เดิม) ๒. แก้ไขข้อความให้สอดคล้องกับ ความเห็นของสำนักงานงบประมาณ เพื่อ ไม่ให้ทับซ้อนกับอำนาจหน้าที่ของสำนักงาน งบประมาณ ๓. แก้ไขกระบวนการจัดทำแผนปฏิบัติการ พัฒนาการท่องเที่ยวให้เป็นไปอย่าง มีระบบและมีขั้นตอนที่สอดคล้อง สัมพันธ์เชื่อมโยงกัน ๔. ปรับถ้อยคำและแก้ไขข้อความให้มีความชัดเจนและกระชับมากยิ่งขึ้น	

ร่าง พ.ร.บ.คณะกรรมการนโยบายท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ.	ร่าง พ.ร.บ.นโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม	หมายเหตุ
ในกรณีที่สภาพการณ์เปลี่ยนแปลงไปในระหว่างที่แผนปฏิบัติการพัฒนาการท่องเที่ยวใช้บังคับแล้ว คณะกรรมการอาจดำเนินการปรับปรุงแผนปฏิบัติการดังกล่าวให้เหมาะสมกับสภาพการณ์นั้นได้ และให้รัฐมนตรีเสนอแผนปฏิบัติการดังกล่าวต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาอนุมัติต่อไป	แผนปฏิบัติการพัฒนาการท่องเที่ยวตามวรรคสาม เมื่อคณะรัฐมนตรีอนุมัติแล้ว ให้มีผลผูกพันหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องที่ระบุไว้ในแผนปฏิบัติการดังกล่าว ที่จะต้องดำเนินการต่อไปตามอำนาจหน้าที่ของตน ในกรณีที่สภาพการณ์เปลี่ยนแปลงไป คณะกรรมการอาจดำเนินการปรับปรุงแผนปฏิบัติการพัฒนาการท่องเที่ยวให้เหมาะสมกับสภาพการณ์นั้นได้ และให้นำความตามวรรคหนึ่ง วรรคสอง วรรคสาม และวรรคสี่มาบังคับใช้ต่อไป		
มาตรา ๒๓ เมื่อคณะรัฐมนตรีอนุมัติแผนปฏิบัติการพัฒนาการท่องเที่ยวแล้ว ให้คณะกรรมการแจ้งให้หน่วยงานของรัฐเจ้าของแผนงานหรือโครงการที่คณะรัฐมนตรีอนุมัติทราบโดยเร็ว เพื่อจัดเตรียมแผนงานหรือโครงการสำหรับงานที่จะต้องปฏิบัติ เพื่อปฏิบัติกรให้เป็นไปตามแผนปฏิบัติการดังกล่าว	มาตรา ๒๖ เมื่อคณะรัฐมนตรีอนุมัติแผนปฏิบัติการพัฒนาการท่องเที่ยวแล้ว ให้สำนักงานแจ้งให้หน่วยงานของรัฐเจ้าของแผนงานหรือโครงการที่คณะรัฐมนตรีอนุมัติทราบโดยเร็ว เพื่อให้หน่วยงานของรัฐเจ้าของแผนงานหรือโครงการดำเนินการเสนอขอรับการจัดสรรงบประมาณรายจ่ายสำหรับแผนงานหรือโครงการนั้นต่อไป ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณกำหนดไว้	๑. แก้ไขเลขมาตราให้ตรงกับเลขมาตราที่ปรับใหม่ (มาตรา ๒๕ ใหม่ แทนมาตรา ๒๒ เดิม) ๒. แก้ไขกระบวนการแจ้งหน่วยงานของรัฐเจ้าของแผนงานหรือโครงการที่คณะรัฐมนตรีอนุมัติแล้ว เพื่อให้เสนอขอรับการจัดสรรงบประมาณต่อไป ๓. ปรับถ้อยคำและแก้ไขข้อความให้มี ความชัดเจนและกระชับมากยิ่งขึ้น	
มาตรา ๒๔ ในกรณีที่หน่วยงานของรัฐเห็นว่าหน่วยงานของตนไม่อาจรับผิดชอบงานหรือกิจกรรมตามที่คณะกรรมการมอบหมายให้ปฏิบัติ นั้นได้ หรือกรณีที่หน่วยงานของรัฐใดเสนอแผนงานหรือโครงการต่อคณะกรรมการแล้วแต่ไม่ได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการ ให้หน่วยงานของรัฐดังกล่าวรายงานปัญหาและอุปสรรคพร้อมแนวทางแก้ไขปัญหาเสนอต่อคณะกรรมการเพื่อพิจารณากำหนดแนวทางปฏิบัติที่เหมาะสมต่อไป เมื่อคณะกรรมการได้พิจารณารายงานของหน่วยงานของรัฐตามวรรคหนึ่งแล้ว มีมติเป็นเช่นใด ให้หน่วยงานของรัฐปฏิบัติไปตามนั้น	มาตรา ๒๗ ในกรณีที่หน่วยงานของรัฐใดเห็นว่าหน่วยงานของตนไม่อาจรับผิดชอบงานหรือกิจกรรมตามที่คณะกรรมการมอบหมายให้ปฏิบัติ นั้นได้ หรือกรณีที่หน่วยงานของรัฐใดเสนอแผนงานหรือโครงการต่อคณะกรรมการแล้วแต่ไม่ได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการ ให้หน่วยงานของรัฐดังกล่าวรายงานปัญหาและอุปสรรคพร้อมแนวทางแก้ไขปัญหาเสนอต่อคณะกรรมการเพื่อพิจารณากำหนดแนวทางปฏิบัติที่เหมาะสมต่อไป เมื่อคณะกรรมการได้พิจารณารายงานของหน่วยงานของรัฐตามวรรคหนึ่งแล้ว มีมติเป็นเช่นใด ให้หน่วยงานของรัฐปฏิบัติไปตามนั้น	แก้ไขเลขมาตราให้ตรงกับเลขมาตราที่ปรับใหม่ (มาตรา ๒๗ ใหม่ แทนมาตรา ๒๕ เดิม)	

ร่าง พ.ร.บ.คณะกรรมการนโยบายท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ.	ร่าง พ.ร.บ.นโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม	หมายเหตุ
มาตรา ๒๕ เมื่อพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณหรือพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมประจำปีงบประมาณมีผลใช้บังคับแล้ว ให้หน่วยงานของรัฐเจ้าของแผนงานหรือโครงการมีหน้าที่ดำเนินการตามอำนาจหน้าที่เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามแผนปฏิบัติการพัฒนาการท่องเที่ยวที่คณะรัฐมนตรีอนุมัติแล้ว รวมทั้งจัดให้มีระบบการควบคุม ตรวจสอบแผนงานและโครงการที่ชัดเจน และสามารถประเมินผลได้ กรณีที่ผลการปฏิบัติงานของแผนงานหรือโครงการใดไม่เป็นไปตามแผนการปฏิบัติงาน ให้หน่วยงานของรัฐเจ้าของแผนงานหรือโครงการนั้น เสนอรายงานปัญหาและอุปสรรคพร้อมแนวทางแก้ไขให้คณะกรรมการพิจารณาโดยเร็ว	มาตรา ๒๔ เมื่อพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณหรือพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมประจำปีงบประมาณมีผลใช้บังคับแล้ว ให้หน่วยงานของรัฐเจ้าของแผนงานหรือโครงการมีหน้าที่ดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ของตน เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามแผนปฏิบัติการพัฒนาการท่องเที่ยวที่คณะรัฐมนตรีอนุมัติแล้ว รวมทั้งจัดให้มีระบบการควบคุม ตรวจสอบแผนงานและโครงการที่ชัดเจน และสามารถประเมินผลได้ กรณีที่ผลการปฏิบัติงานของแผนงานหรือโครงการใดไม่เป็นไปตามแผนการปฏิบัติงาน ให้หน่วยงานของรัฐเจ้าของแผนงานหรือโครงการนั้น เสนอรายงานปัญหาและอุปสรรคพร้อมแนวทางแก้ไขให้คณะกรรมการพิจารณาโดยเร็ว	แก้ไขเลขมาตราให้ตรงกับเลขมาตราที่ปรับใหม่ (มาตรา ๒๔ ใหม่ แทนมาตรา ๒๕ เดิม) และปรับแก้ไขถ้อยคำและข้อความให้มีความชัดเจนยิ่งขึ้น	
มาตรา ๒๖ เพื่อประโยชน์ในการติดตาม ประเมินผล และตรวจสอบการดำเนินงานตามแผนงานหรือโครงการใด ให้หน่วยงานของรัฐเจ้าของแผนงานหรือโครงการที่คณะรัฐมนตรีอนุมัติแล้ว จัดให้มีระบบการรายงานผลการปฏิบัติงานและผลการใช้จ่ายงบประมาณ พร้อมทั้งจัดทำรายงานความก้าวหน้าของการปฏิบัติงานตามแผนงานหรือโครงการ ให้คณะกรรมการทราบตามระยะเวลาที่คณะกรรมการกำหนด รูปแบบของการรายงานความก้าวหน้าของการปฏิบัติตามแผนงานหรือโครงการให้เป็นไปตามแบบที่สำนักงานกำหนด กรณีที่หน่วยงานของรัฐใดละเลยหรือไม่จัดส่งรายงานตามระยะเวลาที่คณะกรรมการกำหนดโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร ให้คณะกรรมการเสนอรายงานต่อนายกรัฐมนตรีตามมาตรา ๑๑ (๔) เพื่อสั่งการตามความเหมาะสมต่อไป	มาตรา ๒๕ เพื่อประโยชน์ในการติดตาม ประเมินผล และตรวจสอบการดำเนินงานตามแผนงานหรือโครงการที่คณะรัฐมนตรีอนุมัติแล้ว ให้หน่วยงานของรัฐเจ้าของแผนงานหรือโครงการจัดให้มีระบบการรายงานผลการปฏิบัติงานและผลการใช้จ่ายงบประมาณ พร้อมทั้งจัดทำรายงานความก้าวหน้าของการปฏิบัติงานตามแผนงานหรือโครงการ ให้คณะกรรมการทราบตามระยะเวลาที่คณะกรรมการกำหนด รูปแบบของการรายงานความก้าวหน้าของการปฏิบัติงานตามแผนงานหรือโครงการให้เป็นไปตามแบบที่สำนักงานกำหนด กรณีที่หน่วยงานของรัฐใดละเลยหรือไม่จัดส่งรายงานตามระยะเวลาที่คณะกรรมการกำหนดโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร ให้คณะกรรมการเสนอรายงานต่อนายกรัฐมนตรีตามมาตรา ๑๒ (๔) เพื่อสั่งการตามความเหมาะสมต่อไป	แก้ไขเลขมาตราให้ตรงกับเลขมาตราที่ปรับใหม่ (มาตรา ๒๕ ใหม่ แทนมาตรา ๒๖ เดิม และแก้ไขเลขมาตรา ๑๒ (๔) แทนเลขมาตรา ๑๑ (๔))	

ร่าง พ.ร.บ.คณะกรรมการนโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ.	ร่าง พ.ร.บ.นโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม	หมายเหตุ
มาตรา ๒๗ เมื่อได้ประกาศเขตพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้คณะกรรมการพัฒนาการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัด จังหวัด หรือพื้นที่ แล้วแต่กรณี จัดทำแผนพัฒนาการท่องเที่ยวระดับกลุ่มจังหวัด จังหวัด หรือพื้นที่ แล้วแต่กรณี โดยจัดทำแผนดังกล่าวให้สอดคล้องกับแผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติที่คณะรัฐมนตรีอนุมัติแล้ว—และสอดคล้องกับแผนพัฒนาการท่องเที่ยวในระดับภูมิภาคหรือระดับอนุภูมิภาคตามลำดับชั้น เสนอต่คณะกรรมการเพื่อพิจารณาอนุมัติภายในหนึ่งร้อยสี่สิบวันนับแต่วันที่คณะกรรมการได้แต่งตั้งคณะกรรมการพัฒนาการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัด จังหวัด หรือพื้นที่ แล้วแต่กรณี ตามมาตรา ๑๗ แต่ถ้ามีเหตุอันสมควรอาจขยายระยะเวลาดังกล่าวออกไปได้อีกตามที่คณะกรรมการจะเห็นสมควร แผนพัฒนาการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัด จังหวัด หรือพื้นที่ แล้วแต่กรณี เมื่อคณะกรรมการอนุมัติแล้ว ให้ใช้บังคับได้ และให้คณะกรรมการพัฒนาการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัด จังหวัด หรือพื้นที่ แล้วแต่กรณี แจ้งให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่อยู่ในเขตพื้นที่รับผิดชอบของตนจัดเตรียมแผนพัฒนาการท่องเที่ยวในระดับท้องถิ่น เสนอต่คณะกรรมการพัฒนาการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัด จังหวัด หรือพื้นที่ แล้วแต่กรณี เพื่อพิจารณาอนุมัติต่อไป	มาตรา ๓๖ ภายใต้บังคับแห่งมาตรา ๓๓ และตามมาตรา ๓๔ เมื่อได้กำหนดเขตพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวไว้ในกฎกระทรวงและแต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นแล้ว ให้คณะกรรมการดังกล่าวจัดทำแผนปฏิบัติการ เรียกว่า “แผนปฏิบัติการพัฒนาการท่องเที่ยว” ในระดับเขตพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเพื่อการบริหารจัดการพื้นที่เขตพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว นั้น ๆ อันประกอบด้วย แผนงานและโครงการต่าง ๆ อันเกี่ยวกับการบริหารและพัฒนาการท่องเที่ยวหรือแผนงานและโครงการอื่นใดในลักษณะเดียวกัน ที่เกี่ยวกับการบริหารและพัฒนาการท่องเที่ยวที่หน่วยงานของรัฐในเขตพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเสนอมา ให้สอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์พัฒนาการท่องเที่ยวสำหรับเขตพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว นั้นที่คณะรัฐมนตรีอนุมัติแล้ว เสนอต่คณะกรรมการเพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบ เพื่อนำไปรวมไว้เป็นส่วนหนึ่งของแผนปฏิบัติการพัฒนาการท่องเที่ยวตามมาตรา ๒๕ วรรคหนึ่ง แล้วเสนอขออนุมัติต่อคณะรัฐมนตรีและขอรับการจัดสรรงบประมาณรายจ่ายในแต่ละแผนงานหรือโครงการต่อไป ให้นำความในมาตรา ๒๔ และมาตรา ๒๕ วรรคสี่ มาใช้บังคับกับการเสนอตั้งงบประมาณรายจ่าย การยื่นเสนอ รายละเอียด และวิธีการพิจารณาแผนงานหรือโครงการ และการปรับปรุงแผนปฏิบัติการ ตามวรรคก่อนโดยอนุโลม และ ให้นำความในมาตรา ๒๕ วรรคสอง มาใช้บังคับกับการมอบหมายงานหรือกิจกรรมให้หน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องกับแผนปฏิบัติการดังกล่าวข้างต้น ต้องปฏิบัติตามมติคณะกรรมการตามวรรคหนึ่งโดยอนุโลม และ ให้นำความในมาตรา ๒๗ มาใช้บังคับกับการเสนอรายงานปัญหาและอุปสรรคของหน่วยงานของรัฐต่อคณะกรรมการตามวรรคหนึ่งโดยอนุโลม	๑. แก้ไขเลขมาตราให้ตรงกับเลขมาตราที่ปรับปรุงใหม่ (มาตรา ๓๖ ใหม่ แทนมาตรา ๒๗ เดิม) ๒. แก้ไขกระบวนการจัดทำแผนปฏิบัติการพัฒนาการท่องเที่ยวระดับเขตพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวให้เป็นไปอย่างมีระบบ และมีขั้นตอนที่สอดคล้องสัมพันธ์เชื่อมโยงกันทั้งในระดับชาติและระดับพื้นที่ ๓. ปรับถ้อยคำและแก้ไขข้อความให้มีความชัดเจนและกระชับมากยิ่งขึ้น	

ร่าง พ.ร.บ.คณะกรรมการนโยบายท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ.	ร่าง พ.ร.บ.นโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม	หมายเหตุ
มาตรา ๒๘ ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่อยู่ภายในเขตพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวตามที่รัฐมนตรีประกาศไว้ในกฎกระทรวง จัดทำแผนพัฒนาการท่องเที่ยวในระดับท้องถิ่นตามเขตพื้นที่รับผิดชอบของตนเสนอต่อคณะกรรมการกลุ่มจังหวัด จังหวัด หรือพื้นที่ แล้วแต่กรณี เพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันที่คณะกรรมการพัฒนาการท่องเที่ยวกลุ่มจังหวัด จังหวัด หรือพื้นที่ แล้วแต่กรณี ได้แจ้งให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้นจัดทำแผนพัฒนาการท่องเที่ยวในระดับท้องถิ่น แต่ถ้ามียุทธศาสตร์หรือแผนพัฒนาการท่องเที่ยวออกไปได้ก็อาจดำเนินการตามยุทธศาสตร์หรือแผนพัฒนาการท่องเที่ยวกลุ่มจังหวัด จังหวัด หรือพื้นที่ แล้วแต่กรณี จะเห็นสมควร ในการจัดทำแผนพัฒนาการท่องเที่ยวตามวรรคก่อน ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจัดทำแผนดังกล่าวให้สอดคล้องกับแผนพัฒนาการท่องเที่ยวระดับกลุ่มจังหวัด จังหวัด หรือพื้นที่ แล้วแต่กรณี โดยคำนึงถึงการมีส่วนร่วมและความต้องการของผู้ประกอบอุตสาหกรรมท่องเที่ยว องค์กรชุมชน และประชาสังคมในท้องถิ่นในเขตพื้นที่รับผิดชอบของตนเป็นสำคัญ และในกรณีเช่นนี้ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจัดสรรงบประมาณตามแผนดังกล่าวให้เหมาะสมและเพียงพอด้วย แผนพัฒนาการท่องเที่ยวในระดับท้องถิ่นซึ่งผู้ประกอบอุตสาหกรรมท่องเที่ยว องค์กรชุมชน และประชาสังคมในท้องถิ่นได้ลงมติเห็นชอบแผนดังกล่าวโดยเสียงส่วนมากแล้ว และได้รับการพิจารณาอนุมัติจากคณะกรรมการกลุ่มจังหวัด จังหวัด หรือพื้นที่ แล้วแต่กรณีแล้ว ให้ใช้บังคับได้ โดยอาจมีสิทธิได้รับเงินช่วยเหลือหรือเงินอุดหนุนหรือเงินให้กู้ยืมจากกองทุนเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวไทย เพื่อสนับสนุนการดำเนินงานตามแผนดังกล่าวให้บรรลุผลได้	มาตรา ๓๗ ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่อยู่ภายในเขตพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวที่กำหนดตามมาตรา ๓๓ จัดทำแผนปฏิบัติการ เรียกว่า “แผนปฏิบัติการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว” ในระดับท้องถิ่นเพื่อการบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยวตามเขตพื้นที่รับผิดชอบของตน อันประกอบด้วยแผนงานและโครงการต่าง ๆ อันเกี่ยวกับการบริหารและพัฒนาการท่องเที่ยวหรือแผนงานและโครงการอื่นใดในลักษณะเดียวกันที่เกี่ยวกับการบริหารและพัฒนาการท่องเที่ยวที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้นต้องรับผิดชอบ ให้สอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์พัฒนาการท่องเที่ยวและแผนปฏิบัติการพัฒนาการท่องเที่ยวที่ได้จัดทำขึ้นสำหรับเขตพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว นั้น แล้วเสนอแผนปฏิบัติการดังกล่าวต่อคณะกรรมการซึ่งทำหน้าที่รับผิดชอบบริหารจัดการพื้นที่เขตพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว นั้น ไว้เพื่อประโยชน์ในการประสานงานและประเมินผลการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวในเขตพื้นที่รับผิดชอบขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้นต่อไป การจัดทำแผนปฏิบัติการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามวรรคหนึ่ง ต้องคำนึงถึงการมีส่วนร่วมและความต้องการของชุมชนและประชาชนในท้องถิ่นในเขตพื้นที่รับผิดชอบของตนเป็นสำคัญ ในกรณีที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นประสงค์จะได้รับเงินอุดหนุนหรือเงินให้กู้ยืมจากกองทุน เพื่อสนับสนุนการดำเนินงานตามแผนปฏิบัติการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวในระดับท้องถิ่นให้บรรลุผล ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเสนอแผนปฏิบัติการดังกล่าวต่อคณะกรรมการซึ่งทำหน้าที่รับผิดชอบบริหารจัดการพื้นที่เขตพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว นั้นเพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบก่อน แล้วเสนอแผนดังกล่าวต่อคณะกรรมการบริหารกองทุนเพื่อพิจารณาอนุมัติต่อไป การยื่นเสนอและวิธีการพิจารณาแผนปฏิบัติการตามวรรคสามให้เป็นไปตามประกาศหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการบริหารกองทุนกำหนด	๑. แก้ไขเลขมาตราให้ตรงกับเลขมาตราที่ปรับปรุง (มาตรา ๓๗ ใหม่ แทนมาตรา ๒๘ เดิม) ๒. แก้ไขข้อความให้สอดคล้องกับความเห็นของกระทรวงมหาดไทย เพื่อให้สอดคล้องกับความเป็นอิสระขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ๓. แก้ไขกระบวนการจัดทำแผนปฏิบัติการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้เป็นไปอย่างมีระบบและมีขั้นตอนที่สอดคล้องสัมพันธ์เชื่อมโยงกันทั้งในระดับชาติและระดับพื้นที่ ๔. ปรับถ้อยคำและแก้ไขข้อความให้มีความชัดเจนและกระชับมากยิ่งขึ้น	

ร่าง พ.ร.บ.คณะกรรมการนโยบายท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ.	ร่าง พ.ร.บ.นโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม	หมายเหตุ
มาตรา ๒๔ เพื่อให้ทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับสภาพพื้นที่แหล่งท่องเที่ยวใด หรือเพื่อการคิดตาม ประเมินผล และตรวจสอบการดำเนินงานตามแผนงานหรือโครงการใดๆ หรือเพื่อปฏิบัติการอื่นใดให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ ให้คณะกรรมการหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ มีอำนาจดังนี้ (๑) มีหนังสือสอบถามหรือเรียกให้หน่วยงานของรัฐส่งเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องมาให้ถ้อยคำ แจ้งข้อเท็จจริง หรือทำคำชี้แจงเป็นหนังสือ หรือให้ส่งเอกสารหรือหลักฐานใด ๆ แก่คณะกรรมการหรือพนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อการตรวจสอบหรือเพื่อประกอบการพิจารณาได้ (๒) เข้าไปในแหล่งท่องเที่ยวใดในระหว่างเวลาพระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตก เพื่อการตรวจสอบหรือสืบเสาะหาข้อเท็จจริงได้ เมื่อมีเหตุอันควรสงสัยว่าจะมีการกระทำฝ่าฝืนตามพระราชบัญญัตินี้ หรือไม่ปฏิบัติตามหรือกระทำการฝ่าฝืนแนวทางปฏิบัติตามที่กำหนดไว้ในแผนงานหรือโครงการที่ได้รับอนุมัติแล้ว หนังสือเรียกบุคคลตาม (๑) ให้คณะกรรมการหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ นำส่งหัวหน้าหน่วยงานของรัฐหรือจะส่งโดยทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับก็ได้ การเข้าไปในแหล่งท่องเที่ยวใด ๆ ตาม (๒) ให้บุคคลซึ่งเกี่ยวข้องกับการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ อำนาจความสะดวก ช่วยเหลือ หรือให้คำชี้แจงแก่คณะกรรมการหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ตามที่ร้องขอ ในการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการหรือพนักงานเจ้าหน้าที่จะต้องแสดงหลักฐานต่อบุคคลซึ่งเกี่ยวข้องทุกครั้ง	มาตรา ๓๔ ภายในเขตพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวตามมาตรา ๓๓ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจดังนี้ (๑) มีหนังสือสอบถามหรือเรียกให้หน่วยงานของรัฐส่งเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องหรือบุคคลใดมาให้ถ้อยคำ แจ้งข้อเท็จจริง ชี้แจงหรือทำคำชี้แจงเป็นหนังสือ หรือให้ส่งเอกสารหรือหลักฐานใด ๆ แก่พนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อการปฏิบัติการตามหน้าที่มาประกอบการพิจารณาได้ (๒) เข้าไปในแหล่งท่องเที่ยวใดในระหว่างเวลาพระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตก เพื่อให้ทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับสภาพพื้นที่แหล่งท่องเที่ยว หรือเพื่อการตรวจสอบหรือสืบเสาะหาข้อเท็จจริงจากเจ้าของผู้ครอบครอง หรือผู้ดูแลรักษาแหล่งท่องเที่ยว นั้น หรือเพื่อการกระทำใด ๆ เท่าที่จำเป็นได้ ทั้งนี้ ห้ามมิให้เข้าไปในอาคาร โรงเรือน เคหสถาน สถานบ้าน หรือสวนมีรั้วกัน อันติดต่อกับบ้านซึ่งเป็นที่อยู่อาศัย เว้นแต่เจ้าของหรือผู้ครอบครอง อสังหาริมทรัพย์อนุญาต (๓) ทำเครื่องหมายระดับ ขอบเขตและแนวเขตตามความจำเป็น หนังสือเรียกบุคคลซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐตาม (๑) ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ นำส่งหัวหน้าหน่วยงานของรัฐหรือจะส่งโดยทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับก็ได้ กรณีที่หน่วยงานของรัฐใดละเลยหรือไม่จัดส่งหนังสือหรือเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องหรือบุคคลใดมาให้ถ้อยคำ แจ้งข้อเท็จจริง ชี้แจงหรือทำคำชี้แจงเป็นหนังสือ หรือไม่ส่งเอกสารหรือสิ่งที่เกี่ยวข้องตามหนังสือเรียกของพนักงานเจ้าหน้าที่ ภายในระยะเวลาที่พนักงานเจ้าหน้าที่กำหนดโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร ให้พนักงานเจ้าหน้าที่เสนอรายงานต่อคณะกรรมการเพื่อเสนอรายงานต่อนายกรัฐมนตรีตามมาตรา ๑๒ (๔) เพื่อสั่งการตามความเหมาะสมต่อไป กรณีการเข้าไปในแหล่งท่องเที่ยวใด ๆ ตาม (๒) ให้บุคคลซึ่งเกี่ยวข้องกับการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ อำนาจความสะดวก ช่วยเหลือ หรือให้ถ้อยคำ แจ้งข้อเท็จจริง หรือชี้แจงแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ตามที่ร้องขอ	๑. แก้ไขเลขมาตราให้ตรงกับเลขมาตราที่ปรับปรุงใหม่ (มาตรา ๓๔ ใหม่ แทนมาตรา ๒๔ เดิม) ๒. แก้ไขอำนาจหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ให้สามารถรองรับการปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ๓. ปรับถ้อยคำและแก้ไขข้อความให้มีความชัดเจนและกระชับมากยิ่งขึ้น	

ร่าง พ.ร.บ.คณะกรรมการนโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ.	ร่าง พ.ร.บ.นโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม	หมายเหตุ
	ในการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่จะต้องแสดงหลักฐานหรือบัตรประจำตัวต่อบุคคลซึ่งเกี่ยวข้องทุกครั้ง <u>หลักฐานหรือบัตรประจำตัวของพนักงานเจ้าหน้าที่ให้เป็นไปตามแบบที่กำหนดในกฎกระทรวง</u>		
มาตรา ๓๐ ในกรณีที่ปรากฏข้อเท็จจริงต่อคณะกรรมการอย่างแน่ชัดว่า หน่วยงานของรัฐเจ้าของแผนงานหรือโครงการมีการดำเนินการอันมีลักษณะเป็นการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามแนวทางปฏิบัติตามที่กำหนดไว้ในแผนงานหรือโครงการที่ได้รับอนุมัติแล้วหรือดำเนินการตามแผนงานหรือโครงการนั้นแล้ว อาจก่อหรือก่อให้เกิดความเสียหายหรือเสื่อมค่าต่อแหล่งท่องเที่ยวเป็นอันมาก หรืออาจก่อให้เกิดอันตรายต่อนักท่องเที่ยวซึ่งหากปล่อยไว้เช่นนั้นจะเป็นอันตรายอย่างร้ายแรงแก่ชีวิตร่างกายหรือก่อความเสียหายต่อทรัพย์สินของนักท่องเที่ยวเป็นอันมาก หรือไม่อาจดำเนินการให้เป็นไปตามแผนงานหรือโครงการนั้นต่อไปได้ ให้คณะกรรมการมีอำนาจออกคำสั่งให้หน่วยงานของรัฐนั้น หยุด ระงับ ยับยั้ง จดเว้น ชะลอ หรือยกเลิกแผนงานหรือโครงการนั้นได้ตามที่เห็นควร และให้หน่วยงานของรัฐเจ้าของแผนงานหรือโครงการมีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งของคณะกรรมการได้ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่ง ให้คณะกรรมการวินิจฉัยอุทธรณ์ให้เสร็จสิ้นภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับอุทธรณ์ คำวินิจฉัยของคณะกรรมการให้เป็นที่สุด อำนาจในการออกคำสั่งตามวรรคหนึ่ง คณะกรรมการจะมอบอำนาจให้ผู้ว่าราชการจังหวัดปฏิบัติราชการแทนภายในเขตจังหวัดแทนคณะกรรมการก็ได้ แนวทางการประเมินค่าความเสียหายหรือการเสื่อมค่าต่อแหล่งท่องเที่ยวหรือระดับอันตรายที่มีต่อนักท่องเที่ยวตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการกำหนดไว้ในกฎกระทรวง	มาตรา ๓๐ ในกรณีที่ปรากฏข้อเท็จจริงต่อคณะกรรมการอย่างแน่ชัดว่า (๑) หน่วยงานของรัฐเจ้าของแผนงานหรือโครงการมีการดำเนินการอันมีลักษณะเป็นการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามแนวทางปฏิบัติตามที่กำหนดไว้ในแผนงานหรือโครงการที่ได้รับอนุมัติแล้ว หรือ (๒) หน่วยงานของรัฐเจ้าของแผนงานหรือโครงการมีการดำเนินงานตามแผนงานหรือโครงการที่ได้รับอนุมัติแล้ว อาจก่อหรือก่อให้เกิดความเสียหายหรือเสื่อมค่าต่อแหล่งท่องเที่ยวเป็นอันมาก ให้คณะกรรมการมีอำนาจออกคำสั่งให้หน่วยงานของรัฐนั้น หยุด ระงับ ยับยั้ง จดเว้น ชะลอ ยกเลิก หรือเพิกถอนแผนงานหรือโครงการตาม (๑) หรือ (๒) แล้วแต่กรณี ได้ตามที่เห็นควร โดยให้แจ้งคำสั่งดังกล่าวพร้อมด้วยเหตุผลเป็นหนังสือไปยังหน่วยงานของรัฐเจ้าของแผนงานหรือโครงการนั้นโดยมิชักช้า ในกรณีที่หน่วยงานของรัฐเจ้าของแผนงานหรือโครงการไม่เห็นด้วยกับคำสั่งของคณะกรรมการตามวรรคก่อน หน่วยงานของรัฐเจ้าของแผนงานหรือโครงการนั้นมีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งดังกล่าวเป็นหนังสือต่อคณะกรรมการได้ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่งจากคณะกรรมการ ให้คณะกรรมการพิจารณาและวินิจฉัยอุทธรณ์ตามวรรคสาม ให้แล้วเสร็จภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสืออุทธรณ์ คำวินิจฉัยของคณะกรรมการให้เป็นที่สุด หลักเกณฑ์และวิธีพิจารณาในการวินิจฉัยคำอุทธรณ์ให้กำหนดโดยกฎกระทรวง	๑. แก้ไขอำนาจในการออกคำสั่งของคณะกรรมการนโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติให้ครอบคลุมทั่วถึงมากยิ่งขึ้น ๒. แก้ไขขั้นตอนและกระบวนการอุทธรณ์คำสั่งของคณะกรรมการของหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้อง ให้เป็นไปอย่างมีระบบ ๓. ปรับถ้อยคำและแก้ไขข้อความให้มีความชัดเจนและกระชับมากยิ่งขึ้น	

ร่าง พ.ร.บ.คณะกรรมการนโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ.	ร่าง พ.ร.บ.นโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม	หมายเหตุ
	อำนาจในการออกคำสั่งตามวรรคสอง คณะกรรมการอาจมอบอำนาจให้คณะกรรมการพัฒนาการท่องเที่ยวกลุ่มจังหวัด คณะกรรมการพัฒนาการท่องเที่ยวจังหวัด คณะกรรมการพัฒนาการท่องเที่ยวพื้นที่ หรือผู้ว่าราชการจังหวัดปฏิบัติราชการแทนภายในเขตพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวที่กำหนดตามมาตรา ๓๑ หรือเขตจังหวัดแทนคณะกรรมการก็ได้ แนวทางการประเมินค่าความเสียหายหรือการเสื่อมค่าต่อแหล่งท่องเที่ยวตาม (๒) ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการกำหนดไว้ในกฎกระทรวง		
มาตรา ๓๑ ในระหว่างที่ยังมิได้แต่งตั้งคณะกรรมการตามมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัตินี้ ให้คณะกรรมการนโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ ตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวแห่งชาติ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๘ ซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับปฏิบัติหน้าที่คณะกรรมการตามพระราชบัญญัตินี้ไปพลางก่อน จนกว่าจะมีการแต่งตั้งคณะกรรมการตามพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ ต้องไม่เกินหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ	มาตรา ๔๑ ในระหว่างที่ยังมิได้แต่งตั้งคณะกรรมการตามมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัตินี้ ให้คณะกรรมการนโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวแห่งชาติ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๐ ซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับปฏิบัติหน้าที่คณะกรรมการตามพระราชบัญญัตินี้ไปพลางก่อน จนกว่าจะมีการแต่งตั้งคณะกรรมการตามพระราชบัญญัตินี้ แต่ทั้งนี้ ต้องไม่เกินหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ	๑. แก้ไขเลขมาตราให้ตรงกับเลขมาตราที่ปรับปรุง (มาตรา ๔๑ ใหม่ แทนมาตรา ๒๙ เดิม) และแก้ไขเลขมาตรา ๘ แทนเลขมาตรา ๗ ๒. แก้ไขเลขฉบับที่ของระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวแห่งชาติให้สอดคล้องกับฉบับปัจจุบัน	
มาตรา ๓๒ ในระหว่างที่ยังมิได้จัดตั้งสำนักงาน ให้สำนักงานปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาใช้อำนาจหน้าที่ตามมาตรา ๑๘ และดำเนินการให้เป็นไปตามบทบัญญัติมาตราที่กำหนดไว้ให้เป็นอำนาจหน้าที่ของสำนักงานตามพระราชบัญญัตินี้			
	มาตรา ๖ รัฐพึงมีแนวนโยบายพื้นฐานว่าด้วยการท่องเที่ยวดังต่อไปนี้ (๑) การสร้างรายได้และการกระจายรายได้จากการท่องเที่ยวแก่ประชาชนอย่างทั่วถึงและเท่าเทียมกัน (๒) การอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมและกิจกรรมประเพณีของท้องถิ่นเพื่อสืบสานมรดกทางการท่องเที่ยวของชาติ	ตัดข้อความจากมาตรา ๑๑ วรรคสอง มาบัญญัติเป็นมาตรา เพื่อแสดงจุดเน้นทางด้านนโยบายการท่องเที่ยวและเพื่อให้สอดคล้องกับชื่อร่างพระราชบัญญัตินี้	

ร่าง พ.ร.บ.คณะกรรมการนโยบายท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ.	ร่าง พ.ร.บ.นโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม	หมายเหตุ
	(๓) การรักษาคุณภาพแหล่งท่องเที่ยว เพื่อให้การพัฒนาการท่องเที่ยวเป็นไปอย่างยั่งยืน (๔) การเพิ่มขีดความสามารถและศักยภาพในการแข่งขันทางอุตสาหกรรมท่องเที่ยวของประเทศ เพื่อประโยชน์ในการพัฒนาประเทศทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม และสิ่งแวดล้อม		
	มาตรา ๑๔ ให้จัดตั้งกองทุนขึ้นกองทุนหนึ่งเรียกว่า “กองทุนเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวไทย” ในสำนักงาน เพื่อใช้เป็นทุนหมุนเวียนมีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นแหล่งทุนในการพัฒนาการท่องเที่ยว การสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันให้อุตสาหกรรมท่องเที่ยว การพัฒนาทักษะด้านการบริหาร การจัดการตลาด หรือการอนุรักษ์ทรัพยากรท่องเที่ยวในชุมชน รวมถึงการดูแลรักษาคุณภาพแหล่งท่องเที่ยว และการส่งเสริมสินค้าทางการท่องเที่ยวใหม่ๆ ในท้องถิ่น โดยประกอบด้วยเงินและทรัพย์สิน ดังต่อไปนี้ (๑) เงินที่โอนมาจากกองทุนเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวไทย (๒) เงินอุดหนุนที่รัฐบาลจัดสรรให้เป็นรายปี (๓) เงินหรือทรัพย์สินอื่นที่มีผู้บริจาคหรืออุทิศให้เพื่อสมทบกองทุน (๔) เงินหรือทรัพย์สินที่ได้จากการดำเนินโครงการหรือดำเนินการร่วมกับหน่วยงานอื่นของรัฐและเอกชน (๕) เงินส่วนแบ่งที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว (๖) เงิน ดอกผล รายได้ หรือผลประโยชน์อื่นใดที่เกิดจากกองทุน (๗) เงินและทรัพย์สินอื่นที่ตกเป็นของกองทุน เงินและทรัพย์สินตามวรรคหนึ่งให้เป็นของสำนักงานเพื่อใช้ประโยชน์ตามวัตถุประสงค์ของกองทุน โดยไม่ต้องนำส่งกระทรวงการคลังเพื่อเป็นรายได้ของแผ่นดิน	เพื่อแสดงวัตถุประสงค์และที่มาของกองทุนเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวไทย และเพื่อให้สอดคล้องกับอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการนโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๑๒ (๙) ใหม่ และตามประเด็นอภิปรายของคณะกรรมการกลั่นกรอง ฯ	

ร่าง พ.ร.บ.คณะกรรมการนโยบายท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ.	ร่าง พ.ร.บ.นโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม	หมายเหตุ
	มาตรา ๑๙ เงินกองทุนให้ใช้จ่ายเพื่อกิจการต่าง ๆ ภายใต้แห่งวัตถุประสงค์ตามมาตรา ๑๘ ดังต่อไปนี้ (๑) เป็นเงินอุดหนุนหรือเงินให้กู้ยืมแก่ส่วนราชการ องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น รัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยงานอื่นของรัฐ เพื่อนำไปใช้ดำเนินงานตามนโยบายด้านการท่องเที่ยวและแผนปฏิบัติการพัฒนาการท่องเที่ยวตามมาตรา ๒๕ รวมทั้งแผนปฏิบัติการพัฒนาการท่องเที่ยวตามมาตรา ๓๖ และแผนปฏิบัติการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวตามมาตรา ๓๗ (๒) เป็นค่าใช้จ่ายเพื่อสนับสนุนการศึกษา การค้นคว้า การวิจัย การฝึกอบรม การประชุม การประชาสัมพันธ์และเผยแพร่ข้อมูล (๓) เป็นค่าใช้จ่ายในการบริหารกองทุน	เพื่อให้มีหลักเกณฑ์การใช้จ่ายเงินกองทุนฯ ที่ชัดเจน โดยสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการจัดตั้งกองทุนฯ	
	มาตรา ๒๐ ให้มีคณะกรรมการบริหารกองทุนคณะหนึ่ง ประกอบด้วยรองนายกรัฐมนตรีคนหนึ่ง ที่นายกรัฐมนตรีมอบหมายเป็นประธานกรรมการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาเป็นรองประธานกรรมการ ปลัดกระทรวงมหาดไทย ปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม ปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ปลัดกระทรวงวัฒนธรรม ปลัดกระทรวงการคลัง ผู้อำนวยการสำนักงานงบประมาณ อธิบดีกรมบัญชีกลาง ผู้อำนวยการองค์การบริหารการพัฒนาพื้นที่พิเศษเพื่อการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน ประธานสภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย และผู้ทรงคุณวุฒิเกี่ยวกับกองทุนซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งจำนวนไม่เกินเจ็ดคน เป็นกรรมการ ให้ปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาเป็นกรรมการและเลขานุการ การแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามวรรคหนึ่ง ให้พิจารณาแต่งตั้งจากบุคคลซึ่งมีความรู้ความเชี่ยวชาญ มีผลงานและประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับงานด้านเศรษฐกิจ การเงิน สิ่งแวดล้อม ศิลปวัฒนธรรม ประวัติศาสตร์และโบราณคดี การพัฒนาชุมชน และธุรกิจการท่องเที่ยวด้านละหนึ่งคน	เพื่อให้มีคณะกรรมการบริหารกองทุนฯ ขึ้นคณะหนึ่งทำหน้าที่ในการบริหารจัดการกองทุนฯ ให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ	

ร่าง พ.ร.บ.คณะกรรมการนโยบายท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ.	ร่าง พ.ร.บ.นโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม	หมายเหตุ
	ให้นำความในมาตรา ๙ มาตรา ๑๐ มาตรา ๑๑ และมาตรา ๑๓ มาใช้บังคับกับการกำหนดคุณสมบัติและลักษณะต้องห้าม การดำรงตำแหน่ง และการพ้นจากตำแหน่งของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามวรรคหนึ่ง และการประชุมของคณะกรรมการบริหารกองทุนและคณะอนุกรรมการซึ่งคณะกรรมการบริหารกองทุนแต่งตั้งตามมาตรา ๒๑ โดยอนุโลม		
	มาตรา ๒๑ คณะกรรมการบริหารกองทุนมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้ (๑) บริหารและควบคุมการปฏิบัติงานกองทุนให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ (๒) วางระเบียบกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข และลำดับความสำคัญของการใช้จ่ายเงินกองทุนในเรื่องต่างๆ ตามมาตรา ๑๙ โดยได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการและกระทรวงการคลัง (๓) วางระเบียบเกี่ยวกับการบริหารงานของกองทุน (๔) พิจารณออนุมัติงบประมาณประจำปีสำหรับการดำเนินงานของกองทุน (๕) พิจารณาจัดสรรเงินกองทุนเพื่อใช้จ่ายตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ในมาตรา ๑๔ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข และลำดับความสำคัญของการใช้จ่ายเงินกองทุนที่ระเบียบกำหนดไว้ (๖) ควบคุม ติดตามผล และประเมินผลการใช้จ่ายเงินกองทุน แล้วรายงานต่อคณะกรรมการ (๗) ปฏิบัติหน้าที่ตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนดหรือตามที่คณะกรรมการมอบหมาย คณะกรรมการบริหารกองทุนอาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการหรือคณะทำงานเพื่อพิจารณาและปฏิบัติกรอย่างหนึ่งอย่างใดตามที่คณะกรรมการบริหารกองทุนจะมอบหมายก็ได้	เพื่อกำหนดอำนาจและหน้าที่ความรับผิดชอบของคณะกรรมการบริหารกองทุนฯ ให้มีความชัดเจน	

ร่าง พ.ร.บ.คณะกรรมการนโยบายท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ.	ร่าง พ.ร.บ.นโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม	หมายเหตุ
	มาตรา ๒๒ การบัญชีของกองทุน ให้จัดทำบัญชีตามหลักสากล โดยให้มีการตรวจสอบภายในเกี่ยวกับการเงิน การบัญชี และการพัสดุของกองทุน และรายงานผลการตรวจสอบให้คณะกรรมการทราบอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง	เพื่อให้การบริหารงานของกองทุนฯ มีมาตรฐานที่โปร่งใสและตรวจสอบได้	
	มาตรา ๒๓ ให้สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินตรวจสอบรายงานการรับจ่ายเงินทุกรอบปี เมื่อสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินได้ตรวจสอบและรับรองบัญชีและการเงินของกองทุนแล้ว ให้ทำรายงานผลการตรวจสอบบัญชีเสนอคณะกรรมการภายในหนึ่งร้อยห้าสิบวันนับแต่วันสิ้นปีบัญชี เพื่อคณะกรรมการเสนอต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อทราบและจัดให้มีการประกาศในราชกิจจานุเบกษาต่อไป	เพื่อให้มีระบบการกำกับดูแลการใช้จ่ายเงินและการตรวจสอบการใช้จ่ายเงินของกองทุนฯ ในแต่ละปี	
	มาตรา ๓๕ คณะกรรมการพัฒนาการท่องเที่ยวกลุ่มจังหวัด คณะกรรมการพัฒนาการท่องเที่ยวจังหวัด และคณะกรรมการพัฒนาการท่องเที่ยวพื้นที่ มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้ (๑) ประสานนโยบายการจัดการเขตพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว (๒) เสนอแผนยุทธศาสตร์พัฒนาการท่องเที่ยวและแผนปฏิบัติการพัฒนาการท่องเที่ยวเพื่อการบริหารจัดการพื้นที่เขตพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวต่อคณะกรรมการเพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบ (๓) พิจารณากำหนดมาตรการเพื่อเสริมสร้างความร่วมมือและประสานงานระหว่างหน่วยงานของรัฐ มาตรการเพื่อการอนุรักษ์แหล่งท่องเที่ยว มาตรการคุ้มครองแหล่งท่องเที่ยว และมาตรการอื่นๆ เพื่อการควบคุม ส่งเสริมและสนับสนุนการบริหารและพัฒนาการท่องเที่ยวในเขตพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว เสนอขอรับความเห็นชอบต่อคณะกรรมการเพื่อให้หน่วยงานของรัฐที่มีหน้าที่เกี่ยวข้องรับไปปฏิบัติ (๔) ประสานแผนงานหรือโครงการที่เกี่ยวข้องกับการบริหารและพัฒนาการท่องเที่ยวกับหน่วยงานของรัฐและเอกชนที่เกี่ยวข้องที่ดำเนินการในเขตพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว	เพื่อกำหนดอำนาจและหน้าที่ความรับผิดชอบของคณะกรรมการพัฒนาการท่องเที่ยวกลุ่มจังหวัด จังหวัด และพื้นที่ ซึ่งได้แต่งตั้งขึ้นตามมาตรา ๓๔ ใหม่ ในการบริหารจัดการเขตพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเฉพาะนั้นๆ	

ร่าง พ.ร.บ.คณะกรรมการนโยบายท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ.	ร่าง พ.ร.บ.นโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม	หมายเหตุ
	(๕) ติดตามและประเมินผลการปฏิบัติงานตามนโยบาย แผน และมาตรการที่เกี่ยวข้องที่ดำเนินการในเขตพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว แล้วรายงานต่อคณะกรรมการ (๖) กำหนดแนวทางการแก้ไขปัญหาอุปสรรคที่เกี่ยวกับการบริหารและพัฒนาการท่องเที่ยวในเขตพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเสนอขอรับความเห็นชอบต่อคณะกรรมการ เพื่อให้หน่วยงานของรัฐที่มีหน้าที่เกี่ยวข้องรับไปปฏิบัติ (๗) พิจารณากำหนดจำแนกเขตการใช้ประโยชน์ในพื้นที่แหล่งท่องเที่ยว การวางแผนการใช้ประโยชน์ในพื้นที่แหล่งท่องเที่ยว การกำหนดบริเวณการใช้พื้นที่แหล่งท่องเที่ยว การวางแผนผังเมืองและการควบคุมการก่อสร้างให้สอดคล้องและกลมกลืนกับสภาพภูมิทัศน์ และการวางข้อกำหนดอื่นใดที่จะให้ปฏิบัติหรือไม่ปฏิบัติในเขตพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว เสนอขอรับความเห็นชอบต่อคณะกรรมการ เพื่อให้หน่วยงานของรัฐที่มีหน้าที่เกี่ยวข้องรับไปปฏิบัติ (๘) จัดทำโครงสร้างพื้นฐานและการบริการสำหรับนักท่องเที่ยวในเขตพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว ให้เพียงพอกับความต้องการ มีคุณภาพและมีระดับราคาที่เหมาะสมและเป็นธรรม (๙) ดำเนินการอื่นใดที่เกี่ยวกับการบริหารจัดการพื้นที่เขตพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวตามอำนาจหน้าที่ซึ่งมีบัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องหรือตามที่คณะกรรมการมอบหมาย คณะกรรมการตามวรรคหนึ่งข้างต้นอาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการหรือคณะทำงานเพื่อพิจารณาและปฏิบัติการอย่างหนึ่งอย่างใดตามที่คณะกรรมการดังกล่าวจะมอบหมายก็ได้ ให้สำนักงานตั้งงบประมาณรายจ่ายประจำปีเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการสนับสนุนการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการตามวรรคหนึ่งไว้เพื่อการนี้ด้วย		

ร่าง พ.ร.บ.คณะกรรมการนโยบายท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ.	ร่าง พ.ร.บ.นโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม	หมายเหตุ
	ให้นำบทบัญญัติว่าด้วยการประชุมตามความในมาตรา ๑๓ มาใช้บังคับแก่การประชุมของคณะกรรมการตามวรรคหนึ่งข้างต้น และคณะกรรมการซึ่งคณะกรรมการตามวรรคหนึ่งแต่งตั้งโดยอนุโลม		
	มาตรา ๓๙ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา	เพื่อกำหนดให้พนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งเป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญาด้วย ทั้งนี้ เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติหน้าที่	
	มาตรา ๔๐ ผู้ใด (๑) ไม่ยอมให้ถ้อยคำ แจ้งข้อเท็จจริง ชี้แจง หรือให้ถ้อยคำ แจ้งข้อเท็จจริง ชี้แจงด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดความจริงที่ต้องแจ้งให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๓๘ (๑) และตามมาตรา ๓๘ วรรคสี่ หรือ (๒) ขัดขวางการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๓๘ (๒) หรือ (๓) ไม่อำนวยความสะดวกหรือไม่ให้การช่วยเหลือแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ตามที่ร้องขอตามมาตรา ๓๘ วรรคสี่ หรือ (๔) ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๓๒ หรือกฎกระทรวงที่ออกตามมาตรา ๓๒ หรือแจ้งข้อมูลหรือข้อความอันเป็นเท็จ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือนหรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ	เพื่อกำหนดให้มีบทกำหนดโทษในกรณีต่าง ๆ ตามประเด็นอภิปรายของคณะกรรมการกลั่นกรองฯ ทั้งนี้ เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่และการดำเนินงานตามพระราชบัญญัตินี้	
	มาตรา ๔๒ ในระหว่างที่ยังมิได้แต่งตั้งคณะกรรมการบริหารกองทุนตามมาตรา ๒๐ แห่งพระราชบัญญัตินี้ ให้คณะกรรมการบริหารกองทุนเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวไทยตามระเบียบกองทุนเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวไทยว่าด้วยการจัดการเงินกองทุนเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวไทย พ.ศ. ๒๕๔๔ ซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับปฏิบัติหน้าที่คณะกรรมการบริหารกองทุนตามพระราชบัญญัตินี้ไปพลางก่อน จนกว่าจะมีการแต่งตั้งคณะกรรมการบริหารกองทุนตามพระราชบัญญัตินี้ แต่ทั้งนี้ ต้องไม่เกินหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ	เพื่อกำหนดให้คณะกรรมการบริหารกองทุนฯ ตามระเบียบกองทุนฯ ทำหน้าที่แทนคณะกรรมการบริหารกองทุนฯ ในระหว่างที่ยังมิได้แต่งตั้งคณะกรรมการบริหารกองทุนฯ ตามมาตรา ๒๑ ใหม่	

ตารางเปรียบเทียบองค์ประกอบของคณะกรรมการนโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ

(ตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวแห่งชาติ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2548 ลงวันที่ 18 สิงหาคม 2548

และ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2548 ลงวันที่ 27 ตุลาคม 2548 และร่างพระราชบัญญัตินโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ.)

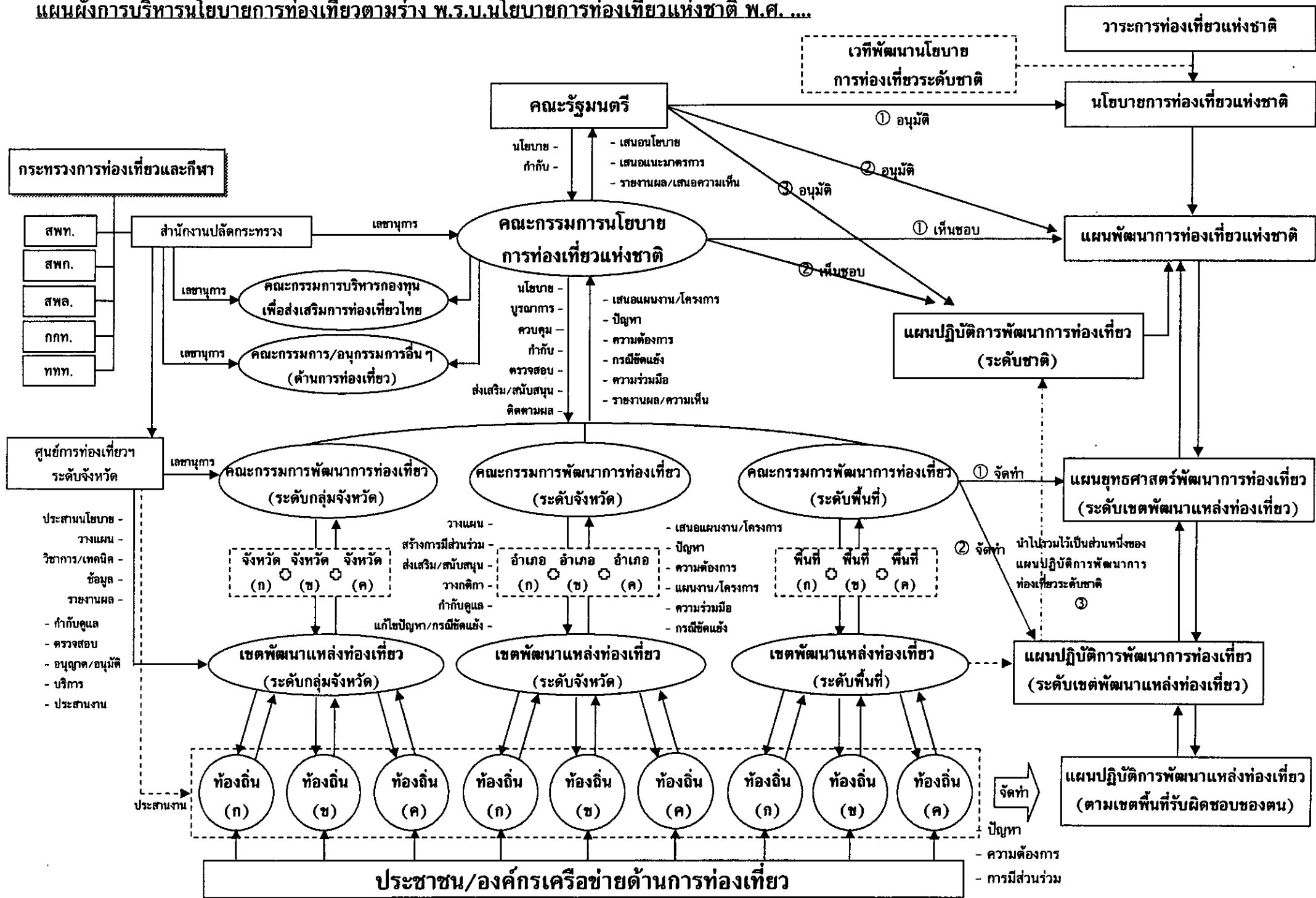
ลำดับ	ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีฯ (ฉบับที่ 2)	ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีฯ (ฉบับที่ 3)	ร่าง พ.ร.บ.นโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ	หมายเหตุ
1	นายกรัฐมนตรีหรือรองนายกรัฐมนตรีที่ นายกรัฐมนตรีมอบหมาย (ประธานกรรมการ)	นายกรัฐมนตรีหรือรองนายกรัฐมนตรีที่ นายกรัฐมนตรีมอบหมาย (ประธานกรรมการ)	นายกรัฐมนตรี (ประธานกรรมการ)	เปลี่ยนแปลงตำแหน่ง
2	รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา (รองประธานกรรมการ)	รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรีที่นายกรัฐมนตรี มอบหมาย (รองประธานกรรมการ)	รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา (รองประธานกรรมการ)	เปลี่ยนแปลงตำแหน่ง
3	ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี (กรรมการ)	ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี (กรรมการ)	ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี (กรรมการ)	
4	ปลัดกระทรวงการคลัง (กรรมการ)	ปลัดกระทรวงการคลัง (กรรมการ)	ปลัดกระทรวงการคลัง (กรรมการ)	
5	ปลัดกระทรวงการต่างประเทศ (กรรมการ)	ปลัดกระทรวงการต่างประเทศ (กรรมการ)	ปลัดกระทรวงการต่างประเทศ (กรรมการ)	
6	ปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ (กรรมการ)	ปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ (กรรมการ)	ปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ (กรรมการ)	
7	ปลัดกระทรวงคมนาคม (กรรมการ)	ปลัดกระทรวงคมนาคม (กรรมการ)	รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม (กรรมการ)	เปลี่ยนแปลงตำแหน่ง
8	ปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (กรรมการ)	ปลัดกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (กรรมการ)	รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม (กรรมการ)	เปลี่ยนแปลงตำแหน่ง
9	ปลัดกระทรวงพาณิชย์ (กรรมการ)	ปลัดกระทรวงพาณิชย์ (กรรมการ)	ปลัดกระทรวงพาณิชย์ (กรรมการ)	
10	ปลัดกระทรวงมหาดไทย (กรรมการ)	ปลัดกระทรวงมหาดไทย (กรรมการ)	รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย (กรรมการ)	เปลี่ยนแปลงตำแหน่ง
11	ปลัดกระทรวงวัฒนธรรม (กรรมการ)	(ไม่มี)	รัฐมนตรีว่าการกระทรวงวัฒนธรรม (กรรมการ)	เปลี่ยนแปลงตำแหน่ง
12	ปลัดกระทรวงสาธารณสุข (กรรมการ)	ปลัดกระทรวงสาธารณสุข (กรรมการ)	ปลัดกระทรวงสาธารณสุข (กรรมการ)	
13	ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ (กรรมการ)	ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ (กรรมการ)	ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ (กรรมการ)	
14	ผู้อำนวยการสำนักงานงบประมาณ (กรรมการ)	ผู้อำนวยการสำนักงานงบประมาณ (กรรมการ)	ผู้อำนวยการสำนักงานงบประมาณ (กรรมการ)	
15	เลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคม แห่งชาติ (กรรมการ)	เลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคม แห่งชาติ (กรรมการ)	เลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคม แห่งชาติ (กรรมการ)	
16	ผู้อำนวยการองค์การบริหารการพัฒนาพื้นที่พิเศษเพื่อ การท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน (กรรมการ)	(ไม่มี)	ผู้อำนวยการองค์การบริหารการพัฒนาพื้นที่พิเศษเพื่อ การท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน (กรรมการ)	
17	กรรมการผู้จัดการใหญ่ บริษัท ทำอากาศยานไทย จำกัด (มหาชน) (กรรมการ)	ผู้ว่าการการทำอากาศยานแห่งประเทศไทย (กรรมการ)	กรรมการผู้อำนวยการใหญ่ บริษัท ทำอากาศยานไทย จำกัด (มหาชน) (กรรมการ)	เปลี่ยนแปลงชื่อ

ลำดับ	ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ฯ (ฉบับที่ 2)	ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ฯ (ฉบับที่ 3)	ร่าง พ.ร.บ.นโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ	หมายเหตุ
18	กรรมการผู้จัดการใหญ่ บริษัท การบินไทย จำกัด (มหาชน) (กรรมการ)	กรรมการผู้อำนวยการใหญ่ บริษัท การบินไทย จำกัด (มหาชน) (กรรมการ)	กรรมการผู้อำนวยการใหญ่ บริษัท การบินไทย จำกัด (มหาชน) (กรรมการ)	เปลี่ยนแปลงชื่อ
19	ประธานสภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (กรรมการ)	ประธานสถาบันอุตสาหกรรมท่องเที่ยวไทย (กรรมการ)	ประธานสภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (กรรมการ)	เปลี่ยนแปลงชื่อ
20	นายกสมาคมโรงแรมไทย (กรรมการ)	นายกสมาคมโรงแรมไทย (กรรมการ)	(ไม่มี)	
21	นายกสมาคมมัคคุเทศก์อาชีพ (กรรมการ)	นายกสมาคมมัคคุเทศก์อาชีพแห่งประเทศไทย (กรรมการ)	(ไม่มี)	
22	นายกสมาคมไทยธุรกิจการท่องเที่ยว (กรรมการ)	นายกสมาคมไทยธุรกิจการท่องเที่ยว (กรรมการ)	(ไม่มี)	
23	นายกสมาคมภัตตาคารไทย (กรรมการ)	นายกสมาคมภัตตาคารไทย (กรรมการ)	(ไม่มี)	
24	ประธานสมาพันธ์ธุรกิจการท่องเที่ยวส่วนภูมิภาคแห่งประเทศไทย (กรรมการ)	ประธานสมาพันธ์ธุรกิจการท่องเที่ยวส่วนภูมิภาคแห่งประเทศไทย (กรรมการ)	(ไม่มี)	
25	ประธาน board of airline's representatives (กรรมการ)	ประธาน board of airline's representatives (กรรมการ)	(ไม่มี)	
26	(ไม่มี)	เลขาธิการนายกรัฐมนตรี (กรรมการ)	(ไม่มี)	
27	(ไม่มี)	อธิบดีกรมป่าไม้ (กรรมการ)	(ไม่มี)	
28	(ไม่มี)	อธิบดีกรมประชาสัมพันธ์ (กรรมการ)	(ไม่มี)	
29	(ไม่มี)	อธิบดีกรมส่งเสริมการส่งออก (กรรมการ)	(ไม่มี)	
30	(ไม่มี)	อธิบดีกรมศิลปากร (กรรมการ)	(ไม่มี)	
31	(ไม่มี)	นายกสมาคมผู้ประกอบการนำเที่ยวไทย (กรรมการ)	(ไม่มี)	
32	(ไม่มี)	นายกสมาคมส่งเสริมการประชุมนานาชาติ (ไทย) (กรรมการ)	(ไม่มี)	
33	(ไม่มี)	นายกสมาคมไทยบริการท่องเที่ยว (กรรมการ)	(ไม่มี)	
34	(ไม่มี)	นายกสมาคมไทยท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์และผจญภัย (กรรมการ)	(ไม่มี)	
35	(ไม่มี)	นายกสมาคมการแสดงสินค้า (กรรมการ)	(ไม่มี)	
36	ปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา (กรรมการและเลขานุการ)	รองผู้ว่าการการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยที่ผู้ว่าการการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยมอบหมาย (กรรมการและเลขานุการ)	ปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา (กรรมการและเลขานุการ)	

ลำดับ	ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ฯ (ฉบับที่ 2)	ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ฯ (ฉบับที่ 3)	ร่าง พ.ร.บ.นโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ	หมายเหตุ
37	ผู้ว่าการการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (กรรมการและผู้ช่วยเลขาธิการ)	ผู้ว่าการการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (กรรมการ)	ผู้ว่าการการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (กรรมการ)	เปลี่ยนแปลงบทบาท
38	ผู้อำนวยการสำนักงานพัฒนาการท่องเที่ยว (กรรมการและเลขาธิการ)	(ไม่มี)	ผู้อำนวยการสำนักงานพัฒนาการท่องเที่ยว (กรรมการ)	เปลี่ยนแปลงบทบาท
39	(ไม่มี)	(ไม่มี)	นายกสมาคมองค์การบริหารส่วนจังหวัดแห่งประเทศไทย (กรรมการ)	แต่งตั้งเพิ่ม
40	(ไม่มี)	(ไม่มี)	นายกสมาคมสันนิบาตเทศบาลแห่งประเทศไทย (กรรมการ)	แต่งตั้งเพิ่ม
41	(ไม่มี)	(ไม่มี)	นายกสมาคมองค์การบริหารส่วนตำบลแห่งประเทศไทย (กรรมการ)	แต่งตั้งเพิ่ม
42	(ไม่มี)	(ไม่มี)	ประธานกรรมการหอการค้าไทยและสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย (กรรมการ)	แต่งตั้งเพิ่ม
43	(ไม่มี)	(ไม่มี)	ประธานสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย (กรรมการ)	แต่งตั้งเพิ่ม
44	ผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งนายกรัฐมนตรีแต่งตั้งจำนวนไม่เกินห้าคน (กรรมการ)	ผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งนายกรัฐมนตรีแต่งตั้งจำนวนไม่เกินเก้าคน (กรรมการ)	(ไม่มี)	
45	(ไม่มี)	(ไม่มี)	กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิภาควิชาการซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้ง จำนวนสามคน (กรรมการ)	แต่งตั้งเพิ่ม
46	(ไม่มี)	(ไม่มี)	กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิภาคเอกชนซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้ง จำนวนหกคน (กรรมการ)	แต่งตั้งเพิ่ม
47	(ไม่มี)	(ไม่มี)	กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิภาคประชาชนซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้ง จำนวนสองคน (กรรมการ)	แต่งตั้งเพิ่ม
48	(ไม่มี)	(ไม่มี)	ปลัดกระทรวงแรงงาน (กรรมการ)	แต่งตั้งเพิ่ม
49	(ไม่มี)	(ไม่มี)	ปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม (กรรมการ)	แต่งตั้งเพิ่ม
50	(ไม่มี)	ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ (กรรมการ)	ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ (กรรมการ)	แต่งตั้งเพิ่ม
51	(ไม่มี)	(ไม่มี)	ปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ (กรรมการ)	แต่งตั้งเพิ่ม
52	(ไม่มี)	(ไม่มี)	ผู้ว่าการธนาคารแห่งประเทศไทย (กรรมการ)	แต่งตั้งเพิ่ม

ลำดับ	ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ฯ (ฉบับที่ 2)	ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ฯ (ฉบับที่ 3)	ร่าง พ.ร.บ.นโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ	หมายเหตุ
53	(ไม่มี)	(ไม่มี)	เลขาธิการคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน (กรรมการ)	แต่งตั้งเพิ่ม
54	(ไม่มี)	(ไม่มี)	ผู้อำนวยการสำนักงานส่งเสริมการจัดประชุมและ นิทรรศการ (กรรมการ)	แต่งตั้งเพิ่ม
55				
	รวม 33 คน	รวม 45 คน	รวม 45 คน	

แผนผังการบริหารนโยบายการท่องเที่ยวตามร่าง พ.ร.บ.นโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ.

สรุปมาตราสำคัญของร่างกฎหมาย

1. กำหนดให้รัฐมีแนวนโยบายพื้นฐานว่าด้วยการท่องเที่ยวในการสร้างรายได้และการกระจายรายได้จากการท่องเที่ยวแก่ประชาชนอย่างทั่วถึงและเท่าเทียมกัน การอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมและกิจกรรมประเพณีของท้องถิ่น การรักษาคุณภาพแหล่งท่องเที่ยว การเพิ่มขีดความสามารถและศักยภาพในการแข่งขันทางอุตสาหกรรมท่องเที่ยวของประเทศ (มาตรา 6)
2. ให้มีคณะกรรมการนโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ ประกอบด้วย คณะกรรมการทั้งหมด 45 คน (กรรมการโดยตำแหน่ง 34 คน และกรรมการโดยการแต่งตั้ง 11 คน) โดยมีนายกรัฐมนตรี เป็นประธานกรรมการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา เป็นรองประธานกรรมการ และมีปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา เป็นกรรมการและเลขานุการ (มาตรา 8)
3. กำหนดให้คณะกรรมการนโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ เป็นผู้เสนอนโยบายและแผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาอนุมัติ เสนอแนะมาตรการที่เกี่ยวข้องเพื่อการส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวของประเทศ แก้ไขปัญหาทางด้านกฎหมายและกฎระเบียบ ประสานการปฏิบัติงาน สร้างมาตรฐานการท่องเที่ยว วางระบบการพัฒนาการท่องเที่ยวที่สอดคล้องเชื่อมโยงระหว่างกันทั้งในระดับชาติ ระดับภูมิภาค ระดับอนุภูมิภาค และระดับท้องถิ่น สนับสนุนและส่งเสริมการมีส่วนร่วมของผู้เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมท่องเที่ยวในกระบวนการพัฒนานโยบายสาธารณะเพื่อการท่องเที่ยว รวมทั้งกำกับและบริหารจัดการกองทุนเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวไทยให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ตลอดจนวางระบบการติดตามและประเมินผลการดำเนินงานด้านการท่องเที่ยวของหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้อง (มาตรา 12)
4. ให้สำนักงานปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ทำหน้าที่เป็นสำนักงานเลขานุการของคณะกรรมการนโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ และให้มีอำนาจหน้าที่จัดทำและพัฒนานโยบายและแผนพัฒนาการท่องเที่ยวของประเทศเสนอต่อคณะกรรมการ วิเคราะห์และพิจารณากลับกรองแผนงานและโครงการเกี่ยวกับการบริหารและพัฒนาการท่องเที่ยวและประสานการจัดทำแผนปฏิบัติการพัฒนาการท่องเที่ยวเพื่อนำนโยบายสู่การปฏิบัติ วิเคราะห์และเสนอแนะมาตรการเพื่อการผลักดันและสนับสนุนการนำนโยบายและแผนพัฒนาการท่องเที่ยวของประเทศไปสู่การปฏิบัติ พิจารณาเสนอแนะแนวทางและวิธีการแก้ไขปัญหาและอุปสรรคที่มีต่อการดำเนินงานตามนโยบายและแผนพัฒนาการท่องเที่ยวของประเทศต่อคณะกรรมการและบริหารจัดการกองทุนเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวไทยให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้งเป็นศูนย์กลางประสานงานและสนับสนุนการปฏิบัติงานตามนโยบายและแผนพัฒนาการท่องเที่ยวของประเทศ (มาตรา 17)
5. กำหนดให้หน่วยงานของรัฐใดจะเสนอตั้งงบประมาณรายจ่ายตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อการบริหารและพัฒนาการท่องเที่ยว ให้หน่วยงานของรัฐนั้นเสนอแผนงานหรือโครงการเกี่ยวกับการบริหารและพัฒนาการท่องเที่ยวหรือแผนงานหรือโครงการอื่นใดในลักษณะเดียวกันที่เกี่ยวกับการบริหารและพัฒนาการท่องเที่ยวต่อคณะกรรมการนโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติเพื่อพิจารณาและให้ความเห็นชอบก่อนเสนอขอรับการจัดสรรงบประมาณรายจ่ายสำหรับแผนงานหรือโครงการนั้น ภายใต้แผนปฏิบัติการพัฒนาการท่องเที่ยวประจำปีงบประมาณต่อไป (มาตรา 24)

6. กำหนดให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬารวบรวมแผนงานและโครงการเกี่ยวกับการบริหารและพัฒนาการท่องเที่ยวที่หน่วยงานของรัฐเสนอมา บรรจุไว้ภายใต้แผนปฏิบัติการพัฒนาการท่องเที่ยวประจำปีงบประมาณ เสนอต่อคณะกรรมการนโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ เพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบ เมื่อคณะกรรมการนโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติพิจารณาให้ความเห็นชอบแผนปฏิบัติการพัฒนาการท่องเที่ยวแล้ว ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาเสนอแผนปฏิบัติการดังกล่าวต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาอนุมัติโดยเร็ว เพื่อเสนอขอรับการจัดสรรงบประมาณในแต่ละแผนงานหรือโครงการในร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณหรือร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมประจำปีงบประมาณต่อไป แผนปฏิบัติการพัฒนาการท่องเที่ยวเมื่อคณะรัฐมนตรีอนุมัติแล้ว ให้มีผลผูกพันหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องที่ระบุไว้ในแผนปฏิบัติการดังกล่าว ที่จะต้องดำเนินการต่อไปตามอำนาจหน้าที่ของตน (มาตรา 25)

7. การกำหนดเขตการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวให้กระทำโดยออกเป็นกฎกระทรวง ซึ่งอาจทำได้ 3 ลักษณะ คือ กลุ่มจังหวัด จังหวัด หรือพื้นที่ เพื่อให้เหมาะสมกับสภาพพื้นที่ ลักษณะทางกายภาพ ศักยภาพ และโอกาสของแต่ละพื้นที่ พร้อมทั้งระบุชื่อเขตและมีแผนที่แนบท้าย การเปลี่ยนแปลงเขตหรือการเพิกถอนเขตพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว ให้กระทำโดยออกกฎกระทรวง (มาตรา 33)

8. เมื่อได้ประกาศเขตพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวแล้ว ให้คณะกรรมการนโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติแต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นคณะหนึ่ง ซึ่งอาจแต่งตั้งได้ 3 ลักษณะ คือ คณะกรรมการพัฒนาการท่องเที่ยวกลุ่มจังหวัด คณะกรรมการพัฒนาการท่องเที่ยวจังหวัด หรือคณะกรรมการพัฒนาการท่องเที่ยวพื้นที่ เพื่อทำหน้าที่รับผิดชอบในการบริหารจัดการพื้นที่เขตพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวนั้นๆ (มาตรา 34)

9. กำหนดให้คณะกรรมการพัฒนาการท่องเที่ยวกลุ่มจังหวัด คณะกรรมการพัฒนาการท่องเที่ยวจังหวัด และคณะกรรมการพัฒนาการท่องเที่ยวพื้นที่ เป็นผู้ประสานนโยบายการจัดการเขตพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว เสนอแผนยุทธศาสตร์พัฒนาการท่องเที่ยวและแผนปฏิบัติการพัฒนาการท่องเที่ยวเพื่อการบริหารจัดการพื้นที่เขตพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว พิจารณากำหนดมาตรการเพื่อการควบคุม ส่งเสริม และสนับสนุนการบริหารและพัฒนาการท่องเที่ยวในเขตพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว ประสานแผนงานหรือโครงการที่เกี่ยวข้องกับการบริหารและพัฒนาการท่องเที่ยว ติดตามและประเมินผลการปฏิบัติงานตามนโยบาย แผน และมาตรการที่เกี่ยวข้อง กำหนดแนวทางการแก้ไขปัญหาอุปสรรคที่เกี่ยวกับการบริหารและพัฒนาการท่องเที่ยว พิจารณากำหนดจำแนกเขตการใช้ประโยชน์ในพื้นที่แหล่งท่องเที่ยว การวางแผนการใช้ประโยชน์ในพื้นที่แหล่งท่องเที่ยว การกำหนดบริเวณการใช้พื้นที่แหล่งท่องเที่ยว การวางแผนผังเมืองและการควบคุมการก่อสร้างให้สอดคล้องและกลมกลืนกับสภาพภูมิทัศน์ และการวางข้อกำหนดอื่นใดที่จะให้ปฏิบัติหรือไม่ปฏิบัติในเขตพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว จัดหาโครงสร้างพื้นฐานและบริการสำหรับนักท่องเที่ยวในเขตพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว ให้เพียงพอกับความต้องการ มีคุณภาพ และมีระดับราคาที่เหมาะสมและเป็นธรรม (มาตรา 35)

10. เมื่อได้กำหนดเขตพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวและแต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นในลักษณะใดลักษณะหนึ่งแล้ว ให้คณะกรรมการดังกล่าวจัดทำแผนปฏิบัติการพัฒนาการท่องเที่ยวสำหรับเขตพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวนั้นๆ เสนอต่อคณะกรรมการนโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติเพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบเพื่อนำไปรวมไว้เป็นส่วนหนึ่งของแผนปฏิบัติการพัฒนาการท่องเที่ยวในระดับชาติ แล้วเสนอขออนุมัติต่อคณะรัฐมนตรีและขอรับการจัดสรรงบประมาณรายจ่ายในแต่ละแผนงานหรือโครงการต่อไป (มาตรา 36)

11. ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่อยู่ภายในเขตพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว จัดทำแผนปฏิบัติการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวในระดับท้องถิ่นตามเขตพื้นที่รับผิดชอบของตน เสนอต่คณะกรรมการซึ่งทำหน้าที่รับผิดชอบบริหารจัดการพื้นที่เขตพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวนั้น เพื่อประโยชน์ในการประสานงานและประเมินผลการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวในเขตพื้นที่รับผิดชอบขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น (มาตรา 37)

12. บทเฉพาะกาล กำหนดให้ในระหว่างที่ยังมิได้แต่งตั้งคณะกรรมการนโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ ให้คณะกรรมการนโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวแห่งชาติ (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2550 ซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับปฏิบัติหน้าที่คณะกรรมการนโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติตามพระราชบัญญัตินี้ไปพลางก่อน จนกว่าจะมีการแต่งตั้งคณะกรรมการนโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติตามพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ ต้องไม่เกิน 120 นับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ และกำหนดให้คณะกรรมการบริหารกองทุนเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวไทยตามระเบียบกองทุนเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวไทยว่าด้วยการจัดการเงินกองทุนเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวไทย พ.ศ. 2548 ปฏิบัติหน้าที่คณะกรรมการบริหารกองทุนเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวไทยตาม พ.ร.บ. ฉบับนี้ไปพลางก่อน จนกว่าจะมีการแต่งตั้งคณะกรรมการบริหารกองทุนเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวไทยชุดใหม่ แต่ต้องไม่เกิน 120 วัน นับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ (มาตรา 41 - 42)

สรุปสาระสำคัญของร่างกฎหมาย

1. ปัญหาที่ทำให้เกิดร่างกฎหมายนี้ คือ

1. การกำหนดนโยบายและการบริหารจัดการการท่องเที่ยวของประเทศที่ผ่านมา กระจายอยู่ตามหน่วยงานของรัฐต่าง ๆ มีลักษณะเป็นการบริหารแบบต่างหน่วยต่างทำ ทำให้การบริหารและพัฒนาการท่องเที่ยวไม่มีเอกภาพในการบริหารจัดการ เป็นไปอย่างไร้ทิศทางเดียวกัน และไม่เป็นไปอย่างต่อเนื่อง
2. การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวยังมิได้มีระบบการบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยวที่ถูกต้องและเหมาะสม อันอาจเป็นเหตุให้คุณภาพแหล่งท่องเที่ยวเสื่อมโทรม ด้อยคุณภาพ ทำให้ไม่สามารถแข่งขันในตลาดโลกได้ นำมาซึ่งผลกระทบทั้งโดยทางตรงและโดยทางอ้อมต่อระบบเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม และสิ่งแวดล้อมของประเทศเป็นอันมาก
3. จากสาเหตุตามข้อ 1 และ 2 ย่อมเป็นอุปสรรคที่สำคัญ ในอันที่จะนำพาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวของประเทศให้ก้าวไปสู่การพัฒนาที่มีคุณภาพและมีความยั่งยืน

2. วัตถุประสงค์ของร่างกฎหมายนี้ คือ

1. เพื่อให้มีกลไกในการบริหารนโยบายและการบริหารจัดการการท่องเที่ยวของประเทศให้เป็นไปอย่างมีระบบที่สอดคล้องเชื่อมโยงระหว่างกันทั้งในระดับชาติ ระดับภูมิภาค ระดับอนุภูมิภาค และระดับท้องถิ่น
2. เพื่อให้มีระบบการบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยวให้เป็นไปอย่างถูกต้องและเหมาะสม

3. องค์การ

3.1 คณะกรรมการนโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ (ก.น.ท.) (มาตรา 8)

1. องค์ประกอบของคณะกรรมการ

- จำนวนทั้งหมด 45 คน (กรรมการโดยตำแหน่ง 34 คน และกรรมการโดยการแต่งตั้ง 11 คน)

- นายกรัฐมนตรี เป็นประธานกรรมการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา เป็นรองประธานกรรมการ โดยมีปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาเป็นกรรมการและเลขานุการ

กรรมการโดยตำแหน่ง

ก. ภาครัฐ 28 คน

- รัฐมนตรี (นายกรัฐมนตรี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงวัฒนธรรม)
- หัวหน้าส่วนราชการ/หน่วยงาน (ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ปลัดกระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ปลัดกระทรวงการคลัง ปลัดกระทรวงการต่างประเทศ ปลัดกระทรวงพาณิชย์ ปลัดกระทรวงแรงงาน ปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ปลัดกระทรวงสาธารณสุข ปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ เลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เลขาธิการคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน ผู้อำนวยการสำนักงานพัฒนาการท่องเที่ยว ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ ผู้ว่าราชการนาแห่งประทศไทย

ผู้ว่าการการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย กรรมการผู้อำนวยการใหญ่บริษัททำอากาศยานไทย จำกัด (มหาชน) กรรมการผู้อำนวยการใหญ่บริษัทการบินไทย จำกัด (มหาชน) ผู้อำนวยการสำนักงานส่งเสริมการจัดประชุมและนิทรรศการ และผู้อำนวยการองค์การบริหารการพัฒนาพื้นที่พิเศษเพื่อการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน)

ข. ภาคท้องถิ่น 3 คน

นายกสมาคม 3 สมาคม (นายกสมาคมองค์การบริหารส่วนจังหวัดแห่งประเทศไทย นายกสมาคมล้านิบาดเทศบาลแห่งประเทศไทย และนายกสมาคมองค์การบริหารส่วนตำบลแห่งประเทศไทย)

ค. ภาคเอกชน 3 คน

ประธานสภา/กรรมการ 3 สภา (ประธานสภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ประธานกรรมการหอการค้าไทยและสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย และประธานสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย)

กรรมการโดยการแต่งตั้ง

ก. กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ (ภาคนักวิชาการ) ซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้ง 3 คน (บุคคลผู้สอนวิชาเกี่ยวกับอุตสาหกรรมท่องเที่ยวในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐและเอกชนที่เปิดสอนวิชาเกี่ยวกับอุตสาหกรรมท่องเที่ยว ซึ่งมีความรู้ ความเชี่ยวชาญ ประสบการณ์และผลงานทางวิชาการเกี่ยวกับอุตสาหกรรมท่องเที่ยว เป็นที่ประจักษ์มาไม่น้อยกว่าห้าปี)

ข. กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ (ภาคเอกชน) ซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้ง จำนวน 6 คน (บุคคลผู้ซึ่งเป็นผู้แทนของสมาคมหรือองค์กรนิติบุคคลที่จัดตั้งขึ้นตามกฎหมายไทยที่มีวัตถุประสงค์ในการดำเนินกิจการเพื่อส่งเสริมการประกอบอุตสาหกรรมท่องเที่ยวของสมาชิกผู้ซึ่งเป็นผู้ประกอบอุตสาหกรรมท่องเที่ยว โดยมีประสบการณ์ในด้านการบริหารจัดการอุตสาหกรรมท่องเที่ยวมาไม่น้อยกว่าสองปี ซึ่งได้รับการคัดเลือกกันเองจากบรรดาผู้แทนของสมาคมหรือองค์กรนิติบุคคลที่จัดตั้งขึ้นตามกฎหมายไทยที่มีวัตถุประสงค์ในการดำเนินกิจการเพื่อส่งเสริมการประกอบอุตสาหกรรมท่องเที่ยวของสมาชิกผู้ซึ่งเป็นผู้ประกอบอุตสาหกรรมท่องเที่ยวทั้งหมดที่มีอยู่ในขณะนั้น)

ค. กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ (ภาคประชาชน) ซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้ง จำนวน 2 คน (บุคคลซึ่งเป็นผู้แทนของสหกรณ์ที่จัดตั้งขึ้นตามกฎหมายว่าด้วยสหกรณ์ที่มีวัตถุประสงค์ในการดำเนินกิจการเพื่อส่งเสริมการประกอบอุตสาหกรรมท่องเที่ยวของคณะบุคคลในชุมชนจำนวนหนึ่งคน และผู้แทนของกลุ่มวิสาหกิจชุมชนที่จัดตั้งขึ้นตามกฎหมายว่าด้วยส่งเสริมวิสาหกิจชุมชนที่มีวัตถุประสงค์ในการดำเนินกิจการเพื่อส่งเสริมการประกอบวิสาหกิจอุตสาหกรรมท่องเที่ยวของคณะบุคคลในชุมชนจำนวนหนึ่งคน)

2. อำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ (มาตรา 12)

1. เสนอนโยบายและแผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาอนุมัติ
2. เสนอแนะมาตรการต่าง ๆ เพื่อการส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวของประเทศ
3. เสนอความเห็นต่อคณะรัฐมนตรีให้มีหรือปรับปรุงแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ หรือมติคณะรัฐมนตรีที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว
4. เสนอรายงานต่อนายกรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาสั่งการในกรณีที่น่าเห็นว่าหน่วยงานของรัฐฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามแผนหรือมาตรการที่คณะรัฐมนตรีอนุมัติ หรือมติคณะรัฐมนตรีที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว หรือกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับและคำสั่งที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว หรือคำสั่งของคณะกรรมการ

นโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ อันอาจทำให้เกิดปัญหาและอุปสรรคหรือก่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงต่ออุตสาหกรรมท่องเที่ยวของประเทศ

5. เสนอแนะและให้ความเห็นต่อรัฐมนตรีเพื่อกำหนดกฎกระทรวงและระเบียบกำหนดและรับรองมาตรฐานที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมท่องเที่ยว

6. เสนอแนะและให้ความเห็นต่อรัฐมนตรีเพื่อกำหนดระเบียบและประกาศกำหนดหลักเกณฑ์วิธีการและเงื่อนไขเกี่ยวกับการแต่งตั้งคณะกรรมการพัฒนาการท่องเที่ยวกลุ่มจังหวัด คณะกรรมการพัฒนาการท่องเที่ยวจังหวัด และคณะกรรมการพัฒนาการท่องเที่ยวพื้นที่

7. พิจารณาให้ความเห็นชอบแผนงานและโครงการ แผนปฏิบัติการพัฒนาการท่องเที่ยว รวมทั้งแผนปฏิบัติการแก้ไขปัญหาอันเกิดจากภาวะวิกฤตหรือเหตุการณ์ฉุกเฉินที่มีต่ออุตสาหกรรมท่องเที่ยวของประเทศ

8. พิจารณากำหนดแนวเขตพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว ชยายและเพิกถอนเขตพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว

9. กำกับและบริหารจัดการกองทุนเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวไทย

10. อำนาจการ ควบคุม ติดตาม ประเมินผล และตรวจสอบการดำเนินงานของหน่วยงานของรัฐที่ได้รับมอบหมายให้เป็นไปตามนโยบายและแผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติ ตลอดจนแก้ไขปัญหาและอุปสรรคเพื่อให้การดำเนินงานเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและสัมฤทธิ์ผล

11. ส่งเสริมและสนับสนุนการมีส่วนร่วมของผู้เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวในกระบวนการพัฒนานโยบายสาธารณะเพื่อการท่องเที่ยว โดยจัดให้มีเวทีแสดงความคิดเห็นทั้งในระดับชาติ ระดับภูมิภาค และระดับท้องถิ่นอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง

12. เสนอรายงานสถานการณ์เกี่ยวกับการท่องเที่ยวและผลการดำเนินงานของคณะกรรมการต่อคณะรัฐมนตรี และจัดให้มีการเผยแพร่รายงานดังกล่าวต่อสาธารณชนอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง

13. แต่งตั้งคณะกรรมการหรือคณะอนุกรรมการ

14. ปฏิบัติการอื่นใดเพื่อให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้หรือตามที่คณะรัฐมนตรีหรือนายกรัฐมนตรีมอบหมาย

3.2 คณะกรรมการบริหารกองทุนเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวไทย (มาตรา 20)

1. องค์ประกอบของคณะกรรมการ

- จำนวนทั้งหมด 19 คน (กรรมการโดยตำแหน่ง 12 คน และกรรมการโดยการแต่งตั้ง 7 คน)

- รองนายกรัฐมนตรีที่นายกรัฐมนตรีมอบหมาย เป็นประธานกรรมการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา เป็นรองประธานกรรมการ โดยมีปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาเป็นกรรมการและเลขานุการ

กรรมการโดยตำแหน่ง

ก. ภาครัฐ 11 คน

- รัฐมนตรี (รองนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา)
- หัวหน้าส่วนราชการ/หน่วยงาน (ปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ปลัดกระทรวงมหาดไทย ปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม ปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ปลัดกระทรวง

วัฒนธรรม ปลัดกระทรวงการคลัง ผู้อำนวยการสำนักงบประมาณ อธิบดีกรมบัญชีกลาง ผู้อำนวยการองค์การบริหารการพัฒนาพื้นที่พิเศษเพื่อการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน)

ข. ภาคเอกชน 1 คน (ประธานสภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย)

กรรมการโดยการแต่งตั้ง

กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งไม่เกิน 7 คน (บุคคลซึ่งมีความรู้ ความเชี่ยวชาญ มีผลงานและประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับงานด้านเศรษฐกิจ การเงิน สิ่งแวดล้อม ศิลปวัฒนธรรม ประวัติศาสตร์ และโบราณคดี การพัฒนาชุมชน และธุรกิจการท่องเที่ยว)

2. อำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ (มาตรา 21)

1. บริหารและควบคุมการปฏิบัติงานของกองทุนเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวไทย
2. วางระเบียบกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข และลำดับความสำคัญของการใช้จ่ายเงินกองทุนเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวไทยในเรื่องต่าง ๆ
3. วางระเบียบเกี่ยวกับการบริหารงานของกองทุน
4. พิจารณานุมัติงบประมาณประจำปีสำหรับการดำเนินงานของกองทุน
5. พิจารณาจัดสรรเงินกองทุนเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวไทยเพื่อใช้จ่ายตามวัตถุประสงค์
6. ควบคุม ติดตาม และประเมินผลการใช้จ่ายเงินกองทุนเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวไทย
7. แต่งตั้งคณะอนุกรรมการหรือคณะทำงาน เพื่อดำเนินการที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการกองทุนเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวไทย
8. ปฏิบัติหน้าที่ตามระเบียบที่คณะกรรมการนโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติกำหนดหรือตามที่คณะกรรมการมอบหมาย

3.3 คณะกรรมการพัฒนาการท่องเที่ยวกลุ่มจังหวัด คณะกรรมการพัฒนาการท่องเที่ยวจังหวัด และคณะกรรมการพัฒนาการท่องเที่ยวพื้นที่

1. การแต่งตั้งคณะกรรมการ

1. คณะกรรมการพัฒนาการท่องเที่ยวกลุ่มจังหวัด คณะกรรมการพัฒนาการท่องเที่ยวจังหวัด และคณะกรรมการพัฒนาการท่องเที่ยวพื้นที่แต่งตั้งโดยคณะกรรมการนโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ ตามเขตพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวที่ประกาศไว้ในกฎกระทรวง (มาตรา 34)

2. องค์ประกอบของคณะกรรมการพัฒนาการท่องเที่ยวกลุ่มจังหวัด คณะกรรมการพัฒนาการท่องเที่ยวจังหวัด และคณะกรรมการพัฒนาการท่องเที่ยวพื้นที่ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดโดยระเบียบและประกาศกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา เพื่อให้เหมาะสมกับลักษณะของเขตพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวแต่ละแห่ง (มาตรา 12 (6))

2. อำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ (มาตรา 35)

1. ประสานนโยบายการจัดการเขตพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว
2. เสนอแผนยุทธศาสตร์พัฒนาการท่องเที่ยว และแผนปฏิบัติการพัฒนาการท่องเที่ยว เพื่อการบริหารจัดการพื้นที่เขตพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว
3. พิจารณากำหนดมาตรการเพื่อเสริมสร้างความร่วมมือและประสานงานระหว่างหน่วยงานของรัฐ มาตรการเพื่อการอนุรักษ์แหล่งท่องเที่ยว มาตรการคุ้มครองแหล่งท่องเที่ยว และมาตรการอื่น ๆ เพื่อการควบคุม ส่งเสริมและสนับสนุนการบริหารและพัฒนาการท่องเที่ยวในเขตพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว

4. ประสานแผนงานหรือโครงการที่เกี่ยวข้องกับการบริหารและพัฒนาการท่องเที่ยวหน่วยงานของรัฐและเอกชนที่เกี่ยวข้องที่ดำเนินการในเขตพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว

5. ติดตามและประเมินผลการปฏิบัติงานตามนโยบาย แผน และมาตรการที่เกี่ยวข้องที่ดำเนินการในเขตพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว

6. กำหนดแนวทางการแก้ไขปัญหาอุปสรรคที่เกี่ยวข้องกับการบริหารและพัฒนาการท่องเที่ยวในเขตพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว

7. พิจารณากำหนดจำแนกเขตการใช้ประโยชน์ในพื้นที่แหล่งท่องเที่ยว การวางแผนการใช้ประโยชน์ในพื้นที่แหล่งท่องเที่ยว การกำหนดบริเวณการใช้พื้นที่แหล่งท่องเที่ยว การวางแผนผังเมืองและการควบคุมการก่อสร้างให้สอดคล้องและกลมกลืนกับสภาพภูมิทัศน์ และการวางข้อกำหนดอื่นใดที่จะให้ปฏิบัติหรือไม่ปฏิบัติในเขตพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว

8. จัดทำโครงสร้างพื้นฐานและการบริการสำหรับนักท่องเที่ยวในเขตพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวให้เพียงพอกับความต้องการ มีคุณภาพ และมีระดับราคาที่เหมาะสมและเป็นธรรม

9. แต่งตั้งคณะกรรมการหรือคณะทำงาน

3.4 สำนักงานปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา (มาตรา 17)

เมื่อมีคณะกรรมการนโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติแล้ว ให้สำนักงานปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาทำหน้าที่เป็นสำนักงานเลขานุการของคณะกรรมการดังกล่าว โดยมีอำนาจหน้าที่ดังนี้

1. จัดทำและพัฒนานโยบายและแผนพัฒนาการท่องเที่ยวของประเทศ
2. วิเคราะห์และพิจารณากลั่นกรองแผนงานและโครงการเกี่ยวกับการบริหารและพัฒนาการท่องเที่ยว และประสานการจัดทำแผนปฏิบัติการพัฒนาการท่องเที่ยว
3. สืบรวจ เก็บรวบรวมข้อมูล ติดตามความเคลื่อนไหวของสถานการณ์ด้านการท่องเที่ยว วิเคราะห์ภาวะเศรษฐกิจการท่องเที่ยว แนวโน้ม และเผยแพร่สถิติที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว
4. วิเคราะห์และเสนอแนะมาตรการเพื่อการผลักดันและสนับสนุนการนำนโยบายและแผนพัฒนาการท่องเที่ยวของประเทศไปสู่การปฏิบัติ
5. รายงานผลการติดตามประเมินผลการปฏิบัติงานตามนโยบาย แผน และมาตรการที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว
6. บริหารจัดการกองทุนให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ
7. เสนอแนะแนวทางการจัดสรรทรัพยากรเพื่อสนับสนุนการบริหารและพัฒนาการท่องเที่ยว
8. จัดทำและพัฒนากลไกและระบบการประสานงานด้านการท่องเที่ยว
9. พัฒนาให้ความรู้และทักษะด้านการท่องเที่ยวแก่บุคลากรหน่วยงานของรัฐและผู้ที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมท่องเที่ยว
10. ทำหน้าที่เป็นศูนย์กลางประสานงานและสนับสนุนการปฏิบัติงานตามนโยบายและแผน
11. รับผิดชอบงานธุรการ งานวิชาการ การศึกษาข้อมูล งานประชุม และงานเลขานุการหรือกิจกรรมต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับงานของคณะกรรมการนโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ และคณะกรรมการที่เกี่ยวข้อง

4. นโยบายและแผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติ

1. การกำหนดนโยบายพัฒนาการท่องเที่ยวของประเทศ ต้องคำนึงถึงแนวนโยบายพื้นฐานว่าด้วยการท่องเที่ยว (มาตรา 6)

(1) การสร้างรายได้และการกระจายรายได้จากการท่องเที่ยวแก่ประชาชนอย่างทั่วถึงและเท่าเทียมกัน

(2) การอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมและกิจกรรมประเพณีของท้องถิ่น

(3) การรักษาคุณภาพแหล่งท่องเที่ยว

(4) การเพิ่มขีดความสามารถและศักยภาพในการแข่งขันทางอุตสาหกรรมท่องเที่ยวของประเทศ

2. ผู้ที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมท่องเที่ยวมีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบายสาธารณะเพื่อการท่องเที่ยว (มาตรา 12 (11))

3. นโยบายและแผนพัฒนาการท่องเที่ยวของประเทศ เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้ (มาตรา 12 วรรค 3)

5. กองทุนเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวไทย

1. ให้จัดตั้งกองทุนเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวไทยในสำนักงานปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา เพื่อใช้เป็นทุนหมุนเวียน มีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นแหล่งทุนในการพัฒนาการท่องเที่ยว การสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันให้อุตสาหกรรมท่องเที่ยว การพัฒนาทักษะด้านการบริหาร การจัดการตลาด หรือการอนุรักษ์ทรัพยากรท่องเที่ยวในชุมชน รวมถึงการดูแลรักษาคุณภาพแหล่งท่องเที่ยว และการส่งเสริมสินค้าทางการท่องเที่ยวใหม่ๆ ในท้องถิ่น (มาตรา 18)

2. กองทุนเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวไทย ประกอบด้วยเงินและทรัพย์สิน (มาตรา 18)

(1) เงินที่โอนมาจากกองทุนเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวไทย

(2) เงินอุดหนุนที่รัฐบาลจัดสรรให้เป็นรายปี

(3) เงินหรือทรัพย์สินอื่นที่มีผู้บริจาคหรืออุทิศให้เพื่อสมทบกองทุน

(4) เงินหรือทรัพย์สินที่ได้จากการดำเนินโครงการหรือดำเนินการร่วมกับหน่วยงานอื่นของรัฐและเอกชน

(5) เงินส่วนแบ่งที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว

(6) เงิน ดอกผล รายได้ หรือผลประโยชน์อื่นใดที่เกิดจากกองทุน

(7) เงินและทรัพย์สินอื่นที่ตกเป็นของกองทุน

3. กองทุนเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวไทยให้ใช้จ่ายเพื่อกิจการต่าง ๆ ภายใต้วัตถุประสงค์ ดังนี้ (มาตรา 19)

(1) เป็นเงินอุดหนุนหรือเงินให้กู้ยืมแก่ส่วนราชการ องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น รัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยงานอื่นของรัฐ เพื่อนำไปใช้ดำเนินงานตามนโยบายและแผนด้านการท่องเที่ยว

(2) เป็นค่าใช้จ่ายเพื่อสนับสนุนการศึกษา การค้นคว้า การวิจัย การฝึกอบรม การประชุม การประชาสัมพันธ์และเผยแพร่ข้อมูล

(3) เป็นค่าใช้จ่ายในการบริหารกองทุน

6. แผนปฏิบัติการพัฒนาการท่องเที่ยว

1. หน่วยงานของรัฐที่มีแผนงาน/โครงการด้านการบริหารและพัฒนาการท่องเที่ยว และประสงค์จะขอตั้งงบประมาณรายจ่ายตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ ให้เสนอแผนงาน/โครงการต่อคณะกรรมการนโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ เพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบต่อแผนงาน/โครงการก่อนเสนอขอจัดสรรงบประมาณต่อส่วนราชการ (มาตรา 24 วรรค 1 และวรรค 2)

2. การเสนอแผนงาน/โครงการ ต้องมีสาระสำคัญอย่างครบถ้วนและชัดเจน และจัดส่งไปยังสำนักงานปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ก่อนวันเริ่มต้นปีงบประมาณภายในกรอบระยะเวลาที่คณะกรรมการนโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติกำหนด (มาตรา 24 วรรค 3)

3. ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬารวบรวมแผนงาน/โครงการที่หน่วยงานของรัฐเสนอมาบรรจุไว้ภายใต้แผนปฏิบัติการพัฒนาการท่องเที่ยวประจำปีงบประมาณ เสนอต่อคณะกรรมการนโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ เพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบ (มาตรา 25 วรรค 1)

4. เมื่อคณะกรรมการนโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติพิจารณาให้ความเห็นชอบแผนปฏิบัติการพัฒนาการท่องเที่ยวแล้ว ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาเสนอแผนปฏิบัติการดังกล่าวต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาอนุมัติโดยเร็ว เพื่อเสนอขอรับการจัดสรรงบประมาณในแต่ละแผนงาน/โครงการในร่าง พ.ร.บ.งบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ (มาตรา 25 วรรค 3)

5. แผนปฏิบัติการพัฒนาการท่องเที่ยวเมื่อคณะรัฐมนตรีอนุมัติแล้ว ให้มีผลผูกพันหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องที่ระบุไว้ในแผนปฏิบัติการดังกล่าว ที่จะต้องดำเนินการต่อไปตามอำนาจหน้าที่ของตน (มาตรา 25 วรรค 4)

6. เมื่อคณะรัฐมนตรีอนุมัติแผนปฏิบัติการพัฒนาการท่องเที่ยวแล้ว ให้สำนักงานปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาแจ้งให้หน่วยงานของรัฐเจ้าของแผนงาน/โครงการทราบ เพื่อเสนอขอรับการจัดสรรงบประมาณรายจ่ายสำหรับแผนงาน/โครงการนั้น ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณกำหนดไว้ (มาตรา 26)

7. ในกรณีที่หน่วยงานของรัฐใดเห็นว่าไม่อาจรับผิดชอบงาน/กิจกรรมตามที่คณะกรรมการนโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติมอบหมายให้ปฏิบัติได้ หรือกรณีที่หน่วยงานของรัฐใดเสนอแผนงาน/โครงการต่อคณะกรรมการนโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติแล้วแต่ไม่ได้รับความเห็นชอบ ให้หน่วยงานของรัฐดังกล่าวรายงานปัญหาและอุปสรรค พร้อมแนวทางแก้ไขปัญหาส่งเสนอต่อคณะกรรมการนโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ เพื่อพิจารณากำหนดแนวทางปฏิบัติที่เหมาะสมต่อไป (มาตรา 27)

7. การบริหารแผนงานและโครงการ

1. เมื่อ พ.ร.บ.งบประมาณรายจ่ายประจำปีมีผลบังคับใช้แล้ว ให้หน่วยงานของรัฐเจ้าของแผนงาน/โครงการดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ของตน เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามแผนปฏิบัติการพัฒนาการท่องเที่ยวที่อนุมัติแล้ว (มาตรา 28 วรรค 1)

2. ให้หน่วยงานของรัฐเจ้าของแผนงาน/โครงการที่อนุมัติแล้ว จัดให้มีระบบการควบคุมตรวจสอบแผนงาน/โครงการที่ชัดเจนและสามารถประเมินผลได้ (มาตรา 28 วรรค 1) รวมทั้งระบบการรายงานผลการปฏิบัติงานและผลการใช้จ่ายงบประมาณ (มาตรา 29 วรรค 1)

3. ให้คณะกรรมการนโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติเสนอรายงานต่อนายกรัฐมนตรี ในกรณีที่หน่วยงานของรัฐใดละเลย/ไม่จัดส่งรายงานผลการปฏิบัติงานและผลการใช้จ่ายงบประมาณภายในระยะเวลาที่คณะกรรมการนโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติกำหนด (มาตรา 29 วรรค 3)

4. หากปรากฏว่าหน่วยงานของรัฐฝ่าฝืน/ไม่ปฏิบัติตามแผนหรือดำเนินการตามแผนแล้ว อาจก่อหรือก่อให้เกิดความเสียหายหรือเสื่อมค่าต่อแหล่งท่องเที่ยวเป็นอันมาก คณะกรรมการนโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ อาจมีคำสั่งให้หยุด ระงับ ยับยั้ง จดเว้น ชะลอ ยกเลิก หรือเพิกถอนแผนงาน/โครงการได้ แต่หน่วยงานของรัฐเจ้าของแผนงาน/โครงการก็มีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งนั้นได้ (มาตรา 30)

8. การสำรวจและรวบรวมข้อมูลสถิติการท่องเที่ยว

1. สำนักงานปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาอาจขอให้หน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องจัดทำและรับรองข้อมูลสถิติการท่องเที่ยว เพื่อประโยชน์แก่การศึกษาภาวะการท่องเที่ยวของประเทศได้ (มาตรา 31)

2. ในการสำรวจ จัดเก็บรวบรวมข้อมูลสถิติการท่องเที่ยวของสำนักงานปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ผู้ประกอบการธุรกิจการท่องเที่ยว นักท่องเที่ยว หรือบุคคลที่เกี่ยวข้องมีหน้าที่แจ้งข้อมูลสถิติ และข้อความอื่นที่จำเป็นต่อสำนักงานปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา (มาตรา 32 วรรค 1)

3. ข้อมูล สถิติและข้อความที่สำนักงานปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาจัดเก็บรวบรวม ห้ามเปิดเผย เว้นแต่เป็นการเปิดเผยตามหน้าที่ราชการ หรือเพื่อประโยชน์แก่การตรวจสอบ การสอบสวน หรือการพิจารณาคดี หรือเพื่อประโยชน์ในการพัฒนาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวของประเทศ (มาตรา 32 วรรค 3)

9. การบริหารจัดการพื้นที่แหล่งท่องเที่ยว

1. การกำหนดเขตการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวอาจทำได้ 3 ลักษณะ คือ กลุ่มจังหวัด จังหวัด หรือพื้นที่ เพื่อให้เหมาะสมกับสภาพพื้นที่ ลักษณะทางกายภาพ ศักยภาพ และโอกาสของแต่ละพื้นที่ (มาตรา 33 วรรค 2)

2. การกำหนดเขตพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวให้กระทำโดยออกเป็นกฎกระทรวง พร้อมทั้งระบุชื่อเขตและมีแผนที่แนบท้าย (มาตรา 33 วรรค 3)

3. การเปลี่ยนแปลงเขตหรือการเพิกถอนเขตพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว ให้กระทำโดยออกกฎกระทรวง (มาตรา 33 วรรค 4)

4. เมื่อมีประกาศเขตพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวแล้ว ให้คณะกรรมการแต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นคณะหนึ่ง ซึ่งอาจแต่งตั้งได้ 3 ลักษณะ คือ (มาตรา 34 วรรค 1)

(1) คณะกรรมการพัฒนาการท่องเที่ยวกลุ่มจังหวัด

(2) คณะกรรมการพัฒนาการท่องเที่ยวจังหวัด

(3) คณะกรรมการพัฒนาการท่องเที่ยวพื้นที่

5. เมื่อได้กำหนดเขตพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวและแต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นแล้ว ให้จัดทำแผนปฏิบัติการพัฒนาการท่องเที่ยวสำหรับเขตพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวนั้น ๆ เสนอต่อคณะกรรมการนโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติเพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบ เพื่อนำไปรวมไว้เป็นส่วนหนึ่งของแผนปฏิบัติการพัฒนาการท่องเที่ยวในระดับชาติ แล้วเสนอขออนุมัติต่อคณะรัฐมนตรีและขอรับการจัดสรรงบประมาณรายจ่ายในแต่ละแผนงานหรือโครงการต่อไป (มาตรา 36)

6. ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว จัดทำแผนปฏิบัติการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวในระดับท้องถิ่นตามเขตพื้นที่รับผิดชอบของตน เสนอต่อคณะกรรมการที่ทำหน้าที่รับผิดชอบบริหารจัดการพื้นที่เขตพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวนั้น เพื่อประโยชน์ในการประสานงานและประเมินผลการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวในเขตพื้นที่รับผิดชอบขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น (มาตรา 37 วรรค 1)

10. พนักงานเจ้าหน้าที่

1. ในเขตพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจ (มาตรา 38)

(1) ออกหนังสือสอบถามหรือเรียกเจ้าหน้าที่ของรัฐมาให้ถ้อยคำ แจ้งข้อเท็จจริง หรือทำคำชี้แจงเป็นหนังสือ หรือให้ส่งเอกสาร (มาตรา 38 (1))

(2) เข้าไปในแหล่งท่องเที่ยวในเวลากลางวัน (มาตรา 38 (2))

2. ให้พนักงานเจ้าหน้าที่เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา (มาตรา 39)

11. บทกำหนดโทษ (มาตรา 40)

ผู้ใด

1. ไม่ยอมให้ถ้อยคำ แจ้งข้อเท็จจริง ชี้แจง หรือให้ถ้อยคำ แจ้งข้อเท็จจริง ชี้แจงด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดความจริงที่ต้องแจ้งให้พนักงานเจ้าหน้าที่ หรือ

2. ขัดขวางการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ หรือ

3. ไม่อำนวยความสะดวกหรือไม่ให้การช่วยเหลือแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ตามที่ร้องขอ

ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน 6 เดือนหรือปรับไม่เกิน 10,000 บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

12. บทเฉพาะกาล

1. ให้คณะกรรมการนโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวแห่งชาติ (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2550 ปฏิบัติหน้าที่คณะกรรมการนโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติตาม พ.ร.บ. ฉบับนี้ไปพลางก่อน จนกว่าจะมีการแต่งตั้งคณะกรรมการนโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติชุดใหม่ แต่ต้องไม่เกิน 120 วัน (มาตรา 41)

2. ให้คณะกรรมการบริหารกองทุนเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวไทยตามระเบียบกองทุนเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวไทยว่าด้วยการจัดการเงินกองทุนเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวไทย พ.ศ. 2548 ปฏิบัติหน้าที่คณะกรรมการบริหารกองทุนเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวไทยตาม พ.ร.บ. ฉบับนี้ไปพลางก่อน จนกว่าจะมีการแต่งตั้งคณะกรรมการบริหารกองทุนเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวไทยชุดใหม่ แต่ต้องไม่เกิน 120 วัน (มาตรา 42)

คำชี้แจงการตรวจสอบความจำเป็นในการตรากฎหมาย

ร่างกฎหมายที่เสนอ

ร่างพระราชบัญญัตินโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ.

ส่วนราชการหรือหน่วยงานผู้เสนอ

กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

เหตุผลและความจำเป็นในการตรากฎหมาย

1. รัฐบาลซึ่งมีพลเอกสุรยุทธ์ จุลานนท์ เป็นนายกรัฐมนตรี ได้มีการแถลงนโยบายของรัฐบาลต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติ เมื่อวันที่ 3 พฤศจิกายน 2549 โดยในส่วนของนโยบายด้านการท่องเที่ยว ซึ่งอยู่ภายใต้กรอบนโยบายเศรษฐกิจที่สำคัญประการหนึ่งก็คือ กำหนดให้มีการพัฒนาประเทศไทยเป็นแหล่งท่องเที่ยวคุณภาพ มีมาตรฐานความปลอดภัยและบริการระดับสากล เน้นเอกลักษณ์และวัฒนธรรมไทย ควบคู่กับการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ ส่งเสริมการตลาดท่องเที่ยวเชิงรุกทั้งในและต่างประเทศเพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยวคุณภาพ

2. เนื่องจากการกำหนดนโยบายและการบริหารจัดการการท่องเที่ยวของประเทศกระจายอยู่ตามหน่วยงานของรัฐต่าง ๆ มีลักษณะเป็นการบริหารแบบต่างหน่วยต่างทำ ทำให้การบริหารและพัฒนาการท่องเที่ยวที่ผ่านมาไม่มีเอกภาพ เป็นไปอย่างไร้ทิศทางเดียวกัน และไม่เป็นไปอย่างต่อเนื่อง ประกอบกับสภาพการณ์ในปัจจุบันแหล่งท่องเที่ยวหลายประเภทยังมิได้มีระบบการบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยวที่ถูกต้องและเหมาะสม อันอาจเป็นเหตุให้คุณภาพแหล่งท่องเที่ยวเสื่อมโทรม ทำให้ไม่สามารถแข่งขันในตลาดโลกได้ นำมาซึ่งผลกระทบทั้งโดยทางตรงและโดยทางอ้อมต่อระบบเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม และสิ่งแวดล้อมของประเทศเป็นอันมาก จากสาเหตุดังกล่าวย่อมเป็นอุปสรรคที่สำคัญในอันที่จะนำพาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวของประเทศให้ก้าวไปสู่การพัฒนาที่มีคุณภาพและมีความยั่งยืน

3. ตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ. 2544 และระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวแห่งชาติ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2548 กำหนดให้มีคณะกรรมการนโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติมีอำนาจหน้าที่ในการเสนอแนะนโยบายและแผนพัฒนาการท่องเที่ยวของประเทศ รวมทั้งประสานงาน กำกับดูแล และประเมินผลการปฏิบัติงานทางด้านการท่องเที่ยวของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐและภาคเอกชน แต่เนื่องด้วยกลไกดังกล่าวไม่อาจทำให้การบริหารจัดการการท่องเที่ยวของประเทศซึ่งกระจายอยู่ตามส่วนราชการต่าง ๆ ให้เป็นไปอย่างมีระบบและมีประสิทธิภาพได้ คณะกรรมการนโยบายการท่องเที่ยวมีอำนาจหน้าที่ในเชิงประสานงานระหว่างหน่วยงานต่าง ๆ เท่านั้น จึงไม่อาจประสาน/ผลักดันนโยบายและแผนให้เป็นไปในทิศทางเดียวกันและเกิดผลในทางปฏิบัติได้อย่างเป็นรูปธรรม จนส่งผลให้ไม่สามารถบริหารจัดการการท่องเที่ยวของประเทศให้เกิดผลสัมฤทธิ์ได้เท่าที่ควร โดยเฉพาะในท่ามกลางสภาวะวิกฤติหรือภาวะฉุกเฉินที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมท่องเที่ยวของประเทศอย่างรุนแรง ซึ่งจะต้องอาศัยความร่วมมือจากทุกภาคส่วนโดยครอบคลุมภารกิจของทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ไม่เฉพาะหน่วยงานในสังกัด

กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาเท่านั้น จึงเห็นควรทบทวนบทบาทหน้าที่ของคณะกรรมการนโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ รวมทั้งองค์ประกอบของคณะกรรมการนโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติให้ครอบคลุมในทุกภาคส่วนยิ่งขึ้น ตลอดจนการกำหนดให้มีกลไกในการบริหารจัดการนโยบายและแผนให้เป็นไปอย่างมีระบบที่สอดคล้องเชื่อมโยงระหว่างกันทั้งในระดับชาติ ระดับภูมิภาค ระดับอนุภูมิภาค และระดับท้องถิ่น เพื่อให้มีองค์กรเชิงประสานงานที่จะทำให้องค์ประกอบของโครงสร้างอุตสาหกรรมท่องเที่ยวของประเทศสามารถทำงานประสานกันได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีประสิทธิภาพ และมีความต่อเนื่อง สามารถสนับสนุนส่งเสริมการพัฒนาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวของประเทศให้ก้าวไปสู่การพัฒนาที่มีคุณภาพและมีความยั่งยืน เป็นไปในทิศทางเดียวกัน ภายใต้ประโยชน์ร่วมกันจากความแตกต่างของแหล่งท่องเที่ยวอันเป็นทรัพยากรของประเทศและความหลากหลายของงบประมาณ อันจะทำให้กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาสามารถผลักดันและขับเคลื่อนนโยบายและแผนพัฒนาการท่องเที่ยวของประเทศไปสู่การปฏิบัติได้อย่างมีประสิทธิภาพและสัมฤทธิ์ผล

4. จากความเห็นและข้อเสนอแนะของสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เรื่อง โครงสร้างของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวไทย และแนวทางการจัดการอุตสาหกรรมท่องเที่ยวในส่วนภูมิภาค ซึ่งได้ตระหนักถึงความสำคัญของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวว่ามีผลกระทบทั้งทางบวกและทางลบ ทั้งโดยทางตรงและโดยทางอ้อมต่อระบบเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม และสิ่งแวดล้อมอย่างเห็นได้ชัดในระยะที่ผ่านมา โดยเฉพาะผลกระทบในทางลบต่อต้นทุนทางสังคมในมุมมองที่มีต่อสิ่งแวดล้อม ธรรมชาติ สังคม และวัฒนธรรมประเพณี อันมีผลจากการขาดการบริหารและการจัดการที่ดี ซึ่งมีสาเหตุมาจากโครงสร้างการบริหารอุตสาหกรรมท่องเที่ยวไทยขาดการบริหารจัดการที่ดี ขาดการบูรณาการและมีลักษณะเป็น การบริหารแบบต่างหน่วยต่างทำ ทั้งในส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และส่วนท้องถิ่น ขาดการประสานงานระหว่างหน่วยงานทั้งภาครัฐและภาคเอกชน และไม่มีกระบวนการการติดตามและประเมินผลอย่างจริงจัง ลักษณะการบริหารดังกล่าวนี้ ย่อมเป็นอุปสรรคสำคัญต่อการที่จะบรรลุเป้าหมายความสำเร็จใน อันที่จะนำพาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวของไทยให้ก้าวไปสู่การพัฒนาที่มีคุณภาพและมีความยั่งยืน ซึ่งสามารถประมวลสภาพปัญหาที่สำคัญทั้งในส่วนกลาง ภูมิภาค และท้องถิ่นที่เป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวของไทยโดยรวม ดังนี้

4.1 การบริหารอุตสาหกรรมท่องเที่ยวยังมีการบูรณาการค่อนข้างน้อย ทั้งในระหว่างส่วนราชการที่เกี่ยวข้องและกับภาคเอกชน

4.2 การจัดทำแผนและยุทธศาสตร์การพัฒนาอุตสาหกรรมท่องเที่ยว และการบริหาร อุตสาหกรรมท่องเที่ยว ควรเพิ่มการมีส่วนร่วมของภาคส่วนต่าง ๆ ทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน รัฐวิสาหกิจ องค์กร มหาชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ประชาชน และชุมชนท้องถิ่น

4.3 ความรู้ความเข้าใจด้านอุตสาหกรรมท่องเที่ยวของบุคลากรภาคเอกชนที่เกี่ยวข้องและที่อยู่ในโครงสร้างอุตสาหกรรมท่องเที่ยวของประเทศ ยังมีไม่เพียงพอ

4.4 กฎหมายที่มีลักษณะส่งเสริมสนับสนุนการบริหารและการพัฒนาอุตสาหกรรมท่องเที่ยว เป็นการเฉพาะยังไม่มี ส่วนกฎหมายที่ใช้อยู่ในปัจจุบันควรปรับปรุงให้เอื้อประโยชน์ต่อการพัฒนา การท่องเที่ยวให้มากขึ้น รวมทั้งเพิ่มประสิทธิภาพของการบังคับใช้ตามกฎหมายด้วย

4.5 ระบบการบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยวอันเป็นทรัพยากรการท่องเที่ยวไม่เป็นไปตามหลักการจัดการที่ถูกต้องและเหมาะสม

4.6 แผนและงบประมาณการพัฒนาด้านการท่องเที่ยวในพื้นที่บางจังหวัด ยังไม่ชัดเจนขาดความต่อเนื่อง และครบวงจรในทุกมิติของการพัฒนา โดยเฉพาะความพร้อมด้านสาธารณูปโภคและสาธารณูปการของแหล่งท่องเที่ยว

4.7 คนในท้องถิ่นส่วนใหญ่ได้รับการพัฒนาความรู้ และมีความเข้าใจในเรื่องอุตสาหกรรมท่องเที่ยวค่อนข้างน้อย ไม่ทั่วถึง และไม่เพียงพอต่อการตอบสนองด้านการพัฒนาการท่องเที่ยว

4.8 การประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยวหลายแห่งไม่น่าสนใจ และดึงดูดนักท่องเที่ยวเท่าที่ควร โดยเฉพาะแหล่งท่องเที่ยวใหม่ๆ

4.9 การฟื้นฟู การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และวัฒนธรรมประเพณีของท้องถิ่นยังไม่ได้ได้รับความสนใจเท่าที่ควร

4.10 การมีส่วนร่วมและการประสานงานในการแก้ไขปัญหาด้านการท่องเที่ยวจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งส่วนท้องถิ่น ส่วนราชการ ภาคเอกชน และประชาชนยังมีน้อย และไม่ได้ได้รับความสนใจเท่าที่ควร

5. ประเด็นความเห็นและข้อเสนอแนะในการจัดโครงสร้างการบริหารอุตสาหกรรมท่องเที่ยวให้เหมาะสมของสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ มีดังนี้

5.1 การจัดโครงสร้างการบริหารอุตสาหกรรมท่องเที่ยวรูปแบบใหม่ ควรกำหนดโครงสร้างองค์กรที่มีหน้าที่ในการจัดทำแผนให้มีความเหมาะสม โดยจัดตั้ง “คณะกรรมการการท่องเที่ยวแห่งชาติ” เพื่อทำหน้าที่บริหารแผนยุทธศาสตร์ระดับประเทศ จัดทำแผนและยุทธศาสตร์การพัฒนาการท่องเที่ยว ในการแก้ปัญหาด้านการท่องเที่ยวในภาคส่วนต่างๆ รวมทั้งกำกับดูแลการทำงานขององค์กรภาครัฐที่มีส่วนเกี่ยวข้อง ติดตามและประเมินผลการดำเนินงานตามแผนและยุทธศาสตร์ระดับประเทศ โดยมีอำนาจในการสั่งการและเสนอให้จัดตั้ง “สำนักงานคณะกรรมการการท่องเที่ยวแห่งชาติ” ขึ้น เพื่อเป็นฝ่ายเลขานุการของคณะกรรมการฯ ซึ่งเมื่อนำแผนระดับประเทศไปสู่การปฏิบัติโดยให้สอดคล้องกับพื้นที่ต่างๆ ในระดับอนุภาคนั้น จึงเสนอให้จัดตั้ง “คณะกรรมการการท่องเที่ยวกลุ่มจังหวัด” เพื่อทำหน้าที่ในการกำหนดทิศทางการบริหารการท่องเที่ยวในกลุ่มจังหวัดที่เกี่ยวข้อง กำกับดูแลการทำงานของหน่วยงานภาครัฐในกลุ่มจังหวัด และมีอำนาจในการสั่งการในกลุ่มจังหวัด และในระดับจังหวัดให้มีการจัดตั้ง “คณะกรรมการการท่องเที่ยวจังหวัด” โดยมีอำนาจหน้าที่ในการบริหารการท่องเที่ยวในระดับจังหวัด เพื่อให้เกิดการบริหารระดับพื้นที่ในลักษณะองค์รวมและเกิดความเชื่อมโยงระหว่างแผนระดับประเทศกับแผนระดับกลุ่มจังหวัดและแผนจังหวัดให้มีความสอดคล้องกัน และมีสำนักงานคณะกรรมการการท่องเที่ยวจังหวัด เป็นฝ่ายเลขานุการของคณะกรรมการ

5.2 ให้มีการจัดตั้ง “คณะกรรมการการท่องเที่ยวจังหวัด” โดยมีผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นประธาน และมีหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในทุกมิติของการพัฒนาการท่องเที่ยวที่ยั่งยืน ทั้งระดับจังหวัดและระดับท้องถิ่น ทั้งภาครัฐที่เกี่ยวข้อง ภาคเอกชน และเครือข่ายประชาชนร่วมเป็นกรรมการ และให้ศูนย์การท่องเที่ยว กีฬาและนันทนาการจังหวัดร่วมกับสำนักงานการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (ถ้ามี) เป็นฝ่ายเลขานุการ โดยให้มีหน้าที่ควบคุม ดูแล ติดตามและประสานความร่วมมือในการจัดทำแผนพัฒนาการ

ท่องเที่ยวของจังหวัดในภาพรวม พร้อมทั้งการแปลงแผนไปสู่การปฏิบัติ ทั้งนี้ การจัดทำแผนพัฒนาการท่องเที่ยวของจังหวัดควรให้สอดคล้องกับศักยภาพของพื้นที่ สอดคล้องกับแผนพัฒนาประเทศและแผนพัฒนากลุ่มจังหวัด รวมทั้งข้อเสนอแนะของหน่วยงานต่าง ๆ อาทิ การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย สภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ สภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย และงานวิจัยอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง มาพิจารณาร่วมด้วย ทั้งนี้ เพื่อให้เกิดการทำงานอย่างมีเอกภาพ เป็นประโยชน์ต่อประเทศโดยรวมต่อท้องถิ่น และต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

5.3 การดำเนินงานของหน่วยงานต่าง ๆ ด้านการส่งเสริมการท่องเที่ยวของจังหวัดที่อยู่ภายใต้อำนาจการสั่งการของผู้ว่าราชการจังหวัด ต้องดำเนินการให้อยู่ภายใต้แผนและกรอบยุทธศาสตร์การพัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวที่ได้จัดทำไว้แล้ว

1. วัตถุประสงค์และเป้าหมายของภารกิจ

1.1 วัตถุประสงค์และเป้าหมายของภารกิจ

(1) เพื่อให้มีคณะกรรมการนโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ ทำหน้าที่ในการพิจารณาเสนอนโยบายและแผนพัฒนาการท่องเที่ยวของประเทศ รวมทั้งทำหน้าที่กำกับดูแล ประสานงาน และประเมินผลการปฏิบัติงานด้านการท่องเที่ยวของหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง

(2) เพื่อพัฒนาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวของประเทศให้ก้าวไปสู่การพัฒนาที่มีคุณภาพ มีความยั่งยืน และเกิดประโยชน์ในทุกภาคส่วน จึงควรที่จะต้องวางกรอบนโยบายและกำหนดทิศทางที่ชัดเจน และจัดลำดับความสำคัญของปัญหาภายใต้งบประมาณที่ได้รับจัดสรรอย่างจำกัด ขณะเดียวกันการกำหนดนโยบายและแผนพัฒนาการท่องเที่ยวของประเทศจะต้องเป็นไปอย่างมีระบบ โดยคำนึงถึงการมีส่วนร่วมและความต้องการของภาคส่วนต่าง ๆ ทั้งภาครัฐ เอกชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และชุมชนในท้องถิ่น เพื่อให้การพัฒนาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวของประเทศเป็นไปอย่างมีคุณภาพและยั่งยืน

(3) เพื่อวางระบบการบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยว อันเป็นทรัพยากรการท่องเที่ยวให้เป็นไปตามหลักการจัดการที่ถูกต้องและเหมาะสมตามศักยภาพและโอกาสของพื้นที่

(4) เพื่อให้มีกลไกการบริหารนโยบายและแผนให้เป็นไปอย่างมีระบบที่สอดคล้องเชื่อมโยงระหว่างกันทั้งในระดับชาติ ระดับภูมิภาค ระดับอนุภูมิภาค และระดับท้องถิ่น เพื่อให้การปฏิบัติงานด้านนโยบายและการบริหารจัดการการท่องเที่ยวของประเทศมีเอกภาพ เป็นไปในทิศทางเดียวกัน และมีความต่อเนื่อง

1.2 ความจำเป็นที่ต้องทำภารกิจ

(1) เนื่องจากโครงสร้างอุตสาหกรรมท่องเที่ยวไทย ขาดการบริหารจัดการอย่างเป็นระบบ ขาดการบูรณาการ และมีลักษณะเป็นการบริหารแบบต่างหน่วยต่างทำ ทั้งในส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และส่วนท้องถิ่น ขาดการประสานงานระหว่างหน่วยงานทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และชุมชนเจ้าของแหล่งท่องเที่ยว รวมทั้งไม่มีกระบวนการการติดตามและประเมินผลอย่างจริงจัง ลักษณะการบริหารดังกล่าวนี้ ย่อมเป็นอุปสรรคสำคัญต่อการที่จะบรรลุเป้าหมายความสำเร็จในอันที่จะนำพาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวของไทยให้ก้าวไปสู่การพัฒนาที่มีคุณภาพและมีความยั่งยืน

(2) การบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยวหลายประเภทในปัจจุบัน ยังมิได้มีระบบการบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยวที่ถูกต้องและเหมาะสมตามศักยภาพหรือโอกาสของแต่ละพื้นที่ ในลักษณะการรวมกลุ่มจังหวัด จังหวัด หรือพื้นที่ แล้วแต่กรณี ทำให้การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเป็นไปอย่างกระจัดกระจาย ไร้ทิศทาง การพัฒนาร่วมกัน จนอาจเป็นเหตุให้แหล่งท่องเที่ยวด้วยคุณภาพ เสื่อมโทรม ทำให้ไม่สามารถแข่งขันในตลาดโลกได้ นำมาซึ่งผลกระทบทั้งโดยทางตรงและโดยทางอ้อมต่อระบบเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม และสิ่งแวดล้อมของประเทศเป็นอันมาก

(3) การวางแผนและการบริหารจัดการงบประมาณเพื่อการพัฒนาการท่องเที่ยวของหน่วยงานของรัฐต่าง ๆ ทั้งในส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และส่วนท้องถิ่นในปัจจุบัน ยังขาดการบูรณาการร่วมกัน รวมทั้งขาดการจัดลำดับความสำคัญของปัญหาที่สะท้อนความต้องการของภาคเอกชนและประชาชน ในท้องถิ่นอย่างแท้จริง ตลอดจนขาดการบริหารงบประมาณในเชิงมุ่งเน้นผลสัมฤทธิ์

(4) ข้อมูลด้านการท่องเที่ยวที่มีคุณภาพ ทันสมัย และครบถ้วนจะมีส่วนสำคัญอย่างยิ่งต่อการกำหนดนโยบาย ทิศทาง และวางแผนพัฒนาการท่องเที่ยวของประเทศ ซึ่งการกำหนดนโยบาย การวางแผนดำเนินงาน และการกำหนดมาตรการไม่ควรอยู่บนพื้นฐานที่เกิดจากจินตนาการเท่านั้น แต่ควรจะเกิดจากความพร้อมของระบบฐานข้อมูลที่มีคุณภาพ ทันสมัย และครบถ้วน เพื่อนำไปใช้ในการวิเคราะห์ และประเมินสถานการณ์ต่าง ๆ อย่างรอบด้านครบทุกมิติ และเพื่อเตรียมพร้อมรองรับสถานการณ์ได้อย่างทันท่วงที ข้อมูลด้านการท่องเที่ยวจะเป็นเครื่องมือสำคัญที่ช่วยในการวิเคราะห์ ศึกษาปัญหา ตัดสินใจ และเสนอแนะนโยบายเพื่อการแก้ไขปัญหาทางด้านการท่องเที่ยว ซึ่งถ้าระบบฐานข้อมูลที่ขาดความสมบูรณ์ บกพร่อง สื่อความหมายผิด หรือตีพ้อแต่ชักช้าไม่ทันการณ์ ย่อมจะนำไปสู่การเข้าใจปัญหาและการตัดสินใจที่ผิดพลาดได้ อาจจะทำให้ทิศทางการนโยบายและมาตรการต่าง ๆ ในการแก้ปัญหาทางด้านการท่องเที่ยวของประเทศสะเปะสะปะ ไม่ตรงทางที่ควรจะไป และผลสุดท้ายอาจนำไปสู่ข้อเสนอแนะเชิงนโยบายการท่องเที่ยวที่ผิดพลาดได้ จึงทำให้ไม่สามารถสะท้อนถึงภาพแห่งการพัฒนาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวของประเทศได้อย่างแท้จริง จนเกิดความเข้าใจที่ผิดเพี้ยนมองเห็นภาพที่ไม่สมบูรณ์และบิดเบี้ยว เนื่องจากระบบฐานข้อมูลด้านการท่องเที่ยวที่ใช้อยู่ในปัจจุบันมิได้จัดทำขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อการวิเคราะห์กิจกรรมทางเศรษฐกิจการท่องเที่ยวอย่างครบวงจรในทุกมิติเป็นการเฉพาะ

1.3 เพื่อแก้ไขปัญหาหรือความบกพร่อง

(1) เพื่อแก้ไขปัญหาโครงสร้างการบริหารอุตสาหกรรมท่องเที่ยวไทยที่ขาดการบริหารจัดการอย่างเป็นระบบ ขาดการบูรณาการ ขาดการประสานงานระหว่างหน่วยงานทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และชุมชนเจ้าของแหล่งท่องเที่ยว ซึ่งมีลักษณะเป็นการบริหารแบบต่างหน่วยต่างทำทั้งในส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และส่วนท้องถิ่น รวมทั้งเพื่อให้มีกระบวนการการติดตามและประเมินผล การพัฒนาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวในทุกระดับอย่างจริงจัง

(2) เพื่อแก้ไขปัญหาระบบการบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยว อันเป็นทรัพยากรการท่องเที่ยวให้เป็นไปตามหลักการจัดการที่ถูกต้องและเหมาะสมตามศักยภาพและโอกาสของแต่ละพื้นที่

(3) เพื่อแก้ไขปัญหการวางแผนและการบริหารงบประมาณสำหรับการพัฒนาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวของประเทศ ให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพคุ้มค่า และมุ่งผลสัมฤทธิ์อย่างแท้จริง

(4) เพื่อแก้ไขปัญหามาตรการจัดการระบบฐานข้อมูลด้านการท่องเที่ยว ให้เป็นไปอย่างมีคุณภาพ ทันสมัย และครบถ้วน โดยสะท้อนถึงสภาพปัญหาที่เป็นจริง

1.4 มาตรการที่จะบรรลุวัตถุประสงค์ของภารกิจ

(1) มีคณะกรรมการบริหารเชิงนโยบายด้านการท่องเที่ยวระดับชาติ คือ คณะกรรมการนโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ ประกอบด้วย กรรมการในทุกภาคส่วนทั้งในระดับนโยบาย (รัฐมนตรีที่เกี่ยวข้อง) ตัวแทนจากภาครัฐ ภาคเอกชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ภาคนักวิชาการ และภาคประชาชน

(2) คณะกรรมการนโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ เป็นผู้กำหนดกรอบนโยบายและเสนอแผนพัฒนาการท่องเที่ยวของประเทศ เสนอแนะมาตรการที่เกี่ยวข้องเพื่อการส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวของประเทศ แก้ไขปัญหาทางด้านกฎหมายและกฎระเบียบ ประสานการปฏิบัติงาน สร้างมาตรฐานการท่องเที่ยว วางระบบการพัฒนาการท่องเที่ยวที่สอดคล้องเชื่อมโยงระหว่างกันทั้งในระดับชาติ ระดับภูมิภาค ระดับอนุภูมิภาค และระดับท้องถิ่น สนับสนุนส่งเสริมการมีส่วนร่วมของภาคเอกชน องค์กรชุมชน และประชาสังคมในท้องถิ่น รวมทั้งกำกับและบริหารจัดการกองทุนเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวไทยให้ เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ตลอดจนการวางระบบการติดตามและประเมินผลการดำเนินงานด้านการท่องเที่ยวของหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้อง

(3) ให้สำนักงานปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ทำหน้าที่เป็นหน่วยงานสนับสนุน การดำเนินงานของคณะกรรมการนโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ รวมทั้งเป็นหน่วยงานสนับสนุน (ศูนย์การ ท่องเที่ยว กีฬาและนันทนาการจังหวัด) การดำเนินงานของคณะกรรมการพัฒนาการท่องเที่ยวกลุ่มจังหวัด คณะกรรมการพัฒนาการท่องเที่ยวจังหวัด และคณะกรรมการพัฒนาการท่องเที่ยวพื้นที่

(4) ให้มีกองทุนเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวไทย เพื่อสนับสนุนการปฏิบัติงานตามนโยบาย แผน และการจัดการการท่องเที่ยวในทุกภาคส่วน โดยเป็นกองทุนที่โอนมาจากกองทุนเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว ไทย ตามระเบียบกองทุนเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวไทยว่าด้วยการจัดการเงินกองทุนเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว ไทย พ.ศ. 2548 ซึ่งกองทุนดังกล่าวมีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นแหล่งทุนในการพัฒนาการท่องเที่ยว การสร้างขีด ความสามารถในการแข่งขันให้อุตสาหกรรมท่องเที่ยว การพัฒนาทักษะด้านการบริหาร การจัดการตลาดหรือ การอนุรักษ์ทรัพยากรท่องเที่ยวในชุมชน รวมถึงการดูแลรักษาคุณภาพแหล่งท่องเที่ยว และการส่งเสริมสินค้า ทางการท่องเที่ยวใหม่ๆ ในท้องถิ่น

(5) กำหนดให้มีคณะกรรมการบริหารกองทุนเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวไทย เพื่อ ทำหน้าที่บริหารจัดการและควบคุมการปฏิบัติงานกองทุนเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวไทย

(6) กำหนดให้มีคณะกรรมการพัฒนาการท่องเที่ยวกลุ่มจังหวัด คณะกรรมการพัฒนา การท่องเที่ยวจังหวัด และคณะกรรมการพัฒนาการท่องเที่ยวพื้นที่ ตามเขตพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวที่ กำหนดขึ้น สำหรับเป็นกลไกในการขับเคลื่อนนโยบายและแผนพัฒนา รวมทั้งเพื่อการสะท้อนสภาพปัญหา และความต้องการของพื้นที่ เพื่อประโยชน์ในการกำหนดแนวทางปฏิบัติและเสนอแนะพิจารณาบทวน นโยบายด้านการท่องเที่ยวของประเทศต่อไป

(7) กำหนดให้มีการสำรวจและจัดเก็บข้อมูลสถิติเกี่ยวกับการท่องเที่ยวอย่างเป็น ระบบ เพื่อสนับสนุนการวางแผน การตัดสินใจ และการกำหนดนโยบายในระดับต่าง ๆ

(8) การบูรณาการงบประมาณเพื่อพัฒนาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวทั้งระบบ ไม่ว่า แผนพัฒนาในระดับชาติ ระดับกลุ่มจังหวัด ระดับจังหวัด และในระดับท้องถิ่น และประสานการช่วยเหลือ ทางด้านงบประมาณเพื่อสนับสนุนการดำเนินงานตามแผน

1.5 ทางเลือกอื่นที่จะสามารถบรรลุวัตถุประสงค์เดียวกัน

กฎหมายที่ใช้อยู่ในปัจจุบันมีเพียงระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ. 2544 และระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวแห่งชาติ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2548 เท่านั้น ซึ่งควรปรับปรุงระเบียบดังกล่าวเป็นกฎหมายในระดับพระราชบัญญัติเพื่อให้เอื้อประโยชน์ต่อการพัฒนาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวของประเทศให้มากยิ่งขึ้น เนื่องจากปัจจุบันนี้ระเบียบดังกล่าวได้ใช้วิธีการทางบริหารในเชิงการประสานความร่วมมือระหว่างหน่วยงานต่าง ๆ เป็นหลักเท่านั้น และไม่มีสภาพบังคับใช้ให้เกิดผลในทางปฏิบัติ ซึ่งการพัฒนาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวของประเทศจำเป็นต้องมีกฎหมายในลักษณะที่เอื้อต่อการขับเคลื่อน/ผลักดันนโยบายและแผนพัฒนาการท่องเที่ยวของประเทศไปสู่การปฏิบัติในทุกระดับเป็นการเฉพาะ จากระดับล่างสู่ระดับบนและระดับบนสู่ระดับล่างที่สอดคล้องเชื่อมโยงระหว่างกันทั้งในระดับประเทศ ระดับภูมิภาค ระดับอนุภูมิภาค และระดับท้องถิ่น

1.6 เหตุผลที่ทำให้เชื่อว่ามาตรการนี้จะสามารถแก้ไขปัญหาหรือข้อบกพร่องนั้นได้

กิจกรรมการท่องเที่ยวล้วนเกี่ยวข้องกับหลายส่วนราชการและหลายภาคส่วน หากมีการวางแผนในเชิงบูรณาการอันเป็นภาพรวม โดยการกำหนดลำดับความสำคัญและกระจายความช่วยเหลือหรือให้การสนับสนุนไปยังจุดหรือกิจกรรมที่เหมาะสมแล้ว โดยมีคณะกรรมการนโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติเป็นแกนกลางในการผลักดันนโยบายและแผนพัฒนาการท่องเที่ยวระดับชาติไปสู่การปฏิบัติอย่างเป็นระบบ จะทำให้ทุกภาคส่วนเห็นความสำคัญ มีเป้าหมายร่วมกัน มีการกระจายเป้าหมายตามภาคส่วนต่าง ๆ ตามลักษณะประเภทแหล่งท่องเที่ยว ก่อให้เกิดการยอมรับร่วมกัน มีการส่งต่อกิจกรรมระหว่างกัน และมีกระบวนการนำไปสู่ความสำเร็จที่ชัดเจน รวมทั้งมีการแก้ไขภาวะวิกฤติจากการตัดสินใจร่วมกันและเกิดประสิทธิผลจากการบริหารจัดการร่วมกันได้

2. ใครควรเป็นผู้ทำภารกิจ

2.1 เหตุใดจึงไม่ควรให้เอกชนทำภารกิจนี้

เอกชนเป็นภาคส่วนหนึ่งของการมีส่วนร่วมในการกำหนดกรอบนโยบายด้านการท่องเที่ยวของประเทศ รวมทั้งแผนพัฒนาการท่องเที่ยวในทุกระดับ โดยรัฐจะเป็นผู้สร้างวิสัยทัศน์แห่งการพัฒนาการท่องเที่ยวที่กว้างกว่า มองถึงประโยชน์ร่วมกัน ซึ่งเอกชนอาจมองเพียงประโยชน์ในเชิงธุรกิจทางการค้าเป็นหลัก หรืออาจเห็นประโยชน์ทางสังคมแต่ก็เฉพาะในส่วนที่เกี่ยวข้องกับตนเท่านั้น และภาคเอกชนเองก็ยังต้องการการสนับสนุนจากภาครัฐในการประกอบธุรกิจการท่องเที่ยวทั้งด้านการเข้าถึงเงินทุนและข้อสนเทศที่มีคุณภาพและทันสมัย อย่างไรก็ตาม ร่างพระราชบัญญัตินี้ก็ไม่ได้ตัดภาคเอกชนออกไป ในทางตรงกันข้ามภาคเอกชนกลับเป็นกลไกขับเคลื่อนที่สำคัญประการหนึ่ง

2.2 เหตุใดจึงไม่ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทำภารกิจนี้

ร่างพระราชบัญญัตินี้เป็นกฎหมายที่ใช้ในการบริหารนโยบายและแผนพัฒนาการท่องเที่ยวของประเทศที่สอดคล้องเชื่อมโยงระหว่างกันในทุกระดับทั้งส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค ส่วนอนุภูมิภาค และส่วนท้องถิ่นโดยตรง และยังมีส่วนสำคัญในการสนับสนุนส่งเสริมให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการดำเนินกิจกรรมด้านการท่องเที่ยวในระดับท้องถิ่นมากยิ่งขึ้น เพราะแหล่งท่องเที่ยวส่วนใหญ่ของประเทศอยู่ในพื้นที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น นอกจากนี้ในร่างพระราชบัญญัตินี้รัฐยังตั้งศักยภาพขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้ปรากฏในการกำหนดนโยบายระดับชาติและขับเคลื่อนแผนในระดับท้องถิ่นด้วย

3. ความจำเป็นในการออกกฎหมาย

3.1 ในการทำภารกิจนี้ เหตุใดจึงจำเป็นต้องออกกฎหมาย

เนื่องจากในปัจจุบันยังไม่มีกฎหมายในลักษณะการบริหารนโยบายและแผนพัฒนาด้านการท่องเที่ยวของประเทศที่สอดคล้องเชื่อมโยงระหว่างกันในทุกระดับทั้งในระดับชาติ ระดับภูมิภาค ระดับอนุภูมิภาค และระดับท้องถิ่นโดยตรง เพียงแต่อาศัยอำนาจตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ. 2544 และระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวแห่งชาติ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2548 เท่านั้น ซึ่งเป็นกฎหมายในลักษณะเชิงประสานความร่วมมือระหว่างหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องเท่านั้น และไม่มีสภาพบังคับใช้ให้เกิดผลในทางปฏิบัติ โดยยังขาดกฎหมายในลักษณะที่มุ่งเน้นผลสัมฤทธิ์เพื่อการบริหารจัดการท่องเที่ยวในระดับต่าง ๆ อย่างแท้จริง ร่างพระราชบัญญัตินี้จึงเป็นกฎหมายที่เอื้อต่อการพัฒนาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวของประเทศเป็นการเฉพาะ โดยเฉพาะการบริหารนโยบายและวางแผนงบประมาณในเชิงบูรณาการอย่างมีประสิทธิภาพและมุ่งผลสัมฤทธิ์ร่วมกัน

3.2 เหตุใดจึงไม่สมควรให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นผู้ออกกฎหมายระดับท้องถิ่น

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไม่อาจทำภารกิจนี้ได้ เนื่องจากร่างพระราชบัญญัตินี้เป็นกฎหมายที่ใช้ในการบริหารนโยบายและแผนพัฒนาการท่องเที่ยวของประเทศที่สอดคล้องเชื่อมโยงระหว่างกันในทุกระดับทั้งส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค ส่วนอนุภูมิภาค และส่วนท้องถิ่น ดังนั้น กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ซึ่งเป็นผู้ดูแลนโยบายด้านการท่องเที่ยวภายใต้นโยบายเศรษฐกิจของประเทศ จึงสมควรเป็นผู้รับผิดชอบตรากฎหมายฉบับนี้

3.3 การบังคับใช้กฎหมาย

(ก) ขอบเขตการใช้บังคับ

☒ พร้อมกันทุกท้องที่ เนื่องจาก เป็นกฎหมายที่ใช้กำกับการบริหารจัดการนโยบายและแผนพัฒนาการท่องเที่ยวของประเทศที่มีผลกระทบต่อหน่วยงานของรัฐ ภาคเอกชน ภาคองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และภาคประชาชนทั่วทั้งประเทศ และ

☒ ทयอยใช้เป็นท้องที่ เฉพาะที่กำหนดเป็นเขตพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว

☐ ใช้บังคับเพียงบางท้องที่

(ข) ระยะเวลาสิ้นสุดการใช้บังคับกฎหมาย (ไม่มี)

3.4 ลักษณะการใช้บังคับ

☒ ระบบควบคุม ☒ ระบบกำกับ ☒ ระบบส่งเสริม

3.5 ประเภทของโทษที่กำหนด

☒ โทษทางอาญา ☒ มาตรการบังคับทางปกครอง

4. ความเข้าซ้อนกับกฎหมายอื่น

4.1 กฎหมายอื่นในเรื่องเดียวกันหรือทำนองเดียวกัน

ร่างพระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการที่ใกล้เคียงกับระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ. 2544 และระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวแห่งชาติ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2548 โดยเฉพาะอำนาจหน้าที่และองค์ประกอบของคณะกรรมการนโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ

4.2 เหตุผลที่ไม่สมควรยกเลิก แก้ไข หรือปรับปรุงกฎหมายอื่นที่มีอยู่เดิม

กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวแต่ละฉบับ เป็นกฎหมายเฉพาะด้าน ยังไม่มีการประสานกฎหมายดังกล่าวเข้าด้วยกันในเชิงการกำหนดนโยบายร่วมกัน หรือในเชิงการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างภาครัฐ เอกชน และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างมีเป้าหมายร่วมกัน

5. ภาระต่อบุคคลและความคุ้มค่า

5.1 ผู้ซึ่งถูกระทบโดยกฎหมาย

- (1) คณะรัฐมนตรี
- (2) นายกรัฐมนตรี
- (3) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา
- (4) คณะกรรมการนโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ
- (5) คณะกรรมการบริหารกองทุนเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวไทย
- (6) คณะกรรมการพัฒนาการท่องเที่ยวกลุ่มจังหวัด จังหวัด หรือพื้นที่ (เฉพาะพื้นที่ที่กำหนดเขตพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว)
- (7) ข้าราชการและเจ้าหน้าที่ของสำนักงานปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา
- (8) ผู้ประกอบการธุรกิจท่องเที่ยวและภาคประชาชน (บางพื้นที่)
- (9) หน่วยงานของรัฐ (เฉพาะหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและบางพื้นที่)
- (10) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (บางพื้นที่)
- (11) ผู้ว่าราชการจังหวัด (บางพื้นที่)

5.2 ภาระหน้าที่ที่เกิดขึ้นกับบุคคลที่ถูกกฎหมายบังคับใช้

5.2.1 คณะรัฐมนตรี

- (1) พิจารณานุมัตินโยบายและแผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติ
- (2) พิจารณานุมัติมาตรการเพื่อการส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวของประเทศ

(3) พิจารณานุมัติแผนยุทธศาสตร์พัฒนาการท่องเที่ยว

(4) พิจารณานุมัติแผนปฏิบัติการพัฒนาการท่องเที่ยวประจำปีงบประมาณ

5.2.2 นายกรัฐมนตรี

พิจารณาสั่งการในกรณีที่ปรากฏว่าหน่วยงานของรัฐฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามแผนหรือมาตรการที่คณะรัฐมนตรีอนุมัติ หรือมติคณะรัฐมนตรีที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมท่องเที่ยว หรือกฎหมายระเบียบ ข้อบังคับ และคำสั่งที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมท่องเที่ยว หรือคำสั่งของคณะกรรมการนโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ

5.2.3 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

(1) ออกกฎกระทรวงและระเบียบกำหนดและรับรองมาตรฐานเกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยว การบริการท่องเที่ยว บุคลากรการท่องเที่ยว การคุ้มครองสวัสดิภาพนักท่องเที่ยว และมาตรฐานอื่นที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมท่องเที่ยว

(2) ออกกฎกระทรวงกำหนดเขตการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว

(3) ออกกฎกระทรวงกำหนดแนวทางการประเมินค่าความเสียหายหรือการเสื่อมค่าต่อแหล่งท่องเที่ยว

(4) ออกระเบียบและประกาศกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขเกี่ยวกับการแต่งตั้งคณะกรรมการพัฒนาการท่องเที่ยวกลุ่มจังหวัด คณะกรรมการพัฒนาการท่องเที่ยวจังหวัด และคณะกรรมการพัฒนาการท่องเที่ยวพื้นที่

(5) ออกระเบียบกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการคัดเลือกกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิภาควิชาการ ภาคเอกชน และภาคประชาชนเป็นกรรมการนโยบายการท่องเที่ยว

(6) จัดทำและเสนอแผนปฏิบัติการพัฒนาการท่องเที่ยวต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณานุมัติ

(7) แต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่

5.2.4 คณะกรรมการนโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ

(1) เสนอนโยบายและแผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณานุมัติ

(2) เสนอแนะมาตรการทางการเงิน การคลัง และการภาษีอากร มาตรการส่งเสริมการลงทุน มาตรการทางกฎหมาย มาตรการทางสังคม และมาตรการอื่น ๆ เพื่อการส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวของประเทศต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณานุมัติ

(3) เสนอความเห็นต่อคณะรัฐมนตรีให้มีหรือปรับปรุงแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายระเบียบ ข้อบังคับ หรือมติคณะรัฐมนตรีที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว

(4) เสนอรายงานต่อนายกรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาสั่งการในกรณีที่ปรากฏว่าหน่วยงานของรัฐฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามแผนหรือมาตรการที่คณะรัฐมนตรีอนุมัติ หรือมติคณะรัฐมนตรีที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว หรือกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ และคำสั่งที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว หรือคำสั่งของคณะกรรมการนโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ

(5) เสนอแนะและให้ความเห็นต่อรัฐมนตรีเพื่อกำหนดและรับรองมาตรฐานเกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยว การบริการท่องเที่ยว บุคลากรการท่องเที่ยว การคุ้มครองสวัสดิภาพนักท่องเที่ยว และมาตรฐานอื่นที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมท่องเที่ยว

(6) เสนอแนะและให้ความเห็นต่อรัฐมนตรีเพื่อกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขเกี่ยวกับการแต่งตั้งคณะกรรมการพัฒนาการท่องเที่ยวกลุ่มจังหวัด คณะกรรมการพัฒนาการท่องเที่ยวจังหวัด และคณะกรรมการพัฒนาการท่องเที่ยวพื้นที่

(7) พิจารณาให้ความเห็นชอบแผนงานและโครงการ แผนปฏิบัติการพัฒนาการท่องเที่ยว รวมทั้งแผนปฏิบัติการแก้ไขปัญหาอันเกิดจากภาวะวิกฤติหรือเหตุการณ์ฉุกเฉินที่มีต่ออุตสาหกรรมท่องเที่ยวของประเทศตามที่หน่วยงานของรัฐเสนอต่อคณะกรรมการ

(8) กำกับและบริหารจัดการกองทุนเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวไทย ให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ คุ่มค่า และเกิดประโยชน์อย่างสูงสุด

(9) อำนวยการ ควบคุม ติดตาม ประเมินผล และตรวจสอบการดำเนินงานของหน่วยงานของรัฐที่ได้รับมอบหมายให้ดำเนินการเกี่ยวกับการบริหารและพัฒนาการท่องเที่ยว รวมทั้งแก้ไขปัญหาและอุปสรรคเพื่อให้การดำเนินงานเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและสัมฤทธิ์ผล

(10) ส่งเสริมและสนับสนุนการมีส่วนร่วมของผู้เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมท่องเที่ยว ในกระบวนการพัฒนาโยบายสาธารณะเพื่อการท่องเที่ยว โดยจัดให้มีเวทีแสดงความคิดเห็นทั้งในระดับชาติ ระดับภูมิภาค และระดับท้องถิ่นอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง

(11) เสนอรายงานสถานการณ์เกี่ยวกับการท่องเที่ยวและผลการดำเนินงานของคณะกรรมการต่อคณะรัฐมนตรี และจัดให้มีการเผยแพร่รายงานดังกล่าวต่อสาธารณชนอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง

(12) แต่งตั้งคณะกรรมการหรือคณะอนุกรรมการเพื่อสนับสนุนการดำเนินงานหรือปฏิบัติงานตามที่คณะกรรมการมอบหมาย

(13) พิจารณาให้ความเห็นชอบในการกำหนดเขตพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว

(14) แต่งตั้งคณะกรรมการพัฒนาการท่องเที่ยวกลุ่มจังหวัด คณะกรรมการพัฒนาการท่องเที่ยวจังหวัด หรือคณะกรรมการพัฒนาการท่องเที่ยวพื้นที่ แล้วแต่กรณี

(15) มอบหมายให้ศูนย์การท่องเที่ยว กีฬาและนันทนาการจังหวัดหรือหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องทำหน้าที่เป็นสำนักงานเลขานุการของคณะกรรมการพัฒนาการท่องเที่ยวกลุ่มจังหวัด คณะกรรมการพัฒนาการท่องเที่ยวจังหวัด และคณะกรรมการพัฒนาการท่องเที่ยวพื้นที่

(16) มอบหมายให้หน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องกับแผนปฏิบัติการพัฒนาการท่องเที่ยวจัดเตรียมแผนงานหรือโครงการสำหรับงานหรือกิจกรรมที่จะต้องปฏิบัติเสนอต่อคณะกรรมการนโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติเพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบ

(17) พิจารณาให้ความเห็นชอบแผนยุทธศาสตร์พัฒนาการท่องเที่ยว และแผนปฏิบัติการพัฒนาการท่องเที่ยวสำหรับการบริหารจัดการเขตพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว

(18) พิจารณาออกคำสั่งให้หน่วยงานของรัฐ หยุด ระวัง ยับยั้ง งดเว้น ชะลอ ยกเลิก หรือเพิกถอนแผนงานหรือโครงการนั้นได้ ในกรณีที่ปรากฏข้อเท็จจริงอย่างแน่ชัดว่า หน่วยงานของรัฐเจ้าของแผนงานหรือโครงการมีการดำเนินการอันมีลักษณะเป็นการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามแนวทางปฏิบัติตามที่

กำหนดไว้ในแผนงานหรือโครงการที่ได้รับอนุมัติแล้ว หรือดำเนินการตามแผนงานหรือโครงการนั้นแล้ว อาจก่อให้เกิดความเสียหายหรือเสื่อมค่าต่อแหล่งท่องเที่ยวเป็นอันมาก

(19) วินิจฉัยยุทธวิธีคำสั่งในกรณีออกคำสั่งให้หน่วยงานของรัฐ หยุด ระวัง ยับยั้ง งดเว้น ชะลอ ยกเลิก หรือเพิกถอนแผนงานหรือโครงการ

(20) กำหนดแนวทางการประเมินค่าความเสียหายหรือการเสื่อมค่าต่อแหล่งท่องเที่ยว

(21) เสนอรายงานต่อนายกรัฐมนตรีเพื่อสั่งการตามความเหมาะสมในกรณีที่หน่วยงานของรัฐละเลยหรือไม่จัดส่งรายงานผลการปฏิบัติงานและผลการใช้จ่ายงบประมาณภายในระยะเวลาที่คณะกรรมการนโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติกำหนด

(22) พิจารณารายงานปัญหาและอุปสรรคและแนวทางแก้ไขที่หน่วยงานของรัฐเสนอต่อคณะกรรมการนโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ

(23) พิจารณากำหนดระยะเวลาการเสนอแผนงานหรือโครงการ ระยะเวลาการรายงานผลการปฏิบัติงานและผลการใช้จ่ายงบประมาณ และแนวทางการพิจารณาแผนงานและโครงการ

(24) ปฏิบัติการอื่นใดเพื่อให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้หรือตามที่คณะรัฐมนตรีหรือนายกรัฐมนตรีมอบหมาย

5.2.5 คณะกรรมการบริหารกองทุนเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวไทย

(1) บริหารและควบคุมการปฏิบัติงานของกองทุน

(2) วางระเบียบกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข และลำดับความสำคัญของการใช้จ่ายเงินกองทุนในเรื่องต่าง ๆ

(3) วางระเบียบเกี่ยวกับการบริหารงานของกองทุน

(4) พิจารณานุมัติงบประมาณประจำปีสำหรับการดำเนินงานของกองทุน

(5) พิจารณาจัดสรรเงินกองทุนเพื่อใช้จ่ายตามวัตถุประสงค์

(6) ควบคุม ติดตาม และประเมินผลการใช้จ่ายเงินกองทุน

(7) แต่งตั้งคณะกรรมการหรือคณะทำงาน เพื่อดำเนินการที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับการบริหารจัดการกองทุน

(8) ปฏิบัติหน้าที่ตามระเบียบที่คณะกรรมการนโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติกำหนด หรือตามที่คณะกรรมการมอบหมาย

5.2.6 คณะกรรมการพัฒนาการท่องเที่ยวกลุ่มจังหวัด คณะกรรมการพัฒนาการท่องเที่ยวจังหวัด และคณะกรรมการพัฒนาการท่องเที่ยวพื้นที่ (เฉพาะพื้นที่ที่กำหนดเขตพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว)

(1) ประสานนโยบายการจัดการเขตพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว

(2) เสนอแผนยุทธศาสตร์พัฒนาการท่องเที่ยว และแผนปฏิบัติการพัฒนาการท่องเที่ยวเพื่อการบริหารจัดการพื้นที่เขตพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว

(3) พิจารณากำหนดมาตรการเพื่อเสริมสร้างความร่วมมือและประสานงานระหว่างหน่วยงานของรัฐ มาตรการเพื่อการอนุรักษ์แหล่งท่องเที่ยว มาตรการคุ้มครองแหล่งท่องเที่ยว และมาตรการอื่นๆ เพื่อการควบคุม ส่งเสริมและสนับสนุนการบริหารและพัฒนาการท่องเที่ยวในเขตพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว

(4) ประสานแผนงานหรือโครงการที่เกี่ยวข้องกับการบริหารและพัฒนาการท่องเที่ยวกับหน่วยงานของรัฐและเอกชนที่เกี่ยวข้องที่ดำเนินการในเขตพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว

(5) ติดตามและประเมินผลการปฏิบัติงานตามนโยบาย แผน และมาตรการที่เกี่ยวข้องที่ดำเนินการในเขตพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว

(6) กำหนดแนวทางการแก้ไขปัญหาอุปสรรคที่เกี่ยวข้องกับการบริหารและพัฒนาการท่องเที่ยวในเขตพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว

(7) พิจารณากำหนดจำแนกเขตการใช้ประโยชน์ในพื้นที่แหล่งท่องเที่ยว การวางแผนการใช้ประโยชน์ในพื้นที่แหล่งท่องเที่ยว การกำหนดบริเวณการใช้พื้นที่แหล่งท่องเที่ยว การวางแผนผังเมือง และการควบคุมการก่อสร้างให้สอดคล้องและกลมกลืนกับสภาพภูมิทัศน์ และการวางข้อกำหนดอื่นใดที่จะให้ปฏิบัติหรือไม่ปฏิบัติในเขตพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว

(8) จัดทำโครงสร้างพื้นฐานและบริการสำหรับนักท่องเที่ยวในเขตพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว ให้เพียงพอกับความต้องการ มีคุณภาพ และมีระดับราคาที่เหมาะสมและเป็นธรรม

(9) แต่งตั้งคณะกรรมการหรือคณะทำงาน

5.2.7 ข้าราชการและเจ้าหน้าที่ของสำนักงานปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

(1) จัดทำและพัฒนานโยบายและแผนพัฒนาการท่องเที่ยวของประเทศ เสนอต่อคณะกรรมการนโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ รวมทั้งศึกษาปัญหาและประเมินผลกระทบที่จะเกิดขึ้นเพื่อจัดทำข้อเสนอแนะนโยบายและแผนพัฒนาการท่องเที่ยวของประเทศ

(2) ศึกษา วิเคราะห์ และพิจารณากลับกรองแผนงานและโครงการเกี่ยวกับการบริหารและพัฒนาการท่องเที่ยว และประสานการจัดทำแผนปฏิบัติการพัฒนาการท่องเที่ยวเพื่อนำนโยบายสู่การปฏิบัติ

(3) สำรวจ เก็บรวบรวมข้อมูล ติดตามความเคลื่อนไหวของสถานการณ์ด้านการท่องเที่ยว วิเคราะห์ภาวะเศรษฐกิจการท่องเที่ยว แนวโน้ม และเผยแพร่สถิติที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว

(4) วิเคราะห์และเสนอแนะมาตรการเพื่อการผลักดันและสนับสนุนการนำนโยบายและแผนพัฒนาการท่องเที่ยวไปสู่การปฏิบัติ ตลอดจนการพิจารณาเสนอแนะแนวทางและวิธีการแก้ไขปัญหาและอุปสรรคที่มีต่อการดำเนินงานตามนโยบายและแผนพัฒนาการท่องเที่ยวของประเทศต่อคณะกรรมการนโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ

(5) รายงานผลการติดตามประเมินผลการปฏิบัติงานตามนโยบาย แผน และมาตรการที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว

(6) บริหารจัดการกองทุนเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวไทยให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อสนับสนุนการปฏิบัติงานตามนโยบาย แผน และการจัดการการท่องเที่ยวในทุกภาคส่วน

(7) เสนอแนะแนวทางการจัดสรรทรัพยากรเพื่อสนับสนุนการบริหารและพัฒนาการท่องเที่ยวในทุกภาคส่วนให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

(8) จัดทำและพัฒนากลไกและระบบการประสานงานด้านการท่องเที่ยวเพื่อเสริมสร้างประสิทธิภาพการบริหารจัดการการท่องเที่ยวของประเทศ ตลอดจนร่วมมือและประสานงานกับหน่วยงานของรัฐและเอกชนที่เกี่ยวข้องกับการบริหารและพัฒนาการท่องเที่ยวในการปฏิบัติงานตามกฎหมายนี้และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง

(9) พัฒนาให้ความรู้และทักษะด้านการท่องเที่ยวแก่บุคลากรหน่วยงานของรัฐและผู้ที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมท่องเที่ยว

(10) ทำหน้าที่เป็นศูนย์กลางประสานงานและสนับสนุนการปฏิบัติงานตามนโยบายและแผนพัฒนาการท่องเที่ยวของประเทศในทุกภาคส่วน

(11) รับผิดชอบงานธุรการ งานวิชาการ การศึกษาข้อมูล งานประชุม และงานเลขานุการหรือกิจกรรมต่างๆ ที่เกี่ยวกับงานของคณะกรรมการนโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ และคณะกรรมการซึ่งคณะกรรมการนโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติแต่งตั้ง

(12) รับผิดชอบงานธุรการ งานวิชาการ การศึกษาข้อมูล งานประชุม และงานเลขานุการหรือกิจกรรมต่างๆ ที่เกี่ยวกับงานของคณะกรรมการนโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ และคณะกรรมการและคณะกรรมการซึ่งคณะกรรมการนโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติแต่งตั้งขึ้น

(13) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่กฎหมายนี้หรือกฎหมายอื่นกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการนโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติหรือสำนักงานปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาหรือตามที่คณะรัฐมนตรีหรือคณะกรรมการนโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติมอบหมาย

5.2.8 ผู้ประกอบการธุรกิจท่องเที่ยวและภาคประชาชน (บางพื้นที่)

(1) แจ้งข้อมูล สถิติ และข้อความที่จำเป็น เพื่อเป็นข้อมูลสำหรับการกำหนดนโยบาย การจัดทำแผน การเสนอแนะมาตรการ และการรายงานสถานการณ์ภาวะอุตสาหกรรมท่องเที่ยว

(2) อำนวยความสะดวก ช่วยเหลือ หรือให้คำชี้แจงแก่เจ้าพนักงานการท่องเที่ยวตามที่ร้องขอในเขตพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว

(3) มีส่วนร่วมในการพิจารณากำหนดกรอบนโยบายและการจัดทำแผนปฏิบัติการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวในระดับท้องถิ่น

5.2.9 หน่วยงานของรัฐ (เฉพาะหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและบางพื้นที่)

(1) เสนอแผนงานหรือโครงการด้านการท่องเที่ยวต่อคณะกรรมการนโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติเพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบ

(2) ปฏิบัติงานตามแผนปฏิบัติการพัฒนาการท่องเที่ยวหรือแผนงานหรือโครงการด้านการท่องเที่ยวที่คณะรัฐมนตรีอนุมัติแล้ว

(3) รายงานผลการปฏิบัติงานและผลการใช้จ่ายงบประมาณต่อคณะกรรมการนโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ

5.2.10 องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น (บางพื้นที่)

(1) เสนอแผนงานหรือโครงการด้านการท่องเที่ยวต่อคณะกรรมการนโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติเพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบ

(2) จัดทำแผนปฏิบัติการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวในระดับท้องถิ่นเสนอต่อคณะกรรมการพัฒนาการท่องเที่ยวกลุ่มจังหวัด คณะกรรมการพัฒนาการท่องเที่ยวจังหวัด หรือคณะกรรมการพัฒนาการท่องเที่ยวพื้นที่ แล้วแต่กรณี

(3) ดำเนินการตามแผนปฏิบัติการพัฒนาการท่องเที่ยวในระดับเขตพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว

5.2.11 ผู้ว่าราชการจังหวัด (บางพื้นที่ในกรณีได้รับมอบอำนาจจากคณะกรรมการ)

พิจารณาออกคำสั่งให้หน่วยงานของรัฐ หยุด ระวัง ยับยั้ง จดเว้น ชะลอ ยกเลิกหรือเพิกถอนแผนงานหรือโครงการนั้นได้ ในกรณีที่ปรากฏข้อเท็จจริงอย่างแน่ชัดว่า หน่วยงานของรัฐเจ้าของแผนงานหรือโครงการมีการดำเนินการอันมีลักษณะเป็นการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามแนวทางปฏิบัติตามที่กำหนดไว้ในแผนงานหรือโครงการที่ได้รับอนุมัติแล้ว หรือดำเนินการตามแผนงานหรือโครงการนั้น แล้วอาจก่อให้เกิดความเสียหายหรือเสื่อมค่าต่อแหล่งท่องเที่ยวเป็นอันมาก

5.3 สิทธิและเสรีภาพที่ถูกจำกัด

สิทธิและเสรีภาพของประชาชนหรือผู้เกี่ยวข้องถูกจำกัด เมื่อ

(1) ไม่ยอมให้ถ้อยคำ แจ้งข้อเท็จจริง ชี้แจง หรือให้ถ้อยคำ แจ้งข้อเท็จจริง ชี้แจงด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดความจริงที่ต้องแจ้งให้พนักงานเจ้าหน้าที่

(2) ขัดขวางการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่

(3) ไม่อำนวยความสะดวกหรือไม่ให้การช่วยเหลือแก่พนักงานเจ้าหน้าที่

(4) แจ้งข้อมูลหรือข้อความอันเป็นเท็จ

5.4 ประโยชน์ที่ประชาชนและสังคมจะได้รับ

(1) คุณภาพชีวิตของประชาชน ความภูมิใจในท้องถิ่น และเศรษฐกิจการท่องเที่ยวของประเทศเพิ่มสูงขึ้น

(2) สามารถบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยวในแต่ละท้องถิ่น อันเป็นทรัพยากรการท่องเที่ยวให้เป็นไปตามหลักการจัดการที่ถูกต้องและเหมาะสมตามศักยภาพและโอกาสของพื้นที่

(3) สามารถพัฒนาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวของประเทศให้ก้าวไปสู่การพัฒนาที่มีคุณภาพ มีความยั่งยืน และเกิดประโยชน์ในทุกภาคส่วน

(4) การบริหารงบประมาณแผ่นดินเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ประหยัด และคุ้มค่า

5.5 ความยุ่งยากที่คาดว่าจะเกิดขึ้นตามกฎหมาย

(ไม่มี) เพราะเป็นกฎหมายในลักษณะกำกับดูแล ส่งเสริมและสนับสนุนอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวของประเทศให้มีศักยภาพและขีดความสามารถในการแข่งขันกับนานาชาติประเทศ

5.6 ความคุ้มค่าของภารกิจ

หลักการของร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ ทำให้การบริหารนโยบายและการจัดการการท่องเที่ยวของประเทศเป็นไปอย่างมีเอกภาพ เป็นไปในทิศทางเดียวกัน และมีความต่อเนื่อง สามารถสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจจากความหลากหลายของทุกภาคส่วนของสังคม โดยมีวิธีการบริหารจัดการสมัยใหม่ในเชิงคุณภาพ ซึ่งหลักการดังกล่าว จะทำให้เกิดประโยชน์อย่างคุ้มค่าต่อส่วนรวมมากกว่าต้นทุนของรัฐ ซึ่งแตกต่างจากการบริหารอย่างกระจัดกระจาย ในลักษณะแบบต่างหน่วยต่างทำ

6. ความพร้อมของรัฐ

6.1 ความพร้อมของรัฐ

(ก) กำลังคนที่จะต้องใช้

ตามร่างกฎหมายฉบับนี้ กำหนดให้สำนักงานปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาทำหน้าที่เป็นสำนักงานเลขานุการของคณะกรรมการนโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ จึงต้องมีอัตรากำลังคนเพื่อสนับสนุนการดำเนินงานตามอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการฯ และสำนักงานฯ โดยสมควร โดยจะต้องมีการศึกษาโครงสร้างของสำนักงานฯ เพื่อกำหนดอัตรากำลังคนให้เหมาะสมสอดคล้องกัน และสามารถรองรับการดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ที่กำหนดไว้ในร่างกฎหมายฉบับนี้ให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผลสูงสุด โดยในระยะเริ่มแรกอาจมีความจำเป็นต้องได้รับการสนับสนุนข้าราชการ พนักงาน หรือลูกจ้างจากหน่วยงานอื่นของรัฐมาช่วยปฏิบัติงานเป็นการชั่วคราว

(ข) คุณวุฒิและประสบการณ์ของเจ้าหน้าที่ที่จำเป็นต้องมี

คุณวุฒิและประสบการณ์ของเจ้าหน้าที่สำนักงานปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาควรมีวุฒิการศึกษาตั้งแต่ระดับปริญญาตรีขึ้นไปในสาขาต่าง ๆ อาทิเช่น การท่องเที่ยว เศรษฐศาสตร์ การบริหารธุรกิจ การเงิน การบัญชี รัฐศาสตร์ สถิติ กฎหมาย และอื่น ๆ ที่จำเป็นต่อการดำเนินงานของสำนักงานปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

(ค) งบประมาณที่จะต้องใช้

ตามร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ กำหนดให้มีค่าตอบแทนและสิทธิประโยชน์ต่าง ๆ สำหรับการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการนโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ คณะกรรมการบริหารกองทุนเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวไทย รวมทั้งคณะกรรมการพัฒนาการท่องเที่ยวระดับกลุ่มจังหวัด คณะกรรมการพัฒนาการท่องเที่ยวระดับจังหวัด และคณะกรรมการพัฒนาการท่องเที่ยวระดับพื้นที่ และคณะกรรมการและคณะอนุกรรมการต่าง ๆ ซึ่งคณะกรรมการนโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติแต่งตั้งขึ้น รวมทั้งอาจขอรับการสนับสนุนอัตราจ้างข้าราชการและพนักงานเจ้าหน้าที่โดยสมควร เพื่อสนับสนุนการดำเนินงานของสำนักงานปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาตามกฎหมายฉบับนี้ให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งจำเป็นต้องได้รับการสนับสนุนงบประมาณจากรัฐบาลในระยะเริ่มแรก ทั้งนี้ การประมาณการงบประมาณจะต้องพิจารณาจากอัตรากำลังคนที่จะปฏิบัติงานตามโครงสร้างนั้น แต่อย่างไรในหลักการของร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ ทำให้นโยบายและการจัดการด้านการท่องเที่ยวของประเทศเป็นไปอย่างมีเอกภาพ เป็นไปในทิศทางเดียวกัน และมีความต่อเนื่อง สามารถสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจจากความหลากหลายของทุกภาคส่วนของสังคม โดยมีวิธีการบริหารจัดการสมัยใหม่ในเชิงคุณภาพ ซึ่งหลักการดังกล่าว จะทำให้เกิดประโยชน์อย่าง

คุณค่าต่อส่วนรวมมากกว่าต้นทุนของรัฐ ซึ่งแตกต่างจากการบริหารอย่างกระจัดกระจาย ในลักษณะแบบต่างหน่วยต่างทำ

6.2 วิธีการที่จะให้ผู้อยู่ภายใต้บังคับของกฎหมายมีความเข้าใจและพร้อมที่จะปฏิบัติตามกฎหมาย

(1) กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาได้จัดให้มีการประชุมรับฟังความคิดเห็นจากผู้มีส่วนได้เสียหรือผู้เกี่ยวข้องทุกภาคส่วนต่อร่างพระราชบัญญัติคณะกรรมการนโยบายท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ. (ชื่อเดิม) เมื่อวันที่ 28 พฤษภาคม 2550 ณ โรงแรมปรีซ์ พาเลส (มหานาค) กรุงเทพมหานคร ซึ่งได้มีนำเสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ต่อผู้เข้าร่วมประชุมในรายละเอียดรายมาตรา รวมทั้งร่วมรับฟังการอภิปรายในหัวข้อเรื่อง “ประชาชนได้ประโยชน์อะไรจากกฎหมายคณะกรรมการนโยบายท่องเที่ยวแห่งชาติ” จากผู้ทรงคุณวุฒิที่เกี่ยวข้อง ประกอบด้วย กรรมการสภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ที่ปรึกษาสภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ที่ปรึกษาสมาคมโรงแรมไทย กรรมการสมาคมไทยธุรกิจการท่องเที่ยว และรองผู้ว่าการการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย

(2) กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาได้เผยแพร่เนื้อหาสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวผ่านสื่อเว็บไซต์ของกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา อีกทั้งยังมีสื่อหนังสือพิมพ์ต่าง ๆ ได้ให้ความสนใจเป็นอย่างมากในการเผยแพร่เนื้อหาพระราชบัญญัติดังกล่าว อาทิเช่น หนังสือพิมพ์เดลินิวส์ หนังสือพิมพ์ฐานเศรษฐกิจ และหนังสือพิมพ์ผู้จัดการ เป็นต้น

7. ข้อเสนอแนะในการดำเนินการกับหน่วยงานอื่นที่ปฏิบัติการกิจซ้ำซ้อนหรือใกล้เคียงกัน

เมื่อพระราชบัญญัตินโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ. มีผลบังคับใช้เป็นกฎหมายแล้ว ข้อบัญญัติของกฎหมายอื่นในส่วนที่เกี่ยวข้อง ประกอบด้วย ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ. 2544 ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวแห่งชาติ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2548 และระเบียบกองทุนเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวไทยว่าด้วยการจัดการเงินกองทุนเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวไทยจะสิ้นผลการบังคับใช้ ซึ่งจะโอนอำนาจหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับคณะกรรมการนโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติและคณะกรรมการบริหารกองทุนเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวไทยมาไว้ที่ร่างกฎหมายฉบับนี้

8. วิธีการทำงานและระบบการตรวจสอบ

8.1 ระบบการทำงานที่สอดคล้องกับหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี

สอดคล้องกับพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. 2546 คือ มีระบบการบริหารจัดการสมัยใหม่ โดยมุ่งเน้นการบริหารนโยบายและแผนด้านการท่องเที่ยวของประเทศที่กระจัดกระจายอยู่ตามส่วนราชการต่าง ๆ ให้เป็นไปอย่างมีระบบ ต่อเนื่อง เกิดสัมฤทธิ์ผลอย่างมีเป้าหมายคุ้มค่า โปร่งใส มีความชัดเจนในการปฏิบัติราชการ มีประสิทธิภาพ สามารถวัดและประเมินผลได้อย่างชัดเจน รวมทั้งมีกระบวนการสอบทาน ทบทวนในระบบ และมีการสื่อสารสมัยใหม่

8.2 ระบบการตรวจสอบ

8.2.1 คณะกรรมการนโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ

(1) มีการกำหนดคุณสมบัติ ลักษณะต้องห้าม วาระการดำรงตำแหน่ง และการพ้นจากตำแหน่งของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ (ภาคนักวิชาการ ภาคเอกชน และภาคประชาชน) เพื่อป้องกันมิให้กรรมการใช้อำนาจหน้าที่แสวงหาผลประโยชน์ส่วนตัวหรือเอื้อประโยชน์ให้แก่ตนเองและผู้อื่น

(2) ในกระบวนการตัดสินใจในเรื่องใด หากกรรมการผู้ใดมีส่วนได้เสียโดยตรงหรือโดยอ้อมในเรื่องที่พิจารณานั้น กำหนดให้กรรมการผู้นั้นต้องแจ้งให้ที่ประชุมทราบและให้ที่ประชุมพิจารณาว่า กรรมการผู้นั้นสมควรจะอยู่ในที่ประชุมและมีมติในการประชุมเรื่องนั้นได้หรือไม่ ตลอดจนในกรณีที่มีการลงมติที่ประชุมเกี่ยวกับการพิจารณาคัดเลือกแผนงานและโครงการ กำหนดให้ต้องมีคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสองในสามของกรรมการทั้งหมดที่มาประชุม เพื่อป้องกันมิให้คณะกรรมการฯ ใช้อำนาจหน้าที่แสวงหาผลประโยชน์ส่วนตัวหรือเอื้อประโยชน์ให้แก่ผู้อื่น

(3) ต้องเสนอผลการดำเนินงานประจำปีของคณะกรรมการนโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ ต่อคณะรัฐมนตรี และจัดให้มีการเผยแพร่รายงานดังกล่าวต่อสาธารณชน

(4) ในการพิจารณาออกคำสั่งของคณะกรรมการนโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ ให้หน่วยงานของรัฐใด หยุด ระงับ ยับยั้ง จดเว้น ชะลอ ยกเลิก หรือเพิกถอนแผนงานหรือโครงการที่ก่อให้เกิดความเสียหายหรือเสื่อมค่าต่อแหล่งท่องเที่ยวเป็นอันมาก จะต้องเป็นไปตามแนวทางการประเมินค่าความเสียหายหรือการเสื่อมค่าต่อแหล่งที่คณะกรรมการฯ กำหนดไว้ในกฎกระทรวง

8.2.2 คณะกรรมการบริหารกองทุนเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวไทย

คณะกรรมการบริหารกองทุนเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวไทยจะต้องปฏิบัติหน้าที่ตามระเบียบที่คณะกรรมการนโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติกำหนด และในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการกองทุนเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวไทย การบัญชีกองทุนกำหนดให้จัดทำบัญชีตามหลักสากลโดยให้มีการตรวจสอบภายในเกี่ยวกับการเงิน การบัญชี และการพัสดุกอง และรายงานผลการตรวจสอบให้คณะกรรมการนโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติทราบอย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง และให้สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินตรวจสอบรายงานการรับจ่ายเงินทุกรอบปี และเมื่อสำนักงานตรวจเงินแผ่นดินได้ตรวจสอบและรับรองบัญชีและการเงินของกองทุนแล้ว จะรายงานผลการตรวจสอบบัญชีเสนอคณะกรรมการนโยบายการท่องเที่ยวภายใน 150 วันนับแต่วันสิ้นปีบัญชี เพื่อให้คณะกรรมการนโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติเสนอต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อทราบและจัดให้มีการประกาศในราชกิจจานุเบกษาต่อไป

8.2.3 คณะกรรมการพัฒนาการท่องเที่ยวกลุ่มจังหวัด คณะกรรมการพัฒนาการท่องเที่ยวจังหวัด และคณะกรรมการพัฒนาการท่องเที่ยวพื้นที่

คณะกรรมการพัฒนาการท่องเที่ยวกลุ่มจังหวัด คณะกรรมการพัฒนาการท่องเที่ยวจังหวัด และคณะกรรมการพัฒนาการท่องเที่ยวพื้นที่ มีหน้าที่ปฏิบัติการที่เกี่ยวกับการบริหารจัดการพื้นที่เขตพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวตามอำนาจหน้าที่ที่กำหนดไว้ในกฎหมายฉบับนี้ หรือกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องหรือตามที่คณะกรรมการนโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติมอบหมายเท่านั้น

8.2.4 สำนักงานปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

ในการพิจารณากลับกรองแผนงาน/โครงการต่าง ๆ ที่หน่วยงานของรัฐเสนอมา เพื่อนำไปรวมเป็นส่วนหนึ่งของแผนปฏิบัติการพัฒนาการท่องเที่ยวประจำปีงบประมาณ จะต้องสอดคล้องกับหลักเกณฑ์การพิจารณาแผนงาน/โครงการที่คณะกรรมการนโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติประกาศไว้

8.3 ระบบการคานอำนาจ

ในกระบวนการกำหนดนโยบายด้านการท่องเที่ยว คณะกรรมการนโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ จะต้องคำนึงถึงแนวนโยบายพื้นฐานว่าด้วยการท่องเที่ยวที่กฎหมายฉบับนี้ได้กำหนดไว้ และการสะท้อนปัญหา ข้อคิดเห็น และความต้องการของผู้เกี่ยวข้อง รวมถึงนโยบายทางด้านเศรษฐกิจของรัฐบาล จึงต้องอยู่ภายใต้กรอบนโยบายของกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา แต่อย่างไรก็ตามร่างกฎหมายฉบับนี้ก็ให้อิสระแก่คณะกรรมการนโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติในการเสนอแนะนโยบายด้านการท่องเที่ยวของประเทศต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาอนุมัติ โดยสอดคล้องกับนโยบายของรัฐ

9. กรอบหรือมาตรการป้องกันมิให้มีการตราอนุบัญญัติที่เป็นการขยายอำนาจเจ้าหน้าที่ของรัฐ

ร่างพระราชบัญญัตินโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ. ... ได้มีการป้องกันมิให้มีการตราอนุบัญญัติที่เป็นการขยายอำนาจเจ้าหน้าที่ของรัฐหรือเป็นภาระแก่บุคคลจนเกินสมควรอยู่แล้ว โดยร่างกฎหมายฉบับนี้กำหนดหลักเกณฑ์ในการตราอนุบัญญัติจะต้องอยู่ในกรอบของคณะกรรมการนโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติที่จะควบคุม กำกับดูแล อีกทั้งต้องมีการรับฟังความคิดเห็น (Public Consultation) ของทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง (Stake Holders) เพื่อสร้างความเข้าใจ สร้างการมีส่วนร่วม การผลักดันจากความเข้าใจ และสร้างการยอมรับให้เกิดการปฏิบัติตาม ซึ่งเป็นวิธีการบริหารการออกกฎระเบียบสมัยใหม่ที่คณะกรรมการนโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติต้องกระทำอยู่แล้ว เพื่อให้มีการเสริมสร้างความร่วมมือตามเจตนารมณ์ของร่างพระราชบัญญัตินี้

10. การรับฟังความคิดเห็น

10.1 การเปิดโอกาสให้ผู้ที่เกี่ยวข้องแสดงความคิดเห็น

(1) กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาได้มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการยกร่างพระราชบัญญัติคณะกรรมการนโยบายท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ. โดยองค์ประกอบของคณะกรรมการยกร่างกฎหมายฉบับนี้ ประกอบด้วยผู้แทนจากหน่วยงานราชการ รัฐวิสาหกิจ นักวิชาการ และองค์กรเอกชนที่เกี่ยวข้อง ดังนั้นในขั้นตอนของการพิจารณายกร่างกฎหมายดังกล่าว จึงได้มีการรับฟังความคิดเห็นจากผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องแล้ว

(2) กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาได้เปิดโอกาสให้ผู้มีส่วนได้เสียหรือผู้เกี่ยวข้องทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการรับฟังความคิดเห็นต่อร่างพระราชบัญญัติคณะกรรมการนโยบายท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ. (ชื่อเดิม) ผ่านทางเว็บไซต์ <http://www.mots.go.th> และได้จัดส่งแบบสอบถามไปยังหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน สถาบันการศึกษา ผู้ทรงคุณวุฒิ และประชาชนทั่วไปทั้งในส่วนกลางและภูมิภาค รวมทั้งสิ้นกว่า 150 ตัวอย่าง ทั้งนี้ เพื่อนำข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะต่าง ๆ มาประกอบการพิจารณาปรับปรุงแก้ไขร่างกฎหมายดังกล่าวให้มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้นตามกระบวนการจัดทำร่างกฎหมายที่กำหนดไว้

(3) กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาได้จัดประชุมรับฟังความคิดเห็นหรือการทำประชาพิจารณ์ (Public hearing) ต่อร่างพระราชบัญญัติคณะกรรมการนโยบายท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ. (ชื่อเดิม) จำนวน 1 ครั้ง เมื่อวันที่ 28 พฤษภาคม 2550 ระหว่างเวลา 08.30 – 17.00 น. ณ โรงแรมปรีณช พาเลส (มหานาค) กรุงเทพมหานคร โดยผู้เข้าร่วมประชุม จำนวนทั้งสิ้น 172 คน ประกอบด้วย สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ หน่วยงานราชการ หน่วยงานรัฐวิสาหกิจ หน่วยงานเอกชน นักวิชาการ ผู้ทรงคุณวุฒิ ประชาชนทั่วไป และสื่อมวลชน ซึ่งแบ่งกลุ่มการทำประชาพิจารณ์แบ่งออกเป็น 3 กลุ่ม คือ กลุ่มภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคท้องถิ่น

10.2 ข้อคัดค้านหรือความเห็นของผู้ที่เกี่ยวข้อง

กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาได้สรุปความคิดเห็นและข้อเสนอแนะจากผู้เข้าร่วมประชุมปรากฏตามเอกสารแนบ ทั้งนี้ คณะกรรมการยกร่างพระราชบัญญัติคณะกรรมการนโยบายท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ. ได้นำประเด็นข้อคิดเห็นที่เป็นประโยชน์จากผู้เข้าร่วมประชุมมาพิจารณาปรับปรุงแก้ไขร่างพระราชบัญญัติคณะกรรมการนโยบายท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ. ให้มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

กำหนดการประชุมรับฟังความคิดเห็น
ร่างพระราชบัญญัติคณะกรรมการนโยบายท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ.
วันจันทร์ที่ 28 พฤษภาคม 2550
ณ ห้องปรีณบอลรูม 1 ชั้น 11 โรงแรมปรีณ พาเลส (โบ๊เบ๊) มหานคร กรุงเทพฯ ฯ

- เวลา 08.30 – 09.00 น. ลงทะเบียนผู้เข้าร่วมการประชุม
- เวลา 09.00 – 09.05 น. กล่าวต้อนรับและรายงานโดย
รองปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา (ดร.ศศิธรา พิชัยชาญณรงค์)
- เวลา 09.05 – 09.15 น. กล่าวเปิดการประชุมโดย
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา (ดร.สุวิทย์ ขอดมณี)
- เวลา 09.15 – 10.45 น. นำเสนอร่าง “พระราชบัญญัติคณะกรรมการนโยบายท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ.” โดย
- นายจุฬา กุลบุศย์ ที่ปรึกษารัฐมนตรีว่าการกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาและประธานกรรมการยกร่างพระราชบัญญัติ ฯ
 - นายวิบูลย์ ตั้งกิตติภากรณ์ ที่ปรึกษาสภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยและกรรมการยกร่างพระราชบัญญัติ ฯ
- เวลา 10.45 – 12.00 น. อภิปรายในหัวข้อ เรื่อง “ประชาชนได้ประโยชน์อะไรจากกฎหมายคณะกรรมการนโยบายท่องเที่ยวแห่งชาติ” โดย
- รองผู้ว่าการการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (นายสันติชัย เอื้อจงประสิทธิ์)
 - กรรมการสภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (นายศุภโชค ทรัพย์สุนทร)
 - ที่ปรึกษาสมาคมโรงแรมไทยและกรรมการยกร่างพระราชบัญญัติ ฯ (นายสัมพันธ์ แป้นพัฒน์)
 - กรรมการสมาคมไทยธุรกิจการท่องเที่ยว (นายเสงี่ยม เอกโชติ)
- ดำเนินการอภิปรายโดย
ศ.ดร.ชุมพร ปิจจุสานนท์ อาจารย์ประจำคณะนิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- เวลา 12.00 – 13.00 น. รับประทานอาหารกลางวัน
- เวลา 13.00 – 15.30 น. แบ่งกลุ่มย่อยระดมความคิดเห็นจากผู้เข้าร่วมประชุม
- เวลา 15.45 – 16.45 น. สรุปประเด็นรับฟังความคิดเห็นแต่ละกลุ่ม
- เวลา 16.45 – 17.00 น. สรุปและปิดการประชุม
-

***** หมายเหตุ กำหนดการข้างต้นนี้อาจปรับเปลี่ยนได้ตามความเหมาะสม *****

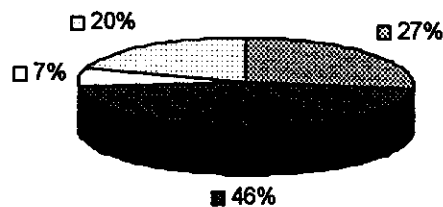
สรุปข้อมูลและข้อคิดเห็นจากผู้เข้าร่วมประชุม

จากการที่กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาได้จัดทำ Questionnaire 30 ข้อ เพื่อสอบถามความคิดเห็นของผู้เข้าร่วมสัมมนาโดยแบ่งเป็น 3 กลุ่ม กลุ่มละ 10 ข้อ เพื่อใช้วัดการแสดงออกของผู้เข้าร่วมสัมมนาแต่ละกลุ่มจะประกอบด้วย ตัวแทนภาครัฐ 70 คน ตัวแทนภาคเอกชน 70 คน ตัวแทนกลุ่มภูมิภาค 70 คน ผลของการแสดงความคิดเห็นพอสรุปได้ดังนี้

1. กลุ่มภาครัฐ

ผู้เข้าร่วมสัมมนาในกลุ่มของภาครัฐมีผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด 32 คน ตอบคำถามความคิดเห็นทั้ง 10 ข้อ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาจะพิจารณาความคิดเห็นของผู้เข้าร่วมสัมมนาที่ละข้อแบบสอบถามความคิดเห็นของผู้เข้าร่วมสัมมนาในกลุ่ม “บทบาทภาครัฐเกี่ยวกับการท่องเที่ยว”

1. ข้อใดเป็นผลดีที่สุดของการมีคณะกรรมการนโยบายท่องเที่ยวแห่งชาติ

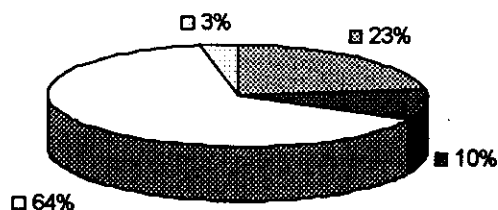

- ๑) ประสานงานระหว่างหน่วยงานของรัฐได้อย่างมีประสิทธิภาพ เพราะนายกรัฐมนตรีเป็นคณะกรรมการ
- ๒) ทำให้เกิดความกระฉับกระชวยในแง่ของนโยบาย และแผนปฏิบัติการของการท่องเที่ยว
- ๓) ทำให้มีการรับรู้ถึงปัญหาของการท่องเที่ยว และสามารถแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ได้
- ๔) ทำให้ภาคเอกชนสามารถเข้ามามีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบาย และแผนปฏิบัติการได้อย่างกว้างขวาง

ในข้อที่ 1 เป็นคำถามความคิดเห็นเกี่ยวกับข้อดีของการมีคณะกรรมการนโยบายท่องเที่ยวแห่งชาติ จากข้อมูลที่ได้จากผู้เข้าร่วมสัมมนาในกลุ่มนี้ส่วนใหญ่ ร้อยละ 46 เห็นว่าการมีคณะกรรมการดังกล่าว **จะทำให้เกิดความกระฉับกระชวยในแง่ของนโยบายและแผนปฏิบัติการของการท่องเที่ยวมากที่สุด** รองลงมาร้อยละ 27 มาเห็นว่าการมีคณะกรรมการดังกล่าวจะทำให้เกิดการประสานงานระหว่างหน่วยงานของรัฐอย่างมีประสิทธิภาพ เพราะนายกรัฐมนตรีเป็นคณะกรรมการ ส่วนที่เห็นว่า ทำให้ภาคเอกชนสามารถเข้ามามีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบายและแผนปฏิบัติการได้อย่างกว้างขวางมีอยู่ร้อยละ 20 ของผู้เข้าร่วมสัมมนาในกลุ่มนี้ทั้งหมด ส่วนที่เหลืออีกเพียงร้อยละ 7 เห็นว่า จะทำให้การรับรู้ปัญหาของการท่องเที่ยวและสามารถแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ได้

ดังนั้นจึงอาจสรุปได้ว่า ผู้เข้าร่วมสัมมนาเห็นด้วยกับการที่จะต้องมีคณะกรรมการท่องเที่ยวแห่งชาติ เพราะทำให้เกิดความกระฉับกระชวยในแง่ของนโยบายและแผนปฏิบัติการของการท่องเที่ยว

2. ข้อใดเป็นผลเสียที่สุดของร่างพระราชบัญญัติของการมี
คณะกรรมการนโยบายท่องเที่ยวแห่งชาติ

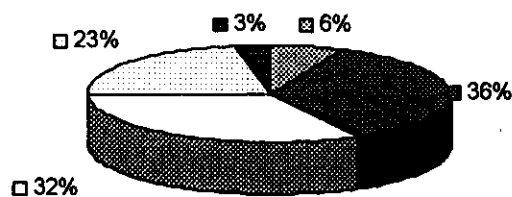

- 1) คณะกรรมการมาก และเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐระดับสูง อาจทำให้เกิดความยากในการประสานงานให้สอดคล้อง
- 2) คณะกรรมการประกอบด้วยตัวแทนภาครัฐเป็นจำนวนมาก ทำให้ขาดการมองเห็นปัญหาของการท่องเที่ยวอย่างเป็นระบบ
- 3) แม้จะมีการกำหนดแผน และนโยบายท่องเที่ยวอย่างดี แต่ปัญหาการ Implementation ยังคงมีอยู่และเป็นปัญหาสำคัญ
- 4) เคยมีคณะกรรมการคล้ายๆ คณะกรรมการท่องเที่ยวแห่งชาติ แต่ไม่ได้อยู่ในรูปของพระราชบัญญัติ ก็ไม่เห็นแก้ปัญหาเรื่องการท่องเที่ยวได้ ดังนั้นเมื่อมีคณะกรรมการนโยบายท่องเที่ยวแห่งชาติก็อาจไม่ได้ผล

ในข้อที่ 2 เป็นคำถามความคิดเห็นเกี่ยวกับข้อเสียของการมีคณะกรรมการนโยบายท่องเที่ยวแห่งชาติจากข้อมูลที่ได้ผู้เข้าร่วมสัมมนาในกลุ่มนี้ส่วนใหญ่เห็นว่า **ปัญหาสำคัญของการมีคณะกรรมการดังกล่าว คือ แม้จะมีการกำหนดแผนและนโยบายการท่องเที่ยวอย่างดี แต่ปัญหาการ Implementation ยังคงมีอยู่** และเป็นปัญหาสำคัญมากที่สุดถึงร้อยละ 64 ของผู้เข้าร่วมสัมมนาในกลุ่มนี้ทั้งหมด รองลงมาได้แก่ ปัญหาคณะกรรมการมากและเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐระดับสูง อาจทำให้เกิดความยากในการประสานงานให้สอดคล้องมีผู้เห็นด้วยร้อยละ 23 ของผู้เข้าร่วมสัมมนาทั้งหมด ที่เหลืออีกเพียงส่วนน้อยเห็นว่า มีปัญหาคณะกรรมการประกอบด้วยตัวแทนภาครัฐเป็นจำนวนมาก ทำให้ขาดการมองเห็นปัญหาของการท่องเที่ยวอย่างเป็นระบบกับปัญหาเคยมีคณะกรรมการคล้ายๆ คณะกรรมการนโยบายท่องเที่ยวแห่งชาติ แต่ไม่ได้อยู่ในรูปของพระราชบัญญัติก็ไม่เห็นแก้ปัญหาเรื่องการท่องเที่ยวได้ ดังนั้น เมื่อมีคณะกรรมการนโยบายท่องเที่ยวแห่งชาติก็อาจไม่ได้ผล ร้อยละ 10 กับร้อยละ 3 ของผู้เข้าร่วมสัมมนาในกลุ่มนี้ทั้งหมดตามลำดับ

โดยสรุปแล้วเห็นว่า แม้ว่าคณะกรรมการนโยบายท่องเที่ยวแห่งชาติจะมีความสำคัญ แต่ปัญหา Implementation ก็ยังเป็นปัญหาที่มีความสำคัญอย่างมากถึงประสิทธิภาพของการทำงานของคณะกรรมการ

3.ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไม่สามารถที่จะครอบคลุมไปถึงภาคเอกชนได้จริงหรือไม่

๑) ไม่จริง เพราะภาคเอกชนจะอยู่ภายใต้สภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวอยู่แล้ว

๒) ไม่จริง เพราะร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ได้เปิดโอกาสให้ภาคเอกชนเข้ามาร่วมในการทำงานนโยบาย และแผนแม่บท

๓) จริง เพราะสัดส่วนการมีส่วนร่วมของภาคเอกชนตามร่างพระราชบัญญัตินี้มีน้อย ทั้ง ๆ ที่ภาคเอกชนเป็นตัวจักรสำคัญในอุตสาหกรรมท่องเที่ยว

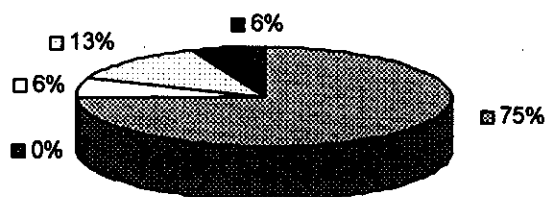
๔) จริง เพราะพระราชบัญญัตินี้ยังไม่สามารถแก้ไขปัญหาใน Sector ต่าง ๆ ที่ภาคเอกชนประสบอยู่

๕) ไม่แสดงความคิดเห็น

ในข้อที่ 3 เป็นคำถามความคิดเห็นเกี่ยวกับองค์ประกอบของคณะกรรมการว่าพระราชบัญญัติดังกล่าวไม่สามารถครอบคลุมไปถึงภาคเอกชนจริงหรือไม่ จากข้อมูลที่ได้ผู้เข้าร่วมสัมมนาในกลุ่มนี้ส่วนใหญ่ร้อยละ 36 เห็นว่า **ไม่จริง เพราะร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ได้เปิดโอกาสให้ภาคเอกชนเข้ามาร่วมในการทำงานนโยบายและแผนแม่บท** รองลงมาร้อยละ 32 เห็นว่า **จริง** เพราะสัดส่วนการมีส่วนร่วมของภาคเอกชนตามร่างพระราชบัญญัตินี้มีน้อย ทั้ง ๆ ที่ภาคเอกชนเป็นตัวจักรสำคัญในอุตสาหกรรมท่องเที่ยว ร้อยละ 23 เห็นว่า **จริง** เพราะพระราชบัญญัตินี้ยังไม่สามารถแก้ไขปัญหาใน Sector ต่าง ๆ ที่ภาคเอกชนประสบอยู่ ร้อยละ 6 เห็นว่า **จริง** เพราะภาคเอกชนจะอยู่ภายใต้สภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยอยู่แล้ว ส่วนที่เหลืออีกเพียงร้อยละ 3 ไม่แสดงความคิดเห็นในประเด็นนี้

โดยสรุปถือว่าพระราชบัญญัติฉบับนี้ได้เปิดโอกาสให้เอกชนเข้ามาร่วมพอสมควร แต่สัดส่วนของการมีส่วนร่วมของภาคเอกชนยังมีน้อย

4. เห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยนโยบายและแผนปฏิบัติการจะต้องครอบคลุมถึงองค์การพหุของการท่องเที่ยวทั้งหมด ไม่ว่าจะเป็นภาครัฐหรือภาคเอกชน และควรกำหนดหัวข้อของนโยบายและแผนให้ชัดเจน

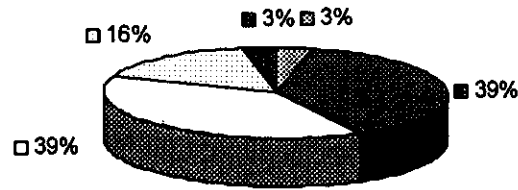

- ☐ 1) เห็นด้วย เพราะจะทำให้การมองเห็นภาพรวมของนโยบาย และแผนปฏิบัติการเป็นไปอย่างเป็นระบบ และเกิดการบูรณาการ
- 2) ไม่เห็นด้วย เพราะสภาพของอุตสาหกรรมภายใน Sector ต่าง ๆ มีความหลากหลาย
- ☐ 3) ไม่เห็นด้วย เพราะนโยบายและแผนปฏิบัติงานตามนโยบายฉบับนี้จะเน้นแต่เฉพาะภาครัฐเป็นสำคัญ เพราะภาคเอกชนอยู่นอกขอบข่ายของพระราชบัญญัติฉบับนี้
- ☐ 4) เห็นด้วย เพราะการบังคับตามพระราชบัญญัติจะก่อให้เกิดประสิทธิผล และประสิทธิภาพสำหรับอุตสาหกรรมท่องเที่ยวทุกรูปแบบ
- 5) ไม่แสดงความคิดเห็น

ในข้อที่ 4 เป็นคำถามความคิดเห็นเกี่ยวกับนโยบายและแผนปฏิบัติการจะต้องครอบคลุมถึงองค์การพหุของการท่องเที่ยวทั้งหมด ไม่ว่าจะเป็นภาครัฐ เอกชนและภาคท้องถิ่น และควรกำหนดหัวข้อของนโยบายและแผนให้ชัดเจนหรือไม่ จากข้อมูลที่ได้ผู้เข้าร่วมสัมมนาในกลุ่มนี้ทั้งหมดร้อยละ 75 เห็นด้วย เพราะ จะทำให้การมองเห็นภาพรวมของนโยบาย และแผนปฏิบัติการเป็นไปอย่างเป็นระบบ และเกิดการบูรณาการ ร้อยละ 13 เห็นด้วย เพราะการบังคับตามพระราชบัญญัติจะก่อให้เกิดประสิทธิผล และประสิทธิภาพสำหรับอุตสาหกรรมท่องเที่ยวทุกรูปแบบ ร้อยละ 6 ไม่เห็นด้วย เพราะนโยบายและแผนปฏิบัติงานตามนโยบายฉบับนี้จะเน้นแต่เฉพาะภาครัฐเป็นสำคัญ เพราะภาคเอกชนอยู่นอกขอบข่ายของพระราชบัญญัติฉบับนี้ และอีกร้อยละ 6 เช่นกัน ไม่แสดงความคิดเห็นใดๆเกี่ยวกับประเด็นนี้และไม่มีผู้เข้าร่วมสัมมนาคนใดเลือกข้อ 2) ที่ว่าไม่เห็นด้วย เพราะสภาพของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวภายใน Sector ต่าง ๆ มีความหลากหลาย

โดยสรุปแล้วเห็นว่านโยบายและแผนปฏิบัติการจะต้องครอบคลุมถึงองค์การพหุของการท่องเที่ยวทั้งหมด ไม่ว่าจะเป็นภาครัฐ เอกชนและภาคท้องถิ่น และควรกำหนดหัวข้อของนโยบายและแผนให้ชัดเจน เพราะจะทำให้การมองเห็นภาพรวมของนโยบายและแผนปฏิบัติการเป็นไปอย่างเป็นระบบและเกิดการบูรณาการ

5. ความเข้มแข็งของนโยบาย และแผนแม่บทอยู่ที่คณะทำงานที่เป็น Task Force
ดังนั้น ลักษณะของ Task Force ควรเป็นอย่างไร

☐ 1) คณะทำงาน หรือ Task Force เป็นไปตามคณะทำงานที่ได้รับการแต่งตั้งโดยสำนักงานคณะกรรมการการท่องเที่ยวแห่งชาติ

☐ 2) การแต่งตั้งตามข้อ 1 จะต้องมีการกำหนดคุณสมบัติ ความเชี่ยวชาญของคณะทำงานเพื่อให้เกิดความกว้างขวาง

☐ 3) คณะทำงานควรได้รับการแต่งตั้งมาจากภาครัฐ และเอกชนที่เกี่ยวข้อง

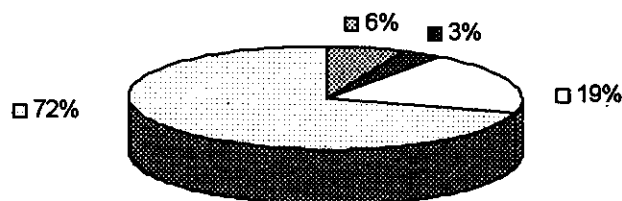
☐ 4) การแต่งตั้งคณะทำงานควรอยู่ในอำนาจของบุคคลที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐ และภาคเอกชน แต่อยู่ภายใต้การพิจารณาของสำนักงานคณะกรรมการการท่องเที่ยวแห่งชาติ

■ 5) ไม่แสดงความคิดเห็น

ในข้อที่ 5 เป็นคำถามความคิดเห็นเกี่ยวกับนโยบายและแผนแม่บทว่า Task Force ควรเป็นอย่างไร จากข้อมูลที่ได้ผู้เข้าร่วมสัมมนาในกลุ่มนี้ส่วนใหญ่เลือกข้อ 2) และ 3) ร้อยละ 39 เท่าๆ กัน นั่นคือควรจะมีลักษณะการแต่งตั้งตามข้อ 1 จะต้องมีการกำหนดคุณสมบัติ ความเชี่ยวชาญของคณะทำงาน เพื่อให้เกิดความกว้างขวาง และคณะทำงานควรได้รับการแต่งตั้งมาจากภาครัฐและเอกชนที่เกี่ยวข้อง รองลงมาร้อยละ 16 ของผู้เข้าร่วมสัมมนาในกลุ่มนี้ทั้งหมดเห็นว่า การแต่งตั้งคณะทำงานควรอยู่ในอำนาจของบุคคลที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐและภาคเอกชน แต่อยู่ภายใต้การพิจารณาของสำนักงานคณะกรรมการนโยบายท่องเที่ยวแห่งชาติ ร้อยละ 3 เห็นว่า คณะทำงาน หรือ Task Force เป็นไปตามคณะทำงานที่ได้รับการแต่งตั้งโดยสำนักงานคณะกรรมการนโยบายท่องเที่ยวแห่งชาติ ที่เหลืออีกร้อยละ 3 ไม่แสดงความคิดเห็นในประเด็นนี้

โดยสรุปเห็นว่า ลักษณะของ Task Force ควรจะต้องมีการกำหนดคุณสมบัติ ความเชี่ยวชาญของคณะทำงานเพื่อให้เกิดความกว้างขวาง และคณะทำงานควรได้รับการแต่งตั้งมาจากภาครัฐ และเอกชนที่เกี่ยวข้อง

6. การบริหารพัฒนาพื้นที่ท่องเที่ยวในต่างจังหวัด หรือการรวมกลุ่มพื้นที่ท่องเที่ยว
ในจังหวัดต่าง ๆ ตามร่างมาตรา 17 ควรจะอยู่ภายใต้การกำกับดูแลของสำนักงาน
การท่องเที่ยวและกีฬาของจังหวัดหรือไม่

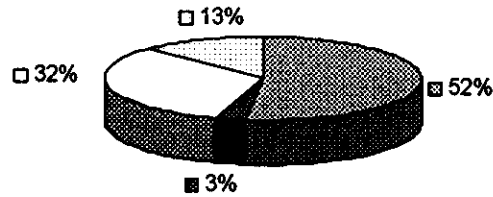

- ๓ 1) ควรอยู่ภายใต้สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด เพราะเป็นผู้รับผิดชอบโดยตรงต่อกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา
- 2) การบริหารพัฒนาพื้นที่ดังกล่าว ควรจะขึ้นอยู่กับองค์กรอิสระ โดยแบ่งเป็นภาคองค์กรดังกล่าวอาจอยู่ในรูปองค์กรมหาชนก็ได้
- 3) การบริหารพัฒนาพื้นที่ท่องเที่ยว ควรจะมีลักษณะเป็นอิสระและเอกเทศ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาควรจะประสานงานเท่านั้น แต่อำนาจในการตัดสินใจอยู่ที่คณะกรรมการบริหาร และพัฒนาการท่องเที่ยวกลุ่มจังหวัด จังหวัดหรือพื้นที่
- 4) คณะกรรมการบริหาร และพัฒนาการท่องเที่ยวกลุ่มจังหวัด จังหวัดหรือพื้นที่ มีอำนาจในการบริหารจัดการ แต่อยู่ภายใต้การกำกับควบคุมบางประเภทจากส่วนกลาง เพื่อให้เกิดการพัฒนาและบริหารจัดการในรูปแบบเดียวกันทั้งประเทศ

ในข้อที่ 6 เป็นคำถามความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการกำกับดูแลพื้นที่ท่องเที่ยวในต่างจังหวัดหรือกลุ่มพื้นที่ท่องเที่ยวในจังหวัดต่าง ๆ ว่าควรจะอยู่ภายใต้การกำกับดูแลของสำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬาของจังหวัดหรือไม่ จากข้อมูลที่ได้ผู้เข้าร่วมสัมมนาในกลุ่มนี้ส่วนใหญ่ร้อยละ 74 เลือกข้อ 4) นั่นคือเห็นว่า คณะกรรมการพัฒนาการท่องเที่ยวกลุ่มจังหวัด จังหวัด หรือพื้นที่ มีอำนาจในการบริหารจัดการ แต่อยู่ภายใต้การกำกับควบคุมบางประเภทจากส่วนกลาง เพื่อให้เกิดการพัฒนาและบริหารจัดการในรูปแบบเดียวกันทั้งประเทศ รองลงมาร้อยละ 19 เห็นว่า การบริหารพัฒนาพื้นที่ท่องเที่ยวควรจะมีลักษณะเป็นอิสระและเอกเทศ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาควรจะประสานงานเท่านั้น แต่อำนาจในการตัดสินใจอยู่ที่คณะกรรมการพัฒนาการท่องเที่ยวกลุ่มจังหวัด จังหวัด หรือพื้นที่ ร้อยละ 6 เห็นว่า ควรอยู่ภายใต้สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด เพราะเป็นผู้รับผิดชอบโดยตรงต่อกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาที่เหลืออีกเพียงร้อยละ 3 เห็นว่า การบริหารพัฒนาพื้นที่ดังกล่าวควรจะขึ้นอยู่กับองค์กรอิสระ โดยแบ่งเป็นภาคองค์กรดังกล่าวอาจอยู่ในรูปองค์กรมหาชนก็ได้

ดังนั้นจึงสรุปได้ว่า การกำกับดูแลพื้นที่ท่องเที่ยวในต่างจังหวัดหรือกลุ่มพื้นที่ท่องเที่ยวในจังหวัดต่าง ๆ ว่าควรจะอยู่ภายใต้การกำกับดูแลของคณะกรรมการพัฒนาการท่องเที่ยวกลุ่มจังหวัด จังหวัด หรือพื้นที่ มีอำนาจในการบริหารจัดการ แต่อยู่ภายใต้การกำกับควบคุมบางประเภทจากส่วนกลาง เพื่อให้เกิดการพัฒนาและบริหารจัดการในรูปแบบเดียวกันทั้งประเทศ

7. ท่านเห็นว่าสิทธิและหน้าที่ของผู้รับบริการท่องเที่ยว ควรจะมีการกำหนดให้ชัดเจนหรือไม่ เช่น เรื่องมาตรฐานต่าง ๆ ของผู้ให้บริการ สิทธิของผู้รับบริการหรือนักท่องเที่ยว

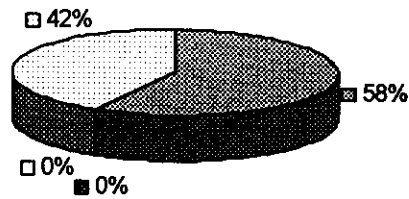

- ☐ 1) ควรมีการกำหนดสิทธิและหน้าที่ตามที่กล่าวมาข้างต้นอย่างชัดเจนเพื่อความโปร่งใส
- 2) ไม่สมควรกำหนด ควรพิจารณาเป็นราย Sector หรือพิจารณาผู้ได้รับความเสียหายเป็นราย ๆ ไป
- ☐ 3) ควรกำหนดแต่เฉพาะมาตรฐานของผู้ให้บริการเท่านั้น ไม่ต้องกำหนดสิทธิของนักท่องเที่ยว หรือผู้รับบริการให้ชัดเจน
- ☐ 4) ไม่จำเป็นต้องกำหนดหน้าที่ของผู้ให้บริการท่องเที่ยว เพราะกฎหมายก็กำหนดหน้าที่อยู่แล้ว ควรแต่กำหนดเฉพาะสิทธิของนักท่องเที่ยว หรือผู้รับบริการ

ในข้อที่ 7 เป็นคำถามความคิดเห็นเกี่ยวกับสิทธิและหน้าที่ของผู้รับบริการท่องเที่ยว ว่าควรจะมีการกำหนดให้ชัดเจนหรือไม่ เช่น เรื่องมาตรฐานต่าง ๆ ของผู้ให้บริการ สิทธิของผู้รับบริการหรือนักท่องเที่ยว เช่น กรณีที่นักท่องเที่ยวได้รับอันตรายจากการท่องเที่ยวในประเทศ เพื่อแสดงความรับผิดชอบและสร้างจุดดึงดูดกับนักท่องเที่ยวต่างชาติ จากข้อมูลที่ได้ผู้เข้าร่วมสัมมนาในกลุ่มนี้ส่วนใหญ่ร้อยละ 52 เห็นว่า **ควรมีการกำหนดสิทธิและหน้าที่ตามที่กล่าวมาข้างต้นอย่างชัดเจนเพื่อความโปร่งใส** รองลงมา ร้อยละ 32 เห็นว่า ควรกำหนดแต่เฉพาะมาตรฐานของผู้ให้บริการเท่านั้น ไม่ต้องกำหนดสิทธิของนักท่องเที่ยว หรือผู้รับบริการให้ชัดเจน ร้อยละ 13 เห็นว่า ไม่จำเป็นต้องกำหนดหน้าที่ของผู้ให้บริการท่องเที่ยว เพราะกฎหมายก็กำหนดหน้าที่อยู่แล้ว ควรแต่กำหนดเฉพาะสิทธิของนักท่องเที่ยวหรือผู้รับบริการ ที่เหลืออีกเพียงร้อยละ 3 เห็นว่า ไม่สมควรกำหนด ควรพิจารณาเป็นราย Sector หรือพิจารณาผู้ได้รับความเสียหายเป็นราย ๆ ไป

โดยสรุปแล้ว เห็นว่า สิทธิและหน้าที่ของผู้รับบริการท่องเที่ยว เช่น เรื่องมาตรฐานต่าง ๆ ของผู้ให้บริการ สิทธิของผู้รับบริการหรือนักท่องเที่ยว เช่น กรณีที่นักท่องเที่ยวได้รับอันตรายจากการท่องเที่ยวในประเทศ เพื่อแสดงความรับผิดชอบและสร้างจุดดึงดูดกับนักท่องเที่ยวต่างชาติ ควรมีการกำหนดสิทธิและหน้าที่ตามที่กล่าวมาข้างต้นอย่างชัดเจนเพื่อความโปร่งใส

8. ท่านเห็นว่าสมควรจะกำหนดแรงจูงใจ (Incentive) เพื่อสนับสนุนการอนุรักษ์จัดการแหล่งท่องเที่ยวประเภทต่าง ๆ หรือไม่

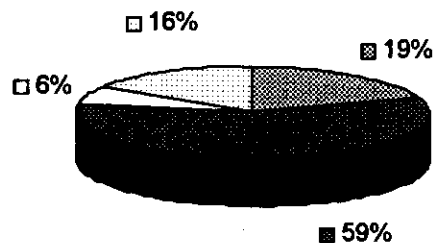

- ☒ 1) เห็นสมควร เพราะจะทำให้เกิดการแข่งขันในการพัฒนาพื้นที่ท่องเที่ยวต่าง ๆ
☒ 2) ไม่จำเป็น เพราะผู้ประกอบการไม่ได้สนใจเรื่อง Incentive อยู่แล้ว
☐ 3) สมควรหรือไม่สมควรที่จะมีแรงจูงใจขึ้นอยู่กับประเภทของ Incentive ที่ภาครัฐจะมอบให้
☐ 4) ควรมีการจัดสรรที่จะให้ Incentive เฉพาะเป็นเรื่อง ๆ ไป ไม่จำเป็นจะต้องให้ Incentive ในทุก ๆ เรื่อง

ในข้อที่ 8 เป็นคำถามความคิดเห็นเกี่ยวกับ Incentive ที่ภาครัฐจะให้ว่าสมควรจะกำหนดหรือไม่ จากข้อมูลที่ได้ผู้เข้าร่วมสัมมนาในกลุ่มนี้ส่วนใหญ่ ร้อยละ 58 **เห็นสมควร เพราะจะทำให้เกิดการแข่งขันในการพัฒนาพื้นที่ท่องเที่ยวต่าง ๆ** รองลงมาที่เหลืออีกร้อยละ 42 เห็นว่า ควรมีการจัดสรรที่จะให้ Incentive เฉพาะเป็นเรื่อง ๆ ไป ไม่จำเป็นจะต้องให้ Incentive ในทุก ๆ เรื่อง ไม่มีผู้เข้าร่วมสัมมนาในกลุ่มนี้คนใดเลือกข้อ 2) และข้อ 3)

ดังนั้นจึงอาจสรุปได้ว่า เห็นด้วยที่จะมีการกำหนดแรงจูงใจ (Incentive) เพราะจะทำให้เกิดการแข่งขันในการพัฒนาพื้นที่ท่องเที่ยวต่าง ๆ

9. การจัดการตรวจสอบ ประเมินผลตามร่างมาตรา 26 ให้หัวหน้าหน่วยงานของรัฐรับผิดชอบแผนงานจัดการประเมินผลรูปแบบของการประเมินผลควรเป็นอย่างไร ขอให้ท่านเลือกหนึ่งข้อที่เห็นสมควร

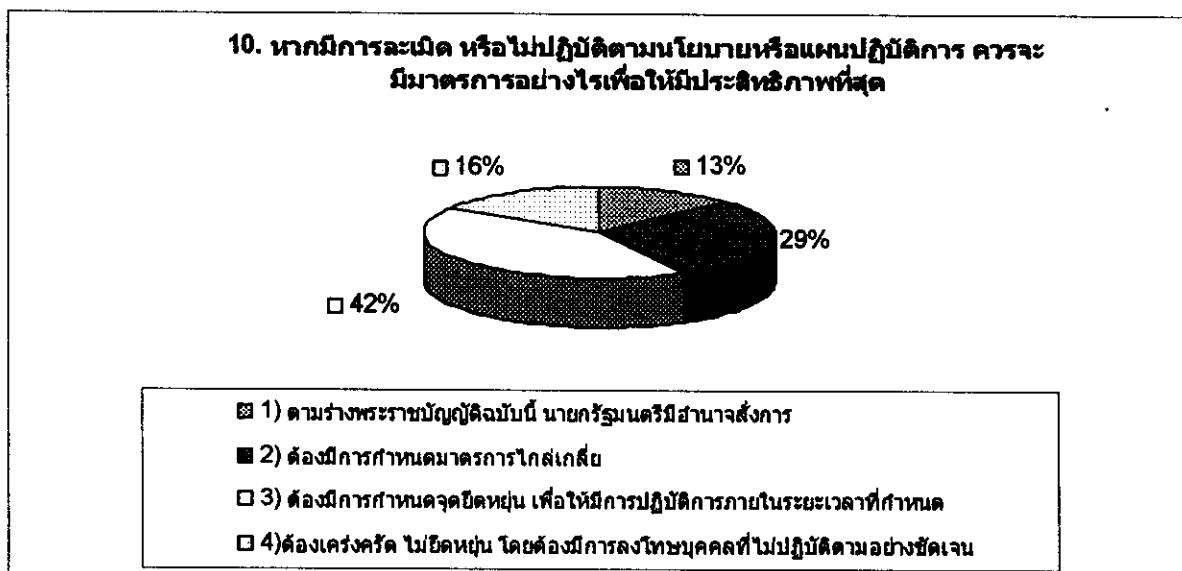

- ☒ 1) จัดตั้งคณะกรรมการประเมินผล โดยเลือกสรรจากบุคคลที่เกี่ยวข้องทุกฝ่าย
☒ 2) จ้างบริษัทเอกชนมาประเมินผล
☐ 3) ให้ภาคเอกชนที่เกี่ยวข้องเป็นผู้ประเมินผล
☐ 4) ให้ผู้รับบริการท่องเที่ยวเป็นผู้ประเมินผล

ในข้อที่ 9 เป็นคำถามความคิดเห็นเกี่ยวกับรูปแบบการประเมินผลว่าควรเป็นอย่างไร จากข้อมูลที่ได้ผู้เข้าร่วมสัมมนาในกลุ่มนี้ส่วนใหญ่ ร้อยละ 59 **จัดตั้งคณะกรรมการประเมินผล โดยเลือกสรรจากบุคคลที่เกี่ยวข้องทุกฝ่าย** รองลงมาร้อยละ 19 เห็นว่า ควรจ้างบริษัทเอกชนมาประเมินผล

ร้อยละ 16 เห็นว่าควรให้ผู้รับบริการท่องเที่ยวเป็นผู้ประเมินผล ส่วนที่เหลืออีกเพียงร้อยละ 6 เห็นว่าควรให้ภาคเอกชนที่เกี่ยวข้องเป็นผู้ประเมินผล

ดังนั้นจึงอาจสรุปได้ว่า ประเมินผลตามร่างมาตรา 26 ให้หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบแผนงานจัดการประเมินผลรูปแบบของการประเมินผลควรจัดตั้งคณะกรรมการประเมินผลโดยเลือกสรรจากบุคคลที่เกี่ยวข้องทุกฝ่าย

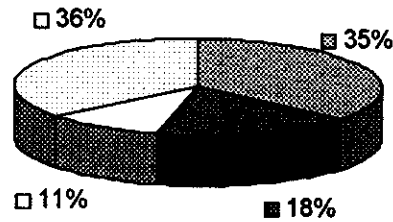
ในข้อที่ 10 เป็นคำถามความคิดเห็นเกี่ยวกับการละเมิดหรือไม่ปฏิบัติตามนโยบายหรือแผนปฏิบัติการควรมีมาตรการอย่างไร จากข้อมูลที่ได้ผู้เข้าร่วมสัมมนาในกลุ่มนี้ส่วนใหญ่ ร้อยละ 42 เห็นว่า **ต้องมีการกำหนดจุดยึดหยุ่น เพื่อให้มีการปฏิบัติการภายในระยะเวลาที่กำหนด** รองลงมาร้อยละ 29 เห็นว่า **ต้องมีการกำหนดมาตรการใกล้เคียง** ร้อยละ 16 เห็นว่า **ต้องเคร่งครัด ไม่ยืดหยุ่น โดยต้องมีการลงโทษบุคคลที่ไม่ปฏิบัติตามอย่างชัดเจน** ส่วนที่เหลืออีกร้อยละ 13 เห็นว่า **ตามร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ นายกรัฐมนตรีมีอำนาจสั่งการ**

ดังนั้นจึงอาจสรุปได้ว่า หากมีการละเมิดหรือไม่ปฏิบัติตามนโยบายหรือแผนปฏิบัติการควรที่จะต้องมีการกำหนดจุดยึดหยุ่น เพื่อให้มีการปฏิบัติการภายในระยะเวลาที่กำหนด

2. กลุ่มภาคเอกชน

ผู้เข้าร่วมสัมมนาในกลุ่มของภาคเอกชนมีผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด 14 คน ตอบคำถามความคิดเห็นทั้ง 10 ข้อ ผู้จัดทำจะพิจารณาความคิดเห็นของผู้เข้าร่วมสัมมนาทີละข้อ แบบสอบถามความเห็นของผู้เข้าร่วมสัมมนาในกลุ่ม “บทบาทภาคเอกชนเกี่ยวกับการท่องเที่ยว”

1. สิ่งใดเป็นสิ่งที่สำคัญที่สุดที่ภาคเอกชนคาดหวังจากคณะกรรมการนโยบาย
ท่องเที่ยวแห่งชาติ

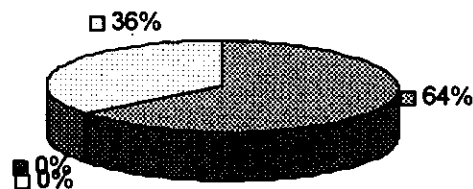

- ☒ 1) การวางแผนที่ผสมผสานสอดคล้องโดยให้ Sector ต่าง ๆ ของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวอยู่ภายใต้กรอบเดียวกัน
- ☒ 2) ให้การสนับสนุนการเงินและความช่วยเหลือ
- ☐ 3) ให้ภาครัฐให้ข้อเสนอสถานที่เกี่ยวกับการท่องเที่ยวอย่างละเอียด โดยเฉพาะด้านต่างประเทศเพื่อให้มีการปรับตัวได้
- ☐ 4) ให้ภาครัฐร่วมกับภาคเอกชนกำหนดกลยุทธ์ต่าง ๆ ในการเพิ่มสมรรถนะในการแข่งขัน

ในข้อที่ 1 เป็นคำถามความคิดเห็นเกี่ยวกับความคาดหวังของภาคเอกชนต่อคณะกรรมการนโยบายท่องเที่ยวแห่งชาติ จากข้อมูลที่ได้ผู้เข้าร่วมสัมมนาในกลุ่มนี้ส่วนใหญ่ ร้อยละ 36 คาดหวังให้ภาครัฐร่วมกับภาคเอกชนกำหนดกลยุทธ์ต่าง ๆ ในการเพิ่มสมรรถนะในการแข่งขัน รองลงมาใกล้เคียงกัน ร้อยละ 35 คาดหวังให้มีการวางแผนที่ผสมผสานสอดคล้องโดยให้ Sector ต่าง ๆ ของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวอยู่ภายใต้กรอบเดียวกัน ร้อยละ 18 คาดหวังให้คณะกรรมการนโยบายท่องเที่ยวแห่งชาติให้การสนับสนุนทางการเงินและความช่วยเหลือ ส่วนที่เหลืออีกร้อยละ 11 คาดหวังให้ภาครัฐให้ข้อเสนอสถานที่เกี่ยวกับการท่องเที่ยวอย่างละเอียด โดยเฉพาะด้านต่างประเทศเพื่อให้มีการปรับตัวได้

ดังนั้นจึงอาจสรุปได้ว่า ภาคเอกชนคาดหวังให้ภาครัฐร่วมกับภาคเอกชนกำหนดกลยุทธ์ต่าง ๆ ในการเพิ่มสมรรถนะในการแข่งขัน

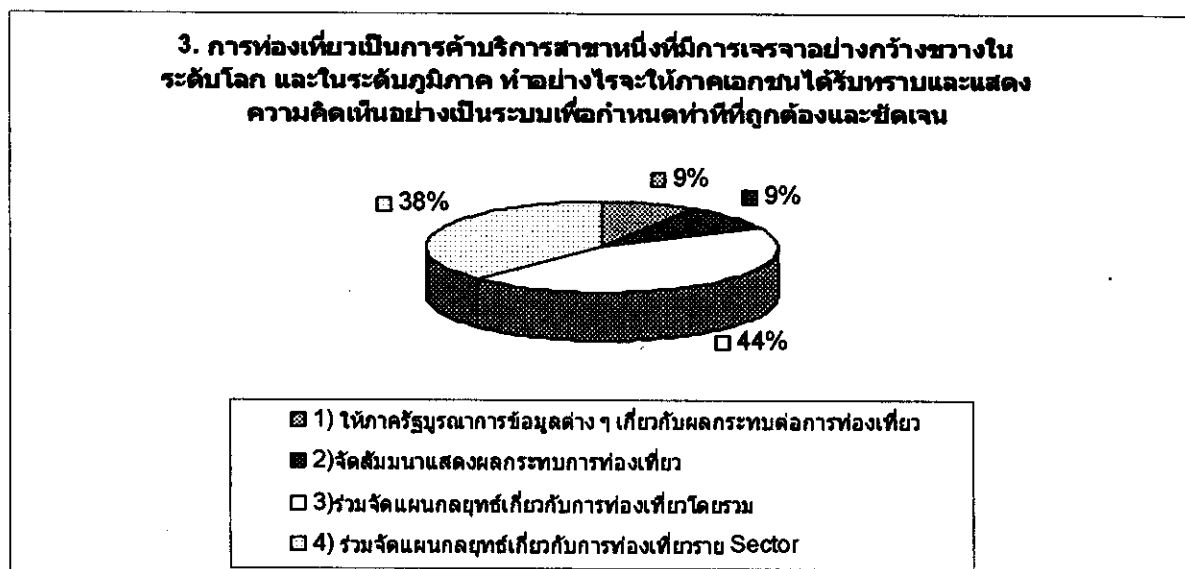
2. ท่านเห็นว่าการมีส่วนร่วมของภาคเอกชนตามที่ปรากฏอยู่ใน
พระราชบัญญัติคณะกรรมการนโยบายท่องเที่ยวแห่งชาติมีสถานะเช่นไร

- ☒ 1) มีน้อยไป
- ☒ 2) มีพอควรแล้ว
- ☐ 3) มีมากไป
- ☐ 4) ควรมีการกำหนดบทบาท และความเชื่อมโยงระหว่างภาครัฐและภาคเอกชนให้ชัดเจนกว่านี้

ในข้อที่ 2 เป็นคำถามความคิดเห็นเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของเอกชนต่อคณะกรรมการนโยบายท่องเที่ยวแห่งชาติว่ามีมากน้อยเพียงใด จากข้อมูลที่ได้ผู้เข้าร่วมสัมมนาในกลุ่มนี้ส่วนใหญ่ ร้อยละ 64 เห็นว่า **มีส่วนร่วมน้อยไป** ที่เหลืออีกร้อยละ 36 เห็นว่า ควรมีการกำหนดบทบาทและความเชื่อมโยงระหว่างภาครัฐและภาคเอกชนให้ชัดเจนกว่านี้ ไม่มีผู้เข้าร่วมสัมมนาในกลุ่มนี้คนใดเห็นว่ามีความพอควรแล้วหรือมีส่วนมากเกินไป

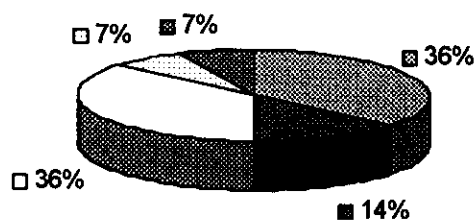
ดังนั้นจึงอาจสรุปได้ว่า ผู้เข้าร่วมสัมมนาเห็นว่าตามพระราชบัญญัติคณะกรรมการนโยบายท่องเที่ยวแห่งชาติภาคเอกชนมีส่วนร่วมน้อยเกินไป

ในข้อที่ 3 เป็นคำถามความคิดเห็นเกี่ยวกับความคาดหวังของภาคเอกชนเกี่ยวกับการท่องเที่ยว ซึ่งเป็นการบริการสาขาหนึ่งซึ่งเจรจาอยู่ใน WTO ทำอย่างไรจะได้รับทราบและแสดงความคิดเห็นอย่างเป็นระบบเพื่อกำหนดทำที่ถูกต้องและชัดเจน จากข้อมูลที่ได้ผู้เข้าร่วมสัมมนาในกลุ่มนี้ส่วนใหญ่ ร้อยละ 44 เห็นว่า **ควรร่วมจัดแผนกลยุทธ์เกี่ยวกับการท่องเที่ยวโดยรวม** รองลงมา ร้อยละ 38 เห็นว่าควรร่วมจัดแผนกลยุทธ์เกี่ยวกับการท่องเที่ยวราย Sector ส่วนที่เห็นด้วยว่าควรให้ภาครัฐบูรณาการข้อมูลต่าง ๆ เกี่ยวกับผลกระทบต่อการท่องเที่ยวกับจัดสัมมนาแสดงผลกระทบการท่องเที่ยวมีผู้เห็นด้วยร้อยละ 9 เท่า ๆ กัน ทั้งสองความคิดเห็น

ดังนั้นจึงอาจสรุปได้ว่า ความคาดหวังของภาคเอกชนเกี่ยวกับการท่องเที่ยวซึ่งเป็นการบริการสาขาหนึ่งซึ่งเจรจาอยู่ใน WTO เพื่อที่จะได้รับทราบและแสดงความคิดเห็นอย่างเป็นระบบเพื่อกำหนดทำที่ถูกต้องและชัดเจน ควรร่วมจัดแผนกลยุทธ์เกี่ยวกับการท่องเที่ยวโดยรวม

4. ท่านเห็นด้วยหรือไม่ที่สำนักงานคณะกรรมการนโยบายท่องเที่ยวแห่งชาติจะเป็นหน่วยงานที่รวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการของภาคเอกชนและจัดสรรลำดับความสำคัญของความต้องการของภาคเอกชน

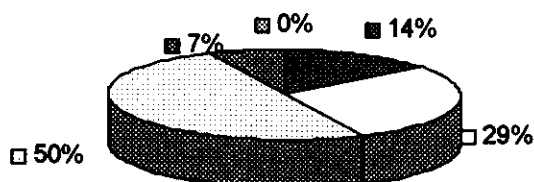

- 1) เห็นด้วย
- 2) ไม่เห็นด้วย
- 3) ไม่เห็นด้วย ควรให้ภาคเอกชนจัดลำดับกันเอง
- 4) ไม่เห็นด้วย โดยให้สภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวเป็นผู้จัดลำดับ
- 5) ไม่แสดงความคิดเห็น

ในข้อที่ 4 เป็นคำถามความคิดเห็นเกี่ยวกับความต้องการของภาคเอกชนว่าเห็นด้วยหรือไม่ที่สำนักงานคณะกรรมการนโยบายท่องเที่ยวแห่งชาติจะเป็นหน่วยงานที่รวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการของภาคเอกชน และจัดสรรลำดับความสำคัญของความต้องการของภาคเอกชน จากข้อมูลที่ได้ผู้เข้าร่วมสัมมนาในกลุ่มนี้ส่วนใหญ่ ร้อยละ 36 เห็นด้วย และอีกร้อยละ 36 เช่นกันที่ ไม่เห็นด้วย ควรให้ภาคเอกชนจัดลำดับกันเอง รองลงมาร้อยละ 14 ไม่เห็นด้วย อีกร้อยละ 7 ไม่เห็นด้วย โดยให้สภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยเป็นผู้จัดลำดับ และที่เหลืออีกร้อยละ 7 เช่นกันไม่แสดงความคิดเห็น

ดังนั้นจึงอาจสรุปได้ว่า ภาคเอกชนไม่เห็นด้วยที่สำนักงานคณะกรรมการนโยบายท่องเที่ยวแห่งชาติจะเป็นหน่วยงานที่รวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการของภาคเอกชนและจัดสรรลำดับความสำคัญของความต้องการของภาคเอกชนควรให้ภาคเอกชนจัดลำดับกันเอง

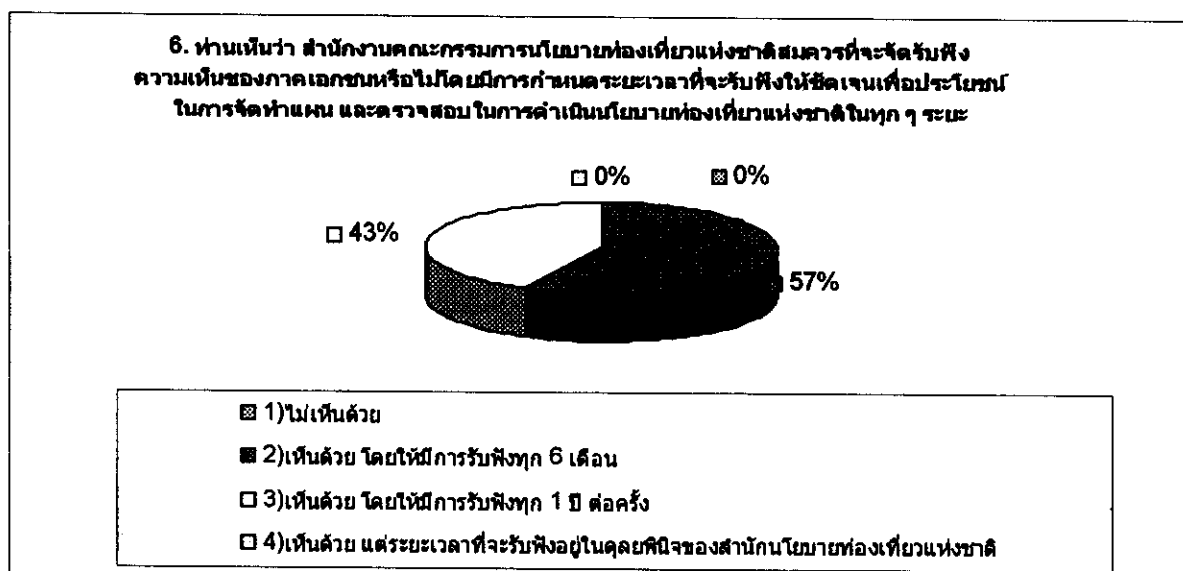
5. ท่านคิดว่า มาตรฐานของผู้ประกอบการอุตสาหกรรมท่องเที่ยวควรมีหรือไม่ ในแต่ละ Sector ของอุตสาหกรรมท่องเที่ยว ถ้ามีสมควรให้ใครเป็นผู้จัดทำมาตรฐาน

- 1) ให้ภาครัฐเป็นผู้จัดทำ
- 2) ให้ภาคเอกชนเป็นผู้จัดทำ
- 3) ให้ภาครัฐและภาคเอกชนเป็นผู้จัดทำร่วมกัน
- 4) ให้นักวิชาการจัดทำ และให้ภาครัฐและภาคเอกชนมารับรองเพื่อศึกษาแนวทางของต่างประเทศด้วย
- 5) ไม่แสดงความคิดเห็น

ในข้อที่ 5 เป็นคำถามความคิดเห็นเกี่ยวกับมาตรฐานของผู้ประกอบอุตสาหกรรมท่องเที่ยวสมควรให้ใครเป็นผู้จัดทำมาตรฐานจากข้อมูลที่ได้ผู้เข้าร่วมสัมมนาในกลุ่มนี้ส่วนใหญ่ ร้อยละ 50 เห็นว่า ควรให้นักวิชาการจัดทำและให้ภาครัฐและภาคเอกชนมารับรองเพื่อศึกษาแนวทางของต่างประเทศด้วย รองลงมาร้อยละ 29 เห็นว่า ควรให้ภาครัฐและภาคเอกชนเป็นผู้จัดทำร่วมกัน ร้อยละ 14 เห็นว่า ควรให้ภาคเอกชนเท่านั้นเป็นผู้จัดทำส่วนที่เหลืออีกเพียงร้อยละ 7 ไม่แสดงความคิดเห็น ไม่มีผู้เข้าร่วมสัมมนาคนใดเห็นด้วยว่าควรให้ภาครัฐเท่านั้นเป็นผู้จัดทำ

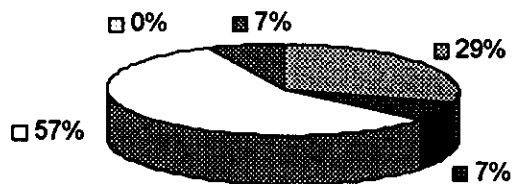
ดังนั้นจึงอาจสรุปได้ว่า ในส่วนมาตรฐานของผู้ประกอบอุตสาหกรรมท่องเที่ยว ควรให้นักวิชาการจัดทำและให้ภาครัฐและภาคเอกชนมารับรองเพื่อศึกษาแนวทางของต่างประเทศด้วย

ในข้อที่ 6 เป็นคำถามความคิดเห็นเกี่ยวกับการรับฟังความคิดเห็นของภาคเอกชนเพื่อประกอบการจัดทำแผนและตรวจสอบระยะเวลาในการดำเนินการ จากข้อมูลที่ได้ผู้เข้าร่วมสัมมนาในกลุ่มนี้ส่วนใหญ่ ร้อยละ 57 เห็นด้วย โดยให้มีการรับฟังทุก 6 เดือน ที่เหลืออีกร้อยละ 43 เห็นด้วยเช่นกัน โดยให้มีการรับฟังทุก 1 ปี ต่อครั้ง ไม่มีผู้เข้าร่วมสัมมนาในกลุ่มนี้คนใดไม่เห็นด้วยหรือตอบว่าเห็นด้วย แต่ในระยะเวลาที่จะรับฟังอยู่ในดุลยพินิจของสำนักงานคณะกรรมการนโยบายท่องเที่ยวแห่งชาติ

ดังนั้นจึงพอจะสรุปได้ว่า เห็นด้วย ที่สำนักงานคณะกรรมการนโยบายท่องเที่ยวแห่งชาติสมควรที่จะจัดรับฟังความเห็นของภาคเอกชน โดยให้มีการรับฟังทุก 6 เดือน

7. ท่านเห็นว่ากระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาสมควรจะมีการจัดตั้งศูนย์เพื่อรับเรื่องร้องเรียนจากผู้ให้บริการ, ผู้รับบริการการท่องเที่ยว หรือบุคคลที่เกี่ยวข้องเพื่อรับฟังปัญหาต่าง ๆ หรือไม่

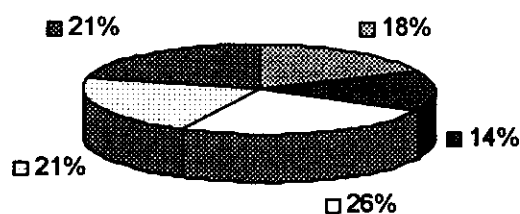

- 1) สมควรจัดตั้งศูนย์ เพราะทำให้เกิดความเชื่อมั่นแก่ผู้รับบริการ
- 2) ไม่สมควรจัดตั้งศูนย์ เพราะทำให้ยุ่งยากเพราะมีหน่วยงานเฉพาะอยู่แล้ว
- 3) สมควรจัดตั้งศูนย์ เพราะทำให้สามารถแก้ปัญหาได้รวดเร็ว
- 4) ไม่สมควรจัดตั้งศูนย์ เพราะทำให้ภาระงานมากไป
- 5) ไม่แสดงความคิดเห็น

ในข้อที่ 7 เป็นคำถามความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดตั้งศูนย์เพื่อรับเรื่องร้องเรียนจากผู้ให้บริการ ผู้รับบริการท่องเที่ยว หรือบุคคลที่เกี่ยวข้องเพื่อรับฟังปัญหาต่าง ๆ สมควรหรือไม่ จากข้อมูลที่ได้ผู้เข้าร่วมสัมมนาในกลุ่มนี้ส่วนใหญ่ ร้อยละ 57 เห็นว่า สมควรจัดตั้งศูนย์ เพราะทำให้สามารถแก้ปัญหาได้รวดเร็ว รองลงมาร้อยละ 29 เห็นว่า สมควรจัดตั้งศูนย์ เพราะทำให้เกิดความเชื่อมั่นแก่ผู้รับบริการ มีเพียงร้อยละ 7 เห็นว่า ไม่สมควรจัดตั้งศูนย์ เพราะทำให้ยุ่งยากเพราะมีหน่วยงานเฉพาะอยู่แล้ว และอีกเพียงร้อยละ 7 เช่นกันที่ไม่แสดงความคิดเห็นใดๆ ในประเด็นนี้ ไม่มีผู้เข้าร่วมสัมมนาในกลุ่มนี้คนใดเห็นว่า ไม่สมควรจัดตั้งศูนย์ เพราะทำให้ภาระงานมากไป

ดังนั้นจึงพอจะสรุปได้ว่า สมควรจัดตั้งศูนย์เพื่อรับเรื่องร้องเรียนจากผู้ให้บริการ ผู้รับบริการท่องเที่ยว หรือบุคคลที่เกี่ยวข้องเพื่อรับฟังปัญหาต่าง ๆ เพราะทำให้สามารถแก้ปัญหาได้รวดเร็ว

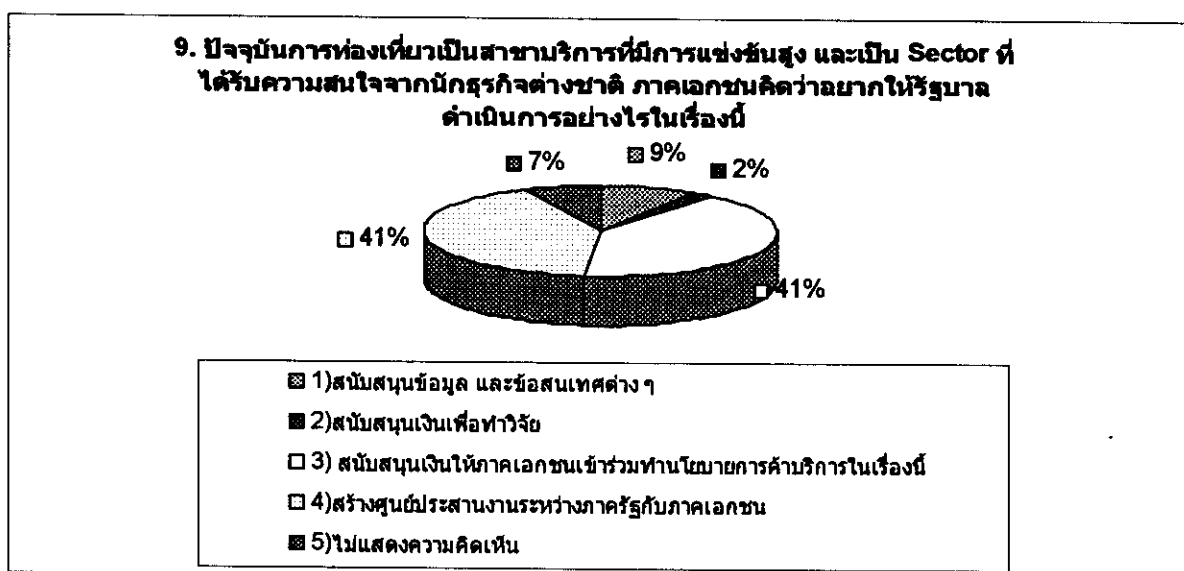
8. การสร้างสิ่งก่อสร้างในบริเวณแหล่งท่องเที่ยวไม่ค่อยสอดคล้องกับภูมิทัศน์ ทำอย่างไรจะควบคุมให้เกิดการก่อสร้างที่ไม่ขัดต่อภูมิทัศน์ของแหล่งท่องเที่ยว

- 1) ให้องค์กรที่รับผิดชอบกำหนดแผน
- 2) ให้องค์กรที่รับผิดชอบกำหนดแผน และให้เอกชนเลือก
- 3) จัดอบรม แนะนำให้เกิดสติ (Taste) เพื่อสร้างความประทับใจแก่นักท่องเที่ยว
- 4) ให้เอกชนจัดทำแผน และให้องค์กรที่รับผิดชอบอนุมัติ
- 5) ไม่แสดงความคิดเห็น

ในข้อที่ 8 เป็นคำถามความคิดเห็นเกี่ยวกับการสร้างสิ่งก่อสร้างในบริเวณแหล่งท่องเที่ยวให้สอดคล้องกับภูมิทัศน์ ทำอย่างไรจะควบคุมให้เกิดการก่อสร้างที่ไม่ขัดต่อภูมิทัศน์ของแหล่งท่องเที่ยว จากข้อมูลที่ได้ผู้เข้าร่วมสัมมนาในกลุ่มนี้ส่วนใหญ่ ร้อยละ 26 เห็นว่า ควรมีการจัดอบรม แนะนำให้เกิดรสนิม (Taste) เพื่อสร้างความประทับใจแก่นักท่องเที่ยว รองลงมาร้อยละ 21 เห็นว่า ควรให้เอกชนจัดทำแผนและให้หน่วยงานที่รับผิดชอบอนุมัติ และอีกร้อยละ 21 เช่นกันที่ไม่แสดงความคิดเห็นใดๆในประเด็นนี้ รองลงมาอีกร้อยละ 18 เห็นว่าควรให้หน่วยงานที่รับผิดชอบกำหนดแผน และส่วนที่เหลืออีกเพียงร้อยละ 14 เห็นว่าควรให้หน่วยงานที่รับผิดชอบกำหนดแผนและให้เอกชนเลือก

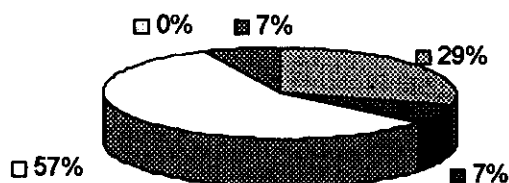
ดังนั้นจึงพอจะสรุปได้ว่า ควรมีการจัดอบรม แนะนำให้เกิดรสนิม (Taste) เพื่อสร้างความประทับใจแก่นักท่องเที่ยว เพื่อแก้ปัญหาการสร้างสิ่งก่อสร้างในบริเวณแหล่งท่องเที่ยวที่ไม่ค่อยสอดคล้องกับภูมิทัศน์ และจะควบคุมให้เกิดการก่อสร้างที่ไม่ขัดต่อภูมิทัศน์ของแหล่งท่องเที่ยว

ในข้อที่ 9 เป็นคำถามความคิดเห็นเกี่ยวกับการเพิ่มศักยภาพในการแข่งขันของเอกชน ต้องการให้ภาครัฐดำเนินการอย่างไร จากข้อมูลที่ได้ผู้เข้าร่วมสัมมนาในกลุ่มนี้ส่วนใหญ่ ร้อยละ 41 เห็นว่า ควร สนับสนุนเงินให้ภาคเอกชนเข้าร่วมทำนโยบายการค้าบริการในเรื่องนี้ และอีกร้อยละ 41 เท่า ๆ กันเห็นว่า ควรสร้างศูนย์ประสานงานระหว่างภาครัฐกับภาคเอกชน รองลงมาร้อยละ 9 เห็นว่าควรสนับสนุนข้อมูลและข้อเสนอแนะต่าง ๆ ร้อยละ 7 ไม่แสดงความคิดเห็นใดๆในประเด็นนี้ ที่เหลืออีกเพียงร้อยละ 2 เห็นว่าควรสนับสนุนเงินเพื่อทำวิจัย

ดังนั้นจึงพอจะสรุปได้ว่า การเพิ่มศักยภาพในการแข่งขันของเอกชน ภาครัฐควรสนับสนุนเงินให้ภาคเอกชนเข้าร่วมทำนโยบายการค้าบริการในเรื่องนี้ และควรสร้างศูนย์ประสานงานระหว่างภาครัฐกับภาคเอกชน

10. การประเมินผลการดำเนินงานตามนโยบาย และแผนแม่บทควรให้เอกชน
จัดการประเมินผลของแต่ละ Sector จะดีหรือไม่ เพื่อเป็น Input ให้กับสำนัก
นโยบายทองเที่ยวแห่งชาติ

- ☐ 1) ดี เพราะทำให้การประเมินผลสะท้อนให้เห็นถึงการปฏิบัติงานตามแผน
- 2) ไม่ดี เพราะการประเมินผลอาจเป็นมุมมองแง่เดียว
- ☐ 3) ดี เพราะทำให้เอกชนมีส่วนร่วมแสดงความคิดเห็น
- ☐ 4) ไม่ดี เพราะเอกชนอาจมีทัศนคติเชิงลบต่อนโยบายและแผนได้ ทำให้การประเมินไม่เที่ยงตรง
- 5) ไม่แสดงความคิดเห็น

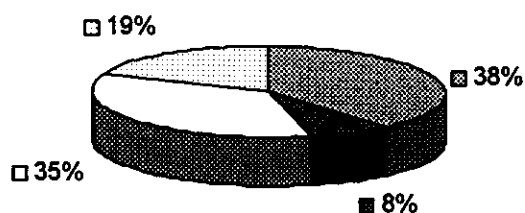
ในข้อที่ 10 เป็นคำถามความคิดเห็นเกี่ยวกับการประเมินผลการดำเนินงานตามนโยบายและแผนแม่บทควรให้เอกชนจัดการประเมินผลของแต่ละ Sector จะดีหรือไม่ เพื่อเป็น Input ให้กับสำนักงานคณะกรรมการนโยบายทองเที่ยวแห่งชาติจากข้อมูลที่ได้ผู้เข้าร่วมสัมมนาในกลุ่มนี้ส่วนใหญ่ ร้อยละ 57 เห็นว่า **ดี เพราะทำให้เอกชนมีส่วนร่วมแสดงความคิดเห็น** รองลงมา ร้อยละ 29 เห็นว่า ดี เพราะทำให้การประเมินผลสะท้อนให้เห็นถึงการปฏิบัติงานตามแผน ร้อยละ 7 เห็นว่า ไม่ดี เพราะการประเมินผลอาจเป็นมุมมองแง่เดียว และอีกร้อยละ 7 เช่นกัน ไม่แสดงความคิดเห็นใดๆ ในประเด็นนี้ ไม่มีผู้เข้าร่วมสัมมนาในกลุ่มนี้คนใดเห็นว่า ไม่ดี เพราะเอกชนอาจมีทัศนคติเชิงลบต่อนโยบายและแผนได้ ทำให้การประเมินไม่เที่ยงตรง

ดังนั้นจึงพอจะสรุปได้ว่า การประเมินผลการดำเนินงานตามนโยบายและแผนแม่บทควรให้เอกชนจัดการประเมินผลของแต่ละ Sector เพื่อเป็น Input ให้กับสำนักงานคณะกรรมการนโยบายทองเที่ยวแห่งชาติจะเป็นผลดีเพราะทำให้เอกชนมีส่วนร่วมแสดงความคิดเห็น

3. กลุ่มท้องถิ่น

ผู้เข้าร่วมสัมมนาในกลุ่มภูมิภาคมีผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด 13 คน ตอบคำถามความคิดเห็นทั้ง 10 ข้อ ผู้จัดทำจะพิจารณาความคิดเห็นของผู้เข้าร่วมสัมมนาที่ละข้อ แบบสอบถามความคิดเห็นของผู้เข้าร่วมสัมมนาในกลุ่ม “การพัฒนาและบริหารแหล่งทองเที่ยวในภูมิภาค”

1. ท่านเห็นด้วยหรือไม่ ที่แหล่งท่องเที่ยวกลุ่มจังหวัด จังหวัดหรือพื้นที่ที่ได้รับการกำหนดเป็นเขตท่องเที่ยวจะมีคณะกรรมการบริหาร และพัฒนารับผิดชอบโดยตรงในการบริหารและการพัฒนา

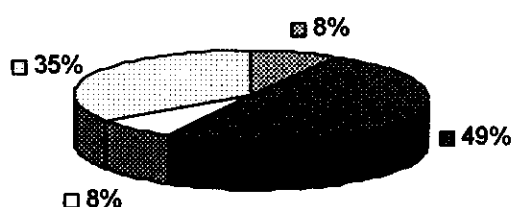

- 1) เห็นด้วย
- 2) ไม่เห็นด้วย
- 3) เห็นด้วย แต่ต้องมีการประสานงานใกล้ชิดกับหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง
- 4) เห็นด้วย แต่ต้องมีการประสานงานใกล้ชิดกับภาคเอกชน

ในข้อที่ 1 เป็นคำถามความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องความรับผิดชอบโดยตรงในการบริหารพัฒนาของคณะกรรมการบริหารเห็นด้วยหรือไม่อย่างไร จากข้อมูลที่ได้ผู้เข้าร่วมสัมมนาในกลุ่มนี้ส่วนใหญ่ร้อยละ 38 **เห็นด้วย** รองลงมาร้อยละ 35 เห็นด้วย แต่ต้องมีการประสานงานใกล้ชิดกับหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง ร้อยละ 19 เห็นด้วย แต่ต้องมีการประสานงานใกล้ชิดกับภาคเอกชน ที่เหลืออีกเพียงร้อยละ 8 ไม่เห็นด้วย

ดังนั้นจึงพอจะสรุปได้ว่า ผู้เข้าร่วมสัมมนาในกลุ่มนี้เห็นด้วยที่แหล่งท่องเที่ยวกลุ่มจังหวัด จังหวัดหรือพื้นที่ที่ได้รับการกำหนดเป็นเขตท่องเที่ยวจะมีคณะกรรมการบริหารและพัฒนารับผิดชอบโดยตรงในการบริหารและการพัฒนา

2. ท่านเห็นว่าปัญหาสำคัญในการบริหารและพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวกลุ่มจังหวัด จังหวัดหรือพื้นที่ที่เป็นเขตการท่องเที่ยวคืออะไร จงเลือกข้อที่เห็นว่ามีค่ามากที่สุด

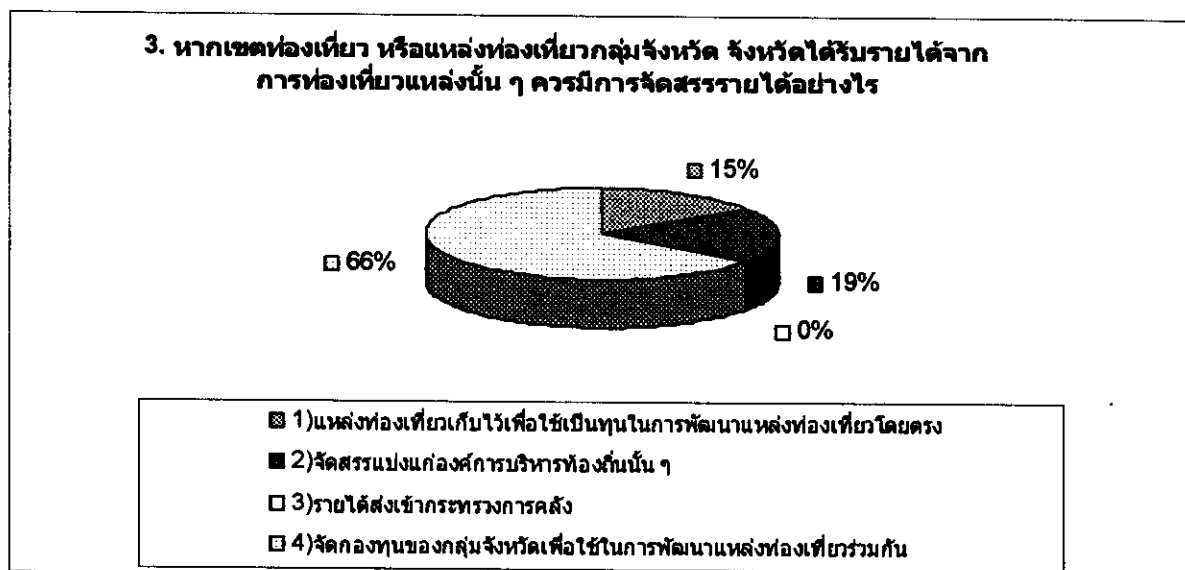

- 1) ขอบประมาณไม่พอเพียง
- 2) ขาดการประสานงานอย่างมีประสิทธิภาพ
- 3) ขาดความร่วมมือจาก Sector ต่าง ๆ ในอุตสาหกรรมท่องเที่ยว
- 4) ขาดการลงทุนนำเอานโยบายไปปฏิบัติอย่างจริงจัง

ในข้อที่ 2 เป็นคำถามความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการบริหารและพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัด จากข้อมูลที่ได้ผู้เข้าร่วมสัมมนาในกลุ่มนี้ส่วนใหญ่ ร้อยละ 49 เห็นว่าปัญหา คือ **การขาดการประสานงานอย่างมีประสิทธิภาพ** รองลงมาร้อยละ 35 เห็นว่า ปัญหาอยู่ที่การขาดการลงทุนนำเอานโยบาย

ไปปฏิบัติอย่างจริงจัง ส่วนอีกร้อยละ 8 เห็นว่าปัญหาคืองบประมาณไม่เพียงพอกับอีกร้อยละ 8 เท่ากันเห็นว่าปัญหาคือการขาดความร่วมมือจาก Sector ต่าง ๆ ในอุตสาหกรรมท่องเที่ยว

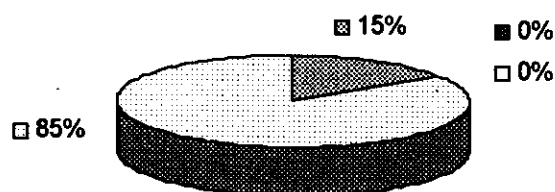
ดังนั้นจึงพอจะสรุปได้ว่า ปัญหาสำคัญในการบริหารและพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัด จังหวัด หรือพื้นที่ที่เป็นเขตการท่องเที่ยว คือ การขาดการประสานงานอย่างมีประสิทธิภาพ

ในข้อที่ 3 เป็นคำถามความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดสรรรายได้จากแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดหรือกลุ่มจังหวัดควรจัดสรรอย่างไร จากข้อมูลที่ได้ผู้เข้าร่วมสัมมนาในกลุ่มนี้ส่วนใหญ่ ร้อยละ 66 เห็นว่าควรจัด กองทุนของกลุ่มจังหวัดเพื่อใช้ในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวร่วมกัน รองลงมาร้อยละ 19 เห็นว่าควรจัดสรรแบ่งแก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น ๆ ที่เหลืออีกร้อยละ 15 เห็นว่า ควรให้แหล่งท่องเที่ยวเก็บไว้เพื่อใช้เป็นทุนในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวโดยตรง ไม่มีผู้เข้าร่วมสัมมนาคนใดในกลุ่มนี้เห็นว่าควรส่งรายได้เข้ากระทรวงการคลัง

ดังนั้นจึงพอจะสรุปได้ว่า รายได้จากแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดหรือกลุ่มจังหวัดควรจัดเป็นกองทุนของกลุ่มจังหวัดเพื่อใช้ในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวร่วมกัน

4. หากมีปัญหาข้อขัดแย้งกันในการบริหาร และพัฒนาพื้นที่ ควรจะมีการแก้ไขอย่างไร

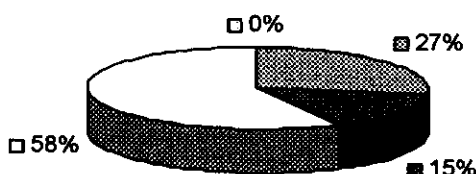

- 1) รายงานมายังสำนักนโยบายกรรมการการท่องเที่ยว
- 2) ให้นายกรัฐมนตรีสั่งโดยตรง
- 3) ให้มีมาตรการประนีประนอม เพื่อหาทางแก้ไขอย่างสันติวิธี
- 4) หาทางประสานงานในระดับจังหวัดเพื่อแก้ไขปัญหา

ในข้อที่ 4 เป็นคำถามความคิดเห็นเกี่ยวกับการแก้ไขปัญหาข้อขัดแย้งของการบริหารและพัฒนาพื้นที่ จากข้อมูลที่ได้ผู้เข้าร่วมสัมมนาในกลุ่มนี้ส่วนใหญ่ ร้อยละ 85 เห็นว่าควร **หาทางประสานงานในระดับจังหวัดเพื่อแก้ไขปัญหา** ที่เหลืออีกเพียงร้อยละ 15 เห็นว่า ควรรายงานมายังสำนักงานคณะกรรมการนโยบายท่องเที่ยวแห่งชาติ นอกจากนี้ไม่มีผู้เข้าร่วมสัมมนาคนใดในกลุ่มนี้เห็นว่าการให้นายกรัฐมนตรีสั่งโดยตรงหรือให้มีมาตรการประนีประนอม เพื่อหาทางแก้ไขอย่างสันติวิธี

ดังนั้นจึงพอจะสรุปได้ว่า หากมีปัญหาข้อขัดแย้งกันในการบริหารและพัฒนาพื้นที่ ควรจะหาทางประสานงานในระดับจังหวัดเพื่อแก้ไขปัญหา

5. สำหรับแหล่งท่องเที่ยวทางด้านศิลปวัฒนธรรมซึ่งประสบกับปัญหาความเปลี่ยนแปลงของธรรมเนียมประเพณีควรจำมีการดำเนินการอย่างไรให้แก่อีกข้อที่มีความสำคัญที่สุด

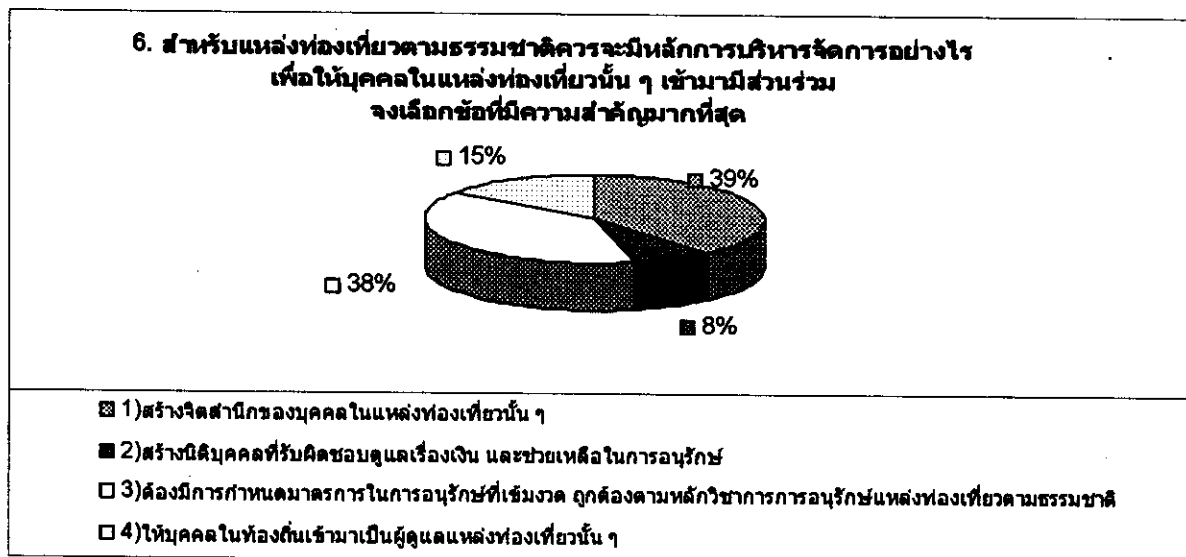

- 1) จัดทำการศึกษาวิจัย เพื่อเก็บข้อมูลที่ถูกต้อง
- 2) สนับสนุนเงินทุนในการส่งเสริมให้มีกิจกรรมทางด้านศิลปวัฒนธรรม
- 3) โฆษณา ประชาสัมพันธ์ ให้คนเห็นคุณค่าและปลุกจิตสำนึกของคนในท้องถิ่นนั้น ๆ
- 4) จัดกิจกรรมด้านศิลปวัฒนธรรมบ่อย ๆ

ในข้อที่ 5 เป็นคำถามความคิดเห็นเกี่ยวกับการแก้ไขปัญหาค่าธรรมเนียมประเพณีท้องถิ่น จากข้อมูลที่ได้ผู้เข้าร่วมสัมมนาในกลุ่มนี้ส่วนใหญ่ ร้อยละ 58 เห็นว่าควร **โฆษณา ประชาสัมพันธ์ ให้คนเห็นคุณค่าและปลุกจิตสำนึกของคนในท้องถิ่นนั้น ๆ** รองลงมาร้อยละ 27 เห็นว่าควรจัดทำการศึกษา

วิจัย เพื่อเก็บข้อมูลที่ต้องการ ที่เหลืออีกร้อยละ 15 เห็นว่าควรสนับสนุนเงินทุนในการส่งเสริมให้มีกิจกรรมทางด้านศิลปวัฒนธรรม นอกจากนี้ไม่มีผู้เข้าร่วมสัมมนาในกลุ่มนี้คนใดเห็นด้วยกับการจัดกิจกรรมด้านศิลปวัฒนธรรมบ่อย ๆ

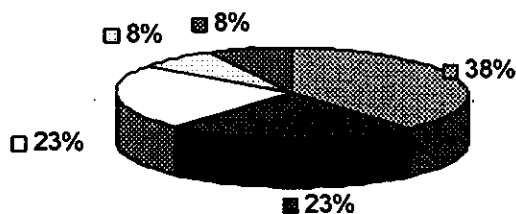
ดังนั้นจึงพอจะสรุปได้ว่า ในประเด็นการแก้ไขปัญหาค่าและปลูกจิตสำนึกของคนในท้องถิ่น ควรมีการโฆษณาประชาสัมพันธ์ ให้คนเห็นคุณค่าและปลูกจิตสำนึกของคนในท้องถิ่นนั้น ๆ

ในข้อที่ 6 เป็นคำถามความคิดเห็นเกี่ยวกับหลักการว่าจะทำอะไรให้บุคคลในแหล่งท่องเที่ยว เข้ามาร่วมบริหารจัดการ จากข้อมูลที่ได้ผู้เข้าร่วมสัมมนาในกลุ่มนี้ส่วนใหญ่ ร้อยละ 39 เห็นว่าควร **สร้างจิตสำนึกของบุคคลในแหล่งท่องเที่ยว นั้น ๆ** รองลงใกล้เคียงกันมาร้อยละ 38 เห็นว่า ควรจะต้องมีการกำหนด มาตรการในการอนุรักษ์ที่เข้มงวด ถูกต้องตามหลักวิชาการการอนุรักษ์แหล่งท่องเที่ยวตามธรรมชาติ ร้อยละ 15 เห็นว่า ควรให้บุคคลในท้องถิ่นเข้ามาเป็นผู้ดูแลแหล่งท่องเที่ยว นั้น ๆ ที่เหลืออีกเพียงร้อยละ 8 เห็นว่า ควรสร้างนิติบุคคลที่รับผิดชอบดูแลเรื่องเงินและช่วยเหลือในการอนุรักษ์

ดังนั้นจึงพอจะสรุปได้ว่า สำหรับแหล่งท่องเที่ยวตามธรรมชาติ การจะให้บุคคลในแหล่งท่องเที่ยว นั้น ๆ เข้ามามีส่วนร่วม ควรจะมีการสร้างจิตสำนึกของบุคคลในแหล่งท่องเที่ยว นั้น ๆ

7. สำหรับแหล่งท่องเที่ยวทางโบราณสถาน ควรมีหลักการบริหารจัดการอย่างไร เพื่อให้บุคคลในแหล่งท่องเที่ยวที่นั่น ๆ เข้ามามีส่วนร่วม
จึงเลือกข้อที่มีความสำคัญมากที่สุด

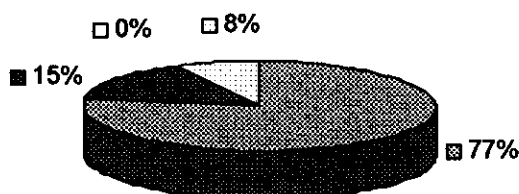

- ☑ 1) สร้างจิตสำนึกของบุคคลในแหล่งท่องเที่ยวที่นั่น ๆ
- ☑ 2) สร้างนิติบุคคลที่รับผิดชอบดูแลเรื่องเงิน และช่วยเหลือในการอนุรักษ์
- 3) ก่อนจะมีการบูรณะ ปรับปรุง ต้องได้รับการเห็นชอบจากหน่วยราชการที่มีความรอบรู้ในเรื่องนี้
- 4) ต้องไม่มีสิ่งปลูกสร้างขัดต่อทัศนียภาพของโบราณสถานนั้น ๆ
- ☑ 5) ไม่แสดงความคิดเห็น

ในข้อที่ 7 เป็นคำถามความคิดเห็นเกี่ยวกับหลักการบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยวทางโบราณสถาน จากข้อมูลที่ได้ผู้เข้าร่วมสัมมนาในกลุ่มนี้ส่วนใหญ่ ร้อยละ 38 เห็นว่าควรสร้างจิตสำนึกของบุคคลในแหล่งท่องเที่ยวที่นั่น ๆ รองลงมา ร้อยละ 23 เห็นว่า ควรสร้างนิติบุคคลที่รับผิดชอบดูแลเรื่องเงิน และช่วยเหลือในการอนุรักษ์ และอีกร้อยละ 23 เท่ากัน เห็นว่าก่อนจะมีการบูรณะ ปรับปรุง ต้องได้รับการเห็นชอบจากหน่วยราชการที่มีความรอบรู้ในเรื่องนี้ ร้อยละ 8 เห็นว่า ต้องไม่มีสิ่งปลูกสร้างขัดต่อทัศนียภาพของโบราณสถานนั้น ๆ และที่เหลืออีกร้อยละ 8 เช่นกันไม่แสดงความคิดเห็นใด ๆ ในประเด็นนี้

ดังนั้น จึงพอจะสรุปได้ว่า สำหรับแหล่งท่องเที่ยวทางโบราณสถาน การจะให้บุคคลในแหล่งท่องเที่ยวที่นั่น ๆ เข้ามามีส่วนร่วม ควรจะมีการสร้างจิตสำนึกของบุคคลในแหล่งท่องเที่ยวที่นั่น ๆ

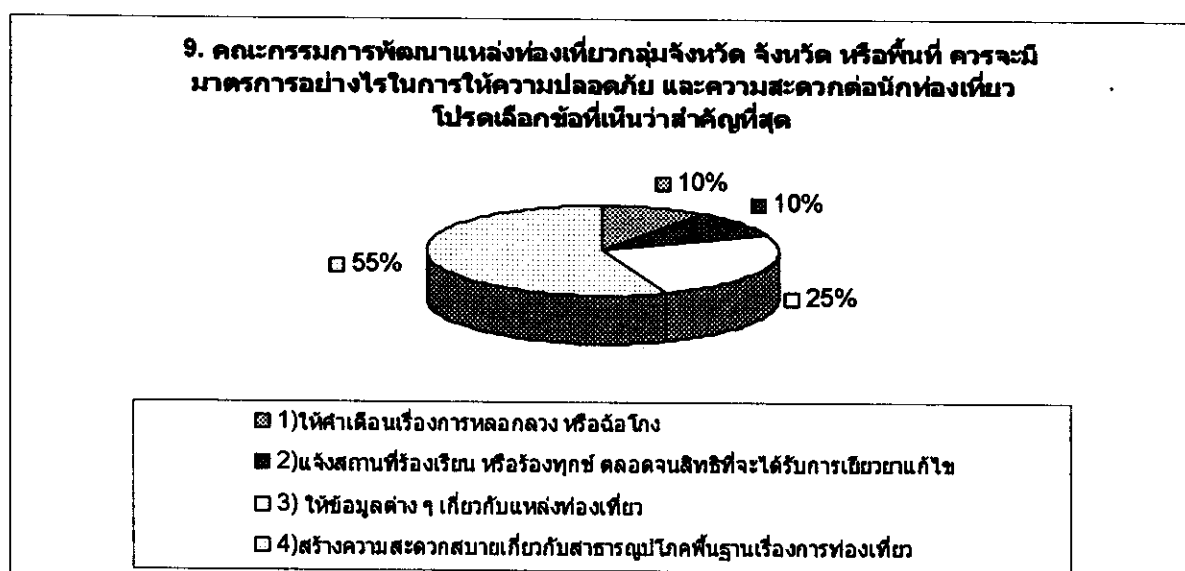
8. องค์กรปกครองท้องถิ่นควรมีบทบาทอย่างไรเกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยวที่ตั้งอยู่ในเขตอำนาจการปกครองของตน โปรดเลือกข้อที่เห็นว่ามีค่ามากที่สุด

- ☑ 1) มีส่วนในการกำหนดแผน และนโยบายการท่องเที่ยวในแหล่งนั้น ๆ
- ☑ 2) มีส่วนในการกำหนดจัดทำแผนงบประมาณของแหล่งท่องเที่ยวที่นั่น ๆ
- 3) มีส่วนในการกำหนดการโฆษณาประชาสัมพันธ์
- 4) มีส่วนในการกำหนดการประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

ในข้อที่ 8 เป็นคำถามความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยวที่ตั้งอยู่ในเขตอำนาจการปกครองของตนว่าควรมีบทบาทอย่างไร จากข้อมูลที่ได้ผู้เข้าร่วมสัมมนาในกลุ่มนี้ส่วนใหญ่ ร้อยละ 77 เห็นว่าองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นควรมีส่วนในการกำหนดแผนและนโยบายการท่องเที่ยวในแหล่งนั้น ๆ รองลงมาร้อยละ 15 เห็นว่าองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นควรมีส่วนในการกำหนดจัดทำแผนงบประมาณของแหล่งท่องเที่ยว นั้น ๆ ที่เหลืออีกเพียงร้อยละ 8 เห็นว่าองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นควรมีส่วนในการกำหนดการประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง นอกจากนี้ ไม่มีผู้เข้าร่วมสัมมนาในกลุ่มนี้คนใดเห็นว่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นควรมีส่วนในการกำหนดการโฆษณาประชาสัมพันธ์

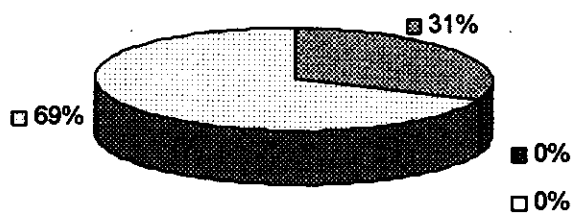
ดังนั้นจึงพอจะสรุปได้ว่า องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นควรมีส่วนในการกำหนดแผนและนโยบายการท่องเที่ยวในแหล่งนั้น ๆ หรือที่ตั้งอยู่ในเขตอำนาจการปกครองของตน

ในข้อที่ 9 เป็นคำถามความคิดเห็นเกี่ยวกับคณะกรรมการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวกลุ่มจังหวัด จังหวัด หรือพื้นที่ ควรจะมีมาตรการอย่างไรในการให้ความปลอดภัย และความสะอาดต่อนักท่องเที่ยว จากข้อมูลที่ได้ผู้เข้าร่วมสัมมนาในกลุ่มนี้ส่วนใหญ่ ร้อยละ 55 เห็นว่าควรสร้างความสะอาดสบายเกี่ยวกับสาธารณูปโภคพื้นฐานเรื่องการท่องเที่ยว รองลงมาร้อยละ 25 เห็นว่าควรให้ข้อมูลต่าง ๆ เกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยว ร้อยละ 10 เห็นว่าควรให้คำเตือนเรื่องการหลอกลวงหรือฉ้อโกง และที่เหลืออีกร้อยละ 10 เช่นกัน เห็นว่าควรแจ้งสถานที่ร้องเรียน หรือร้องทุกข์ ตลอดจนสิทธิที่จะได้รับการเยียวยาแก้ไข

ดังนั้น จึงพอจะสรุปได้ว่า คณะกรรมการพัฒนาการท่องเที่ยวกลุ่มจังหวัด จังหวัด หรือพื้นที่ ควรจะสร้างความสะอาดสบายเกี่ยวกับสาธารณูปโภคพื้นฐานเรื่องการท่องเที่ยวเพื่อให้เกิดความปลอดภัย และความสะอาดต่อนักท่องเที่ยว

10. การประเมินการดำเนินงานตามนโยบายและแผนแม่บท ควรจะให้บุคคลที่เกี่ยวข้องจัดการประเมินผลเกี่ยวกับการดำเนินการตามนโยบายและแผนบุคคลที่เกี่ยวข้องที่จะดำเนินการประเมินควรได้แก่

☒ 1) คณะกรรมการบริหารและพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว

■ 2) บุคคลที่อาศัยอยู่ในแหล่งท่องเที่ยว

□ 3) องค์การปกครองท้องถิ่น

□ 4) บุคคลทุกประเภทตามที่กล่าวมาข้างต้น

ในข้อที่ 10 เป็นคำถามความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบาทในการประเมินผลในการปฏิบัติงานควรให้บุคคลใดในท้องถิ่นดำเนินการ จากข้อมูลที่ได้ผู้เข้าร่วมสัมมนาในกลุ่มนี้ส่วนใหญ่ ร้อยละ 69 เห็นว่าควรให้ **บุคคลทุกประเภทตามที่กล่าวมาข้างต้น** อันได้แก่ คณะกรรมการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว, บุคคลที่อาศัยอยู่ในแหล่งท่องเที่ยว, องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นดำเนินการไปด้วยกัน ที่เหลืออีกร้อยละ 31 เห็นว่าควรให้เฉพาะคณะกรรมการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเท่านั้นเป็นผู้ดำเนินการ นอกจากนี้ไม่มีผู้เข้าร่วมสัมมนาในกลุ่มนี้คนใดเห็นว่าควรให้บุคคลที่อาศัยอยู่ในแหล่งท่องเที่ยวเท่านั้นเป็นผู้ดำเนินการ หรือให้ องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นเท่านั้นเป็นผู้ดำเนินการ

ดังนั้น จึงพอจะสรุปได้ว่า การประเมินการดำเนินงานตามนโยบายและแผนแม่บท ควรจะให้บุคคลทุกประเภทตามที่กล่าวมาข้างต้นอันได้แก่ คณะกรรมการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว, บุคคลที่อาศัยอยู่ในแหล่งท่องเที่ยว, องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นดำเนินการไปด้วยกันในการจัดการประเมินผลเกี่ยวกับการดำเนินการตามนโยบาย

ประมวลข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะจากผู้เข้าร่วมประชุมภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคท้องถิ่น

กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาได้ทำการประมวลและรวบรวมข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะจากผู้เข้าร่วมทำประชาพิจารณ์ ซึ่งถูกแบ่งออกเป็นกลุ่มๆ ได้แก่ กลุ่มภาครัฐ กลุ่มภาคเอกชน และกลุ่มภาคท้องถิ่น ซึ่งปรากฏรายละเอียด ดังต่อไปนี้

1. ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะจากผู้เข้าทำประชาพิจารณ์ในส่วนของภาครัฐ

การพิจารณาทั่วไปในกลุ่มภาครัฐนั้นมีประเด็นที่สำคัญ ได้แก่ การที่รัฐบาลโดยกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาได้จัดทำร่างพระราชบัญญัติคณะกรรมการนโยบายท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ. ... นั้น เป็นสิ่งที่ดี เพราะจะทำให้เกิดการประสานงานกันระหว่างภาครัฐและภาคเอกชน ซึ่งก่อนหน้านี้ไม่มีกฎหมายแม่บทเกี่ยวกับนโยบายท่องเที่ยวแห่งชาติ

ในส่วนของการพิจารณาในรายละเอียด ในส่วนของภาครัฐนั้น ได้มีการแสดงความคิดเห็นในประเด็นต่างๆ ดังนี้

- 1) องค์ประกอบคณะกรรมการนโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ (มาตรา 7)
- 2) บทบาทและอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการนโยบายท่องเที่ยวแห่งชาติ (มาตรา 11)
- 3) แหล่งท่องเที่ยวที่มีส่วนคาบเกี่ยวกันหลายจังหวัด (มาตรา 16)
- 4) อำนาจหน้าที่ของสำนักงานคณะกรรมการนโยบายท่องเที่ยวแห่งชาติ (มาตรา 18)
- 5) การเปิดเผยข้อมูล (มาตรา 20)
- 6) การพิจารณางบประมาณ/แผนงานหรือโครงการเกี่ยวกับการบริหารและพัฒนาการท่องเที่ยว (มาตรา 21)
- 7) การมีส่วนร่วมของชุมชน (มาตรา 28)

1.1 องค์ประกอบคณะกรรมการนโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ (มาตรา 7)

ในเรื่องของประเด็นองค์ประกอบของคณะกรรมการตามมาตรา 7 นั้น มีความเห็นออกเป็น 2 กลุ่ม โดยกลุ่มแรก เห็นว่า คณะกรรมการชุดดังกล่าวมีข้าราชการ หรือเจ้าหน้าที่ระดับสูงเข้าร่วมมากเกินไป ทำให้อาจเกิดความไม่คล่องตัวในการทำงาน ซึ่งควรมีอนุกรรมการเฉพาะเรื่อง เช่น อนุกรรมการสำหรับการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม อนุกรรมการการท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติ เป็นต้น เพื่อช่วยเพิ่มความคล่องตัวในการทำงาน

ส่วนความเห็นอีกกลุ่ม เห็นว่าองค์ประกอบของคณะกรรมการชุดนี้ควรที่จะมีผู้ที่เกี่ยวข้องในด้านต่างๆ มากกว่านี้ อาทิเช่น

- มาตรา 7 (3) ควรมีคนจากกรมโยธาธิการและผังเมือง เพราะกรมโยธาธิการและผังเมือง มีหน้าที่หลัก คือ กำหนดกรอบนโยบายในการพัฒนาพื้นที่ ซึ่งรัฐมนตรีกระทรวงมหาดไทยไม่ใช่ผู้ปฏิบัติโดยตรง

- มาตรา 7 (5) ควรมีผู้แทนจากภาคเอกชนมากกว่าที่กำหนดไว้ในร่างพระราชบัญญัติ โดยควรมีประมาณ 7 คน และให้ทางเอกชนคัดสรรตัวแทนกันเอง เพื่อให้เอกชนได้เข้ามามีส่วนร่วมอย่างแท้จริง

- มาตรา 7 (6) มีตัวแทนจากสถาบันการศึกษาน้อยเกินไป ควรมีตัวแทนจากฝ่ายการศึกษา มากกว่า 2 คน และไม่ควรมาจากการแต่งตั้งของคณะรัฐมนตรี

- มาตรา 7 (7) “กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ” อาจควรต้องระบุเลยว่าด้านใด ไม่ควรเขียนเปิดกว้าง ๆ ว่าเป็นผู้มีความรู้ ความเชี่ยวชาญ มีผลงานและประสบการณ์ในด้านการบริหารจัดการอุตสาหกรรมท่องเที่ยวเท่านั้น

- องค์ประกอบคณะกรรมการยังมีความไม่เหมาะสมเพราะกำหนดให้คณะกรรมการมีทั้งปลัดประจำกระทรวง และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงต่าง ๆ ซึ่งทำให้มีตำแหน่งเหลื่อมล้ำกัน และอาจเกิดปัญหาในทางปฏิบัติว่าปลัดกระทรวงตกอยู่ในการครอบงำของรัฐมนตรีได้

1.2 บทบาทและอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการนโยบายท่องเที่ยวแห่งชาติ (มาตรา 11)

ในเรื่องของบทบาทและอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการนั้น ผู้เข้าร่วมประชาพิจารณ์ในกลุ่มภาครัฐส่วนใหญ่ เห็นว่า อำนาจของคณะกรรมการตามร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้อาจมีมากเกินไป โดยในมาตรา 11 (4) (5) (7) (9) และ (11) เป็นการดึงอำนาจของกรมต่าง ๆ เข้ามาอยู่ในอำนาจของคณะกรรมการนี้เสียส่วนใหญ่ โดยเฉพาะใน (4) ในเรื่องของการให้อำนาจแก่คณะกรรมการเสนอรายงานต่อนายกรัฐมนตรีนั้น ทำให้คณะกรรมการชุดนี้ มีหน้าที่ควบคุม ประเมิน และตรวจสอบด้วย ถึงขนาดตรวจสอบหน่วยงานภาครัฐอื่น ๆ ด้วย ซึ่งแต่ละหน่วยงานก็เป็นนิติบุคคล ดังนั้น คณะกรรมการชุดนี้ซึ่งบทบาทสำคัญตกอยู่ที่กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาจะมาครอบงำการทำงานของกระทรวงต่าง ๆ ซึ่งทำให้บริบทของการทำงานมีอำนาจเหนือเกินไป เป็นการ overrule หน่วยงานที่ถูกตรวจสอบ ซึ่งจะทำให้เกิดความขัดแย้งระหว่างหน่วยงานได้

โดยในเรื่องของการที่ให้คณะกรรมการเสนอรายงานต่อนายกรัฐมนตรีนั้น มีผู้ให้ความเห็นว่า หากเป็นกรณีที่นโยบายและแผนฯ ของคณะกรรมการขัดกับนโยบาย หลักวิชาการ หรือกฎหมาย กฎ ระเบียบของหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้อง และหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องนั้นไม่เห็นด้วย ให้มีช่องทางแก้ไขว่าให้ตั้งคณะกรรมการร่วม กล่าวคือ ในการระบับข้อพิพาทนั้น ให้มีคณะกรรมการร่วมในการหลีกเลี่ยงข้อพิพาทเสียก่อน ก่อนที่จะไปถึงจุดที่ให้คณะกรรมการเสนอเรื่องต่อนายกรัฐมนตรี เพื่อลดความขัดแย้งระหว่างหน่วยงาน

1.3 แหล่งท่องเที่ยวที่มีส่วนคาบเกี่ยวกันหลายจังหวัด (มาตรา 16)

ในมาตรา 16 นั้น ได้กำหนดให้มีการจัดตั้งเขตพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวกลุ่มจังหวัด จังหวัด หรือพื้นที่ ซึ่งในเรื่องนี้มีผู้ให้ความเห็นว่า อาจมีปัญหาในส่วนของแหล่งท่องเที่ยวที่มีจุดคาบเกี่ยวหลายจังหวัด เพราะไม่รู้ว่าจะอยู่ในอำนาจหน้าที่การดูแลของใคร เพราะแหล่งท่องเที่ยวแต่ละแห่งอาจมีจุดคาบเกี่ยวหลายจังหวัด และอาจจะอยู่ในคนละกลุ่มจังหวัดก็ได้ ดังนั้นการแยกเป็นกลุ่มจังหวัดหรือจังหวัด นั้นอาจไม่เพียงพอในทางปฏิบัติก็ได้

อีกประเด็นที่สำคัญในมาตรานี้ ก็คือ การประกาศเขตพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวควรจะกำหนดรายละเอียดเพื่อให้เกิดความชัดเจนในเรื่องของการพิจารณาว่า เขตพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวในร่างพระราชบัญญัตินี้เหมือนหรือแตกต่างกับเขตท่องเที่ยวในกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งองค์การบริหารการพัฒนาพื้นที่พิเศษเพื่อการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน (อพท.) อย่างไร

1.4 อำนาจหน้าที่ของสำนักงานคณะกรรมการนโยบายท่องเที่ยวแห่งชาติ (มาตรา 18)

ในวรรคแรกของมาตรา 18 นั้นกำหนดให้มีสำนักงานคณะกรรมการนโยบายท่องเที่ยวแห่งชาติ เป็นส่วนราชการในสังกัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ซึ่งในจุดนี้ผู้เข้าร่วมการประชาพิจารณ์ในกลุ่มภาคีรัฐหลายท่านมีความเห็นว่ากระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาจะเข้ามามีบทบาทในการควบคุมองค์การดังกล่าวมากเกินไป เพราะบทบาทสำคัญไปอยู่ที่กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา โดยเป็นผู้ควบคุมนโยบายการท่องเที่ยวไปโดยปริยาย เนื่องจากสำนักงานคณะกรรมการนโยบายท่องเที่ยวแห่งชาติ มีอำนาจหน้าที่ในการจัดทำนโยบายและแผนพัฒนาการท่องเที่ยวของประเทศตาม (1) และยังเป็นฝ่ายเลขานุการของคณะกรรมการนโยบายท่องเที่ยวแห่งชาติตาม (11) อีกทั้งการให้มีสำนักงานคณะกรรมการนโยบายท่องเที่ยวแห่งชาตินี้ขึ้นเทียบเท่ากับกรม 1 กรม ตรงนี้ก็เป็นการทำงานเหมือนกับว่า กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาควบคุมการทำงานในบริบทของการท่องเที่ยวของชาติไว้ที่ตนเองทั้งหมด

ปัญหาดังกล่าวนี้อาจให้ข้อเสนอแนะออกเป็น 2 ความเห็น โดยความเห็นแรกเห็นว่าสำนักงานคณะกรรมการนโยบายท่องเที่ยวแห่งชาติ ไม่ควรเป็นส่วนราชการ ควรเป็นองค์กรอิสระไม่ควรอยู่ภายใต้ของกระทรวงใดกระทรวงหนึ่งเพราะเป็นเรื่องระดับชาติ เมื่อเป็นองค์กรอิสระ ขอบข่ายของการทำงานก็จะไม่ไปติดอยู่ที่กระทรวงใดกระทรวงหนึ่ง ส่วนความเห็นที่สองเห็นว่า การจัดตั้งสำนักงานคณะกรรมการนโยบายท่องเที่ยวชาตินั้น ไม่ควรจัดตั้งเป็นองค์กรใหม่ขึ้นมาอีกเพราะจะเป็นการเพิ่มตำแหน่งขึ้นมา กระทรวงการท่องเที่ยวนั้นน่าจะมีการ Restructure แล้วก็ทำงานตามโครงสร้างใหม่มากกว่า

ประเด็นต่อมาที่สำคัญในมาตรา 18 นั้นก็คือ ใน (1) ซึ่งให้สำนักงานคณะกรรมการนโยบายท่องเที่ยวแห่งชาติเป็นผู้จัดทำนโยบายและแผนพัฒนาการท่องเที่ยวของประเทศนั้น มีผู้ให้ความเห็นว่า ในการจัดทำนโยบายและแผนพัฒนาการท่องเที่ยวของประเทศนั้นควรจะต้องมีการวิจัยการทำงานในเรื่องของการท่องเที่ยว แล้วนำเสนอการวิจัยนั้นออกมาสู่แผนกลยุทธ์ของการทำงาน แล้วจึงทำในรูปของนโยบายของการท่องเที่ยวของชาติขึ้นมา โดยให้กระทรวง ทบวง กรม ต่าง ๆ มีส่วนร่วมในขั้นตอนต่าง ๆ ด้วย และในการจัดทำนโยบายและแผนพัฒนาการท่องเที่ยวของประเทศควรมีการกำหนดแผนออกเป็นเฟสด้วย เพื่อความสะดวกในการปฏิบัติงานตามแผนและการตรวจสอบ

นอกจากนั้นในการจัดทำนโยบายและแผนพัฒนาการท่องเที่ยวของประเทศสิ่งสำคัญอยู่ที่ตัวสำนักงานคณะกรรมการนโยบายท่องเที่ยวแห่งชาติ ซึ่งเป็น Task force นั้น จะต้องนำบุคคลทั้งหลายที่เกี่ยวข้องทั้งจากภาครัฐและเอกชน ให้มีความหลากหลายมาก ๆ มาร่วมในการประชุมทำแผนฯ และมีหน้าที่ที่จะต้องประสานงานกันระหว่างหน่วยงานต่าง ๆ ให้ได้ และในการทำแผนนั้นต้องรับฟังความเห็นของประชาชนด้วย

1.5 การเปิดเผยข้อมูล (มาตรา 20)

ในมาตรา 20 วรรคท้ายได้กำหนดว่า ข้อมูล สถิติเกี่ยวกับการท่องเที่ยวที่สำนักงานคณะกรรมการนโยบายท่องเที่ยวแห่งชาติเป็นผู้รวบรวมนั้น ห้ามมิให้ผู้ใดเปิดเผย เว้นแต่การเปิดเผยตามหน้าที่ราชการหรือเพื่อประโยชน์แก่การตรวจสอบ การสอบสวน หรือการพิจารณาคดี หรือเพื่อประโยชน์ในการพัฒนาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวของประเทศนั้น ในเรื่องนี้มีหลายท่านให้ความเห็นว่า ควรตัดข้อความนี้ออก เพราะควรเปิดเผยข้อมูลต่าง ๆ ให้กับประชาชนได้ทราบในทุกกรณี ไม่ควรกำหนดให้เปิดเผยได้ในบางกรณีเท่านั้น เพราะไม่มีความจำเป็นใด ๆ ในการปกปิดข้อมูล และเพื่อให้เกิดความโปร่งใสในการตรวจสอบ

1.6 การพิจารณางบประมาณและแผนงานหรือโครงการเกี่ยวกับการบริหารและพัฒนาการท่องเที่ยว (มาตรา 21)

ในส่วนของมาตรา 21 ที่กำหนดให้หน่วยงานของรัฐต้องเสนองบประมาณผ่านทางคณะกรรมการนั้น มีผู้ให้ความเห็นออกเป็น 2 ฝ่าย ทั้งที่เห็นด้วยและไม่เห็นด้วย โดยผู้ที่เห็นด้วยให้เหตุผลว่าการที่ต้องของบประมาณผ่านทางคณะกรรมการ นั้น เป็นการรวมงบประมาณไว้ทีเดียว ซึ่งการรวมงบประมาณไว้ทีเดียวอาจนั้นน่าจะเป็นผลดี เพราะจะทำให้การทำงานไม่ลักลั่นกัน เนื่องจากผู้พิจารณา พิจารณาเฉพาะในส่วนของการท่องเที่ยวเท่านั้น ทำให้การพิจารณาเป็นไปอย่างมีเอกภาพ

สำหรับผู้ให้ความเห็นว่า การปฏิบัติเช่นนั้นอาจก่อให้เกิดปัญหา ให้เหตุผลว่าในเรื่องของการปฏิบัติจริง ๆ แล้ว หากคณะกรรมการชุดนี้เป็นระดับชาติ นโยบายของการทำงานท่องเที่ยวจะต้องไปอยู่ที่คณะกรรมการชุดนี้ทั้งหมด ดังนั้นงบประมาณทั้งหมดในเรื่องการท่องเที่ยวก็จะอยู่ที่คณะกรรมการฯ ดังนั้น หากการตั้งงบประมาณท่องเที่ยวทั่วประเทศ จะต้องผ่านการพิจารณาของคณะกรรมการชุดนี้ เนื่องจากแผนปฏิบัติการพัฒนาการท่องเที่ยว กำหนดไว้ว่า หน่วยงานของรัฐจะต้องเสนอตั้งงบประมาณรายจ่ายตามกฎหมายว่าด้วยวิธีงบประมาณเกี่ยวกับการท่องเที่ยว ให้หน่วยงานของรัฐเสนอโครงการนี้เข้ามาสู่คณะกรรมการชุดนี้แล้ว จึงจะตั้งออกเป็นงบประมาณได้ ก็เท่ากับว่ากระทรวงการท่องเที่ยวควบคุมเรื่องอำนาจการขอตั้งงบประมาณที่กระทรวงต่าง ๆ มีอยู่ให้คณะกรรมการชุดนี้เป็นผู้พิจารณา ถ้าหากคณะกรรมการชุดนี้ไม่เห็นความสำคัญของเรื่องที่กระทรวงทำก็อาจพิจารณาไม่ให้ได้ เท่ากับว่าเป็นการควบคุมเงินงบประมาณของกระทรวงอื่น ๆ อีก 20 กระทรวงซึ่งความเป็นไปได้ของการทำงานเป็นเครือข่ายของนิติบุคคลนั้นเป็นไปได้ ที่จะต้องไปทำงานอยู่ภายใต้กระทรวงการท่องเที่ยว ซึ่งไม่ควรจะเป็นเช่นนั้น

นอกจากนั้นยังมีผู้ให้ความเห็นว่า การกำหนดให้หน่วยงานของรัฐต้องเสนองบประมาณผ่านทางคณะกรรมการฯ นั้น จะทำให้ขั้นตอนการตั้งงบประมาณจะมีความซับซ้อนมากขึ้น เพราะต้องยื่นต่อทั้งคณะกรรมการฯ และยื่นต่อสำนักงบประมาณ ซึ่งน่าจะทำให้เกิดความซ้ำซ้อนและล่าช้าในการพิจารณา เพราะสำนักงบประมาณซึ่งเป็นผู้พิจารณางบประมาณดังกล่าว นั้น ก็มีผู้อำนวยการสำนักงบประมาณ เป็นหนึ่งในคณะกรรมการฯ ด้วย จึงเป็นเหมือนการพิจารณาโดยสำนักงบประมาณ 2 ครั้ง

ในประเด็นนี้ ในส่วนของผู้ที่ไม่เห็นด้วยกับเรื่องนี้ได้ให้ข้อเสนอแนะว่า คณะกรรมการฯ ควรจะพิจารณาเฉพาะเรื่องแผน ไม่ควรพิจารณาเรื่องงบประมาณ ควรให้เป็นเรื่องของแต่ละองค์กร หรือต้นสังกัดเป็นผู้จัดการเอง และควรตั้งกองทุนสนับสนุนด้านการท่องเที่ยวให้เป็นของคณะกรรมการฯ แยกต่างหากจากงบประมาณของรัฐบาล เพื่อไม่ให้เป็นการเข้าไปก้าวก่ายเรื่องงบประมาณของหน่วยงานอื่น

ประเด็นต่อมาที่สำคัญในมาตรา 21 ก็คือ เรื่องการพิจารณาแผนงานหรือโครงการเกี่ยวกับการบริหารและพัฒนาการท่องเที่ยว ว่าหากทุกหน่วยงานส่งแผนมาของงบประมาณที่กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาแล้วตัดสินใจลำดับก่อนหลังในการพิจารณาอย่างไร และการอนุมัติโครงการมีหลักเกณฑ์ในการตัดสินใจอย่างไร ซึ่งในประเด็นนี้มีผู้ให้ความเห็นว่าในการอนุมัติโครงการ ควรมีการกำหนดหลักเกณฑ์การพิจารณาเอาไว้ให้ชัดเจน ส่วนในเรื่องของลำดับในการพิจารณาก่อนหลังนั้น มีผู้ให้ความเห็นว่าต้องมีการจัด Priority ในการพิจารณา โดยในการดู priority ให้จัดโดยมีรูปแบบการประเมินโดยให้ทางการศึกษาช่วยประเมินโดยกลุ่มผู้เชี่ยวชาญในแง่ต่าง ๆ เช่น impact ทางด้านเศรษฐกิจ สังคม ความเป็นอยู่ เป็นต้น ซึ่งก่อนที่จะมีการจัด priority นั้นจะต้องมีแผนแม่บทก่อน ทั้งนี้คณะกรรมการจะต้องจัดทำแผนแม่บทการท่องเที่ยว ซึ่งจะต้องกำหนดงานของทุก ๆ หน่วยงานก่อน เมื่อทำแผนเสร็จแล้วเราก็จะทราบความสำคัญของแต่ละแผนว่าจะปฏิบัติอย่างไร

1.7 การมีส่วนร่วมของชุมชน (มาตรา 28)

ในมาตรา 28 ได้กำหนดให้การทำแผนพัฒนาการท่องเที่ยวต้องคำนึงถึงการมีส่วนร่วมของประชาชนและประชาสังคมในท้องถิ่นด้วย โดยในเรื่องของการมีส่วนร่วมของชุมชนนั้น ได้มีผู้ให้ความเห็นว่าควรให้ชุมชนมีส่วนในการร่วมอนุรักษ์แหล่งท่องเที่ยวด้วย ตัวอย่างเช่น ในปีที่ผ่านมากระทรวงวัฒนธรรมได้มีโครงการร่วมกับ UNESCO ซึ่งกระทรวงวัฒนธรรมได้มีการปลูกฝังโดยที่ไปให้ความรู้แก่พระที่อยู่ในชุมชนที่จังหวัดน่าน ให้สามารถอนุรักษ์โบราณสถานได้เอง แล้วที่น่านก็มีความร่วมมือแล้วก็เข้มแข็งเป็นอันดับหนึ่งในประเทศไทยเรื่องของชุมชน ซึ่งตัวอย่างนี้ น่าจะสามารถนำมาเป็นตัวอย่างที่ดีสำหรับจังหวัดอื่นๆ หรือว่าพื้นที่อื่นๆ ได้

นอกจากนั้นนโยบายในการสนับสนุน และส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในการอนุรักษ์แหล่งท่องเที่ยวนั้น ควรกำหนดให้มีการจัดสรรแรงจูงใจให้ด้วย เพื่อเป็นการดึงดูดให้ประชาชนอยากมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ด้วย

2. ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะจากผู้เข้าทำประชาพิจารณ์ในส่วนของภาคเอกชน

ตามที่กระทรวงการท่องเที่ยวและการกีฬาได้กำหนดให้มีการประชุมรับฟังความคิดเห็นเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติคณะกรรมการนโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ. ผู้เข้าร่วมประชุมในกลุ่มภาคเอกชนได้แสดงความคิดเห็นต่อร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว ซึ่งมีประเด็นสำคัญ ดังนี้

2.1 หลักการและเหตุผล

ในเรื่องหลักการและเหตุผลภาคเอกชน เห็นว่า ในปัจจุบันหน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวมีจำนวนมากอยู่แล้วและมีปัญหาในการประสานงานระหว่างหน่วยงาน ร่างพระราชบัญญัติคณะกรรมการนโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ. ฉบับนี้จะจัดตั้งหน่วยงานภาครัฐเพิ่มขึ้นอีก ภาคเอกชนไม่เชื่อมั่นว่าคณะกรรมการนโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติที่จะจัดตั้งตามร่างพระราชบัญญัตินี้จะสามารถแก้ไขปัญหาการประสานงานของหน่วยงานภาครัฐได้

2.2 คำนิยาม (มาตรา 4)

หากนิยามคำว่า “แหล่งท่องเที่ยว” หมายความว่ารวมถึง แหล่งท่องเที่ยวที่เป็นของเอกชนด้วย ภาคเอกชนตั้งข้อสังเกตว่าร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้จะเพิ่มอำนาจให้รัฐควบคุมแหล่งท่องเที่ยวของเอกชน ทำให้เอกชนต้องรับภาระเพิ่มขึ้น ส่งผลให้ต้นทุนของเอกชนต้องเพิ่มขึ้นตามไปด้วย

ส่วน “อุตสาหกรรมท่องเที่ยว” นั้น เป็นคำที่มีความหมายกว้างและสามารถแบ่งประเภทได้หลากหลายประเภท โดยอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแต่ละประเภทมีปัญหาและความต้องการที่แตกต่างกัน ดังนั้น คำว่า “อุตสาหกรรมท่องเที่ยว” จึงควรระบุประเภทของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวไว้ในกฎหมายให้ชัดเจนและครบถ้วน และควรกำหนดไว้ในกฎหมายให้ตัวแทนของผู้ประกอบอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแต่ละประเภทเข้ามาเป็นกรรมการนโยบายท่องเที่ยว ทั้งนี้ เพื่อให้ตัวแทนของผู้ประกอบอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแต่ละประเภทสามารถสะท้อนปัญหาและความต้องการของภาคเอกชนได้อย่างแท้จริง

2.3 องค์ประกอบของคณะกรรมการนโยบายท่องเที่ยวแห่งชาติ (มาตรา 7)

เนื่องจากองค์ประกอบของคณะกรรมการนโยบายท่องเที่ยวแห่งชาติมาจากภาครัฐเป็นส่วนใหญ่ ภาครัฐจึงเป็นฝ่ายที่ถือเสียงข้างมาก ทำให้การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมคณะกรรมการนโยบายท่องเที่ยวแห่งชาติมีแนวโน้มที่จะวินิจฉัยชี้ขาดตามความต้องการของภาครัฐ ไม่ได้สะท้อนให้เห็นถึงความต้องการของภาคเอกชน ด้วยเหตุนี้ สัดส่วนของคณะกรรมการนโยบายท่องเที่ยวแห่งชาติควรปรับเปลี่ยนเพื่อให้ภาคเอกชนสามารถเข้ามามีส่วนร่วมได้อย่างแท้จริง โดยให้สมาคมต่าง ๆ ของภาคเอกชนเข้ามามีส่วนร่วมในคณะกรรมการมากขึ้น เช่น สมาคมโรงแรม สมาคมไทยธุรกิจท่องเที่ยว

ในส่วนของกรรมการนโยบายท่องเที่ยวแห่งชาติที่มาจากภาครัฐ ตามมาตรา 7 (3) ผู้ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ควรเพิ่มตัวแทนจากกระทรวงศึกษาธิการ เพื่อให้กระทรวงศึกษาธิการเข้ามามีส่วนร่วมในการปลูกจิตสำนึกในเรื่องการท่องเที่ยวและสิ่งแวดล้อมให้แก่เด็กและเยาวชน

ในส่วนของกรรมการที่มาจากภาคเอกชนนั้น ตามมาตรา 7 (5) ภาคเอกชนเห็นว่า ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ควรเปิดโอกาสให้ภาคเอกชนที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแต่ละประเภท และในแต่ละภูมิภาคได้เข้ามามีส่วนร่วม โดยให้เป็นตัวแทนที่มาจากกระสรรหาของภาคเอกชนเอง

นอกจากนี้ ภาคเอกชนยังเห็นว่า ผู้ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ควรเพิ่มจำนวนตัวแทนจากสถาบันอุดมศึกษา ตามมาตรา 7 (6) ทั้งนี้ เพื่อให้สถาบันอุดมศึกษาเข้ามาร่วมรับรู้ปัญหาในการสร้างเสริมบุคลากรทางการท่องเที่ยว และร่วมหาแนวทางแก้ไขปัญหานั้น โดยตัวแทนของสถาบันการศึกษาไม่ควรมาจากการแต่งตั้งของคณะรัฐมนตรี แต่ควรมาจากการคัดเลือกของที่ประชุมอธิการบดี

2.4 คุณสมบัติของกรรมการและกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ (มาตรา 8)

ในเรื่องคุณสมบัติของกรรมการ ที่ประชุมภาคเอกชนเห็นว่า การระบุคุณสมบัติของกรรมการให้มีอายุไม่เกินเจ็ดสิบปีบริบูรณ์ ทำให้กรรมการมีอายุมากเกินไป

ส่วนในเรื่องคุณสมบัติของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ภาคเอกชนเห็นว่าผู้ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ควรระบุเกณฑ์ที่จะนำมาวัดผู้ทรงคุณวุฒิ

2.5 อำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการนโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ (มาตรา 11)

ภาคเอกชนเห็นว่าควรให้อำนาจเด็ดขาดแก่คณะกรรมการนโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ เช่น อำนาจ VETO กฎหมาย หรือกฎต่าง ๆ ที่กระทบต่อการท่องเที่ยว เพื่อรักษาผลประโยชน์ของประเทศ นอกจากนี้ ภาคเอกชนยังเห็นว่า ตามร่างพระราชบัญญัติคณะกรรมการนโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ. คณะกรรมการนโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติจะมีอำนาจหน้าที่มาก จึงควรกำหนดให้มีการจัดประชุมบ่อยครั้ง เพื่อให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องสามารถทำงานได้ไม่ติดขัด

ในเรื่องอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการนโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติในการเสนอแนะและให้ความเห็นต่อรัฐมนตรีเพื่อออกกฎกระทรวงและระเบียบเกี่ยวกับการกำหนดและรับรองมาตรฐานที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมท่องเที่ยว ตามมาตรา 11 (5) ภาคเอกชนเห็นว่า ควรให้ภาคเอกชนได้เข้ามามีส่วนร่วมในการกำหนดและรับรองมาตรฐานที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมท่องเที่ยวด้วย

ส่วนในเรื่องอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการในการกำกับและบริหารจัดการกองทุนเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวไทยตามมาตรา 11 (8) ภาคเอกชนเห็นว่าควรมีการระบุให้ชัดเจนถึงที่มาของกองทุนเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวไทย

2.6 การห้ามเปิดเผยข้อมูล สถิติ หรือข้อความเกี่ยวกับการท่องเที่ยว (มาตรา 20 วรรค 3)

ตามร่างพระราชบัญญัติคณะกรรมการนโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ. มาตรา 20 วรรค 3 “ข้อมูล สถิติ หรือข้อความเกี่ยวกับการท่องเที่ยว ห้ามมิให้ผู้ใดเปิดเผย เว้นแต่เป็นการเปิดเผยตามหน้าที่ราชการหรือเพื่อประโยชน์แก่การตรวจสอบ การสอบสวน หรือการพิจารณาพิพากษา หรือเพื่อประโยชน์ในการพัฒนาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวของประเทศ” ซึ่งแสดงให้เห็นว่า โดยหลักแล้วห้ามเปิดเผยข้อมูล เว้นแต่เข้าข้อยกเว้นบางประการ แต่ภาคเอกชนเสนอให้มีเปิดเผยข้อมูล สถิติ หรือข้อความเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเป็นหลัก เว้นเข้าข้อยกเว้นที่ต้องห้ามเปิดเผย

2.7 การเสนอแผนงานหรือโครงการเกี่ยวกับการบริหารและพัฒนาการท่องเที่ยว (มาตรา 21)

ในเรื่องการเสนอแผนงานหรือโครงการเกี่ยวกับการบริหารและพัฒนาการท่องเที่ยว ภาคเอกชนเห็นว่าร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ควรเปิดโอกาสให้เอกชนควรเข้าไปมีส่วนร่วมในการเสนอแผนงานหรือโครงการเกี่ยวกับการบริหารและพัฒนาการท่องเที่ยว และได้รับการสนับสนุนภายใต้กรอบงบประมาณที่มีอยู่ นอกจากนี้ แผนงานหรือโครงการเกี่ยวกับการบริหารและพัฒนาการท่องเที่ยวควรกำหนดให้มีการระบุให้ชัดเจนถึงทิศทางเพื่อเป็นกรอบและวิธีแก้ไขแต่ละจุด

2.8 การติดตาม ประเมินผล และการตรวจสอบหน่วยงานของรัฐในการดำเนินงานตามแผนงานหรือโครงการเกี่ยวกับการบริหารและพัฒนาการท่องเที่ยว (มาตรา 26)

ภาคเอกชน เห็นว่า ผู้ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ควรระบุให้มีการตั้งคณะอนุกรรมการที่มีเอกชนร่วมอยู่ด้วย ซึ่งจะช่วยให้เอกชนสามารถเข้ามาร่วมติดตาม ประเมินผล และตรวจสอบหน่วยงานของรัฐในการดำเนินงานตามแผนงานหรือโครงการเกี่ยวกับการบริหารและพัฒนาการท่องเที่ยว ทั้งนี้ เพื่อให้เอกชนถ่วงดุลอำนาจของหน่วยงานของรัฐที่ทำหน้าที่เสนอและดำเนินงานตามแผนงานหรือโครงการ

2.9 การร้องเรียนปัญหาและอุปสรรคในการประกอบธุรกิจของภาคเอกชน

ในเรื่องการร้องเรียนปัญหาและอุปสรรคในการประกอบธุรกิจของภาคเอกชน ภาคเอกชนมีช่องทางในการร้องเรียนปัญหาของตนอยู่แล้ว เอกชนได้แจ้งปัญหาและอุปสรรคให้ภาครัฐทราบแต่ภาครัฐไม่ได้เข้ามาแก้ไขปัญหาย่างจริงจัง ปัญหาและอุปสรรคในการประกอบธุรกิจของภาคเอกชนนั้นจึงเป็นปัญหาเดิม ๆ ที่ไม่ได้รับการแก้ไขจากภาครัฐ ภาครัฐจึงควรแก้ไขข้อบกพร่องของตนเพื่อให้สามารถแก้ไขปัญหาและอุปสรรคในการประกอบธุรกิจของภาคเอกชน

2.10 การสนับสนุนจากภาครัฐเพื่อให้ภาคเอกชนมีศักยภาพในการแข่งขันภายใต้กรอบการค้าเสรี

ภาคเอกชนเห็นว่า ภาครัฐควรสนับสนุนภาคเอกชนทางการเงินและด้านบุคลากร เพื่อให้ภาคเอกชนมีศักยภาพในการแข่งขันภายใต้กรอบการค้าเสรี

ภาครัฐควรมีมาตรการในการสนับสนุนภาคเอกชนทางการเงิน เช่น หากเอกชนรายใดมีคุณสมบัติตรงตามเกณฑ์ที่ภาครัฐกำหนดไว้ ภาครัฐอาจรับรองเอกชนรายนั้นต่อธนาคารเพื่อให้เอกชนรายนั้นขอสินเชื่อจากธนาคารได้โดยสะดวก

ส่วนในเรื่องการสนับสนุนภาคเอกชนทางด้านบุคลากร ภาครัฐควรสนับสนุนให้มีการสร้างบุคลากรที่มีคุณภาพตรงตามความต้องการของภาคเอกชน ซึ่งสามารถเข้าไปทำงานในภาคเอกชนได้ทันที โดยไม่ต้องเสียเวลาฝึกอบรมบุคลากรเพื่อให้เรียนรู้งานอีก นอกจากนี้ ภาครัฐควรสนับสนุนให้บุคลากรที่ทำงานในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวได้รับการฝึกอบรมเพื่อพัฒนาสาขานั้นให้มีความรู้เชี่ยวชาญมากขึ้น โดยมีมาตรการสนับสนุนให้เอกชนที่ส่งบุคลากรมาฝึกอบรมได้สิทธิประโยชน์บางอย่าง

3. ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะจากผู้เข้าทำประชาพิจารณ์ในส่วนของภาคท้องถิ่น

ผู้เข้าร่วมทำประชาพิจารณ์ ในกลุ่มภาคท้องถิ่นมาจากหลากหลายองค์กร ไม่ว่าจะเป็นจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เช่น อบต. อบจ. หน่วยงานรัฐที่เกี่ยวข้อง เช่น เจ้าหน้าที่อุทยาน หรือ แม้กระทั่งนักวิชาการอิสระ ได้เข้าร่วมกัน วิพากษ์ วิจารณ์ ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าว โดยผู้เข้าร่วมกลุ่ม มีความคิดเห็นแตกต่างกันออกไป ไม่ว่าจะเป็นการเสนอให้แก้ไขเนื้อหาของร่างพระราชบัญญัติในบางเรื่อง ให้เพิ่มเติม ตัดทอนแก้ไขความในร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว โดยให้เหตุผลและข้อนำเสนอหลายประการ โดยการนำเสนอความคิดเห็นผู้จัดทำจะขอนำเสนอเป็นรายมาตราซึ่งผู้เข้าร่วมการทำประชาพิจารณ์ในครั้งนี้ได้เสนอแนะและตั้งข้อสังเกตไว้ ประกอบด้วยมาตรา 4 ว่าด้วยเรื่องบทนิยามของคำในร่างพระราชบัญญัติ มาตรา 7 ว่าด้วยเรื่ององค์ประกอบของคณะกรรมการ มาตรา 11 ว่าด้วยเรื่องอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการนโยบายแห่งชาติ มาตรา 14 ว่าด้วยเรื่องเบี้ยประชุม และสิทธิประโยชน์อื่นของคณะกรรมการ มาตรา 16 การจัดกลุ่มจังหวัด จังหวัด หรือพื้นที่ มาตรา 20 ว่าด้วยเรื่องการสำรวจและรวบรวมข้อมูลสถิติเกี่ยวกับการท่องเที่ยว มาตรา 21 ว่าด้วยเรื่อง การจัดทำแผนปฏิบัติการพัฒนาการท่องเที่ยว และข้อสังเกตอื่น ๆ ซึ่งผู้เข้าร่วมการทำประชาพิจารณ์ได้เสนอแนะ

3.1 บทนิยาม (มาตรา 4)

ในส่วนมาตราแรก คือ มาตรา 4 ว่าด้วยเรื่องบทนิยามนั้น ผู้เข้าร่วมได้พิจารณาแล้วมีข้อเสนอแนะว่าถึงแม้บทนิยามจะมีการบัญญัติคำเฉพาะที่ใช้ในร่างพระราชบัญญัติไว้หลายคำแต่ก็ยังขาดความชัดเจนและยังไม่ครบถ้วน เช่น บทนิยามของการท่องเที่ยว ผู้ร่างไม่ได้มีการบัญญัติไว้ในร่างพระราชบัญญัตินี้ ทั้งที่มีการบัญญัติการบริหารและพัฒนาการท่องเที่ยวไว้เฉพาะ แต่กลับไม่ได้บัญญัติว่าการท่องเที่ยวควรหมายความว่าอะไร ซึ่งถือว่ายังขาดความชัดเจนอยู่ และยังมีผู้เข้าร่วมบางท่านให้คำแนะนำอีกว่า ในกรณีที่ไม่มีมีการบัญญัติบทนิยามการท่องเที่ยวขึ้นมาใหม่ ก็ควรจะเปลี่ยนบทนิยามของการบริหารและพัฒนาการท่องเที่ยว เป็นการบริหารและพัฒนาอุตสาหกรรมท่องเที่ยว ซึ่งจะทำให้มีความชัดเจนในความหมายมากยิ่งขึ้น

3.2 องค์ประกอบของคณะกรรมการนโยบายท่องเที่ยวแห่งชาติ (มาตรา 7)

มาตรา 7 ว่าด้วยเรื่อง องค์ประกอบของคณะกรรมการนโยบายท่องเที่ยวแห่งชาติ เป็นส่วนที่สำคัญส่วนหนึ่งในร่างพระราชบัญญัตินี้เพราะถือเป็นปัจจัยหลัก กล่าวคือเป็นการกำหนดตัวบุคคลที่เกี่ยวข้องเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารและพัฒนาการท่องเที่ยว เป็นกลไกที่สำคัญกลไกหนึ่ง ซึ่งผู้เข้าร่วมได้เห็นถึงความสำคัญดังกล่าว จึงมีการแลกเปลี่ยนความเห็นและตั้งข้อสังเกตไว้ในหลาย ๆ ประเด็น ไม่ว่าจะเป็นเรื่องจำนวนของคณะกรรมการ ตัวตำแหน่งของคณะกรรมการ คณะกรรมการที่เป็นตัวแทนของภาคภูมิภาค ภาคชุมชน ภาคประชาสังคม และภาคประชาชน หรือความเกี่ยวข้องของคณะกรรมการว่ามีความเกี่ยวข้องโดยตรงกับการบริหารและการพัฒนาการท่องเที่ยว ผู้จัดทำได้ทำการแยกประเด็นจากการแลกเปลี่ยนความเห็นของผู้เข้าร่วมการประชาพิจารณ์ ได้ดังนี้

ประการแรกในเรื่องเกี่ยวกับจำนวนของคณะกรรมการ ดังจะเห็นได้ว่า คณะกรรมการตาม มาตรา 7 ของร่างพระราชบัญญัติคณะกรรมการนโยบายท่องเที่ยวแห่งชาติฉบับนี้ มีคณะกรรมการร่วมกันทั้งหมด 35 ท่าน ซึ่งแบ่งเป็นคณะกรรมการจากภาครัฐ จำนวน 22 ท่าน ภาคท้องถิ่น จำนวน 3 ท่าน ภาคเอกชน จำนวน 4 ท่าน และภาคนักวิชาการ จำนวน 6 ท่าน จากจำนวนคณะกรรมการทั้งหมด ผู้เข้าร่วมตั้งข้อสังเกตว่า คณะกรรมการมีจำนวนมากเกินความจำเป็นความจะลดจำนวนลง กล่าวคือ โดยเฉพาะในส่วนของภาครัฐ โดยผู้เข้าร่วมให้เหตุผลว่า ในทางปฏิบัติแล้วเป็นการยากที่คณะกรรมการทั้งหมดจะเข้าร่วมประชุมทั้งหมด ซึ่งอาจจะเป็นปัญหาในเรื่องขององค์ประชุมในการประชุมในแต่ละครั้ง เพราะตามมาตรา 12 บัญญัติว่าการประชุมคณะกรรมการต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุม นั่นก็คือ ต้องมาอย่างน้อย 18 คน ซึ่งอาจจะเป็นการยากในทางปฏิบัติ จึงเห็นว่า ควรลดจำนวนคณะกรรมการลง

ประการที่สอง ตำแหน่งของคณะกรรมการ ตามที่มาตรา 7 อนุ 1 ถึง อนุ 3 ให้นายกรัฐมนตรีเป็นประธานกรรมการ และให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา เป็นรองประธานกรรมการ และมีรัฐมนตรีจากกระทรวงต่าง ๆ และปลัดจากกระทรวงต่าง ๆ เป็นคณะกรรมการผู้เข้าร่วมประชาพิจารณ์ให้ เห็นว่าการบัญญัติในเรื่องนี้จะส่งผลต่อการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการที่เป็นผู้น้อย กล่าวคือ การนำเสนอข้อมูลบางอย่างอาจจะไม่ตรงกับข้อเท็จจริงเนื่องจากเหตุผลในเรื่องของตำแหน่ง

ส่วนตำแหน่งประธานกรรมการ ที่มาตรา 7 อนุ 1 ให้นายกรัฐมนตรีเป็นประธาน ผู้เข้าร่วมประชาพิจารณ์ให้ความเห็นว่าเป็นจริงแล้ว นายกรัฐมนตรีมีภาระกิจมากการมาประชุมอาจจะเป็นการไม่สะดวก จึงควรจะมีการระบุในเรื่องของตัวแทนนายกรัฐมนตรีไว้ว่าในกรณีที่นายกรัฐมนตรีไม่อาจมาได้เนื่องจากติดราชการ หรือไม่อาจปฏิบัติราชการได้ ให้รองนายกรัฐมนตรีเป็นผู้ทำการแทน เพื่อให้เกิดความชัดเจนยิ่งขึ้นในกรณีดังกล่าว

ตำแหน่งผู้คณะกรรมการซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งจากบุคคลผู้สอนวิชาเกี่ยวกับอุตสาหกรรมท่องเที่ยวในสถาบันอุดมศึกษา จำนวนสองคน ตามมาตรา 7 อนุ 6 นั้น ผู้เข้าร่วมให้ความเห็นว่าควรจะมีการระบุให้ชัดเจนถึงที่มาของผู้สอนวิชาเกี่ยวกับอุตสาหกรรมท่องเที่ยวในสถาบันอุดมศึกษาว่ามาจากสถาบันอุดมศึกษาของภาครัฐจำนวนกี่ท่าน และภาคเอกชนจำนวนกี่ท่าน

ผู้สอนวิชาเกี่ยวกับอุตสาหกรรมท่องเที่ยวในสถาบันอุดมศึกษาเป็นผู้มีความรู้ความเชี่ยวชาญเกี่ยวกับอุตสาหกรรมท่องเที่ยวจึงมีความสำคัญต่อคณะกรรมการเพราะกรรมการดังกล่าวจะเป็นผู้ให้ข้อมูลในเชิงหลักการได้เป็นอย่างดี ผู้เข้าร่วมจึงเห็นว่าจำนวนของคณะกรรมการในนี้มีจำนวนน้อยเกินไป ควรจะเพิ่มกรรมการในส่วนนี้ ส่วนการสรรหานั้น กรรมการในส่วนผู้สอนวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวเป็นตัวแทนภาคนักวิชาการควรจะเป็นมีความเป็นอิสระในการให้ความคิดเห็น ดังนั้นการที่กรรมการนี้ต้องได้รับการแต่งตั้งจากคณะรัฐมนตรี ผู้เข้าร่วมจึงเห็นว่าไม่สมควร การสรรหากรรมการควรจะต้องมีความเป็นอิสระ กล่าวคือ ต้องมีกลไกในการคัดสรรที่ดี

อีกทั้ง ผู้เข้าร่วมประชาพิจารณ์ยังได้ตั้งข้อสังเกตไว้ในเรื่องของตำแหน่งของกรรมการในคณะกรรมการจะไปซ้ำซ้อนกับการใช้อำนาจตามกฎหมายของตำแหน่งของกรรมการนั้นหรือไม่ เช่น กฎหมายเกี่ยวกับสำนักงานพัฒนาการท่องเที่ยวหรือกฎหมายเกี่ยวกับองค์การบริหารการพัฒนาพื้นที่พิเศษเพื่อการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน ซึ่งผู้อำนวยการในองค์การหรือสำนักงานเป็นกรรมการในคณะกรรมการตามร่างพระราชบัญญัตินี้ด้วย อำนาจหน้าที่อาจจะซ้ำซ้อน ซึ่งเมื่อขัดแย้งกันในเรื่องอำนาจหน้าที่ของแต่ละกฎหมายตามมาตรา 3 ที่บัญญัติว่า บรรดากฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ มติคณะรัฐมนตรี ประกาศและคำสั่งอื่นใดในส่วนที่บัญญัติไว้แล้วในพระราชบัญญัตินี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับร่างพระราชบัญญัตินี้ให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทน ตามมาตรา 3 จะส่งผลต่อการปฏิบัติงานของกรรมการดังกล่าวต่อไปหรือไม่

นอกจากนี้ ผู้เข้าร่วมได้ตั้งข้อสังเกตเป็นคำข้อเสนอแนะว่า คณะกรรมการนโยบายท่องเที่ยวแห่งชาติ ควรจะมีองค์ประกอบกรรมการมาจากภาคเอกชน ภาคท้องถิ่น และภาคนักวิชาการ มากกว่าภาคการเมือง เนื่องจาก นักการเมืองมีภาระการทำงาน ถ้ากรรมการภาคการเมืองมาก จะส่งผลต่อการทำงานอย่างต่อเนื่องของคณะกรรมการชุดนี้

ประการที่สาม คณะกรรมการในส่วนของภาคชุมชน ภาคประชาชน ภาคประชาสังคม และภาคภูมิภาค เมื่อทำการศึกษามาตรา 7 จะพบว่าองค์ประกอบของคณะกรรมการนโยบายท่องเที่ยวแห่งชาติ จะประกอบไปด้วยตัวแทนจากภาครัฐ ภาคท้องถิ่น ภาคเอกชน และภาคนักวิชาการ เป็นคณะกรรมการเท่านั้น แต่หาปรากฏตัวแทนในภาคชุมชน ภาคประชาชน ภาคประชาสังคม และภาคภูมิภาคในคณะกรรมการไม่ ในประเด็นนี้ผู้เข้าร่วมเห็นว่าตัวแทนภาคชุมชน กล่าวคือ กลุ่มชุมชน กลุ่มวิสาหกิจชุมชน กลุ่มสหกรณ์ การเกษตร ภาคประชาชน ภาคประชาสังคมในภูมิภาคควรจะเข้าไปเป็นกรรมการในคณะกรรมการชุดนี้ด้วย โดยให้ความเห็นว่า ภาคชุมชน ภาคประชาชน ภาคประชาสังคม หรือภาคภูมิภาค จะเป็นผู้สะท้อนปัญหาที่

เกิดขึ้นกับแหล่งท่องเที่ยวได้อย่างถูกต้องและแท้จริงเนื่องจากเป็นผู้ที่ใกล้ชิดกับท้องที่จริง ๆ เพื่อให้มีกลไกสะท้อนปัญหาจากส่วนล่างเข้าไปหาส่วนกลางได้อย่างถูกต้อง อีกทั้งยังเป็นการส่งเสริมให้ชุมชนและประชาชนได้เข้ามามีส่วนร่วมอย่างแท้จริงในการกำหนดนโยบายและแผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติ

ประการสุดท้าย คือ ความเกี่ยวข้องของคณะกรรมการว่ามีความเกี่ยวข้องกับการบริหารและพัฒนาการท่องเที่ยวหรือไม่นั้น ในกรณีนี้ ผู้เข้าร่วมได้เสนอแนะว่าตำแหน่งประธานสภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย และประธานสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย สองตำแหน่งดังกล่าวน่าจะเป็นตำแหน่งที่เกี่ยวข้องและมีหน้าที่ดูแลในเรื่องของภาคอุตสาหกรรม ไม่น่าจะเกี่ยวกับภาคการท่องเที่ยวโดยตรง ในทางกลับกัน ผู้เข้าร่วมเห็นว่า รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการและสำนักพุทธศาสนาแห่งชาติน่าจะเป็นหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวโดยตรง เนื่องจากทั้งสองหน่วยงานมีภารกิจหลัก คือ การปลูกฝังค่านิยมและสั่งสอนให้สมาชิกในสังคมปฏิบัติในสิ่งที่ดีที่ชอบ ดังนั้น การที่จะปลูกฝังค่านิยมเกี่ยวกับการท่องเที่ยวว่ามีความสำคัญอย่างไรให้กับคนในชาติได้มีความสำนึกรับผิดชอบเกี่ยวกับการท่องเที่ยวไม่ว่าจะเป็นการช่วยกันอนุรักษ์ธรรมชาติ การช่วยกันรักษาความสะอาด และการเป็นเจ้าบ้านที่ดี หน่วยงานทั้งสองจึงเป็นหน่วยงานที่น่าจะมีความเกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวโดยตรง ผู้เข้าร่วมพิจารณาจึงเห็นว่าน่าจะระบุเพิ่มเติมใน อนุ 3 ของมาตรา 7 ให้เป็นกรรมการด้วย

3.3 อำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการนโยบายท่องเที่ยวแห่งชาติ (มาตรา 11)

ในส่วนมาตรา 11 ว่าด้วยเรื่องอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการนโยบายท่องเที่ยวแห่งชาติ ผู้เข้าร่วมประชุมมีความเห็นตรงกันว่า ในอนุ 8 ซึ่งบัญญัติว่า ให้คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่กำกับและบริหารจัดการกองทุนเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว ควรจะมีการอธิบายความของกองทุนเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวไทย เพื่อให้เกิดความเข้าใจและควรจะมีเพิ่มเติมว่าด้วยกองทุนเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวไว้ในร่างพระราชบัญญัตินี้เพื่อทำให้เกิดความชัดเจนยิ่งขึ้น

ผู้เข้าร่วมยังเสนอแนะในอนุ 11 ของมาตรา 11 ซึ่งบัญญัติว่า ให้คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ส่งเสริม สนับสนุนการมีส่วนร่วมของประชาชนและประชาสังคมในท้องถิ่นในกระบวนการพัฒนานโยบายสาธารณะเพื่อการท่องเที่ยว และจัดให้มีการประชุมเพื่อการท่องเที่ยวทั้งในระดับชาติและระดับท้องถิ่นอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง ควรจะให้คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ส่งเสริม สนับสนุนการมีส่วนร่วมของประชาชนและประชาสังคมในท้องถิ่นและภูมิภาคในกระบวนการพัฒนานโยบายเพื่อการท่องเที่ยว และจัดให้มีการประชุมทั้งในระดับชาติ ระดับภูมิภาค และระดับท้องถิ่น เพราะการให้ความสำคัญแต่ระดับท้องถิ่นโดยไม่ให้ความสำคัญในระดับภูมิภาคอาจจะเกิดปัญหาในความต่อเนื่องหรือตัวเชื่อมโยงระหว่างระดับท้องถิ่นกับระดับชาติจึงควรจะมีการเพิ่มคำว่า ระดับภูมิภาคเข้าไปในอนุมาตรานี้ด้วย

3.4 เรื่องเบี้ยประชุม และสิทธิประโยชน์อื่นของคณะกรรมการ (มาตรา 14)

ในกรณีมาตรา 14 ว่าด้วยเรื่องเบี้ยประชุมและสิทธิประโยชน์อื่นของคณะกรรมการแม้ว่าจะเป็นเรื่องที่ไม่สำคัญแต่ ผู้เข้าร่วมพิจารณาพิจารณามีความกังวลกับการกำหนดเบี้ยประชุมและสิทธิประโยชน์ที่ไม่เหมาะสมสำหรับกรรมการบางตำแหน่ง เนื่องจากกรรมการของคณะกรรมการชุดนี้มีหลายตำแหน่งการกำหนดเบี้ยประชุมและการกำหนดสิทธิประโยชน์ควรจะมีการขั้นตอนการกำหนดที่ชัดเจน เช่น การกำหนด

เบี้ยประชุมและสิทธิประโยชน์โดยคำนึงถึงคุณสมบัติของบุคคลไม่ว่าจะเป็น คุณวุฒิ หรือวัยวุฒิ ซึ่งตามร่างพระราชบัญญัตินี้มิได้บัญญัติไว้โดยชัดแจ้ง ซึ่งในทางปฏิบัติของหลายๆ หน่วยงานของรัฐมีปัญหาเกี่ยวกับเรื่องนี้มาก จึงควรที่จะกำหนดให้ละเอียด

3.5 เรื่องการกำหนดกลุ่มจังหวัด จังหวัด หรือพื้นที่ (มาตรา 16 , 17)

ในส่วนมาตรา 16 และมาตรา 17 ว่าด้วยเรื่องของการกำหนดกลุ่มจังหวัด จังหวัด หรือพื้นที่ และอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการพัฒนาการท่องเที่ยวกลุ่มจังหวัด จังหวัด หรือพื้นที่ ผู้เข้าร่วมประชาพิจารณาคิดเห็นว่า การกำหนดกลุ่มจังหวัด จังหวัด หรือพื้นที่ไม่ควรมองที่ภูมิศาสตร์ของพื้นที่อย่างเดียว ควรจะคำนึงถึงวัฒนธรรม ประเพณี เป็นตัวกำหนดในการกำหนดกลุ่มได้อีกทางหนึ่ง และอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการพัฒนาการท่องเที่ยวกลุ่มจังหวัด จังหวัด หรือพื้นที่ ในกลุ่มจังหวัด จังหวัด หรือพื้นที่ จะมีอำนาจหน้าที่ซ้ำซ้อนกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นหรือไม่ เพราะองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นก็มีอำนาจหน้าที่ในการดูแลแหล่งท่องเที่ยวภายในเขตของตนเหมือนกัน และผู้เข้าร่วมประชาพิจารณาเห็นว่าควรมีคณะกรรมการพัฒนาการท่องเที่ยว หรือเขตพัฒนาการท่องเที่ยวระดับจังหวัด หรืออนุกรรมการระดับจังหวัดเพื่อ เป็นผู้ประสานงานระหว่างหน่วยงานระดับจังหวัดและระดับกลุ่มจังหวัดให้มีการปฏิบัติงานไปในแนวทางเดียวกัน และเป็นกลไกในการสะท้อนการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวจากระดับท้องถิ่นไปสู่ระดับส่วนกลางเพราะ ระดับท้องถิ่นจะเป็นผู้รู้ปัญหาของแหล่งท่องเที่ยวได้ดีกว่าส่วนกลาง

3.6 เรื่องการสำรวจและการรวบรวมข้อมูลสถิติเกี่ยวกับการท่องเที่ยว (มาตรา 20)

ในส่วนมาตรา 20 ว่าด้วยเรื่องการสำรวจและการรวบรวมข้อมูลสถิติเกี่ยวกับการท่องเที่ยว ในส่วน วรรคแรก ที่บัญญัติว่า ในการสำรวจและรวบรวมข้อมูลสถิติเกี่ยวกับการท่องเที่ยว ให้รัฐมนตรีโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการออกกฎกระทรวงกำหนดเขตพื้นที่การสำรวจ และประเภทของผู้ประกอบอุตสาหกรรมท่องเที่ยว ... ผู้เข้าร่วมประชาพิจารณามีความเห็นว่าจะไม่มีความจำเป็นจะต้องออกกฎกระทรวงเพื่อการสำรวจและรวบรวมข้อมูล เพราะการให้ข้อมูลต่างๆ เป็นหน้าที่ของผู้ประกอบการทั้งหลายที่เกี่ยวข้องอยู่แล้ว ในการให้ข้อมูลกับทางราชการ และ ในเรื่องข้อมูลนั้นนอกจากการเก็บข้อมูลในเชิงสถิติที่เป็นตัวเลขแล้ว ควรจะมีการเก็บข้อมูล GIS กล่าวคือ เป็นข้อมูลทางภูมิศาสตร์ที่แสดงผลเสมือนจริง ซึ่งจะทำให้เห็นถึงสภาพแวดล้อมของแหล่งท่องเที่ยวได้ชัดเจนเพื่อประโยชน์ในการกำหนดนโยบายของคณะกรรมการ ส่วนวรรคท้ายของมาตรา 20 ที่บัญญัติไว้ว่า ข้อมูล สถิติ ตามวรรคหนึ่งห้ามมิให้ผู้ใดเปิดเผย เว้นแต่เป็นการเปิดเผยตามหน้าที่ราชการหรือเพื่อประโยชน์แก่การตรวจสอบ การสอบสวน หรือการพิจารณา หรือเพื่อประโยชน์ในการพัฒนาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวของประเทศ ผู้เข้าร่วมประชาพิจารณามีความเห็นตรงกันว่าข้อมูลดังกล่าวไม่ควรปกปิด ควรจะเปิดเผยเพื่อความโปร่งใส ถ้าเป็นไปได้ผู้เข้าร่วมบางท่านเสนอว่าควรจะต้องบทบัญญัติดังกล่าว หรือไม่ถ้าต้องการให้มีก็ควรจะมีบัญญัติในเชิงที่เปิดเผยข้อมูลแต่ถ้าเป็นข้อมูลที่สำคัญควรจะตั้งข้อสงวนไว้ให้เป็นความลับ

3.7 เรื่องการจัดทำแผนปฏิบัติการ (มาตรา 21)

ในกรณีมาตรา 21 ว่าด้วยเรื่อง การจัดทำแผนปฏิบัติการ ในเรื่องนี้มีผู้เสนอให้มีการใช้คำว่า “แผนงานและยุทธศาสตร์” แทนที่ “แผนงาน” ที่บัญญัติในมาตรา 21 ที่บัญญัติให้หน่วยงานของรัฐเสนอ แผนงานหรือโครงการ เพราะเนื่องจากปัจจุบันการบริหารจัดการจะต้องยึดแนวทางยุทธศาสตร์ที่มีการกำหนด ขึ้นทุกปี โดยยุทธศาสตร์จะมีทั้งยุทธศาสตร์การพัฒนาระดับประเทศ ยุทธศาสตร์การพัฒนาระดับจังหวัด ดังนั้น การกำหนดแผนงานหรือโครงการควรจะกำหนดให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ดังกล่าว เพื่อให้เกิด ความชัดเจน ควรจะมีการระบุคำดังกล่าวไว้ในมาตรานี้

ข้อสังเกตเพิ่มเติมที่ผู้เข้าร่วมประชาพิจารณ์ได้เสนอแนะไว้ เป็นเรื่องเกี่ยวกับงบประมาณและ การเข้ามามีส่วนร่วมของกลุ่มชาติพันธุ์ในการพัฒนาการท่องเที่ยว

ในส่วนงบประมาณนั้น ผู้เข้าร่วมเสนอแนะว่าการกำหนดจำนวนของงบประมาณควรจะให้หน่วยงาน ระดับท้องถิ่นเป็นผู้กำหนดงบประมาณ เพราะหน่วยงานระดับท้องถิ่นเป็นผู้ต้องดำเนินการบริหารการท่องเที่ยว และเป็นผู้ใกล้ชิดกับพื้นที่ ส่วนวิธีการจัดสรรงบประมาณควรจัดสรรงบประมาณโดยดูจากสภาพของแหล่ง ท่องเที่ยว จำนวนนักท่องเที่ยว และปัจจัยที่เกี่ยวข้องเป็นเกณฑ์ในการจัดสรร อีกทั้งควรจัดให้มีหน่วยงาน ผู้ประสานงาน เพื่อประชาสัมพันธ์ให้เข้าถึงข้อมูลถึงขั้นตอน วิธีการ และแหล่งเงินทุนในการของบประมาณ เกี่ยวกับการท่องเที่ยว และประสานงานระหว่างแหล่งเงินทุนต่าง ๆ กับหน่วยงานท้องถิ่น เพื่อให้หน่วยงาน ท้องถิ่นได้มีโอกาสเข้าถึงแหล่งเงินทุนได้โดยง่าย

ในส่วนของการเข้ามามีส่วนร่วมของกลุ่มชาติพันธุ์เป็นสิ่งที่สำคัญเพราะกลุ่มชาติพันธุ์มี ความสำคัญต่อวัฒนธรรมและเป็นสิ่งดึงดูดนักท่องเที่ยว จึงควรหาวิธีให้คณะกรรมการกลุ่มชาติพันธุ์ได้ เข้ามามีส่วนร่วมกับการพัฒนาการท่องเที่ยวตามร่างพระราชบัญญัตินี้ เช่น กำหนดให้ตัวแทนคณะกรรมการ กลุ่มชาติพันธุ์หรือชนเผ่า เป็นกรรมการในคณะกรรมการระดับจังหวัดหรือระดับเขต เป็นต้น

ระเบียบกองทุนเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวไทย

ว่าด้วยการจัดการเงินกองทุนเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวไทย

พ.ศ. ๒๕๔๘

ด้วย คณะรัฐมนตรีในคราวประชุมเมื่อวันที่ ๒๗ กรกฎาคม ๒๕๔๗ มีมติเห็นชอบให้การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยจัดตั้งกองทุนเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวไทย เพื่อประโยชน์ในการสร้างความแข็งแกร่งให้ชุมชนที่เป็นแหล่งท่องเที่ยวให้มีความสามารถในการแข่งขันอย่างยั่งยืน ตลอดจนสนับสนุนเป็นแหล่งทุนให้แก่ชุมชน เพื่อสร้างขีดความสามารถในการแข่งขัน และโดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลัง จึงวางระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบกองทุนเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวไทย ว่าด้วยการจัดการเงินกองทุนเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวไทย พ.ศ. ๒๕๔๘”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันนี้เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในระเบียบนี้

“กองทุน” หมายความว่า กองทุนเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวไทย

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการบริหารกองทุนเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวไทย

“คณะอนุกรรมการ” หมายความว่า คณะอนุกรรมการบริหารกองทุนเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวไทย

“ประธานกรรมการ” หมายความว่า ประธานกรรมการบริหารกองทุนเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวไทย

“ผู้จัดการกองทุน” หมายความว่า ผู้จัดการกองทุนเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวไทย

“การสนับสนุน” หมายความว่า การให้ความช่วยเหลือด้านการเงินหรือทรัพย์สินเพื่อส่งเสริมสนับสนุนการท่องเที่ยวไทยในชุมชนให้เข้มแข็งและมีศักยภาพ หรือการดำเนินกิจการที่เกี่ยวกับการส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยว และให้หมายความรวมถึง ค่าตอบแทนและรางวัล

ข้อ ๔ ให้ประธานกรรมการบริหารกองทุนเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวไทยรักษาการตามระเบียบนี้ โดยให้มีอำนาจวินิจฉัยชี้ขาดปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติตามระเบียบ

หมวด ๑

บททั่วไป

ข้อ ๕ กองทุนมีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นแหล่งเงินทุนในการพัฒนาการท่องเที่ยว การสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันให้อุตสาหกรรมท่องเที่ยว การพัฒนาทักษะด้านการบริหาร การจัดการ การตลาดหรือการอนุรักษ์ทรัพยากรการท่องเที่ยวในชุมชน รวมถึงการดูแลรักษาแหล่งท่องเที่ยวและส่งเสริมสินค้าทางการท่องเที่ยวใหม่ๆ ในท้องถิ่น

ข้อ ๖ เงินกองทุน ประกอบด้วย

(๑) เงินทุนประเดิม

(๒) เงินอุดหนุนที่รัฐบาลจัดสรรให้เป็นรายปี

(๓) เงินหรือทรัพย์สินที่มีผู้มอบให้เพื่อสมทบกองทุน

(๔) เงินหรือทรัพย์สินที่ได้จากการดำเนินโครงการ หรือดำเนินการร่วมกับหน่วยงานอื่นของรัฐ

และเอกชน

(๕) เงินส่วนแบ่งที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว

(๖) ดอกผลของเงินกองทุน

(๗) รายได้อื่น

หมวด ๒

การบริหารกองทุน

ข้อ ๗ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่ง เรียกว่า “คณะกรรมการบริหารกองทุนเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวไทย” ประกอบด้วย นายกรัฐมนตรี หรือรองนายกรัฐมนตรีที่ได้รับมอบหมายเป็นประธาน รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา เป็นรองประธาน ผู้แทนกระทรวงการคลัง ผู้แทนกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ผู้แทนกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ผู้แทนกระทรวงมหาดไทย ผู้แทนกระทรวงวัฒนธรรม ผู้แทนกระทรวงอุตสาหกรรม ผู้แทนองค์การบริหารการพัฒนาพื้นที่พิเศษเพื่อการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน (องค์การมหาชน) ผู้แทนสำนักงานประมาณ ผู้แทนสภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยว และผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวนไม่เกิน ๑๑ คน ซึ่งแต่งตั้งโดยนายกรัฐมนตรี เป็นกรรมการ ผู้ว่าการการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย เป็นกรรมการและเลขานุการ และรองผู้ว่าการการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย เป็นกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

ข้อ ๘ ให้คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) กำหนดนโยบายในการบริหารจัดการ การใช้จ่ายเงินกองทุน

(๒) กำกับดูแลการดำเนินงานของกองทุน

(๓) กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขต่าง ๆ ให้การบริหารจัดการกองทุนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

(๔) แต่งตั้งผู้บริหารกองทุน คณะอนุกรรมการ และคณะทำงาน เพื่อดำเนินการที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการกองทุน

(๕) ให้ความเห็นชอบแผนงาน โครงการ กิจกรรม และการหารายได้ที่ผู้บริหารกองทุนนำเสนอ

(๖) พิจารณานุมัติค่าใช้จ่ายในแผนงาน โครงการ หรือกิจกรรมแก่ผู้ขอรับการสนับสนุนตามความจำเป็นและเหมาะสม

(๗) พิจารณานุมัติการปรับโอนหรือเปลี่ยนแปลงรายการค่าใช้จ่ายในกรณีผู้ขอรับการสนับสนุนร้องขอ

ข้อ ๘ ให้คณะกรรมการแต่งตั้งผู้จัดการกองทุน เพื่อทำหน้าที่ในการบริหารจัดการจัดหาผลประโยชน์ ตลอดจนการควบคุมดูแลการใช้จ่ายเงินกองทุน ให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์และให้มีอำนาจหน้าที่ ดังนี้

(๑) เสนอความเห็นหรือแนวทางในการดำเนินงานของกองทุน ตลอดจนเสนอแนะแนวทางการจัดหาผลประโยชน์ของกองทุนต่อคณะกรรมการ

(๒) จัดทำแผนงาน โครงการ หรือกิจกรรมตามวัตถุประสงค์ของกองทุนเสนอคณะกรรมการ

(๓) รับผิดชอบงานธุรการของกองทุน และติดตามดูแลการปฏิบัติงานเกี่ยวกับกองทุน

(๔) พิจารณากลับกรองคำขอรับการสนับสนุนเสนอคณะกรรมการ

(๕) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่คณะกรรมการมอบหมาย

ข้อ ๑๐ คณะกรรมการอาจจัดสรรเงินกองทุนไม่เกินร้อยละ ๕ ของเงินกองทุนแต่ละปี เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการบริหารกองทุน โดยให้การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยจัดทำประมาณการรายรับรายจ่ายประจำปีเสนอคณะกรรมการให้ความเห็นชอบ

การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยอาจจัดให้มีพนักงานหรือผู้ปฏิบัติงานในกองทุนตามที่ได้เห็นสมควร

หมวด ๓

การรับเงิน

ข้อ ๑๑ การรับเงินกองทุนให้รับได้ในกรณี ดังต่อไปนี้

(๑) เป็นเงินสด หรือเช็ค หรือตั๋วแลกเงิน หรือธนาคาติ หรือ

(๒) ชำระผ่านธนาคาร หรือ

(๓) ตามวิธีการที่คณะกรรมการกำหนด

ข้อ ๑๒ เช็ครีceiptที่รับทุกกรณีต้องมีลักษณะและเงื่อนไข ดังนี้

(๑) เป็นเช็ครีceiptของธนาคาร และต้องไม่ใช่เช็ครีceiptโอนสั้กหลัง

(๒) เป็นเช็ครีceiptที่มีรายการครบถ้วน ตามมาตรา ๘๘๘ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

(๓) เป็นเช็ครีceiptที่ออกในวันที่นำเช็ครีceiptนั้นมาชำระ หรือเป็นเช็ครีceiptที่ลงวันที่ก่อนวันชำระไม่เกิน ๗ วัน

(๔) เป็นเช็ครีceiptที่ขีดคร่อมสั่งจ่ายเงินแก่ “กองทุนเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย”

และขีดฆ่า คำว่า “หรือผู้ถือ” ออก

หมวด ๔

การจ่ายเงิน

ข้อ ๑๓ การจ่ายเงินกองทุนให้จ่ายตามมติของคณะกรรมการ ภายใต้วัตถุประสงค์ของกองทุน ตามข้อ ๕

การจ่ายเงินหรือก่อนนี้ผู้กั้พันให้กระทำได้ภายหลังที่คณะกรรมการอนุมัติแล้วเท่านั้น

กรณีจำเป็นเร่งด่วน ซึ่งยังไม่มีการประชุมคณะกรรมการเพื่อมีมติในเรื่องใด ให้ประธานกรรมการ มีอำนาจพิจารณาสั่งการในเรื่องดังกล่าวแทนคณะกรรมการไปก่อนได้ตามที่เห็นสมควร แล้วแจ้งคณะกรรมการ ให้ทราบในโอกาสแรกที่มีการประชุม และให้ถือว่าการพิจารณาสั่งการของประธานกรรมการในเรื่องนั้น เป็นมติของคณะกรรมการต่อไป

ข้อ ๑๔ คณะกรรมการแต่งตั้งพนักงานเป็นเจ้าหน้าที่การเงินของกองทุนทำหน้าที่เกี่ยวกับการเบิกจ่ายเงินกองทุน ทั้งนี้ ให้พนักงานที่ได้รับมอบหมายถือปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไข ที่คณะกรรมการกำหนด

ข้อ ๑๕ การจ่ายเงินตามระเบียบนี้ จะต้องมีหลักฐานในการจ่ายเงิน โดยคณะกรรมการอาจกำหนด ให้ใช้เอกสารหรือใบรับรองการจ่ายเงินเป็นหลักฐานการจ่ายเงินก็ได้

ข้อ ๑๖ การสั่งจ่ายเงินจากบัญชีเงินฝากกองทุนตามระเบียบนี้ ให้เป็นอำนาจของผู้ว่าการ การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย หรือผู้ที่ผู้ว่าการการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยมอบหมาย เป็นผู้ลงลายมือชื่อ ร่วมกับเจ้าหน้าที่การเงินตามข้อ ๑๔

หมวด ๕
การเก็บรักษาเงิน

ข้อ ๑๗ ให้การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยเปิดบัญชีเงินฝากไว้กับกระทรวงการคลัง ชื่อบัญชี “กองทุนเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวไทย” และนำเงินกองทุนฝากเข้าบัญชีดังกล่าว เงินรายรับให้นำเข้าบัญชีเงินฝากกองทุนทันทีอย่างช้าภายในวันทำการรุ่งขึ้น โดยห้ามมิให้หักไว้หรือนำไปใช้จ่ายเพื่อการใด ๆ ทั้งสิ้น

เพื่อความถูกต้องตัวในการบริหารงานกองทุน ให้การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยเปิดบัญชีเงินฝากกับธนาคารที่เป็นรัฐวิสาหกิจ ภายในวงเงินที่ได้รับอนุมัติจากกระทรวงการคลัง

หมวด ๖
การบัญชี

ข้อ ๑๘ การบัญชีให้จัดทำตามหลักบัญชีคู่เกณฑ์คงค้าง ตามหลักการและนโยบายบัญชีสำหรับหน่วยงานภาครัฐ ผังบัญชีมาตรฐานและมาตรฐานรายงานการเงิน สำหรับหน่วยงานภาครัฐที่กระทรวงการคลังประกาศกำหนด

การปิดบัญชีให้กระทำปีละครั้งตามปีงบประมาณ และให้จัดทำงบการเงิน พร้อมทั้งรายละเอียดส่งให้สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน (สตง.) ตรวจสอบภายใน ๙๐ วัน นับแต่วันสิ้นงวดบัญชี

เมื่อให้สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินตรวจสอบและรับรองแล้ว ให้ส่งสำเนางบการเงินดังกล่าวให้กรมบัญชีกลาง และสำนักงานประมาณเพื่อทราบต่อไป

ข้อ ๑๙ ให้มีการตรวจสอบภายในเกี่ยวกับการเงินการบัญชีกองทุน และรายงานผลการตรวจสอบให้คณะกรรมการทราบ อย่างน้อยปีละครั้ง

ข้อ ๒๐ วิธีปฏิบัติอื่นใดที่ไม่ได้กำหนดไว้ในระเบียบนี้ ให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการกำหนด

ประกาศ ณ วันที่ ๑๘ มกราคม พ.ศ. ๒๕๔๘

พันตำรวจโท ทักษิณ ชินวัตร

นายกรัฐมนตรี